

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้น

สำหรับสมาชิกวุฒิสภาได้ใช้ในการติดตามผลการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการของสภาผู้แทนราษฎร

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต

และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

อ.พ.(ร) ๒/๒๕๖๘

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้นของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มีนางสาวแพทองธาร ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๗ และร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. เสนอโดย นายวราภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ เป็นผู้เสนอ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๖ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าว ได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๘ และครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้นของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาในเบื้องต้น ทั้งนี้ ก่อนที่สภาผู้แทนราษฎร จะลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. และเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้น จัดทำโดย

นางปณิตตา สท้านไตรภพ	เลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	รองเลขาธิการวุฒิสภา
นายโสภณ ชาทบุษย์จาร์	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวนภพร ชวรงค์กร	ผู้บังคับบัญชาในกลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางสาวชนิดาภา มงคลเลิศพล	นิติกรปฏิบัติการ
นางสาวพันธุ์ทิพา หอมทิพย์	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
นางกาญจนา ผลาชีวะ	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นายพัลลภ วงศ์พานิช	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางรัตติกายนต์ นวลสุข	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นายสมผล อังศุวัฒนากุล	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑	ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	
๑.	เหตุผลที่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้	๑
๒.	การอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	๑๔
๓.	การตอบชี้แจง	๑๗
๔.	ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ	๑๘
๕.	ภาพอินโฟกราฟิกสรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๒๐
ภาคผนวก		
:	ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	(๑)
:	ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	(๔๙)
:	พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	(๑๗๒)
:	ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ กับร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี และนายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) (ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)	(๑๘๐)

ส่วนที่ ๑

ประเด็นสำคัญจากการอภิปราย

ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก

ในการพิจารณาอนุญาต

และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ

เป็นผู้เสนอ)

**ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก
ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)**

ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ^๑

๑. เหตุผลที่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๑.๑ การเสนอร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๗ และได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๘ และครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘ โดยที่ประชุมเห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติที่มีสาระสำคัญทำนองเดียวกันอีก ๑ ฉบับ ขึ้นมาพิจารณารวมกันไป ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒๘ และข้อ ๑๑๗ วรรคสาม^๒ คือ ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. เสนอโดย นายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้) กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๖

๑.๒ สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ก่อนที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรจะพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ทั้ง ๒ ฉบับ ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้อนุญาตให้ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) ได้แก่ นางสาวอ้อนฟ้า เวชชาชีวะ เลขาธิการ ก.พ.ร. นางอารีย์พันธ์ เจริญสุข รองเลขาธิการ ก.พ.ร. นางสาวณัฐฉิณี สงกุมาร

^๑ สามารถสืบค้นเอกสารแนบระเบียบวาระ เอกสารประกอบการพิจารณา บันทึกการประชุมในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ และบันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้จากเว็บไซต์ LIRT คลังสารสนเทศของสถาบันนิติบัญญัติ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร <https://dl.parliament.go.th> หรือสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๑ ถึง ๗ ในหน้าที่ ๑๘ และหน้าที่ ๑๙

^๒ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒๘ และข้อ ๑๑๗ วรรคสาม กำหนดไว้ ดังนี้

“ข้อ ๒๘ การประชุม ให้ที่ประชุมพิจารณาเฉพาะเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุม และต้องดำเนินการพิจารณาตามลำดับระเบียบวาระการประชุมที่จัดไว้ เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๑๗ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่หนึ่ง ให้สภาพิจารณาและลงมติว่าจะรับหลักการหรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้น

ฯลฯ

ฯลฯ

ในกรณีที่สภามีมติให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ที่มีหลักการทำนองเดียวกันหลายฉบับรวมกัน สภาจะลงมติรับหลักการหรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้นแต่ละฉบับหรือทั้งหมดรวมกันก็ได้ และเมื่อสภาได้มีมติรับหลักการแล้ว ให้สภาลงมติว่าจะให้ร่างพระราชบัญญัตินั้นฉบับใดเป็นหลักในการพิจารณาในวาระที่สอง”

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ผู้อำนวยการกองนวัตกรรมบริการภาครัฐ และผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้แก่ นายจุมพล นิธิธรางกูร ผู้อำนวยการฝ่ายวิเคราะห์และคดีปกครอง และนายปณตพร จงธีรโชติ นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการพิเศษ เข้าร่วมชี้แจงต่อที่ประชุม ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๗๖^๓

ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ได้แถลงถึงหลักการและเหตุผล พร้อมทั้งกล่าวถึงสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่เสนอทั้ง ๒ ฉบับ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑.๒.๑ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม (นางมนพร เจริญศรี) ได้แถลงถึงหลักการและเหตุผล พร้อมทั้งกล่าวถึงสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ทันสมัย มีกำหนดเวลาดำเนินการในแต่ละขั้นตอนที่ชัดเจน ลดขั้นตอนการอนุญาตที่ไม่จำเป็น นำเทคโนโลยีมาใช้ในการอนุญาตและการให้บริการภาครัฐ และให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจในการอนุมัติ อนุญาต เพียงเท่าที่จำเป็น อันเป็นการลดภาระและต้นทุนของประชาชนซึ่งจะเป็นผลดีต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในภาพรวม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

นอกจากนี้ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม (นางมนพร เจริญศรี) ได้แถลงเพิ่มเติมต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดยสรุปสาระสำคัญได้ว่า ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นการปรับปรุงพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้รองรับความต้องการและความคาดหวังของประชาชนต่อการอนุญาต และการให้บริการของภาครัฐให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งสร้างความโปร่งใสในกระบวนการและขั้นตอนการให้บริการของรัฐ ลดขั้นตอนการอนุญาตที่ไม่จำเป็น โดยการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการอนุญาตและการให้บริการ และให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจในการพิจารณาอนุมัติ หรืออนุญาตเท่าที่จำเป็น ซึ่งจะมีผลเป็นการลดภาระและต้นทุนของประชาชน ลดการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมทั้งจะส่งผลดีต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศในภาพรวมต่อไป ทั้งนี้ ร่างพระราชบัญญัตินี้มีเจตนารมณ์ในการให้บริการประชาชนให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว

^๓ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๗๖ กำหนดไว้ ดังนี้

“ข้อ ๗๖ ประธานสภาอนุญาตให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมายให้บุคคลใด ๆ ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อที่ประชุมประกอบการอภิปรายของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีก็ได้”

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ลดภาระค่าใช้จ่าย และทำให้การติดต่อราชการเป็นไปด้วยความโปร่งใส นอกจากนี้ ยังเป็นคู่มือสำหรับประชาชนในการติดต่อราชการ สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมและกระบวนการรับรู้ของประชาชน รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ของการพิจารณาอนุญาตและค่าธรรมเนียมในเอกสารต่าง ๆ เพื่อความเปิดเผยและโปร่งใส

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้ ๑) ขยายขอบเขตการอำนวยความสะดวกให้ครอบคลุมการบริการของรัฐ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชนในการติดต่อกับทางราชการ มีหลักประกันในการให้บริการของรัฐว่ามีความโปร่งใส ชัดเจนและรวดเร็วตามหลักธรรมาภิบาล เช่น ประชาชนสามารถทราบถึงขั้นตอน ค่าธรรมเนียมและเอกสารที่ต้องติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ รวมถึงทราบกำหนดระยะเวลาของแต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจนผ่านคู่มือสำหรับประชาชนที่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการจัดทำ ๒) ลดภาระของประชาชนในการติดต่อราชการ โดยกำหนดให้ทุกหน่วยงานต้องทบทวนกระบวนการและขั้นตอนการอนุญาต และกำหนดให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาปรับลดขั้นตอน ระยะเวลาการบริการ และกำหนดให้ประชาชนยื่นเฉพาะเอกสารที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเท่านั้น ๓) กำหนดหลักเกณฑ์ในการขอรับใบอนุญาตกรณีใบอนุญาตชำรุดเสียหาย โดยให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตสามารถแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตินั้น โดยไม่ต้องแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจอีก ๔) การนำระบบใบอนุญาตหลัก (Super License) มาใช้เป็นครั้งแรก ในกรณีกิจการที่ต้องมีการขอใบอนุญาตหลายฉบับ คณะรัฐมนตรีอาจตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีใบอนุญาตในการประกอบกิจการนั้นเพียงใบเดียว ทั้งนี้ เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในการติดต่อกับส่วนราชการ และช่วยอำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจให้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น ๕) กำหนดหลักเกณฑ์การชำระค่าธรรมเนียมแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต อันเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง ส่งผลดีต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ๖) การจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน (Fast Track) สำหรับประชาชนที่มีความจำเป็นเร่งด่วน โดยยินยอมเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเพื่อการได้รับอนุญาตหรือการบริการรวดเร็วเป็นพิเศษ ทั้งนี้ ช่องทางพิเศษดังกล่าวนี้ถือเป็นการบริการเสริมแยกต่างหากจากกระบวนการปกติ จึงไม่กระทบต่อการให้บริการประชาชนตามปกติที่ปรากฏในคู่มือสำหรับประชาชน ๗) ลดภาระค่าใช้จ่ายในการแปลเอกสารของประชาชน โดยกำหนดให้มีการจัดทำแบบคำขอหรือแบบใบอนุญาตหลายภาษา และ ๘) กำหนดให้จัดตั้งศูนย์รับคำขอกกลางทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอต่าง ๆ ตามกฎหมาย ดังนั้น การเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงถือว่าเป็นการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการยกระดับการบริการในภาครัฐให้ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่สะดวก รวดเร็ว ประหยัด ลดต้นทุนในการให้บริการ ลดขั้นตอนและสร้างความโปร่งใสในการบริการของหน่วยงานภาครัฐ

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ จำนวน ๓๘ มาตรา มีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

(๑) วันใช้บังคับ

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๑๘๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เว้นแต่หมวด ๑ บททั่วไป และมาตรา ๓๖ วรรคสอง ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

(๒) การยกเลิกกฎหมาย

กำหนดให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ร่างมาตรา ๓)

(๓) บทนิยาม

กำหนดบทนิยามซึ่งจะกล่าวถึงเฉพาะบทนิยามที่สำคัญ ดังนี้

(๓.๑) บทนิยามคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐทุกหน่วย

(๓.๒) บทนิยามคำว่า “อนุญาต” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใดที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึงการออกใบอนุญาต การอนุมัติ การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้งหรือจัดแจ้ง การให้ประทานบัตร และการให้อาชญาบัตรด้วย

(๓.๓) บทนิยามคำว่า “ผู้อนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจในการอนุญาต

(๓.๔) บทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

(๓.๕) บทนิยามคำว่า “กฎหมายว่าด้วยการอนุญาต” หมายความว่า บรรดากฎหมายที่มีบทบัญญัติกำหนดให้การดำเนินการใดหรือการประกอบกิจการใดจะต้องได้รับอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินการได้

(๓.๖) บทนิยามคำว่า “กฎ” หมายความว่า พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ

(๓.๗) บทนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต

(๓.๘) บทนิยามคำว่า “คำขอ” หมายความว่า คำขออนุญาต และให้หมายความรวมถึงคำขอรับบริการและคำขอให้ดำเนินการอื่นใด

(๓.๙) บทนิยามคำว่า “บริการ” หมายความว่า การดำเนินการตามคำขอหรือความประสงค์ของประชาชน รวมตลอดทั้งการอำนวยความสะดวก การให้ความอนุเคราะห์ สงเคราะห์ การจัดหรือให้สวัสดิการ และการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนใด ๆ แก่ประชาชนด้วย

(๓.๑๐) บทนิยามคำว่า “ระบบกลาง” หมายความว่า ระบบกลางตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย (ร่างมาตรา ๕)

(๔) ขอบเขตการใช้บังคับ

(๔.๑) กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่บรรดาการอนุญาต การจดทะเบียน และการแจ้ง รวมทั้งการพิจารณา การดำเนินการ และการให้บริการหรือประโยชน์อื่นใดแก่ประชาชน บรรดาที่ประชาชนต้องยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐ (ร่างมาตรา ๔)

(๔.๒) กำหนดไม่ให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่

(๔.๒.๑) รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี

(๔.๒.๒) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์

(๔.๒.๓) การดำเนินงานตามหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญเฉพาะในส่วนที่เป็นการใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการดำเนินงานของหน่วยธุรการขององค์กรดังกล่าว

(๔.๒.๔) การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ทั้งนี้ ตั้งแต่ในชั้นการสืบสวนและการสอบสวนเป็นต้นไป

(๔.๒.๕) การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเฉพาะในส่วนที่ไม่อาจกำหนดระยะเวลาดำเนินการที่แน่นอนได้ตามที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด

(๔.๒.๖) การอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการทางทหารด้านยุทธการ รวมทั้งตามกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมยุทธภัณฑ์ และกฎหมายว่าด้วยโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน

ทั้งนี้ การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่การดำเนินการใดหรือแก่หน่วยงานของรัฐใดนอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๔.๒.๑ ถึงข้อ ๔.๒.๖ ให้กระทำเท่าที่จำเป็น และให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

(ร่างมาตรา ๖)

(๕) ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

กำหนดให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อได้ประกาศกฎกระทรวงในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้ (ร่างมาตรา ๗)

(๖) หมวด ๑ บททั่วไป

(๖.๑) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐพึงพัฒนาระบบการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพิจารณาอนุญาตและการให้บริการประชาชน ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพกาล โดยตระหนักว่าประชาชนเป็นประธานแห่งสิทธิที่จะได้รับบริการจากรัฐตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รวมตลอดทั้งพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีศักยภาพ ความซื่อสัตย์สุจริตและทัศนคติในการเป็นผู้ให้บริการประชาชนให้ได้รับความสะดวกรวดเร็ว ไม่สร้างภาระและขั้นตอนที่ไม่จำเป็น และไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม (ร่างมาตรา ๘)

(๖.๒) กำหนดให้กรณีที่มีการอนุญาต การให้บริการ หรือภารกิจใด มีความเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงานของรัฐหรือเป็นภารกิจที่ใกล้เคียงหรือต่อเนื่องกัน ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกำหนดแนวทางการบริหารและปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดการปฏิบัติภารกิจแบบบูรณาการร่วมกัน (ร่างมาตรา ๙)

(๖.๓) ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐได้รับการติดต่อสอบถาม ข้อเสนอแนะ หรือแสดงความคิดเห็นเป็นหนังสือจากประชาชน หรือจากหน่วยงานของรัฐด้วยกัน เกี่ยวกับงานบริการหรือการอนุญาตที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานของรัฐนั้น ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐนั้น ที่จะต้องตอบคำถาม ให้ข้อมูล หรือแจ้งผลการดำเนินการให้บุคคลดังกล่าวทราบ ภายใน ๑๕ วัน (ร่างมาตรา ๑๐)

(๖.๔) การออกกฎและการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ในการขอรับอนุญาตหรือบริการจากหน่วยงานรัฐ

(๖.๔.๑) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่ออกกฎเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือรายละเอียดอื่นใดในการขอรับอนุญาตหรือขอรับบริการ ต้องคำนึงถึงความสะดวกและรวดเร็วที่ประชาชนจะได้รับเป็นสำคัญ และสร้างภาระแก่ประชาชนน้อยที่สุด โดยต้องไม่กำหนดให้ประชาชนแสดงหรือส่งมอบเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารใดที่หน่วยงานของรัฐนั้นเป็นผู้ออก หรือมีเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารนั้นอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐนั้นอยู่แล้ว เว้นแต่เป็นกรณีจำเป็นอันมีอาจหลีกเลี่ยงได้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และกำหนดให้ในกรณีที่ต้องส่งมอบเอกสารมากกว่าหนึ่งชุด หากผู้ยื่นได้ส่งมอบเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารให้ ๑ ชุดแล้ว ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่จะต้องเป็นผู้จัดทำสำเนาให้ครบถ้วนตามจำนวนที่ตนต้องการ และเมื่อมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายรวมทั้งกฎหมายใด ให้หน่วยงานของรัฐแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายหรือกฎในความรับผิดชอบของตนทุกฉบับให้เป็นไปตามหลักการดังกล่าวด้วย (ร่างมาตรา ๑๑)

(๖.๔.๒) ในกรณีที่มีกฎหมายหรือกฎใดออกใช้บังคับและมีผลให้ต้องเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือรายละเอียดอื่นใดที่ปรากฏในคู่มือสำหรับประชาชน การเปลี่ยนแปลงเช่นนั้นมิให้ใช้บังคับแก่การยื่นคำขอที่ได้ยื่นไว้แล้วโดยชอบก่อนวันที่กฎหมายหรือกฎดังกล่าวมีผลใช้บังคับ เว้นแต่กฎหมายจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น แต่สำหรับในกรณีกฎจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นได้ก็แต่เฉพาะในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ยื่นคำขอนอกจากนี้ หากมีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตในสาระสำคัญอันส่งผลให้ต้องมีการขอรับอนุญาตเพิ่มเติม ห้ามมิให้บังคับใช้กฎหมายดังกล่าวในทางที่เป็นผลร้าย

หรือก่อภาระแก่ประชาชนจนกว่าจะมีการแก้ไขคู่มือสำหรับประชาชนให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายนั้นและเผยแพร่แล้ว เว้นแต่กฎหมายดังกล่าวจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นโดยชัดแจ้ง (ร่างมาตรา ๑๒)

(๖.๕) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีศูนย์บริการร่วมเพื่อให้บริการแบบคำขอ รับคำขอ และชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการขออนุญาต การอนุญาต และบริการต่าง ๆ ตามกฎหมายไว้ ณ ที่เดียวกัน ตามแนวทางที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด ทั้งนี้ การให้บริการของศูนย์บริการร่วมจะให้บริการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๓)

(๗) หมวด ๒ การยื่นคำขออนุญาตและการอนุญาต

(๗.๑) กำหนดให้ในกรณีที่บทบัญญัติของกฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาตและการอนุญาตนั้นไม่จำเป็นต้องออกกฎใด ๆ ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่กฎหมายนั้นมีผลใช้บังคับ และในกรณีที่บทบัญญัติของกฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาตและการอนุญาตนั้นต้องมีการออกกฎ ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่กฎหมายนั้นมีผลใช้บังคับ ทั้งนี้ คู่มือสำหรับประชาชนอย่างน้อยต้องประกอบด้วย หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ ค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการ ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต รายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตจะต้องยื่นมาพร้อมกับคำขอ แนวทางการใช้ดุลพินิจ โดยต้องกำหนดให้สามารถยื่นคำขอและเอกสารด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ และให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) มีหน้าที่ตรวจสอบคู่มือดังกล่าวว่าสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่ (ร่างมาตรา ๑๔)

(๗.๒) กำหนดหลักเกณฑ์การยื่นคำขออนุญาต

(๗.๒.๑) เมื่อมีการยื่นคำขอและเอกสารหรือหลักฐานประกอบการพิจารณาเป็นเอกสาร ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชน เมื่อตรวจสอบแล้วเห็นว่าถูกต้องครบถ้วนให้บันทึกความถูกต้องครบถ้วนนั้นไว้ท้ายคำขอ พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที แต่หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือยังขาดเอกสารหรือหลักฐานใดให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที ถ้าเป็นกรณีที่สามารถแก้ไขหรือเพิ่มเติมได้ในขณะนั้น ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วน ถ้าเป็นกรณีที่ไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วย และให้เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้นและมอบสำเนาบันทึกให้ผู้ยื่นคำขอไว้เป็นหลักฐานโดยทันที

(๗.๒.๒) ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้จัดทำคำขอถูกต้องและแนบเอกสารหรือหลักฐานครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนแล้ว หรือได้แก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมครบถ้วนตามที่เจ้าหน้าที่แนะนำหรือตามที่ปรากฏในบันทึกแล้ว เจ้าหน้าที่จะเรียกเอกสารหรือหลักฐานอื่นใดเพิ่มเติมอีกไม่ได้ และจะปฏิเสธการพิจารณาคำขอนั้น

โดยอาศัยเหตุแห่งความไม่สมบูรณ์ของคำขอหรือความไม่ครบถ้วนของเอกสารหรือหลักฐานไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่เกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือทุจริตของเจ้าหน้าที่ และเป็นผลให้ไม่อาจอนุญาตได้ ในกรณีนี้ให้ผู้อนุญาตสั่งการตามที่เห็นสมควร และให้ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยไม่ชักช้า

(๗.๒.๓) ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมตามที่เจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบหรือตามที่ปรากฏในบันทึกให้เจ้าหน้าที่คืนคำขอให้แก่ผู้ยื่นคำขอพร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือถึงเหตุแห่งการคืนคำขอให้ทราบด้วย ทั้งนี้ ผู้ยื่นคำขอจะอุทธรณ์คำสั่งคืนคำขอดังกล่าวตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง หรือจะยื่นคำขอใหม่ก็ได้

(๗.๒.๔) ในกรณีที่มีการยื่นคำขอและส่งเอกสารหรือหลักฐานประกอบการพิจารณาด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนให้แล้วเสร็จภายในวันทำการถัดไป ทั้งนี้ การแจ้ง การเรียกเอกสารหรือหลักฐาน และการคืนคำขอในกรณีดังกล่าวให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

(ร่างมาตรา ๑๕ ร่างมาตรา ๑๖)

(๗.๓) กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาคำขออนุญาต

(๗.๓.๑) ผู้อนุญาตต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายใน ๗ วันนับแต่วันที่พิจารณาแล้วเสร็จ หากผู้อนุญาตยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุก ๑๕ วันจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ พร้อมทั้งส่งสำเนาการแจ้งดังกล่าวให้สำนักงาน ก.พ.ร. ทราบทุกครั้ง เพื่อรวบรวมเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ทั้งนี้ เว้นแต่เนื่องจากเหตุสุดวิสัย ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุสุดวิสัยดังกล่าวเพียง ๑ ครั้ง ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาตามที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน ทั้งนี้ การแจ้งดังกล่าวจะดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ ในกรณีไม่แจ้ง หรือแจ้งเกินระยะเวลาที่กำหนดอันเป็นการล่าช้าเกินสมควร ให้ถือว่าผู้อนุญาตกระทำการหรือละเว้นกระทำการเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น เว้นแต่จะเป็นเพราะมีเหตุสุดวิสัย (ร่างมาตรา ๑๘)

(๗.๓.๒) กำหนดให้ในกรณีที่กฎหมายกำหนดอายุใบอนุญาตไว้ และกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับใบอนุญาตนั้นมีลักษณะเป็นกิจการหรือการดำเนินการที่เห็นได้ว่าผู้รับอนุญาตจะประกอบกิจการหรือดำเนินการนั้นต่อเนื่องกัน ผู้รับอนุญาตจะต่ออายุใบอนุญาตโดยการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตภายในระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น ๆ แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้ ทั้งนี้ ในกรณีที่เป็นการดำเนินการตามกฎหมายใดมีการกำหนดอายุใบอนุญาตไว้ แต่ไม่มีการกำหนดให้ผู้รับอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต เมื่อผู้รับอนุญาตยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้สามารถดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตต่อไปได้จนกว่าผู้อนุญาตจะมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต และให้ถือว่าหลักฐานการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตไปพลางก่อน อย่างไรก็ตามก่อนที่จะมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้อนุญาตต้องตรวจสอบการประกอบกิจการ

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

หรือการดำเนินการก่อน หากพบข้อบกพร่อง ให้แจ้งผู้รับอนุญาตดำเนินการแก้ไขภายในระยะเวลาที่เหมาะสม ถ้าผู้รับอนุญาตไม่แก้ไขภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ผู้อนุญาตจึงจะมีอำนาจออกคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ทั้งนี้ ในการออกคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้อนุญาตต้องระบุเหตุผลประกอบคำสั่งดังกล่าวด้วย (ร่างมาตรา ๑๙)

(๗.๓.๓) ในกิจการใดจำเป็นต้องได้รับการอนุญาตจากผู้อนุญาตหลายรายหรือหลายกระบวนการ จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีใบอนุญาตหลักและใบอนุญาตรองของกิจการนั้นก็ได้ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตหลักของกิจการใดให้ถือว่าผู้นั้นได้รับใบอนุญาตรองของกิจการนั้นตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตนั้นด้วยแล้ว โดยไม่ต้องยื่นคำขออนุญาตใหม่อีก ทั้งนี้ “ใบอนุญาตหลัก” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการหรือให้ดำเนินการในกิจการที่โดยทั่วไปแล้วจะมีการประกอบกิจการหรือดำเนินการที่เป็นใบอนุญาตรองด้วย และ “ใบอนุญาตรอง” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการหรือให้ดำเนินการที่โดยทั่วไปแล้วเป็นส่วนหนึ่งของการประกอบกิจการหรือการดำเนินการที่เป็นใบอนุญาตหลัก (ร่างมาตรา ๒๐)

(๗.๓.๔) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในกรณีทีกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตใดกำหนดอายุใบอนุญาตไว้น้อยกว่า ๕ ปี จะตราพระราชกฤษฎีกาขยายอายุใบอนุญาตสำหรับกฎหมายนั้นเป็นไม่น้อยกว่า ๕ ปีก็ได้ ทั้งนี้ การตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้กระทำได้เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นว่าอายุใบอนุญาตที่กำหนดในกฎหมายนั้น ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป หรือเป็นภาระแก่ประชาชนเกินสมควร ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติและชื่อใบอนุญาต อายุใบอนุญาตที่ขยายแล้วซึ่งต้องไม่น้อยกว่า ๕ ปี และค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระไว้ด้วย (ร่างมาตรา ๒๑)

(๗.๓.๕) ก่อนตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีใบอนุญาตหลักและใบอนุญาตรองหรือพระราชกฤษฎีกาขยายอายุใบอนุญาตสำหรับกฎหมายเป็นไม่น้อยกว่า ๕ ปี ให้คณะรัฐมนตรีส่งร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาพิจารณาเป็นเวลาดำเนินการไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน แต่ไม่เกิน ๖๐ วัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วหากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาไม่มีมติทักท้วงให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป ทั้งนี้ ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ.ร. ที่จะหารือกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาตเพื่อเสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการดำเนินการตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป (ร่างมาตรา ๒๒)

(๗.๓.๖) กำหนดให้ในกรณีที่ใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตชำรุด สูญหายหรือถูกทำลาย หากจำเป็นต้องมีการแจ้งความเพื่อเป็นหลักฐานในการขอออกใบแทนใบอนุญาต ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตนั้น โดยไม่ต้องแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจอีก และให้ใช้บังคับแก่กรณีที่ใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตซึ่งออกให้หรืออยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ด้วย (ร่างมาตรา ๒๔)

(๘) หมวด ๓ การให้บริการ

- ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้หน่วยงานของรัฐใดมีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณา รับรอง เห็นชอบ ให้ความเห็น จ่ายเงิน ให้ได้รับสวัสดิการ รวมทั้งการดำเนินการหรือการให้บริการอื่นใดแก่ประชาชน ให้นำความใน (๗.๑) (๗.๒) (๗.๓.๑) และ (๗.๓.๖) มาใช้บังคับแก่

การพิจารณา รับรอง เห็นชอบ ให้ความเห็น จ่ายเงิน ให้ได้รับสวัสดิการ รวมทั้งการดำเนินการ หรือการให้บริการของหน่วยงานของรัฐนั้นด้วยโดยอนุโลม โดยในกรณีที่บทบัญญัติดังกล่าว กำหนดให้เป็นหน้าที่หรืออำนาจของผู้อนุญาต ให้ถือว่าเป็นหน้าที่หรืออำนาจของหัวหน้า หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมาย หรือเจ้าหน้าที่ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐนั้น มอบหมาย ในการดำเนินการดังกล่าว (ร่างมาตรา ๒๕)

(๙) หมวด ๔ การทบทวนและปรับปรุงการอนุญาตและการให้บริการ

(๙.๑) กำหนดให้เมื่อมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายว่าด้วย การอนุญาตให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการประเมินในประเด็นความเหมาะสมและความคุ้มค่า ของการใช้ระบบอนุญาต รวมถึงประเมินผลดีและผลเสียของการที่ยังคงระบบคณะกรรมการ และการให้คณะกรรมการมีอำนาจอนุญาตไว้ โดยให้หน่วยงานของรัฐที่ประเมินผลสัมฤทธิ์ดำเนินการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนดและให้แจ้งผลการประเมิน ผลสัมฤทธิ์ในระบบกลาง ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายดังกล่าวหรือไม่ คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจะแจ้งหน่วยงานของรัฐพิจารณาประเมินผลสัมฤทธิ์ในประเด็น ดังกล่าวเป็นการเฉพาะในเวลาที่เหมาะสมก็ได้ (ร่างมาตรา ๒๖)

(๙.๒) เมื่อมีเหตุจำเป็นอันสมควรที่จะต้องปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตหรือให้บริการตามที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชน ให้ผู้อนุญาตหรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐดำเนินการแก้ไขคู่มือสำหรับประชาชนโดยพลัน โดยต้อง มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องและประชาชน และนำสถิติการแจ้งเหตุแห่งความล่าช้า มาประกอบการพิจารณาด้วย ทั้งนี้ การรับฟังความคิดเห็นดังกล่าวอย่างน้อยให้ดำเนินการ ผ่านระบบกลางเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน และจะใช้วิธีการอื่นเพิ่มเติมด้วยก็ได้ (ร่างมาตรา ๒๗)

(๑๐) หมวด ๕ ศูนย์รับคำขอกกลาง

(๑๐.๑) กำหนดให้คณะรัฐมนตรีตามข้อเสนอแนะของสำนักงาน ก.พ.ร. จัดให้มีศูนย์รับคำขอกกลางขึ้นในหน่วยงานของรัฐตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยดำเนินการผ่าน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอต่าง ๆ ตามกฎหมาย ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีจะมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการศูนย์ดังกล่าวก็ได้ โดยหน่วยงานของรัฐ ข้างต้นนั้นเป็นผู้กำกับดูแล และจะกระทำได้อีกเมื่อมีหลักประกันเพียงพอที่จะคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคลและความลับทางการค้าที่มีประสิทธิภาพ

(๑๐.๒) เมื่อมีศูนย์รับคำขอกกลางแล้ว ในกรณีที่กฎหมายหรือกฎที่ออกตาม กฎหมายดังกล่าวกำหนดให้ต้องยื่นคำขอหรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใด ณ สถานที่ใด ถ้าได้มีการยื่นคำขอหรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใด ไปยังศูนย์รับคำขอกกลางแล้ว ให้ถือว่าได้มีการยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือ ค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดโดยชอบตามกฎหมายนั้นแล้ว ทั้งนี้ กำหนดให้บรรดาเงินค่าธรรมเนียม หรือเงินอื่นใดที่ศูนย์รับคำขอกกลางได้รับไว้ ให้ศูนย์รับคำขอกกลางนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ในนามของหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ หรือนำส่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี และแจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบทราบ

(๑๐.๓) กำหนดให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบที่จะต้องส่งคู่มือสำหรับประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบันให้ศูนย์รับคำขอกกลางและดำเนินการให้มีการฝึกอบรมหรือชี้แจงแก่เจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขอกกลาง

(๑๐.๔) กำหนดให้ศูนย์รับคำขอกกลางจัดให้มีแบบคำขอกกลางที่สามารถใช้ในการยื่นคำขอผ่านศูนย์รับคำขอกกลางได้ในหลายประเภทกิจการและต่อหลายหน่วยงานของรัฐ โดยหากการอนุญาตหรือบริการใดจำเป็นต้องพิจารณาข้อมูลนอกเหนือจากข้อมูลที่ยื่นคำขอให้ไว้ในแบบคำขอกกลางให้จัดทำเป็นแบบคำขอผนวกเฉพาะสำหรับการอนุญาตหรือบริการนั้น ทั้งนี้ให้ถือว่าแบบคำขอกกลางและแบบคำขอผนวกเป็นแบบคำขอตามที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นกำหนด

(๑๐.๕) กำหนดให้ศูนย์รับคำขอกกลางมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑๐.๕.๑) รับคำขอและค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใด รวมตลอดทั้งคำอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๑๐.๕.๒) ให้ข้อมูล ชี้แจง และแนะนำผู้ยื่นคำขอหรือประชาชนให้ทราบถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต ขอรับเงิน ขอรับสวัสดิการ หรือขอรับบริการ รวมตลอดทั้งความจำเป็นในการยื่นคำขออื่นใดที่จำเป็นต้องดำเนินการตามกฎหมาย ในการประกอบกิจการหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด

(๑๐.๕.๓) ส่งคำขอ หรือคำอุทธรณ์ ที่ได้รับจากผู้ยื่นคำขอหรือผู้ยื่นคำอุทธรณ์พร้อมทั้งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และคอยติดตามเร่งรัดหน่วยงานของรัฐดังกล่าวเพื่อดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ และคู่มือสำหรับประชาชนหรือตามกฎหมายที่ให้สิทธิในการอุทธรณ์

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการดังกล่าว ให้เจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขอกกลางมีฐานะเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต

(ร่างมาตรา ๒๘ ร่างมาตรา ๒๙ และร่างมาตรา ๓๐)

(๑๑) กำหนดให้สำนักงาน ก.พ.ร. มีหน้าที่และอำนาจในการกำกับดูแล ประสาน และขับเคลื่อนให้หน่วยงานของรัฐพัฒนาการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์อย่างเต็มรูปแบบตลอดทั้งกระบวนการ และให้มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑๑.๑) รวบรวมปัญหาและอุปสรรคจากการอนุญาตและการดำเนินการของศูนย์รับคำขอกกลาง เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการและรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป

(๑๑.๒) ในกรณีที่เห็นว่าหลักเกณฑ์หรือวิธีการในการยื่นคำขอ มีรายละเอียดหรือกำหนดให้ต้องส่งเอกสารที่ไม่จำเป็น หรือไม่เอื้อต่อการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์หรือเป็นภาระเกินสมควรแก่ประชาชน ให้เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อสั่งการให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(๑๑.๓) เสนอแนะในการพัฒนาหรือปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน ระยะเวลา เกี่ยวกับการอนุญาต การจ่ายเงิน การให้ได้รับสวัสดิการ หรือการให้บริการต่าง ๆ รวมถึง ข้อเสนอในการออกกฎหมาย กฎ หรือกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอนุญาต การจ่ายเงิน การให้ได้รับ สวัสดิการ หรือการให้บริการเพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกมากขึ้น

(ร่างมาตรา ๓๑)

(๑๒) หมวด ๖ บทเปิดเตีล็ด

(๑๒.๑) กำหนดให้ผู้อนุญาตและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่เผยแพร่ คู่มือสำหรับประชาชน รวมทั้งหลักเกณฑ์และแนวทางการตรวจสอบการประกอบกิจการ หรือการดำเนินการของผู้รับอนุญาตได้โดยสะดวก ผ่านระบบสารสนเทศของหน่วยงาน และปิดประกาศไว้ ณ สถานที่ที่กำหนดให้ยื่นคำขอ รวมทั้งเผยแพร่ผ่านช่องทางที่สำนักงาน ก.พ.ร. ประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๓๒)

(๑๒.๒) กำหนดให้กรณีที่ได้มีความจำเป็นเร่งด่วน ประสงค์จะได้รับอนุญาต หรือบริการในระยะเวลารวดเร็วเป็นพิเศษกว่าระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน จะยื่นคำขอเพื่อขอรับการอนุญาตหรือบริการเป็นพิเศษดังกล่าว โดยยินยอมเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ตามที่ผู้อนุญาตกำหนดก็ได้ ทั้งนี้ การจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนดังกล่าวต้องไม่มีผลกระทบต่อ การให้บริการประชาชนตามปกติที่ปรากฏอยู่ในคู่มือสำหรับประชาชนอยู่แล้ว (ร่างมาตรา ๓๓)

(๑๒.๓) หน่วยงานของรัฐอาจจัดให้แบบคำขอ ใบอนุญาต หลักฐาน การต่ออายุใบอนุญาต หรือใบแทนใบอนุญาตเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่น หรือมีภาษาอังกฤษ หรือภาษาอื่นกำกับด้วย ตามที่เห็นสมควรก็ได้ (ร่างมาตรา ๓๔)

(๑๓) บทเฉพาะกาล

(๑๓.๑) บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใด อ้างถึง บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ถือว่าอ้างถึงบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ในบทมาตราที่มีนัยเดียวกัน (ร่างมาตรา ๓๕)

(๑๓.๒) กำหนดให้คู่มือสำหรับประชาชนที่จัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ใช้บังคับได้ต่อไป จนกว่าจะมีคู่มือสำหรับประชาชนตามพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องเดียวกัน ทั้งนี้ ให้หน่วยงานของรัฐ ที่มีหน้าที่และอำนาจในการให้บริการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๓๖)

(๑๓.๓) กำหนดให้พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระ ค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔ เฉพาะในส่วน ที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุ ใบอนุญาตยังคงมีผลใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่ากฎกระทรวงว่าด้วยการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุ ใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตจะใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๓๗)

(๑๓.๔) ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐได้มีการจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน อยู่แล้วในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้สามารถดำเนินการดังกล่าวได้ต่อไปจนกว่า กฎกระทรวงว่าด้วยการจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนตามพระราชบัญญัตินี้จะใช้บังคับ และเมื่อกฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับแล้ว ให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงและภายใน ระยะเวลาที่กฎกระทรวงกำหนด (ร่างมาตรา ๓๘)

๑.๒.๒ นายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน

ได้แถลงถึงหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ต่อที่ประชุม สภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของ ทางราชการ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของ ทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นกฎหมายกลางในการกำหนดขั้นตอนในการพิจารณาและระยะเวลา ในการอนุญาต อันเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการประกอบกิจการ ยังขาด บทบัญญัติและกลไกการอนุญาตกรณีหน่วยงานราชการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ พิจารณาอนุญาต ล่าช้า หรือไม่อนุญาตภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหา และอุปสรรคของประชาชนในการยื่นขออนุญาตหรือบริการได้ ดังนั้น เพื่อเป็นการยกระดับ การให้บริการของหน่วยงานของรัฐในการพิจารณาอนุญาต พร้อมกับเป็นหลักประกันด้านระยะเวลา ในการพิจารณาในการประกอบกิจการของประชาชน โดยกำหนดกลไกให้มีการอนุญาตโดยอัตโนมัติ เมื่อได้ดำเนินการตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดแล้ว รวมทั้งปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินการ ของหน่วยงานของรัฐให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

จากนั้น นายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน ได้แถลง เพิ่มเติมต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดยสรุปสาระสำคัญได้ว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ มีหลักการเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน โดยลดขั้นตอนด้านธุรการในการ ประกอบธุรกิจ การลดต้นทุนในการดำเนินการ การเร่งรัดกระบวนการพิจารณาอนุญาต ตลอดจน การแก้ไขปัญหาทุจริต (Corruption) โดยการสร้างระบบที่ไม่เอื้อต่อการเรียกรับผลประโยชน์ จากประชาชนในการขออนุญาตหรือขอรับบริการจากหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ ในส่วนของการ ขออนุญาต ร่างพระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องพิจารณาปรับลด จำนวนใบอนุญาตที่มีความซ้ำซ้อน และนำระบบใบอนุญาตหลัก (Super License) มาใช้ ซึ่งเป็นการลดภาระของประชาชนในการขอใบอนุญาตหลายรายการ และลดภาระเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการทำงานที่มีลักษณะซ้ำซ้อน ในส่วนของการลดขั้นตอนทางธุรการที่ซ้ำซ้อน เช่น กรณีเอกสาร ที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐในการประสานงาน ระหว่างกัน หรือกรณีที่ผู้ขออนุญาตได้ยื่นเอกสารครบถ้วนและมีเอกสารที่เจ้าหน้าที่ได้ตรวจรับรองแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๑ ชุด เจ้าหน้าที่จะไม่สามารถเรียกเอกสารเพิ่มเติมได้อีก การปรับปรุงระบบการชำระค่าธรรมเนียม แทนการขอต่ออายุใบอนุญาต อีกทั้ง มีบทบัญญัติกำหนดให้เพิ่มช่องทางการขออนุญาตในกรณีเร่งด่วน และกำหนดระยะเวลาพิจารณาใบอนุญาตให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน หากพ้นกำหนดให้ถือเป็น การอนุญาตโดยอัตโนมัติ หรือการอนุญาตโดยปริยาย (Auto Approve) ตามหลักการใน พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๖^๔ มาตรา ๒๔ ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ทำให้หน่วยงานของรัฐ ต้องพิจารณาทบทวนกระบวนการและขั้นตอนการอนุญาตและบริการให้เหมาะสม การกำหนด ระยะเวลาการอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชนที่ชัดเจน จะส่งผลให้ลดปัญหาการทุจริต และลดอุปสรรคในการดำเนินกิจการของภาคเอกชน

๒. การอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ภายหลังจากที่รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม (นางมนพร เจริญศรี) และนายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรแล้ว มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๒.๑ ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. เป็นความพยายามในการยกระดับการอนุญาต และการให้บริการของภาครัฐให้มีประสิทธิภาพและทันสมัยมากขึ้น โดยเป็นการปรับปรุง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่มีผลใช้บังคับมาเป็นระยะเวลาประมาณ ๑๐ ปี โดยมีวัตถุประสงค์ในการปรับปรุงระบบการพิจารณา อนุญาตให้มีประสิทธิภาพ สะดวก รวดเร็ว ลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ เพื่อป้องกันการทุจริต การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้บริการประชาชน ลดภาระและต้นทุนทั้งของประชาชน และหน่วยงานราชการ ทั้งนี้ มีการปรับปรุงกระบวนการทำงานที่สำคัญหลายประการ ได้แก่ การกำหนดให้มีการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนที่ระบุขั้นตอน ระยะเวลา และเอกสารที่ต้องใช้ อย่างชัดเจน การปรับเปลี่ยนระบบเอกสารเป็นรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ และการนำเทคโนโลยี ที่เหมาะสมมาใช้ เช่น ส่งเสริมการใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ในการยื่นคำขอและการพิจารณาอนุญาต การจัดตั้งศูนย์รับคำขอกกลางที่สามารถรับคำขอผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อรวบรวม การขออนุญาตไว้ ณ จุดเดียว รวมถึงการพัฒนาการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐ เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการจัดเก็บและยื่นเอกสาร และมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการรับอนุญาต หรือบริการในระยะเวลารวดเร็วเป็นพิเศษ หรือช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน (Fast Track) จึงเห็นว่า

^๔ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๖

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการติดต่อราชการ รวมถึงลดต้นทุนการดำเนินการของภาคธุรกิจและประชาชนได้เป็นจำนวนมาก เพิ่มความโปร่งใส ลดโอกาสการทุจริต อำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ และยกระดับการบริการภาครัฐสู่มาตรฐานสากล ส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๒.๒ การกำหนดให้พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๑๘๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษามีความเหมาะสมหรือไม่

๒.๓ เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ เนื่องจากมีบทบัญญัติที่ลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ให้เหลือเท่าที่จำเป็น กำหนดกระบวนการอนุญาตและการบริการที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และสร้างระบบที่ลดการปฏิสัมพันธ์โดยตรงระหว่างเจ้าหน้าที่กับประชาชน ซึ่งเป็นช่องทางที่อาจนำไปสู่การเรียกรับผลประโยชน์

๒.๔ หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาถึงความพร้อมด้านบุคลากรและความพร้อมด้านงบประมาณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงบประมาณในการจัดตั้งศูนย์บริการร่วม

๒.๕ การรับอนุญาตหรือบริการในระยะเวลารวดเร็วเป็นพิเศษ โดยยินยอมเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นนั้น อาจทำให้เกิดการเลือกปฏิบัติหรือใช้ประโยชน์จากช่องทางดังกล่าวโดยไม่เหมาะสม ดังนั้น จึงควรกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราค่าธรรมเนียมที่เหมาะสมอย่างชัดเจน และมีมาตรการในการกำกับดูแลไม่ให้ส่งผลกระทบต่อการดำเนินการในช่องทางปกติ

๒.๖ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสมควรต้องพิจารณาและวางแนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและความลับทางการค้า รวมถึงการติดตามและประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายให้เหมาะสมต่อไป

๒.๗ การนำระบบการอนุญาตโดยอัตโนมัติ หรือการอนุญาตโดยปริยาย (Auto Approval) มาบังคับใช้ กรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่สามารถพิจารณาคำขอต่าง ๆ ได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด จะเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและลดความเสียหายของภาคธุรกิจได้อย่างแท้จริง อีกทั้ง ยังเป็นการลดปัญหาการทุจริต เป็นส่วนกระตุ้นให้หน่วยงานของรัฐตื่นตัวในการทำงาน อย่างไรก็ตาม หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจะต้องศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับกิจการ ระยะเวลา และความเหมาะสมของการอนุญาตโดยอัตโนมัติ หรือการอนุญาตโดยปริยาย (Auto Approval) อย่างละเอียดรอบคอบและกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพการณ์ต่อไป

๒.๘ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ส่งผลกระทบต่อกฎหมายที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก ครอบคลุมการขออนุญาตในหลายด้าน ทั้งการประกอบธุรกิจ การก่อสร้าง การท่องเที่ยว และภาคการเกษตร ดังนั้น หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจึงต้องดำเนินการจัดทำกฎหมายลำดับรองให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ถูกต้องครบถ้วนด้วย

๒.๙ ข้อสังเกตเกี่ยวกับการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ดังนี้

(๑) คู่มือสำหรับประชาชนจะสามารถจัดทำเป็นคู่มือกลางให้สามารถใช้ได้กับทุกกรณีได้หรือไม่

(๒) ร่างพระราชบัญญัติฉบับที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรี มาตรา ๑๐ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐต้องตอบคำถาม ให้ข้อมูล หรือแจ้งผลการดำเนินการให้แก่บุคคลผู้ติดต่อสอบถาม เสนอแนะ หรือแสดงความคิดเห็น หรือจากหน่วยงานของรัฐด้วยกันทราบภายใน ๑๕ วัน หากหน่วยงานของรัฐกำหนดระยะเวลาไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนมากกว่า ๑๕ วัน จะมีผลประการใดหรือไม่ ดังนั้นจึงมีข้อสังเกตว่า ระยะเวลาที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชนควรกำหนดให้ต่ำกว่า ๑๕ วัน

๒.๑๐ หน่วยงานของรัฐจะสามารถเชื่อมโยงข้อมูลอันเป็นการบูรณาการการทำงานร่วมกัน โดยการสร้างระบบฐานข้อมูลกลางของภาครัฐเพื่อลดระยะเวลาในการดำเนินการของประชาชน และภาครัฐได้หรือไม่ รวมทั้งรัฐบาลควรส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ เพื่ออำนวยความสะดวกและสนับสนุนการให้บริการประชาชน เช่น การใช้แชทบอท (Chatbot) ตอบคำถามของประชาชนตลอด ๒๔ ชั่วโมง วิเคราะห์และแจ้งรายการเอกสารที่จำเป็นต้องใช้ ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของเอกสารประกอบ ประเมินคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด พิจารณาเบื้องต้นว่าสามารถอนุญาตได้ทันทีหรือต้องส่งต่อให้เจ้าหน้าที่พิจารณาในรายละเอียดต่อไป ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของข้อมูลและประโยชน์สูงสุดของประชาชนเป็นสำคัญ

๒.๑๑ สมควรพิจารณากำหนดบทลงโทษแก่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ กรณีที่เพิกเฉยหรือประวิงเวลาการพิจารณาคำขออนุญาตหรือบริการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เนื่องจากเป็นเหตุให้ประชาชนและภาคธุรกิจต้องเสียโอกาสทางธุรกิจ

๒.๑๒ เห็นด้วยกับแนวคิดในการจัดตั้งศูนย์บริการร่วมและศูนย์รับคำขอกกลาง เนื่องจากจะทำให้ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็วในการดำเนินการของภาครัฐ รวมทั้งเป็นประโยชน์ในกรณีที่มีเหตุการณ์ภัยพิบัติ ประชาชนจะได้รับความช่วยเหลืออย่างรวดเร็วและทั่วถึง แก้ไขปัญหา การตกหล่น หรือได้รับความช่วยเหลือซ้ำซ้อน อย่างไรก็ตาม มีประเด็นที่ควรพิจารณาเกี่ยวกับ ความแตกต่างระหว่างหน้าที่และอำนาจของศูนย์บริการร่วมกับศูนย์รับคำขอกกลาง รวมถึงความเป็นไปได้ในการบูรณาการศูนย์ทั้งสองแห่งให้เป็นศูนย์เดียว เพื่อให้มีขอบเขตหน้าที่และอำนาจ ครอบคลุมการดำเนินงานทั้งหมด อันจะเป็นการประหยัดงบประมาณ การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล มีประสิทธิภาพ และการลดความสับสนในการติดต่อราชการของประชาชน อันจะนำไปสู่ การยกระดับการให้บริการภาครัฐที่มีเอกภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่าง มีประสิทธิภาพ

๒.๑๓ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีส่วนช่วยในการแก้ไขปัญหาการประกอบธุรกิจนำเที่ยว ผิดกฎหมาย เนื่องจากการขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวและใบอนุญาตอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จะเป็นไปอย่างสะดวก รวดเร็วยิ่งขึ้น อันส่งผลดีด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศ ให้มีประสิทธิภาพ สร้างความมั่นใจให้แก่นักท่องเที่ยว

๒.๑๔ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนผู้ด้อยโอกาส ประชาชนกลุ่มเปราะบาง และประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล โดยการสร้างความเป็นธรรมให้แก่ประชาชนให้สามารถเข้าถึงกระบวนการต่าง ๆ ของรัฐด้วยความสะดวก รวดเร็ว อย่างไรก็ตาม ใด ๆ ก็ดี อาจกำหนดบทบัญญัติเพื่ออำนวยความสะดวกให้บุคคลดังกล่าว โดยการเพิ่มช่องทางการเข้าถึง การบริการ เช่น จัดตั้งศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ณ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นเป็นผู้ประสานงานและดำเนินการแทนในการติดต่อ หน่วยงานของรัฐต่าง ๆ หรือกำหนดให้มีเจ้าหน้าที่ช่วยกลั่นกรองแบบคำขออนุญาตให้ถูกต้องครบถ้วน ก่อนดำเนินการยื่นต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต่อไป

๒.๑๕ หากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีขอบเขตการบังคับใช้ครอบคลุมไปถึงกระบวนการ พิจารณาคดีและเรื่องร้องเรียนในกระบวนการยุติธรรมและองค์กรอิสระ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการ ดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวนสอบสวนและการดำเนินคดีย่อมจะส่งผลดีต่อการป้องกัน ความล่าช้าและการขาดอายุความ

๓. การตอบชี้แจง

เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายเสร็จแล้ว นายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน ได้ตอบชี้แจง สรุปสาระสำคัญ ได้ว่า จากการรับฟังประเด็นการอภิปรายของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนใหญ่ได้ให้การสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยหลักการแล้ว มีเป้าหมายในการลดการทุจริตและการลดขั้นตอนทางธุรการ หรือขั้นตอนการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการยื่นคำขออนุญาตของประชาชน ซึ่งถือเป็นประเด็นสำคัญที่ต้องได้รับการแก้ไข ผ่านกฎหมายและกลไกของฝ่ายนิติบัญญัติ ทั้งนี้ นอกจากการพิจารณาในประเด็นของใบอนุญาต ของประชาชนแล้ว อาจต้องพิจารณาไปถึงกระบวนการและขั้นตอนการอนุญาตระหว่างหน่วยงานภาครัฐ อีกด้วย หากสามารถกำหนดมาตรฐานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ในการดำเนินการและเกิดประโยชน์ต่อประชาชนโดยตรง และเห็นว่าระบบการอนุญาตโดยอัตโนมัติ หรือระบบการอนุญาตโดยปริยาย (Auto Approval) มีความสำคัญและจะเป็นประโยชน์ ต่อการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน เนื่องจากเป็นการสร้างความมั่นใจให้แก่ประชาชน ในการรับทราบระยะเวลาที่แน่นอนในการได้รับใบอนุญาต และเป็นการกำหนดหน้าที่ ความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐในการพิจารณาให้แล้วเสร็จตามกำหนด ซึ่งระยะเวลาดังกล่าว หน่วยงานของรัฐจะเป็นผู้พิจารณากำหนดตามความเหมาะสมของทรัพยากรภายในหน่วยงานของรัฐนั้น นอกจากนี้ ยังเห็นว่าเป็นประเด็นเชิงนโยบายที่ฝ่ายการเมืองสมควรพิจารณาว่า จะให้ความสำคัญกับ การอำนวยความสะดวกของประชาชนหรือหน่วยงานของรัฐ และเห็นควรให้มีการพิจารณา อย่างละเอียดรอบคอบในชั้นคณะกรรมการต่อไป

๔. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ด้วยคะแนนเสียง ๔๐๒ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มี ดออกเสียง ๑ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๕ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๑ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ชั้นคณะกรรมการ มีกำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน

<p>๑. ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งเป็นเอกสารแนบระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๘ และครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันพุธที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘</p> <p>https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=CVFE2</p>	
<p>๒. ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ซึ่งเป็นเอกสารแนบระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๘ และครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันพุธที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘</p> <p>https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=XPVXB</p>	
<p>๓. เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๘ และครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันพุธที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘ (อ.พ. ๒/๒๕๖๘)</p> <p>https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=GIY4H</p>	

<p>๔. บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๘ https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=HWPUD</p>	
<p>๕. บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘ https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=N03XT</p>	
<p>๖. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘ https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=N0LVL</p>	
<p>๗. พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=IZHZM</p>	

สรุปสาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ : ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ

เหตุผล : โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ทันสมัย มีกำหนดเวลาดำเนินการในแต่ละขั้นตอนที่ชัดเจน ลดขั้นตอน การอนุญาตที่ไม่จำเป็น นำเทคโนโลยีมาใช้ในการอนุญาตและการให้บริการภาครัฐ และให้เจ้าหน้าที่ ใช้ดุลพินิจในการอนุมัติ อนุญาต เพียงเท่าที่จำเป็น อันเป็นการลดภาระและต้นทุนของประชาชน ซึ่งจะเป็ผลดีต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในภาพรวม

๑ ยกเลิกพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

๒ กำหนดบทนิยาม

เช่น คำว่า "อนุญาต" "ผู้อนุญาต" "คำขอ" และคำว่า "บริการ"

๓ กำหนดขอบเขต การใช้บังคับ

ใช้บังคับแก่บรรดาการอนุญาต การจดทะเบียน การแจ้ง การพิจารณา การดำเนินการ และการให้บริการหรือประโยชน์อื่นใด แก่ประชาชน บรรดาที่ประชาชน ต้องยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐ

๔ บททั่วไป

วางหลักการพื้นฐานในการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน โดยหน่วยงานของรัฐ พังพัฒนาระบบการปฏิบัติงาน โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม และพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้มีศักยภาพ มีทัศนคติในการ เป็นผู้ให้บริการประชาชน

กำหนดให้หน่วยงานของรัฐ ต้องบูรณาการการทำงานร่วมกัน

กำหนดให้หน่วยงานของรัฐ ต้องตอบคำถาม ให้ข้อมูล หรือ แจ้งผลการดำเนินการ ภายใน ๑๕ วัน

การออกกฎ ต้องคำนึงถึง ความสะดวก รวดเร็ว และ สร้างภาระแก่ประชาชนน้อยที่สุด

กำหนดให้มี "ศูนย์บริการร่วม" เพื่อให้บริการเกี่ยวกับคำขอ และบริการต่าง ๆ ไว้ ณ ที่เดียวกัน

๕ การยื่นคำขออนุญาต และการอนุญาต

กำหนดให้ "ผู้อนุญาต" จัดทำ "คู่มือสำหรับประชาชน"

โดยให้จัดทำให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่กฎหมายนี้มีผลใช้บังคับ

กำหนดหลักเกณฑ์การชำระ ค่าธรรมเนียมแทนการยื่น คำขอต่ออายุใบอนุญาต

กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ "ใบอนุญาตหลัก" และ "ใบอนุญาตรอง"

การแจ้งความเพื่อเป็นหลักฐาน ในการขอออกใบแทนใบอนุญาต ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตนั้น โดยไม่ต้องแจ้งความต่อเจ้าพนักงาน ตำรวจอีก

๖ ศูนย์รับคำขอกกลาง

ให้มีศูนย์รับคำขอกกลาง โดยดำเนินการผ่านระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลาง ในการรับคำขอต่าง ๆ ตามกฎหมาย

๗ การรับอนุญาตหรือ บริการในระยะเวลา รวดเร็วเป็นพิเศษ กว่าที่กำหนด ในคู่มือสำหรับประชาชน

โดยยินยอม เสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น

จัดทำโดย สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ภาคผนวก

- : ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.
(นายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล กับคณะ เป็นผู้เสนอ) (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ)
- : พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘
- : ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ กับร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี และนายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
(ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเอกสารประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.
ของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)

ร่างพระราชบัญญัติ
การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต
และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(๑)

(สำเนา)

เลขรับ ๒๑๒๘๓/๒๕๖๗ วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๗

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๓/๒๕๖๓

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎรเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ และเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) แพทองธาร ชินวัตร

(นางสาวแพทองธาร ชินวัตร)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๓๖๒

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : saraban@soc.go.th

สำเนาถูกต้อง

(นายสมิทธิชัย จันทร์เพ็ญ)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

นางสาวปวีณา วงษ์งาม/พิมพ์

นางสาวสมพร นมขุนทด/ทาน

นางสาวรัตนกมล ชื่นสมบูรณ์/ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ทันสมัย มีกำหนดเวลาดำเนินการในแต่ละขั้นตอนที่ชัดเจน ลดขั้นตอนการอนุญาตที่ไม่จำเป็น นำเทคโนโลยีมาใช้ในการอนุญาตและการให้บริการภาครัฐ และให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจในการอนุมัติ อนุญาต เพียงเท่าที่จำเป็น อันเป็นการลดภาระและต้นทุนของประชาชนซึ่งจะเป็นผลดีต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในภาพรวม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณา
อนุญาตของทางราชการ

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก
ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่หมวด ๑ บททั่วไป และมาตรา ๓๖ วรรคสอง
ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต
ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่บรรดาการอนุญาต การจดทะเบียน
และการแจ้ง รวมทั้งการพิจารณา การดำเนินการ และการให้บริการหรือประโยชน์อื่นใดแก่ประชาชน
บรรดาที่ประชาชนต้องยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐ

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้
“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการ
ส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐทุกหน่วย
“อนุญาต” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใด
ที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึง
การออกใบอนุญาต การอนุมัติ การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้งหรือจดทะเบียน
การให้ประทานบัตร และการให้อาญาบัตรด้วย

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจในการอนุญาต
“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการ

ทางปกครอง

“กฎหมายว่าด้วยการอนุญาต” หมายความว่า บรรดากฎหมายที่มีบทบัญญัติ
กำหนดให้การดำเนินการใดหรือการประกอบกิจการใดจะต้องได้รับอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินการได้

“กฎ” หมายความว่า พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติ
ท้องถิ่น ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่
กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วย
การอนุญาต

“คำขอ” หมายความว่า คำขออนุญาต และให้หมายความรวมถึงคำขอรับบริการ
และคำขอให้ดำเนินการอื่นใด

“บริการ” หมายความว่า การดำเนินการตามคำขอหรือความประสงค์
ของประชาชน รวมตลอดทั้งการอำนวยความสะดวก การให้ความอนุเคราะห์ สงเคราะห์
การจัดหรือให้สวัสดิการ และการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนใด ๆ แก่ประชาชนด้วย

“ประเมินผลสัมฤทธิ์” หมายความว่า การประเมินผลสัมฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วย
หลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

“ระบบกลาง” หมายความว่า ระบบกลางตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำ
ร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

“คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ” หมายความว่า คณะกรรมการพัฒนาระบบ
ราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

“สำนักงาน ก.พ.ร.” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี

(๒) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการ
พิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์

(๓) การดำเนินงานตามหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ
เฉพาะในส่วนที่เป็นการใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการดำเนินงานของหน่วยธุรการ
ขององค์กรดังกล่าว

(๔) การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ทั้งนี้ ตั้งแต่ในชั้นการสืบสวน
และการสอบสวนเป็นต้นไป

(๕) การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
เฉพาะในส่วนที่ไม่อาจกำหนดระยะเวลาดำเนินการที่แน่นอนได้ ตามที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
กำหนด

(๖) การอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการทางทหารด้านยุทธการ รวมทั้ง
ตามกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมยุทธภัณฑ์ และกฎหมายว่าด้วยโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน

การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่การดำเนินการใดหรือแก่หน่วยงานของรัฐใดนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้กระทำเท่าที่จำเป็น และให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๘ หน่วยงานของรัฐพึงพัฒนาระบบการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพิจารณาอนุญาตและการให้บริการประชาชน ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพกาล โดยหน่วยงานของรัฐ ผู้อนุญาต และเจ้าหน้าที่ของรัฐ พึงตระหนักว่าประชาชนเป็นประธานแห่งสิทธิที่จะได้รับบริการจากรัฐตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การพิจารณาอนุญาตและการให้บริการประชาชน รวมทั้งงานอย่างอื่นที่เกี่ยวข้อง เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด เพื่อความผาสุกของประชาชนโดยรวม รวมตลอดทั้งพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีศักยภาพ ความซื่อสัตย์สุจริต และทัศนคติในการเป็นผู้ให้บริการประชาชนให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว ไม่สร้างภาระและขั้นตอนที่ไม่จำเป็น และไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

มาตรา ๙ ในกรณีที่มีการอนุญาต การให้บริการ หรือภารกิจใดมีความเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงานของรัฐหรือเป็นภารกิจที่ใกล้เคียงหรือต่อเนื่องกัน ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องนั้น กำหนดแนวทางการบริหารและปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดการปฏิบัติภารกิจแบบบูรณาการร่วมกัน โดยมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐและความผาสุกของประชาชน

ในกรณีที่เกิดปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งจากหน่วยงานของรัฐหรือระเบียบข้อบังคับที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐ ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยต้องร่วมกันดำเนินการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคนั้น

ในกรณีที่จะต้องมีการดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ.ร. ที่จะจัดให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องหารือร่วมกัน ในกรณีที่ไม่สามารถบูรณาการหรือร่วมกันแก้ไขปัญหาอุปสรรคได้ ให้สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา วินิจฉัย และเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติเป็นประการใดแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้นและรายงานผลการดำเนินการต่อคณะรัฐมนตรีทราบโดยเร็ว

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐได้รับการติดต่อสอบถาม ข้อเสนอแนะ หรือแสดงความคิดเห็นเป็นหนังสือจากประชาชน หรือจากหน่วยงานของรัฐด้วยกัน เกี่ยวกับงานบริการ หรือการอนุญาตที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานของรัฐนั้น ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐนั้นที่จะต้องตอบคำถาม ให้ข้อมูล หรือแจ้งผลการดำเนินการให้บุคคลดังกล่าวทราบภายในสิบห้าวัน

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องมีการออกกฎเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ เงื่อนไข หรือรายละเอียดอื่นใดในการขอรับอนุญาตหรือขอรับบริการ หน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีหน้าที่ออกกฎดังกล่าว ต้องคำนึงถึงความสะดวกและรวดเร็วที่ประชาชนจะได้รับเป็นสำคัญ และสร้างภาระแก่ประชาชนน้อยที่สุด

กฎหมายวรรคหนึ่ง ต้องไม่กำหนดให้ประชาชนแสดงหรือส่งมอบเอกสารต้นฉบับ หรือสำเนาเอกสารใดที่หน่วยงานของรัฐนั้นเป็นผู้ออก หรือมีเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารนั้น อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐนั้นอยู่แล้ว

ความในวรรคสองไม่ใช้บังคับแก่กรณีจำเป็นอันมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ที่จะต้องให้ประชาชนนำเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารมาแสดงหรือส่งมอบในการยื่นคำขอตามกฎหมาย ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่กำหนดให้ต้องส่งมอบเอกสารมากกว่าหนึ่งชุด หากผู้ยื่นได้ส่งมอบเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารให้หนึ่งชุดแล้ว ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่จะต้องเป็นผู้จัดทำสำเนา ให้ครบถ้วนตามจำนวนที่ตนต้องการ

เมื่อมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายรวมทั้งกฎหมายรวมทั้งกฎหมายกฎหมายใด ให้หน่วยงานของรัฐแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายหรือกฎในความรับผิดชอบของตนทุกฉบับ ให้เป็นไปตามหลักการในมาตรานี้ด้วย

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่มีกฎหมายหรือกฎใดออกใช้บังคับและมีผลให้ต้องเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือรายละเอียดอื่นใดที่ปรากฏในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ การเปลี่ยนแปลงเช่นนั้นมิให้ใช้บังคับแก่การยื่นคำขอที่ได้ยื่นไว้แล้วโดยชอบก่อนวันที่กฎหมายหรือกฎดังกล่าวมีผลใช้บังคับ เว้นแต่กฎหมายนั้นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น แต่สำหรับในกรณีกฎ จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นได้ก็แต่เฉพาะในกรณีที่การเปลี่ยนแปลงนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ยื่นคำขอ

ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตใดมีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงในสาระสำคัญ อันส่งผลให้การดำเนินการบางกรณีต้องมีการขออนุญาตตามกฎหมายดังกล่าวเพิ่มเติม ห้ามมิให้บังคับใช้กฎหมายดังกล่าวในทางที่เป็นผลร้ายหรือก่อภาระแก่ประชาชนจนกว่าจะมีการแก้ไขคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ ให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายนั้น และเผยแพร่ตามมาตรา ๓๒ แล้ว ทั้งนี้ เว้นแต่กฎหมายดังกล่าวจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นโดยชัดแจ้ง

มาตรา ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ให้หน่วยงานของรัฐ จัดให้มีศูนย์บริการร่วมเพื่อให้บริการแบบคำขอ รับคำขอ และชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการขออนุญาต การอนุญาต และบริการต่าง ๆ ตามกฎหมายไว้ ณ ที่เดียวกันตามแนวทางที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด

การให้บริการของศูนย์บริการร่วมตามวรรคหนึ่ง จะให้บริการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศก็ได้

หมวด ๒

การยื่นคำขออนุญาตและการอนุญาต

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ยื่นคำขออนุญาตของกฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาตและการอนุญาตนั้นไม่จำเป็นต้องออกกฎใด ๆ ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กฎหมายนั้นมีผลใช้บังคับ

ในกรณีที่ยื่นคำขออนุญาตของกฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาตและการอนุญาตนั้นต้องมีการออกกฎ ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กฎหมายนั้นมีผลใช้บังคับ

คู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ อย่างน้อยต้องประกอบด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ ค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการ ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต รายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตจะต้องยื่นมาพร้อมกับคำขอ แนวทางการใช้ดุลพินิจ โดยต้องกำหนดให้สามารถยื่นคำขอและเอกสารด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ ในกรณีนี้ สำนักงาน ก.พ.ร. จะพิจารณากำหนดให้มีรายละเอียดเพิ่มเติมก็ได้

ให้สำนักงาน ก.พ.ร. มีหน้าที่ตรวจสอบคู่มือสำหรับประชาชนว่าสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าเรื่องใดเป็นภาระเกินสมควร หรือปรากฏข้อเท็จจริงว่าหน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตไม่อาจปฏิบัติตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนได้ ให้สำนักงาน ก.พ.ร. แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุงคู่มือสำหรับประชาชนหรือปฏิบัติให้ถูกต้องตรงตามที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน ทั้งนี้ ภายในระยะเวลาที่กำหนด ในกรณีที่หน่วยงานดังกล่าวดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้รายงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการต่อไป

มาตรา ๑๕ เมื่อมีการยื่นคำขอและเอกสารหรือหลักฐานประกอบการพิจารณาเป็นเอกสาร ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ เมื่อตรวจสอบแล้วเห็นว่าถูกต้องครบถ้วน ให้บันทึกความถูกต้องครบถ้วนนั้นไว้ท้ายคำขอ พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที แต่หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือยังขาดเอกสารหรือหลักฐานใดให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที ถ้าเป็นกรณีที่สามารถแก้ไขหรือเพิ่มเติมได้ในขณะนั้น ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วน ถ้าเป็นกรณีที่ไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วย และให้เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้น

ให้เจ้าหน้าที่มอบสำเนาทันทีตามวรรคหนึ่งให้ผู้ยื่นคำขอไว้เป็นหลักฐานโดยทันที

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้จัดทำคำขอถูกต้องและแนบเอกสารหรือหลักฐานครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ แล้ว หรือได้แก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมครบถ้วนตามที่เจ้าหน้าที่แนะนำหรือตามที่ปรากฏในบันทึกตามวรรคหนึ่งแล้ว เจ้าหน้าที่จะเรียกเอกสารหรือหลักฐานอื่นใดเพิ่มเติมอีกไม่ได้ และจะปฏิเสธการพิจารณาคำขอนั้นโดยอาศัยเหตุ

แห่งความไม่สมบูรณ์ของคำขอหรือความไม่ครบถ้วนของเอกสารหรือหลักฐานไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่ความไม่สมบูรณ์หรือความไม่ครบถ้วนนั้นเกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือทุจริตของเจ้าหน้าที่ และเป็นผลให้ไม่อาจอนุญาตได้ ในกรณีนี้ให้ผู้อนุญาตสั่งการตามที่เห็นสมควร และให้ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมตามที่เจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบหรือตามที่ปรากฏในบันทึกตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่คืนคำขอให้แก่ผู้ยื่นคำขอพร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือถึงเหตุแห่งการคืนคำขอให้ทราบด้วย

ผู้ยื่นคำขอจะอุทธรณ์คำสั่งคืนคำขอตามวรรคสี่ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง หรือจะยื่นคำขอใหม่ก็ได้ แต่ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ต้องยื่นคำขอใดภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้ยื่นคำขอจะต้องยื่นคำขอนั้นใหม่ภายในระยะเวลาดังกล่าว

มาตรา ๑๖ เมื่อมีการยื่นคำขอและส่งเอกสารหรือหลักฐานประกอบการพิจารณาด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ ให้แล้วเสร็จภายในวันทำการถัดไป เมื่อตรวจสอบแล้วเห็นว่าถูกต้องครบถ้วน ให้บันทึกความถูกต้องครบถ้วนนั้นไว้ท้ายคำขอ พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที แต่หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือยังขาดเอกสารหรือหลักฐานใด ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันทีที่ตรวจสอบแล้วเสร็จ โดยให้บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วย และให้เจ้าหน้าที่ลงนามไว้ในบันทึกนั้น และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ

การยื่นคำขอและเอกสารหรือหลักฐานประกอบการพิจารณาด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่าผู้อนุญาตได้รับตามวันและเวลาตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

ให้นำความในมาตรา ๑๕ วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับแก่กรณีการยื่นคำขอและเอกสารหรือหลักฐานประกอบการพิจารณาโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย โดยอนุโลม ทั้งนี้ การแจ้ง การเรียกเอกสารหรือหลักฐาน และการคืนคำขอในกรณีดังกล่าว ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๑๗ การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตใดที่ไม่อาจดำเนินการตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ ได้ เนื่องจากมีเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก หรือด้วยเหตุจำเป็นอื่นใด จะออกเป็นกฎกระทรวงกำหนดให้การอนุญาตนั้นไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ ก็ได้ แต่กฎกระทรวงดังกล่าวต้องระบุระยะเวลาในการดำเนินการให้ชัดเจนด้วย

มาตรา ๑๘ ผู้อนุญาตต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พิจารณาแล้วเสร็จ

เมื่อครบกำหนดเวลาตามที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ แล้ว หากผู้อนุญาตยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกสัปดาห์ จนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ พร้อมทั้งส่งสำเนาการแจ้งดังกล่าวให้สำนักงาน ก.พ.ร. ทราบทุกครั้ง เพื่อรวบรวมเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่ผู้อนุญาตพิจารณาไม่แล้วเสร็จตามกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ เนื่องจากเหตุสุดวิสัย ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุสุดวิสัยดังกล่าวเพียงหนึ่งครั้ง ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาตามที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔

ในกรณีที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเห็นว่าความล่าช้าตามวรรคสองนั้น เกินสมควรแก่เหตุหรือมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐผู้อนุญาต ให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพร้อมทั้งเสนอแนะให้มีการพัฒนาหรือปรับปรุงหน่วยงานของรัฐหรือระบบการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐนั้น การแจ้งตามมาตรานี้จะดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ ในกรณีไม่แจ้งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือแจ้งเกินระยะเวลาที่กำหนดอันเป็นการล่าช้าเกินสมควร ให้ถือว่าผู้อนุญาตกระทำการหรือละเว้นกระทำการเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น เว้นแต่จะเป็นเพราะมีเหตุสุดวิสัย

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดอายุใบอนุญาตไว้ และกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับใบอนุญาตนั้นมีลักษณะเป็นกิจการหรือการดำเนินการที่เห็นได้ว่าผู้รับอนุญาตจะประกอบกิจการหรือดำเนินการนั้นต่อเนื่องกัน ผู้รับอนุญาตจะต่ออายุใบอนุญาตโดยการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตภายในระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น ๆ แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้ และเมื่อหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจออกใบอนุญาตได้รับค่าธรรมเนียมดังกล่าวแล้ว ให้ออกหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตให้แก่ผู้รับอนุญาตโดยเร็ว โดยให้ถือว่าผู้รับอนุญาตได้รับการต่ออายุใบอนุญาตตามกฎหมายนั้น ๆ แล้วตั้งแต่วันที่ถัดจากวันที่ใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุลง ทั้งนี้ โดยหน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตยังมีหน้าที่ที่จะต้องตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าว

การชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

กิจการหรือการดำเนินการใดมีความเสี่ยงสูงที่จะก่อให้เกิดสาธารณภัยหรือก่ออันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง หรือมีเหตุผลความจำเป็นพิเศษอื่นที่ไม่สมควรดำเนินการตามวรรคหนึ่ง จะออกกฎกระทรวงกำหนดกิจการหรือการดำเนินการนั้นให้ไม่อยู่ภายใต้บังคับวรรคหนึ่งก็ได้ กฎกระทรวงดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติและชื่อใบอนุญาตที่ไม่อาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ และให้ระบุระยะเวลาในการพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตไว้ให้ชัดเจนด้วย

กิจการหรือการดำเนินการตามกฎหมายใดมีการกำหนดอายุใบอนุญาตไว้ แต่ไม่มีการกำหนดให้ผู้รับอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต เมื่อผู้รับอนุญาตยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้สามารถดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตต่อไปได้จนกว่าผู้อนุญาตจะมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต และให้ถือว่าหลักฐานการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตไปพลางก่อน

ก่อนที่จะมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคสี่ ผู้อนุญาตต้องตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนินการก่อน หากพบข้อบกพร่อง ให้แจ้งผู้รับอนุญาตดำเนินการแก้ไขภายในระยะเวลาที่เหมาะสม ถ้าผู้รับอนุญาตไม่แก้ไขภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ผู้อนุญาตจึงจะมีอำนาจออกคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ทั้งนี้ ในการออกคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้อนุญาตต้องระบุเหตุผลประกอบคำสั่งดังกล่าวด้วย

มิให้ใช้บังคับมาตรานี้แก่กิจการหรือการดำเนินการใดที่ต้องขออนุญาตเป็นรายครั้ง

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่มีการประกอบกิจการหรือการดำเนินการของประชาชน ในกิจการใดจำเป็นต้องได้รับการอนุญาตจากผู้อนุญาตหลายรายหรือหลายกระบวนการ จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีใบอนุญาตหลักและใบอนุญาตรองของกิจการนั้นก็ได้ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตหลักของกิจการใดให้ถือว่าผู้นั้นได้รับใบอนุญาตรองของกิจการนั้นตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตนั้นด้วยแล้ว โดยไม่ต้องยื่นคำขออนุญาตใหม่อีก และให้ระบุงการได้รับอนุญาตสำหรับใบอนุญาตรองให้ชัดเจนไว้ในใบอนุญาตหลักดังกล่าวด้วย

ในพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง ให้ระบุให้ชัดเจนถึงกิจการที่เป็นใบอนุญาตหลัก และกิจการที่ถือว่าได้รับใบอนุญาตรอง รวมตลอดทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาตสำหรับใบอนุญาตหลัก และการมีส่วนร่วมในการพิจารณาของผู้อนุญาตตามใบอนุญาตรอง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียม และการนำส่งค่าธรรมเนียม

เมื่อมีการตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าหน่วยงานของรัฐผู้อนุญาต และกระทรวงเจ้าสังกัดของหน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการในกิจการที่ต้องมีใบอนุญาตรองด้วย

ในมาตรานี้ “ใบอนุญาตหลัก” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการหรือให้ดำเนินการในกิจการที่โดยทั่วไปแล้วจะมีการประกอบกิจการหรือดำเนินการที่เป็นใบอนุญาตรองด้วย และ “ใบอนุญาตรอง” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการหรือให้ดำเนินการที่โดยทั่วไปแล้วเป็นส่วนหนึ่งของการประกอบกิจการหรือการดำเนินการที่เป็นใบอนุญาตหลัก

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตใดกำหนดอายุใบอนุญาตไว้ น้อยกว่าห้าปี จะตราพระราชกฤษฎีกายกอายุใบอนุญาตสำหรับกฎหมายนั้นเป็นไม่น้อยกว่าห้าปีก็ได้

การตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งให้กระทำได้เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นว่าอายุใบอนุญาตที่กำหนดในกฎหมายนั้น ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป หรือเป็นภาระแก่ประชาชนเกินสมควร ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติและชื่อใบอนุญาตอายุใบอนุญาตที่ขยายแล้วซึ่งต้องไม่น้อยกว่าห้าปี และค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระไว้ด้วย

มาตรา ๒๒ ก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ให้คณะรัฐมนตรีส่งร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาพิจารณาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน แต่ไม่เกินหกสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วหากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภามีได้มีมติทักท้วง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป

ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ.ร. ที่จะหารือกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาต เพื่อเสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการพิจารณาให้ความเห็นชอบ ก่อนเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต่อไป

มาตรา ๒๓ ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะต้องกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนินการของผู้รับอนุญาตให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตกำหนด และให้เป็นที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้อนุญาตที่จะต้องตรวจสอบตามหลักเกณฑ์และแนวทางดังกล่าว

เมื่อผู้ได้รับความเดือดร้อนรำคาญ หรือเสียหายจากการประกอบกิจการหรือการดำเนินการของผู้รับอนุญาต ไม่ว่าจะความจะปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เองหรือมีผู้ร้องเรียน ให้เป็นที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะดำเนินการตรวจสอบและสั่งการตามหน้าที่และอำนาจโดยเร็ว

หลักเกณฑ์และแนวทางตามวรรคหนึ่ง ให้เผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย หากจำเป็นต้องมีการแจ้งความเพื่อเป็นหลักฐานในการขอออกใบแทนใบอนุญาต ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตนั้น โดยไม่ต้องแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจอีก

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่กรณีที่ใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตซึ่งออกให้หรืออยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ด้วย

ให้เป็นที่ของสำนักงาน ก.พ.ร. ที่จะติดตามผลการปฏิบัติตามมาตรานี้ และรายงานคณะรัฐมนตรีในกรณีที่มีหน่วยงานของรัฐไม่ปฏิบัติตามมาตรานี้

หมวด ๓

การให้บริการ

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้หน่วยงานของรัฐใดมีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณา รับรอง เห็นชอบ ให้ความเห็น จ่ายเงิน ให้ได้รับสวัสดิการ รวมทั้งการดำเนินการหรือการให้บริการอื่นใดแก่ประชาชน ให้นำความในมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับแก่การพิจารณา รับรอง เห็นชอบ ให้ความเห็น จ่ายเงิน ให้ได้รับสวัสดิการ รวมทั้งการดำเนินการหรือการให้บริการของหน่วยงานของรัฐนั้นด้วยโดยอนุโลม โดยในกรณีที่บทบัญญัติมาตราดังกล่าวกำหนดให้เป็นที่หรืออำนาจของผู้อนุญาต ให้ถือว่าเป็นหน้าที่หรืออำนาจของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมาย หรือเจ้าหน้าที่ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐนั้นมอบหมาย ในการพิจารณา รับรอง เห็นชอบ ให้ความเห็น จ่ายเงิน ให้ได้รับสวัสดิการ และการดำเนินการหรือให้บริการอื่นใดดังกล่าว

หมวด ๔

การทบทวนและปรับปรุงการอนุญาตและการให้บริการ

มาตรา ๒๖ เมื่อมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการประเมินในประเด็นดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ความเหมาะสมและความคุ้มค่าของการใช้ระบบอนุญาต เมื่อพิจารณาถึงภาระหน้าที่ที่ประชาชนต้องปฏิบัติ กับประโยชน์ที่สังคมพึงได้รับจากการใช้ระบบอนุญาต พร้อมทั้งระบุอุปสรรคหรือความเสี่ยงหากเปลี่ยนจากระบบการขออนุญาตเป็นการจัดแจ้งหรือการจัดทะเบียน

(๒) ในกรณีที่ถูกกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตกำหนดให้คณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจอนุญาต ให้ประเมินผลดีและผลเสียของการที่ยังคงระบบคณะกรรมการและการให้คณะกรรมการมีอำนาจอนุญาตไว้

การประเมินผลสัมฤทธิ์ในประเด็นตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานของรัฐที่ประเมินผลสัมฤทธิ์ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด และให้แจ้งผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ไว้ในระบบกลาง ในกรณีนี้ คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจะกำหนดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์โดยผู้ประเมินอิสระก็ได้

ไม่ว่าจะมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามวรรคหนึ่งหรือไม่ คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจะแจ้งหน่วยงานของรัฐพิจารณาประเมินผลสัมฤทธิ์ในประเด็นตามวรรคหนึ่งเป็นการเฉพาะในเวลาที่เห็นสมควรก็ได้ ทั้งนี้ ให้หน่วยงานของรัฐนั้นรายงานข้อเสนอแนะและผลการพิจารณาในประเด็นดังกล่าวพร้อมเหตุผลต่อคณะรัฐมนตรีผ่านคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ แล้วแต่กรณี ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง เพื่อพิจารณามีมติต่อไป

มาตรา ๒๗ เมื่อมีเหตุจำเป็นอันสมควรที่จะต้องปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตหรือให้บริการตามที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชน เพื่อให้การให้บริการประชาชนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ให้ผู้อนุญาตหรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐดำเนินการแก้ไขคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ โดยพลัน โดยต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องและประชาชน และให้นำสถิติการแจ้งเหตุแห่งความล่าช้าตามมาตรา ๑๘ มาประกอบการพิจารณาด้วย

การรับฟังความคิดเห็นตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยให้ดำเนินการผ่านระบบกลาง เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และจะใช้วิธีการอื่นเพิ่มเติมด้วยก็ได้

หมวด ๕

ศูนย์รับคำขอลง

มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ให้คณะรัฐมนตรีตามข้อเสนอแนะของสำนักงาน ก.พ.ร. จัดให้มีศูนย์รับคำขอลงขึ้นในหน่วยงานของรัฐตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลาง

ในการรับคำขอต่าง ๆ ตามกฎหมาย ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีจะมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการ ศูนย์ดังกล่าวก็ได้ โดยหน่วยงานของรัฐดังกล่าวเป็นผู้กำกับดูแล

การมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการศูนย์รับคำขอกกลางตามวรรคหนึ่ง จะกระทำได้อต่อเมื่อมีหลักประกันเพียงพอที่จะคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและความลับทางการค้า ที่มีประสิทธิภาพ

มาตรา ๒๙ เมื่อมีศูนย์รับคำขอกกลางตามมาตรา ๒๘ แล้ว

(๑) ในกรณีที่กฎหมายหรือกฎที่ออกตามกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้ต้องยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใด ณ สถานที่ใด ถ้าได้มีการยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดไปยังศูนย์รับคำขอกกลางแล้ว ให้ถือว่า ได้มีการยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดโดยชอบตามกฎหมาย นั้นแล้ว

(๒) บรรดาเงินค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดที่ศูนย์รับคำขอกกลางได้รับไว้ตาม (๑) ให้ศูนย์รับคำขอกกลางนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินในนามของหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ หรือส่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี และแจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบทราบ

(๓) ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบมีสิทธิหักค่าใช้จ่ายจากเงินที่ต้องนำส่งคลัง ให้ศูนย์รับคำขอกกลางหักเงินดังกล่าวแทนและส่งมอบเงินที่หักไว้คืนให้แก่หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ โดยให้ศูนย์รับคำขอกกลางมีสิทธิหักค่าใช้จ่ายของศูนย์รับคำขอกกลางตามอัตราที่จะได้ตกลงกับหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

(๔) ระยะเวลาตามมาตรา ๑๘ ให้นับแต่วันที่ศูนย์รับคำขอกกลางส่งเรื่องให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ โดยศูนย์รับคำขอกกลางจะต้องส่งเรื่องให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวไม่ช้ากว่าหนึ่งวันทำการ และให้นับมาตรา ๑๘ วรรคสี่ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

(๕) ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบที่จะต้องส่งคู่มือสำหรับประชาชน ตามมาตรา ๑๔ ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบันให้ศูนย์รับคำขอกกลาง และดำเนินการให้มีการฝึกอบรมหรือชี้แจงแก่เจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขอกกลาง เพื่อให้เกิดความชำนาญในการปฏิบัติหน้าที่ด้วย

(๖) ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขอกกลางที่จะต้องดำเนินการตาม มาตรา ๑๖ และต้องรับผิดชอบในฐานะเช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖

ให้ศูนย์รับคำขอกกลางจัดให้มีแบบคำขอกกลางที่สามารถใช้ในการยื่นคำขอผ่าน ศูนย์รับคำขอกกลางได้ในหลายประเภทกิจการและต่อหลายหน่วยงานของรัฐ โดยหากการอนุญาต หรือบริการใดจำเป็นต้องพิจารณาข้อมูลนอกเหนือจากข้อมูลที่ยื่นคำขอให้ไว้ในแบบคำขอกกลาง ให้จัดทำเป็นแบบคำขอผนวกเฉพาะสำหรับการอนุญาตหรือบริการนั้น

ให้ถือว่าแบบคำขอกกลางและแบบคำขอผนวกตามวรรคสองเป็นแบบคำขอตามที่ กฎหมายว่าด้วยการนั้นกำหนด

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะอนุญาตให้ศูนย์รับคำขอกกลางหักเงินค่าธรรมเนียม หรือเงินอื่นใดตาม (๒) เป็นรายจ่ายสำหรับพัฒนาการให้บริการของศูนย์รับคำขอกกลาง ไม่เกินร้อยละ ห้าสิบก็ได้

มาตรา ๓๐ ให้ศูนย์รับคำขอกกลางมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับคำขอและค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใด รวมตลอดทั้งค่าอุทธรณ์ ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๒) ให้ข้อมูล ชี้แจง และแนะนำผู้ยื่นคำขอหรือประชาชนให้ทราบถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต ขอรับเงิน ขอรับสวัสดิการ หรือขอรับบริการ รวมตลอดทั้ง ความจำเป็นในการยื่นคำขออื่นใดที่จำเป็นต้องดำเนินการตามกฎหมาย ในการประกอบกิจการ หรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด

(๓) ส่งคำขอ หรือคำอุทธรณ์ ที่ได้รับจากผู้ยื่นคำขอหรือผู้ยื่นคำอุทธรณ์พร้อมทั้ง เอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และคอยติดตามเร่งรัดหน่วยงานของรัฐ ดังกล่าวเพื่อดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ และคู่มือสำหรับ ประชาชนตามมาตรา ๑๔ หรือตามกฎหมายที่ให้สิทธิในการอุทธรณ์

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามมาตรา นี้ ให้เจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขอกกลาง มีฐานะเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต

มาตรา ๓๑ ให้สำนักงาน ก.พ.ร. มีหน้าที่และอำนาจในการกำกับดูแล ประสาน และขับเคลื่อนให้หน่วยงานของรัฐพัฒนาการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์อย่างเต็มรูปแบบ ตลอดทั้งกระบวนการ และให้มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) รวบรวมปัญหาและอุปสรรคจากการอนุญาตและการดำเนินการของศูนย์ รับคำขอกกลาง เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการและรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา สั่งการให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าหลักเกณฑ์หรือวิธีการในการยื่นคำขอ มีรายละเอียดหรือกำหนด ให้ต้องส่งเอกสารที่ไม่จำเป็น หรือไม่เอื้อต่อการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ หรือเป็น ภาระเกินสมควรแก่ประชาชน ให้เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อสั่งการให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(๓) เสนอแนะในการพัฒนาหรือปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน ระยะเวลา เกี่ยวกับการ อนุญาต การจ่ายเงิน การให้ได้รับสวัสดิการ หรือการให้บริการต่าง ๆ รวมถึงข้อเสนอในการออก กฎหมาย กฎ หรือกำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการอนุญาต การจ่ายเงิน การให้ได้รับสวัสดิการ หรือการให้บริการเพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกมากขึ้น

หมวด ๖

บทเปิดเตล็ด

มาตรา ๓๒ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ รวมทั้งหลักเกณฑ์และแนวทางตามมาตรา ๒๓ ได้โดยสะดวก ให้ผู้อนุญาตและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่เผยแพร่คู่มือ หลักเกณฑ์และแนวทางดังกล่าวผ่านระบบสารสนเทศของหน่วยงานและปิดประกาศ ไว้ ณ สถานที่ที่กำหนดให้ยื่นคำขอ รวมทั้งเผยแพร่ผ่านช่องทางที่สำนักงาน ก.พ.ร. ประกาศกำหนด

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ผู้ใดมีความจำเป็นเร่งด่วน ประสงค์จะได้รับอนุญาต หรือบริการในระยะเวลารวดเร็วเป็นพิเศษกว่าระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน จะยื่นคำขอเพื่อขอรับการอนุญาตหรือบริการเป็นพิเศษดังกล่าว โดยยินยอมเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ตามที่ผู้อนุญาตกำหนดก็ได้

การจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ในกฎกระทรวงดังกล่าวให้ระบุค่าใช้จ่ายที่ผู้ยื่นคำขอ จะต้องชำระเพิ่มขึ้นด้วย

การจัดให้มีช่องทางพิเศษตามวรรคสอง ต้องไม่มีผลกระทบต่อการให้บริการประชาชน ตามปกติที่ปรากฏอยู่ในคู่มือสำหรับประชาชนอยู่แล้ว

ค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่งให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง การคลังจะอนุญาตให้หน่วยงานของรัฐหักเป็นรายจ่ายสำหรับพัฒนาการให้บริการแก่ประชาชน ไม่เกินร้อยละห้าสิบก็ได้

ความในวรรคสี่ไม่ใช้บังคับแก่รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐอื่นที่มีกฎหมาย กำหนดให้รายได้ของหน่วยงานตกเป็นของหน่วยงานนั้น

มาตรา ๓๔ เพื่อประโยชน์ในการให้บริการประชาชน หน่วยงานของรัฐอาจจัดให้ แบบคำขอ ใบอนุญาต หลักฐานการต่ออายุใบอนุญาต หรือใบแทนใบอนุญาตเป็นภาษาอังกฤษหรือ ภาษาอื่น หรือมีภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นกำกับด้วย ตามที่เห็นสมควรก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ การกรอก ข้อความในเอกสารดังกล่าวจะกระทำเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นดังกล่าวก็ได้ และมีให้นำมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้บังคับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๕ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใด อ้างถึงบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีนั้น อ้างถึงบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ในบทมาตราที่มีนัยเดียวกัน

มาตรา ๓๖ คู่มือสำหรับประชาชนที่จัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมี คู่มือสำหรับประชาชนตามพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องเดียวกัน

ให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจตามมาตรา ๒๕ จัดทำคู่มือสำหรับ ประชาชนตามมาตรา ๑๔ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๗ ให้พระราชกฤษฎีกาการกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องหลักเกณฑ์และวิธีการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ยังคงมีผลใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่ากฎกระทรวงตามมาตรา ๑๙ วรรคสองจะใช้บังคับ

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐได้มีการจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน อยู่แล้วในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้สามารถดำเนินการดังกล่าวได้ต่อไปจนกว่ากฎกระทรวงตามมาตรา ๓๓ วรรคสองจะใช้บังคับ และเมื่อกฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับแล้ว ให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงและภายในระยะเวลาที่กฎกระทรวงกำหนด

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ทันสมัย มีกำหนดเวลาดำเนินการในแต่ละขั้นตอนที่ชัดเจน ลดขั้นตอนการอนุญาตที่ไม่จำเป็น นำเทคโนโลยีมาใช้ในการอนุญาตและการให้บริการภาครัฐ และให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจในการอนุมัติ อนุญาต เพียงเท่าที่จำเป็น อันเป็นการลดภาระและต้นทุนของประชาชนซึ่งจะเป็นผลดีต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในภาพรวม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นการปรับปรุงพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อเพิ่มการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น โดยกำหนดเวลาดำเนินการในแต่ละขั้นตอนที่ชัดเจน ลดขั้นตอนการอนุญาตที่ไม่จำเป็น นำเทคโนโลยีมาใช้ในการอนุญาตและการให้บริการภาครัฐ และให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจในการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต เพียงเท่าที่จำเป็น ซึ่งจะมีผลเป็นการลดภาระและต้นทุนของประชาชน ลดการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในภาพรวม อันเป็นการสอดคล้องกับมาตรา ๗๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติได้ดังนี้

๒.๑ กำหนดวันใช้บังคับ ให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๑๘๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เพื่อให้ระยะเวลาแก่หน่วยงานของรัฐในการเตรียมการและดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เว้นแต่หมวด ๑ บททั่วไป ซึ่งวางหลักการพื้นฐานที่สามารถปฏิบัติได้เลย และบทเฉพาะกาลมาตรา ๓๖ วรรคสอง ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เพื่อให้หน่วยงานของรัฐสามารถจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนในงานบริการแล้วเสร็จทันภายในวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

๒.๒ ยกเลิกพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๓)

๒.๓ กำหนดขอบเขตในการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้เพื่อความชัดเจน ดังต่อไปนี้

๒.๓.๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่บรรดาการอนุญาต การจดทะเบียน และการแจ้ง รวมทั้งการพิจารณา การดำเนินการ และการให้บริการหรือประโยชน์อื่นใดแก่ประชาชน บรรดาที่ประชาชนต้องยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐ (ร่างมาตรา ๔) ทั้งนี้ บทนิยามกำหนดให้คำว่า “อนุญาต” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใดที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึงการออกใบอนุญาต การอนุมัติ การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้งหรือจดทะเบียน การให้ประทานบัตร และการให้อาญาบัตรด้วย และคำว่า “บริการ” หมายความรวมถึง การดำเนินการตามคำขอหรือความประสงค์ของประชาชน รวมถึงการอำนวยความสะดวก การให้ความอนุเคราะห์ สงเคราะห์ การจัดหรือให้สวัสดิการ และการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนใด ๆ แก่ประชาชนด้วย (ร่างมาตรา ๕)

๒.๓.๒ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่ (ร่างมาตรา ๖)

(๑) รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี

(๒) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์

(๓) การดำเนินงานตามหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ เฉพาะในส่วนที่เป็นการใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการดำเนินงานของหน่วยธุรการขององค์กรดังกล่าว

(๔) การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ทั้งนี้ ตั้งแต่ในชั้นการสืบสวนและการสอบสวนเป็นต้นไป

(๕) การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เฉพาะในส่วนที่ไม่อาจกำหนดระยะเวลาดำเนินการที่แน่นอนได้ ตามที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) กำหนด

(๖) การอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการทางทหารด้านยุทธการ รวมทั้งตามกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมยุทธภัณฑ์ และกฎหมายว่าด้วยโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน

(๗) กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ทั้งนี้ สามารถยกเว้นเป็นการเพิ่มเติมได้เพียงเท่าที่จำเป็น

๒.๔ กำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยกฎกระทรวงต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ (ร่างมาตรา ๗)

๒.๕ หมวด ๑ บททั่วไป วางหลักการพื้นฐานในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน ดังต่อไปนี้ (ร่างมาตรา ๘ ถึงร่างมาตรา ๑๓)

๒.๕.๑ วางหลักการพื้นฐานในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชนตามมาตรา ๗๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยว่า หน่วยงานของรัฐพึงพัฒนาระบบการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพกาล โดยหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐพึงตระหนักว่าประชาชนเป็นประธานแห่งสิทธิ (Subject of Right) ที่จะได้รับบริการจากรัฐ ตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติรับรองไว้

นอกจากนั้น ต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การบริการประชาชนและงานอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด เพื่อความผาสุกของประชาชนโดยรวม รวมถึงการพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีศักยภาพ ความซื่อสัตย์สุจริต และทัศนคติในการเป็นผู้ให้บริการประชาชน ให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว ไม่สร้างภาระและขั้นตอนที่ไม่จำเป็น และไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม (ร่างมาตรา ๘)

๒.๕.๒ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องบูรณาการการทำงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐและความผาสุกของประชาชน โดยมีสำนักงาน ก.พ.ร. เป็นหน่วยงานกลางในการประสานการบูรณาการดังกล่าว ในกรณีที่ไม่สามารถบูรณาการหรือร่วมกันแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคได้ ให้สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาวินิจฉัย (ร่างมาตรา ๙)

๒.๕.๓ กำหนดหน้าที่ให้หน่วยงานของรัฐต้องตอบคำถาม ให้ข้อมูล หรือแจ้งผลการดำเนินการที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของตนให้ประชาชนผู้ร้องขอทราบ ภายใน ๑๕ วัน (ร่างมาตรา ๑๐)

๒.๕.๔ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องออกกฎโดยคำนึงถึงความสะดวกและรวดเร็วที่ประชาชนจะได้รับเป็นสำคัญ และสร้างภาระแก่ประชาชนน้อยที่สุด โดยกฎนั้นจะกำหนดให้ประชาชนต้องยื่นเอกสารที่หน่วยงานนั้นเป็นผู้ออกหรือมีในครอบครองอยู่แล้วมิได้ รวมทั้งจะกำหนดให้ประชาชนต้องส่งมอบหรือทำสำเนาเอกสารให้มากกว่า ๑ ชุดอีกต่อไปมิได้ เว้นแต่กรณีจำเป็นอันมีอาจหลีกเลี่ยงได้ที่จะต้องให้ประชาชนนำเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารมาแสดงหรือส่งมอบในการยื่นคำขอตามกฎหมาย ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๑๑)

๒.๕.๕ วางหลักการคุ้มครองความเชื่อโดยสุจริตของประชาชน โดยให้ยึดถือคู่มือสำหรับประชาชนที่เผยแพร่อยู่ในวันที่ประชาชนยื่นคำขอหรือดำเนินการตามคู่มือนั้นเป็นหลัก (ร่างมาตรา ๑๒)

๒.๕.๖ กำหนดให้มีศูนย์บริการร่วมเพื่อให้บริการต่าง ๆ แก่ประชาชนในที่เดียวกันตามที่ ก.พ.ร. กำหนด ทั้งนี้ ศูนย์ดังกล่าวจะให้บริการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๓)

๒.๖ หมวด ๒ การยื่นคำขออนุญาตและการอนุญาต กำหนดมาตรการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการขออนุมัติ อนุญาต ต่อหน่วยงานของรัฐ ดังต่อไปนี้ (ร่างมาตรา ๑๔ ถึงร่างมาตรา ๒๔)

๒.๖.๑ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ประชาชนต้องขออนุญาตในเรื่องใด ผู้อนุญาตต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดต่อไปนี้ ภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่กฎหมายหรือกฎในเรื่องนั้นมีผลใช้บังคับ แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๑๔)

- (๑) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ
- (๒) ค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการ
- (๓) ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต
- (๔) รายการเอกสารหรือหลักฐานที่ต้องยื่นมาพร้อมกับคำขอ
- (๕) แนวทางการใช้ดุลพินิจ
- (๖) การยื่นคำขอและเอกสารด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์
- (๗) รายละเอียดอื่นตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. กำหนดเพิ่มเติม

๒.๖.๒ กำหนดหลักเกณฑ์กลางในการรับและตรวจสอบคำขออนุญาต และเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณา โดยกรณีที่ยื่นเป็นเอกสารให้เจ้าหน้าที่ตรวจเอกสารทันที (ร่างมาตรา ๑๕) แต่หากประชาชนยื่นด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ต้องตรวจเอกสารภายในไม่เกิน ๑ วันทำการ (ร่างมาตรา ๑๖) และเมื่อตรวจแล้วไม่ว่าครบหรือยังขาดเอกสารใดต้องแจ้งผลการตรวจให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที พร้อมส่งมอบบันทึกหลักฐานการตรวจนั้นแก่ผู้ยื่นคำขอ ทั้งนี้ ในกรณีที่ประชาชนยื่นคำขอพร้อมเอกสารถูกต้องครบถ้วน หรือได้แก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติม ครบถ้วนตามที่เจ้าหน้าที่ระบุแล้ว เจ้าหน้าที่จะเรียกเอกสารหรือหลักฐานอื่นใดเพิ่มเติมอีกไม่ได้ และจะปฏิเสธคำขอโดยอาศัยเหตุแห่งความไม่สมบูรณ์ของคำขอหรือความไม่ครบถ้วนของเอกสารหรือหลักฐานไม่ได้ (ร่างมาตรา ๑๕ วรรคสาม และร่างมาตรา ๑๖ วรรคสาม)

๒.๖.๓ กำหนดข้อยกเว้นหลักเกณฑ์การรับและตรวจสอบคำขอตามมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ โดยร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เพิ่มข้อยกเว้นให้สามารถออกกฎกระทรวงกำหนดกรณีที่ไม่สามารถแจ้งผลการตรวจสอบคำขอและเอกสารหรือหลักฐานทันทีได้ เนื่องจากมีเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก หรือด้วยเหตุจำเป็นอื่นใด ทั้งนี้ กฎกระทรวงดังกล่าวต้องระบุเวลาที่ใช้ในการตรวจสอบตามที่ได้ขยายระยะเวลาให้แล้ว ไว้ด้วย (ร่างมาตรา ๑๗)

๒.๖.๔ เมื่อรับคำขอแล้ว ผู้อนุญาตต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน กำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ พิจารณาแล้วเสร็จ แต่หากพิจารณาไม่เสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวต้องแจ้งผู้ยื่นคำขอ และสำนักงาน ก.พ.ร. ทราบสาเหตุที่ล่าช้าทุก ๑๕ วัน เว้นแต่ล่าช้าเพราะเหตุสุดวิสัย ในการนี้ ก.พ.ร. จะเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อมีมติให้มีการปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ ผู้อนุญาตก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๘)

๒.๖.๕ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตสามารถชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตได้ทุกกรณี ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีกิจการที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีเหตุผลความจำเป็นพิเศษอื่นอันส่งผลให้ไม่สามารถชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตได้ ตามที่กำหนด ในกฎกระทรวง อนึ่ง สำหรับกรณีใบอนุญาตที่มีอายุใบอนุญาตแต่ไม่มีค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต ได้กำหนดหลักการให้ผู้ซึ่งยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้วสามารถดำเนินการตามที่ได้รับ อนุญาตต่อไปได้จนกว่าผู้อนุญาตจะมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต อย่างไรก็ตาม หลักการตามมาตรานี้ ไม่ใช่บังคับแก่กิจการหรือการดำเนินการใดที่ต้องขออนุญาตเป็นรายครั้ง (ร่างมาตรา ๑๙)

๒.๖.๖ กำหนดหลักการว่าด้วย “ใบอนุญาตหลัก” หรือ “Super License” ให้กรณีที่มีการประกอบกิจการใดโดยทั่วไปแล้วผู้ยื่นคำขอต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตหลายราย หรือหลายกระบวนงาน จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีใบอนุญาตหลักและใบอนุญาตรองของ กิจการนั้นก็ได้ โดยผลทางกฎหมาย คือ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตหลักของกิจการใดให้ถือว่าผู้นั้นได้รับ ใบอนุญาตรองของกิจการนั้นด้วย โดยไม่ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตรองใหม่อีก (ร่างมาตรา ๒๐)

๒.๖.๗ กำหนดให้คณะรัฐมนตรีสามารถขยายอายุใบอนุญาตที่สั้นกว่า ๕ ปี ให้มีอายุใบอนุญาตไม่น้อยกว่า ๕ ปี ได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา เมื่อเห็นว่าอายุใบอนุญาต ที่กำหนดในกฎหมายใดไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป หรือเป็นภาระแก่ประชาชน เกินสมควร (ร่างมาตรา ๒๑)

๒.๖.๘ กำหนดให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ.ร. ที่จะหารือกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องก่อนเสนอตราพระราชกฤษฎีกา Super License ตามมาตรา ๒๐ หรือพระราชกฤษฎีกาขยายอายุใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑ ต่อคณะรัฐมนตรี และเมื่อร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวแล้วเสร็จให้คณะรัฐมนตรีสั่งให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาพิจารณาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน แต่ไม่เกิน ๖๐ วัน หากทั้งสองสภามีได้มีมติทักท้วง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป (ร่างมาตรา ๒๒)

๒.๖.๙ กำหนดหน้าที่ให้ผู้อนุญาตต้องกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการตรวจสอบการประกอบกิจการที่ได้อนุญาตไป และกำหนดหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องตรวจสอบการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตตามหลักเกณฑ์และแนวทางดังกล่าวเป็นประจำ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และแนวทางดังกล่าวต้องมีการเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปด้วย (ร่างมาตรา ๒๓)

๒.๖.๑๐ กำหนดหลักเกณฑ์การขอรับใบแทนใบอนุญาตว่าไม่จำเป็นต้องแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจอีกต่อไป โดยให้ผู้รับอนุญาตสามารถแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตนั้น ๆ ได้ หน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตโดยยังคงถือปฏิบัติตามแนวทางเดิม โดยบังคับให้ประชาชนต้องไปแจ้งความก่อน ให้สำนักงาน ก.พ.ร. รายงานคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้แก้ไขปรับปรุงต่อไป (ร่างมาตรา ๒๔)

๒.๗ หมวด ๓ การให้บริการ ร่างมาตรา ๒๕ กำหนดให้นำบทบัญญัติที่เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในกระบวนการพิจารณาอนุญาตในหมวด ๒ มาใช้บังคับแก่งานบริการประชาชนด้วยโดยอนุโลม ได้แก่ การจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน (ร่างมาตรา ๑๔) กระบวนการตรวจสอบคำขอและเอกสารที่รวดเร็วและแจ้งผลการตรวจสอบทันที รวมทั้งการออกกฎกระทรวงยกเว้นสำหรับกรณีจำเป็นที่ไม่อาจดำเนินการอย่างรวดเร็วทันที่ได้ (ร่างมาตรา ๑๕ ถึงร่างมาตรา ๑๗) หลักการดำเนินการให้เป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชน (ร่างมาตรา ๑๘) และหลักการขอใบแทนโดยไม่ต้องแจ้งความ (ร่างมาตรา ๒๔)

ดังนั้น บทบัญญัติว่าด้วยการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต หลักการว่าด้วยใบอนุญาตหลัก (Super License) การขยายอายุใบอนุญาต และหน้าที่ในการตรวจสอบกิจการที่ได้รับอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๙ ถึงร่างมาตรา ๒๓) จึงมีได้นำมาใช้แก่การให้บริการด้วย

๒.๘ หมวด ๔ การทบทวนและปรับปรุงการอนุญาตและการให้บริการ วางหลักการสำคัญเพื่อให้กระบวนการอนุญาตและงานบริการต่าง ๆ มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้ทันสมัยอยู่เสมอ ดังนี้

๒.๘.๑ หน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตมีหน้าที่พิจารณาทบทวนและปรับปรุงการใช้ระบบอนุญาตในกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตที่ตนรับผิดชอบ อย่างน้อยทุก ๕ ปี พร้อมกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.ร. กำหนด (ในประเด็น (๑) ความจำเป็นของการใช้ระบบอนุญาต หรือ (๒) การให้คณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจอนุญาต) ซึ่ง ก.พ.ร. จะกำหนดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์โดยผู้ประเมินอิสระก็ได้ นอกจากนี้ ในกรณีที่เห็นสมควร ก.พ.ร. จะแจ้งให้หน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตประเมินระบบอนุญาตของตนก่อนถึงกำหนดเวลาการประเมินผลสัมฤทธิ์ก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้หน่วยงานนั้นรายงานผลการพิจารณาพร้อมเหตุผลต่อคณะรัฐมนตรีผ่าน ก.พ.ร. ภายใน ๑๘๐ วัน (ร่างมาตรา ๒๖)

๒.๘.๒ หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ที่ทบทวนและปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน หรือระยะเวลาที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชนเมื่อมีเหตุจำเป็นอันสมควร โดยอย่างน้อยต้องมีการ รับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องผ่านระบบกลางทางกฎหมายไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน (ร่างมาตรา ๒๗)

๒.๙ **หมวด ๕ ศูนย์รับคำขอกกลาง** กำหนดให้คณะรัฐมนตรีมีมติจัดตั้ง “ศูนย์รับ คำขอกกลาง” ขึ้นพร้อมกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อรับคำขอและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่ประชาชนยื่นมาโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลัก แต่ในช่วงแรก (transitional period) จะยังสามารถรับคำขอเป็นเอกสารได้ด้วย ศูนย์ดังกล่าวนี้จะดำเนินการโดยเอกชนก็ได้ภายใต้ การกำกับดูแลของหน่วยงานของรัฐที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย (ร่างมาตรา ๒๘)

หน้าที่และอำนาจประการหลักของศูนย์รับคำขอกกลาง คือ การรับคำขอ และเอกสารหลักฐานรวมทั้งเงินอื่นใดจากประชาชนเพื่อส่งต่อให้แก่หน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจ รับผิดชอบโดยตรง ตลอดจนรับคำอุทธรณ์ และให้ข้อมูล คำชี้แจง หรือคำแนะนำแก่ประชาชน (ร่างมาตรา ๒๙ และร่างมาตรา ๓๐) โดยในการขับเคลื่อนศูนย์ดังกล่าว สำนักงาน ก.พ.ร. มีหน้าที่และ อำนาจในการกำกับดูแล ประสาน และขับเคลื่อนให้หน่วยงานของรัฐพัฒนาการให้บริการประชาชนใน รูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างเต็มรูปแบบตลอดทั้งกระบวนการ โดยจะรายงาน หรือเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการหรือต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องก็ได้ (ร่างมาตรา ๓๑)

๒.๑๐ **หมวด ๖ บทเปิดเตล็ด** เพิ่มมาตรการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดังนี้

๒.๑๐.๑ กำหนดให้มีการเผยแพร่คู่มือสำหรับประชาชนและหลักเกณฑ์ การตรวจสอบกิจการ ผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ รวมทั้งการปิดประกาศ ณ สถานที่ทำการ ที่มีหน้าที่และอำนาจรับคำขอตามคู่มือนั้น ๆ (ร่างมาตรา ๓๒)

๒.๑๐.๒ กำหนดให้มีระบบช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนหรือ “Fast Track” สำหรับประชาชนที่มีความจำเป็นเร่งด่วน ทำให้ต้องขอรับอนุญาตหรือรับบริการในระยะเวลารวดเร็ว เป็นพิเศษกว่าระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน โดยยินยอมเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนดังกล่าวถือเป็นบริการส่วนเสริมเท่านั้น ซึ่งแยกต่างหากจาก กระบวนการขั้นตอนปกติ จึงไม่กระทบต่อการให้บริการประชาชนตามปกติที่ปรากฏในคู่มือสำหรับ ประชาชน ตัวอย่างเช่น เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในระบบและช่องทางปกติมีปริมาณงานเท่าเดิม แต่หน่วยงานนั้นอาจมีการจ้างบุคลากร Outsource มาเพื่อให้บริการช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน เท่านั้น โดยค่าใช้จ่ายที่ผู้ขอรับบริการ Fast Track ชำระ จะนำมาใช้จ่ายเป็นค่าตอบแทนแก่บุคลากร Outsource ดังกล่าว เป็นต้น (ร่างมาตรา ๓๓) นอกจากนี้ เพื่อให้เกิดการพัฒนาบริการประชาชน ค่าใช้จ่าย Fast Track ซึ่งโดยหลักแล้วต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง การคลังจะอนุญาตให้หน่วยงานของรัฐหักเป็นรายจ่ายสำหรับนำมาพัฒนาระบบงานไม่เกินร้อยละ ๕๐ ก็ได้ (ร่างมาตรา ๓๓ วรรคสี่)

๒.๑๐.๓ กำหนดให้มีการจัดทำแบบคำขอหรือแบบใบอนุญาต ใบแทน ฯลฯ เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่น หรือจะเป็นภาษาไทยที่มีภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นกำกับก็ได้ ตามที่สมควรแก่กิจการหรือบริการนั้น ๆ เช่น ภาษาอังกฤษในเอกสารเกี่ยวกับการลงทุนจาก ต่างประเทศ หรือภาษาประจำชาติในอาเซียนสำหรับเอกสารเกี่ยวกับใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าว (Work permit) ในกรณีเช่นว่านั้น การกรอกข้อความในเอกสารดังกล่าวจะกระทำเป็นภาษาอังกฤษ หรือภาษาอื่นนั้นก็ได้ และมีให้นำมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ (กำหนดให้เอกสารที่ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ต้องเป็นภาษาไทย) มาใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๓๔)

๒.๑๑ บทเฉพาะกาล

๒.๑๑.๑ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้แก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ทั้งในด้านโครงสร้างและเนื้อหาค่อนข้างมาก ร่างมาตรา ๓๕ จึงกำหนดบทเฉพาะกาลรองรับให้ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใด หากอ้างอิงถึงบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ถือว่าอ้างอิงถึงบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ในบทมาตรานี้มีนัยเดียวกัน

๒.๑๑.๒ ร่างมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง กำหนดบทเฉพาะกาลรับรองคู่มือสำหรับประชาชนในกระบวนการอนุญาตให้ไม่ต้องจัดทำใหม่เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ เพื่อลดภาระของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ส่วนวรรคสองเป็นกรณีคู่มือสำหรับประชาชนในงานบริการซึ่งตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ มิได้กำหนดให้ต้องจัดทำ ร่างมาตรา ๓๖ วรรคสอง จึงกำหนดให้ทุกหน่วยงานเริ่มจัดทำตั้งแต่ร่างพระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน และมีผลใช้บังคับพร้อมกับร่างพระราชบัญญัตินี้

๒.๑๑.๓ กำหนดให้พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหลักเกณฑ์และวิธีการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต (คือ ไม่รวมถึงตารางบัญชีรายชื่อพระราชบัญญัติและประเภทใบอนุญาตท้ายพระราชกฤษฎีกา) ยังคงมีผลใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่ากฎกระทรวงตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง จะใช้บังคับ ทั้งนี้ เนื่องจากกฎหมายนี้กำหนดให้ทุกใบอนุญาตที่มีอายุสามารถชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตได้ เว้นแต่จะได้รับการยกเว้นโดยกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๓๗)

๒.๑๑.๔ กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับเรื่อง Fast Track ซึ่งเดิมบางหน่วยงานมีการดำเนินการอยู่แล้วในปัจจุบัน โดยกำหนดให้หน่วยงานที่ทำอยู่แล้วสามารถทำได้ต่อไปจนกว่ากฎกระทรวงตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง ที่กำหนดหลักเกณฑ์กลางเรื่อง Fast Track จะมีผลใช้บังคับ ทั้งนี้ เมื่อกฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับแล้วให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง และภายในระยะเวลาที่กฎกระทรวงกำหนด (ร่างมาตรา ๓๘)

๓. การดำเนินการตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒

๓.๑ การตรวจสอบความจำเป็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๓.๑.๑ ประเด็นความจำเป็นในการมีกฎหมาย

สำนักงาน ก.พ.ร. จัดทำร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ขึ้น โดยพิจารณาจากผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งมีสภาพปัญหาและข้อจำกัดบางประการเกี่ยวกับการบังคับใช้และการปฏิบัติตามกฎหมายที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน อันนำมาสู่ความจำเป็นในการปรับปรุงกฎหมายดังกล่าว โดยได้ทำการศึกษากฎหมายต่างประเทศในการเสนอมตรการต่าง ๆ ประกอบด้วย เช่น กฎหมายของสหภาพยุโรปและประเทศฝรั่งเศส

๓.๑.๒ ประเด็นผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

สำนักงาน ก.พ.ร. วิเคราะห์แล้วเห็นว่า ร่างกฎหมายนี้จะช่วยเพิ่มการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในการขอรับอนุญาตหรือบริการต่าง ๆ จากภาครัฐ เนื่องจากมีมาตรการต่าง ๆ ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย และมีความสอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งส่งผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศจากการปรับปรุงระบบและขั้นตอนการอนุญาตที่ช่วยอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและภาคธุรกิจมากขึ้น ทำให้การประกอบกิจการต่าง ๆ เป็นไปด้วยความสะดวก ลดต้นทุนค่าใช้จ่าย และเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน รวมถึงการพัฒนาาระบบการให้บริการผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ ก็จะช่วยลดภาระค่าใช้จ่าย และเพิ่มความสะดวกให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติงานได้รวดเร็วขึ้น รวมทั้งช่วยให้เจ้าหน้าที่สามารถดำเนินการได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน ลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันจะนำไปสู่การลดการทุจริตและประพฤติมิชอบ อีกทั้งจะลดภาระงานที่มีจำนวนมากของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้เหลือเท่าที่จำเป็นและมีประโยชน์ต่อสาธารณะได้สัดส่วนกับภาระที่เกิดแก่ประชาชนอีกด้วย

๓.๒ การตรวจสอบการรับฟังความคิดเห็น

๓.๒.๑ การรับฟังความคิดเห็นในขั้นการยกร่าง

สำนักงาน ก.พ.ร. ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักการในการปรับปรุงพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยแบ่งกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็นออกเป็น ๒ กลุ่ม ได้แก่ ภาคประชาชนในฐานะผู้รับบริการ และภาครัฐในฐานะผู้มีอำนาจอนุมัติอนุญาต โดยจัดให้มีช่องทางการรับฟังความคิดเห็นที่หลากหลาย นอกเหนือจากการรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) โดยผู้เกี่ยวข้องจากภาคประชาชนมีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๒๔๖ คน และจากภาครัฐมีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๒๐๘ คน ใน ๔ ช่องทาง ดังนี้

(๑) การรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) ระหว่างวันที่ ๔ - ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

(๒) การรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักงาน ก.พ.ร. (www.opdc.go.th) ระหว่างวันที่ ๔ - ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

(๓) การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็น (Focus Group) ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (กลุ่มหน่วยงานภาครัฐ) เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๔

(๔) การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็น (Focus Group) ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (กลุ่มภาคประชาชน รวมถึงภาคเอกชนและนักวิชาการ) เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๔

นอกจากนั้น ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๕ เห็นชอบในหลักการให้ปรับปรุงพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการฯ และให้สำนักงาน ก.พ.ร. รับความเห็น ข้อเสนอแนะของหน่วยงานไปพิจารณาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ได้ข้อยุติเสียก่อน นั้น สำนักงาน ก.พ.ร. ได้จัดให้มีประชุมรับฟังความคิดเห็นหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งสิ้น ๒๓ หน่วยงาน เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๕ รวมทั้งได้จัดให้มีการประชุมรับฟังความคิดเห็นของภาคเอกชน พรรคการเมือง และนักวิชาการ ต่อร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ในวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ทั้งนี้ ที่ประชุมเห็นด้วยกับหลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฯ

๓.๒.๒ การรับฟังความคิดเห็นในชั้นสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในระหว่างการศึกษาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) สำนักงาน ก.พ.ร. ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ที่อยู่ระหว่างการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกาฯ โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) และเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (www.ocs.go.th) รวมจำนวน ๓ ครั้ง ได้แก่

(๑) ครั้งที่ ๑ (วันที่ ๑๓ - ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๗) เป็นการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติฯ ของ ก.พ.ร. ตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการ มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น จำนวน ๕๙ คน

(๒) ครั้งที่ ๒ (วันที่ ๒๓ สิงหาคม - ๖ กันยายน ๒๕๖๗) เป็นการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติฯ ที่คณะกรรมการกฤษฎีกาฯ พิจารณาแล้วเสร็จในวาระที่สอง มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น จำนวน ๔๖ คน

(๓) ครั้งที่ ๓ (วันที่ ๒๐ กันยายน - ๔ ตุลาคม ๒๕๖๗) เป็นการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติฯ ที่คณะกรรมการกฤษฎีกาฯ พิจารณาแล้วเสร็จในวาระที่สอง เป็นการต่อเนื่อง มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น จำนวน ๓ คน

ทั้งนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้นำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นในชั้นการยกร่างของสำนักงาน ก.พ.ร. รวมตลอดทั้งผลการรับฟังความคิดเห็นในชั้นสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาฯ ทั้ง ๓ ครั้งดังกล่าว มาประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

อนึ่ง รายละเอียดของการรับฟังความคิดเห็นปรากฏตามสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นประกอบร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.

๔.ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. มีเจตนารมณ์ในการปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้สามารถยกระดับการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชนได้มากยิ่งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการลดขั้นตอนการอนุญาตที่ไม่จำเป็น กำหนดเวลาดำเนินการในแต่ละขั้นตอนที่ชัดเจน นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการอนุญาตและการให้บริการภาครัฐ และให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจในการอนุมัติ อนุญาต ให้น้อยที่สุดเพียงพอเท่าที่จำเป็น ซึ่งทั้งหมดนี้จะส่งผลเป็นการลดภาระและต้นทุนในการประกอบกิจการและการดำรงชีวิตของประชาชน ลดการทุจริตประพฤติมิชอบในวงราชการ และเป็นผลดีต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศอย่างยั่งยืนในที่สุด

ตัวอย่างเช่น

๔.หาก ๑.หน่วยงานของรัฐแก้ไขปรับปรุงกฎระเบียบของตนให้สร้างภาระแก่ประชาชนน้อยที่สุด โดยไม่เรียกเอกสารที่ไม่จำเป็นจากประชาชน ไม่ว่าจะเป็เอกสารที่หน่วยงานนั้นเป็นผู้ออกเอง หรืออยู่ในความครอบครองของตนอยู่แล้ว รวมทั้งเรียกเอกสารหรือสำเนาจากประชาชนเพียง ๑ ชุด (ร่างมาตรา) ๑๑ (ล้านคน ๗๐ ประมาณ) เช่นนี้ ประชาชนชาวไทย (ต้องติดต่อ

ราชการเฉลี่ยคนละประมาณ ๑๐ ครั้งต่อปี และสามารถลดการใช้กระดาษได้เฉลี่ย ๑๐ แผ่น ต่อหนึ่งธุรกรรม (โดยเจ้าหน้าที่ใช้วิธีตรวจสอบกับไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ที่เก็บอยู่ในระบบของหน่วยงานแทน) จะสามารถประหยัดกระดาษได้ถึง ประมาณ ๗ ล้านแผ่นต่อปี ซึ่งเทียบได้กับการลดปริมาณ ๐๐๐, ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ถึง ประมาณ ๗๓) กิโลกรัมคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ๐๐๐,๖๔๐,kgCO₂e) ต่อปี

๔ ๒. หากหน่วยงานของรัฐร่วมกันดำเนินการศูนย์บริการร่วมโดยบูรณาการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้ามีจำนวน ๒๐ ศูนย์บริการร่วม และหนึ่งศูนย์มีจำนวน ๒๐ งานบริการ หากประชาชนชาวไทยใช้บริการศูนย์บริการร่วมปีละ ๒ งานบริการ ๔ ครั้ง เฉลี่ยครั้งละ ๐๐๐,๐๐๐, เท่ากับประหยัดการเดินทางไปได้(๒ ๐๐๐,๐๐๐, x ๓ = ครั้ง ถ้าต้นทุนการเดินทาง ๐๐๐,๐๐๐,๖ (๕๐๐ เฉลี่ยครั้งละประมาณ บาท ดังนั้น จะช่วยประหยัดต้นทุนค่าใช้จ่ายให้แก่ประชาชน ในการติดต่อขอรับบริการจากภาครัฐ ได้ถึง ๓ ล้านบาทต่อปี ๐๐๐,(ยังไม่นับการลดปริมาณ ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่จำเป็นต้องใช้ในการเดินทาง และต้นทุนในการรักษาสุขภาพของประชาชน ที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษดังกล่าว)

๔ สำหรับหลักการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอ ๓. ต่ออายุใบอนุญาตตามร่างมาตรา ๑๙ นั้น หากประเทศไทยมีกระบวนงานที่มีอายุใบอนุญาตซึ่งเข้าข่าย ได้รับผลจากมาตราดังกล่าวและไม่มีการออกกฎกระทรวงยกเว้น จำนวน ๑กร ๐๐๐,๖๖๖,๖๖๖,๖๖๖ โดยแต่ละกระบวนงานมีผู้รับอนุญาตที่ต้องต่ออายุใบอนุญาตเฉลี่ยปีละ ๒ ครั้ง ๐๐๐, ถ้าการต่ออายุ ใบอนุญาตแต่ละครั้งต้องเดินทางเฉลี่ย ๓ ครั้ง แผ่น ๑๐๐ และใช้เอกสารเฉลี่ย (บาท ๕๐๐ ครั้งละ) จะช่วยประหยัด ๑๙ ดังนั้น ร่างมาตราต้นทุนค่าใช้จ่ายในการเดินทางให้ประชาชนได้ประมาณ ๐๐๐,๑) x ๒ ๐๐๐, x ๑ ๐๐๐, = ล้านบาทต่อปี ๐๐๐,๒ ((กรณีเดินทางไปชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตด้วยตนเอง ๓ และอาจถึง (,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี กรณีชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุ ใบอนุญาตด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์นอกจากนั้น จะสามารถประหยัดกระดาษได้ถึง (ง ประมาณ ๒๐๐ ล้านแผ่นต่อปี ซึ่งเทียบได้กับการลดปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ประมาณ ๒ ๐๐๐,๑๐๐,) กิโลกรัมคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าkgCO₂e) ต่อปี

๔ ๔. ตัวอย่างการคิดคำนวณการประหยัดต้นทุนของประชาชนในการติดต่อราชการ ทางอิเล็กทรอนิกส์ผ่านศูนย์รับคำขอกกลาง เช่น ปัจจุบันประเทศไทยมีประชากรประมาณ ๗๐ ล้าน คน ถ้าความสะดวกและแน่นอนของศูนย์รับคำขอกกลางสามารถส่งเสริมให้ประชาชนชาวไทย ๑ คน ยื่นคำขอด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้นปีละ ๒ ครั้ง (ส่งไปยังศูนย์รับคำขอกกลาง) หากค่าใช้จ่าย โดยเฉลี่ยในการเดินทางไปติดต่อราชการคิดเป็น ๕๐๐ บาท ต่อครั้ง ถ้าประชาชนเปลี่ยนมายื่นคำขอ ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์จำนวนครึ่งหนึ่งของประชากรทั้งหมด จะประหยัดค่าใช้จ่ายด้านต้นทุน ของประชาชนได้ถึง]) ๗๐,๐๐๐,๐๐๐ x ๒ x ๕๐๐ (÷ ๒ [= ๓๕,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี นอกจากนี้ ยังเป็นการประหยัดต้นทุนด้านเวลาซึ่งไม่ต้องเสียเวลาเดินทางและไม่ต้องต่อคิวรอเจ้าหน้าที่ ดำเนินการเนื่องจากจะยื่นเอกสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในเวลาใดก็ได้ รวมทั้งยังประหยัดงบประมาณ แผ่นดินจากค่ากระดาษที่หน่วยงานของรัฐต้องใช้และค่าส่งเอกสารทางไปรษณีย์อีกจำนวนมากด้วย

รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.

กฎหมายใหม่ แก้ไข/ปรับปรุง ยกเลิก

หน่วยงานของรัฐผู้เสนอร่างกฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)

ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ

สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ หัวข้อที่ ๔.๑ ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศ

ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับปรับปรุง) กิจกรรมปฏิรูปที่ ๑ ปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารงานและการบริการภาครัฐไปสู่ระบบดิจิทัล

ส่วนที่ ๑

เหตุผลความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๑. สภาพปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบของปัญหา

๑.๑ ปัญหาคืออะไร สาเหตุของปัญหาคืออะไร และผลกระทบของปัญหาคืออะไร

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีบทบัญญัติบางประการที่ทำให้เกิดข้อจำกัดการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับการรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ฯ พบว่าจำเป็นต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการต่าง ๆ ให้เกิดประสิทธิภาพ มีความทันสมัยสอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป โดยการบังคับใช้พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ ยังมีข้อจำกัด ดังนี้

(๑) ปัจจุบันคู่มือสำหรับประชาชนมีจำนวน ๓,๘๗๐ คู่มือ โดยหน่วยงานของรัฐเป็นผู้กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการเอง ซึ่งทำให้หน่วยงานของรัฐบางหน่วยงานกำหนดระยะเวลาเพื่อไว้มากเกินไป และในทางกลับกันหน่วยงานของรัฐที่กำหนดระยะเวลาน้อยเกินไปเพื่อแสดงถึงประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของหน่วยงาน แต่ไม่สามารถพิจารณาได้ทันตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ ส่งผลให้เกิดปริมาณคำขอค้างเป็นจำนวนมาก และหน่วยงานของรัฐก็จะใช้วิธีการแจ้งเหตุแห่งความล่าช้าเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบทุก ๗ วันต่อเนื่องไป หรืออาจใช้วิธีไม่รับคำขอของผู้ยื่นคำขอในทันที ใช้วิธีให้ผู้ยื่นคำขอยื่นเอกสารทิ้งไว้ให้ตรวจสอบก่อน เพื่อให้การนับระยะเวลาพิจารณายังไม่เริ่มต้น

(๒) หน่วยงานของรัฐหลายแห่งไม่ได้ส่งสำเนาการแจ้งเหตุแห่งความล่าช้าให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทราบทุกครั้งดังที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ทำให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการไม่ทราบปัญหาที่เกิดขึ้น จนกว่าจะมีการร้องเรียนมาที่สำนักงาน ก.พ.ร. โดยตรง รวมทั้งการแจ้งเหตุ

แห่งความล่าช้าต้องจัดทำเป็นหนังสือทุก ๗ วัน ให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ ซึ่งก่อให้เกิดภาระงานและค่าใช้จ่ายของหน่วยงานของรัฐ

(๓) การขออนุญาตประกอบกิจการหรือดำเนินการในเรื่องหนึ่งที่ประชาชนต้องยื่นขออนุญาตมากกว่าหนึ่งหน่วยงานหรือมากกว่าหนึ่งใบอนุญาต ซึ่งมีกระบวนการหลายขั้นตอน มีความยุ่งยาก และมีหลายหน่วยงานเข้ามาเกี่ยวข้องในการใช้ดุลพินิจในการพิจารณาอนุญาตที่ก่อให้เกิดความล่าช้า ส่งผลให้ประชาชนเกิดความยุ่งยาก เสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการขออนุญาต รวมถึงเป็นอุปสรรคในการประกอบธุรกิจที่ส่งผลต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจได้

(๔) บทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้บังคับในปัจจุบันยังไม่สอดคล้องกับเทคโนโลยี วิธีการดำรงชีวิตของประชาชน และรูปแบบการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไป จึงจำเป็นต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ประชาชนมากขึ้น รวมทั้งแก้ไขข้อพระราชบัญญัติฯ เพื่อให้สอดคล้องกับขอบเขตและรูปแบบการให้บริการ

๑.๒ เหตุใดรัฐจึงควรแทรกแซงในเรื่องนี้

เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่ประชาชน ซึ่งหน่วยงานของรัฐจำเป็นต้องปรับปรุงงานบริการให้มีประสิทธิภาพ หรือปรับให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ตั้งกล่าว่ามีบทบัญญัติบางประการที่ทำให้เกิดข้อจำกัดการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ รัฐจึงจำเป็นต้องแทรกแซงโดยการแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมาย เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการให้บริการของภาครัฐ และลดภาระค่าใช้จ่ายของประชาชน

๒. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซง

ปรับปรุงพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อขยายขอบเขตการดำเนินการนอกเหนือจากงานบริการที่เกี่ยวข้องกับการอนุมัติ อนุญาต เพื่อให้ครอบคลุมงานบริการสำคัญที่เกี่ยวข้องกับประชาชน รวมถึงแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ มีความทันสมัยสอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป โดยการลดขั้นตอนการอนุญาตที่ไม่จำเป็น ปรับปรุงระบบและขั้นตอนการอนุญาตให้สะดวกขึ้น และลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันจะนำไปสู่การลดการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมถึงการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๓. การแก้ปัญหาในปัจจุบัน

๓.๑ วิธีการแก้ปัญหาที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันคืออะไร

การปฏิบัติงานบางขั้นตอนมีความติดขัดหรือมีข้อจำกัดทางกฎหมาย และรูปแบบการขออนุญาตล่าสมัย ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สำนักงาน ก.พ.ร. จึงกำหนดแนวทางการดำเนินงานเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว เช่น การปรับปรุงคู่มือสำหรับประชาชนตามแผนการยกระดับการบริการภาครัฐ ระยะที่ ๒ (มติเมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๐) การไม่เรียกสำเนาเอกสารที่ทางราชการออกให้ จากประชาชน (มติเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๑) การทบทวนอัตราค่าธรรมเนียมในการอนุมัติ อนุญาตของทางราชการ (มติเมื่อวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๓) รายงานผลการออกใบอนุญาตและผลการปฏิบัติงาน (มติเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓) การแก้ไขกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการให้บริการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (มติเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๓) การปรับปรุงระยะเวลาการพิจารณา

อนุญาตและการทบทวนกฎหมายตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ (มติเมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๕)

๓.๒ ต่างประเทศแก้ปัญหาอย่างไร (ถ้ามี) และการดำเนินการดังกล่าวเหมาะสมกับสังคมไทยหรือไม่ อย่างไร

หน่วยงานของรัฐบางหน่วยยังไม่มีกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการตรวจสอบการประกอบกิจการหรือดำเนินกิจการของผู้ได้รับอนุญาตให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตกำหนดตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ ซึ่งต่างประเทศมีการดำเนินการดังกล่าวโดยขึ้นกับลักษณะของกิจการและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น เช่น

- ตัวอย่างลักษณะกิจการของประเทศสิงคโปร์

๑) กิจการค้าปลีกที่ขายสุรา สามารถยื่นขอใบอนุญาตขายสุราโดยมิได้มีขั้นตอนการตรวจสอบการประกอบกิจการโดยหน่วยงานภาครัฐ แต่หากพบว่ามีการขายสุราให้กับบุคคลที่มีอายุต่ำกว่าที่กฎหมายกำหนดให้ซื้อได้ จะมีบทลงโทษทั้งการเสียค่าปรับ รวมถึงการพักใช้ใบอนุญาตและเพิกถอนใบอนุญาต

๒) กิจการร้านนวดและสปา ในการขอใบอนุญาตประกอบกิจการร้านนวดและสปา (Massage Establishment License) พบว่าในการยื่นขอใบอนุญาตรวมถึงการต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าว มิได้มีขั้นตอนการตรวจสอบการประกอบกิจการโดยหน่วยงานผู้อนุญาต แต่ผู้ขออนุญาตต้องยื่นเอกสารที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานภายนอก (Third Party) ที่เป็นหน่วยงานคุ้มครองผู้บริโภคที่ชื่อว่า The Case Trust Accreditation สำหรับธุรกิจสปาและสุขภาพด้วย ซึ่งการรับรองดังกล่าวมีอายุ ๒ ปี

๓) กิจการร้านอาหาร และกิจการโรงแรม เป็นกิจการที่มีการตรวจสอบกิจการ ณ สถานที่จริง (On-site Inspection)

๔) กิจการพลังงาน สถานที่เก็บปิโตรเลียมและวัตถุไวไฟ เป็นกิจการที่มีการตรวจสอบกิจการ ณ สถานที่จริง (On-site Inspection) เพื่อตรวจสอบสถานที่และอุปกรณ์การจัดเก็บปิโตรเลียมและวัตถุไวไฟ และมาตรฐานควบคุมความปลอดภัยของกิจการ รวมถึงผู้ประกอบการต้องแจ้งผู้ตรวจสอบที่ขึ้นทะเบียนกับหน่วยงานรัฐ (Registered Inspector) ในการตรวจรับรองแผนการก่อสร้างสถานที่จัดเก็บ (Building Plan) และนำเสนอต่อหน่วยงานรัฐ เพื่อยืนยันว่าการก่อสร้างเป็นไปตามมาตรฐานการควบคุมความปลอดภัยจากเพลิงไหม้ รวมถึงหัวข้ออื่น ๆ ที่กำหนด ซึ่งถือเป็นการถ่ายโอนให้ภาคเอกชนดำเนินการตรวจสอบเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการแทนภาครัฐ

- ตัวอย่างลักษณะกิจการของประเทศออสเตรเลีย

๑) กิจการค้าปลีกที่ขายสุรา กรณีการขายแบบอนุญาตให้เปิดดื่มในบริเวณร้านได้ ผู้ประกอบการต้องมีการตรวจสอบรับรองด้วยตนเอง (Self-Declaration) โดยต้องจัดทำรายงานแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงของกิจการ (Risk Assessment Management Plan : RAMP) ตามแบบฟอร์มของภาครัฐโดยแจ้งขอบเขตบริเวณที่สามารถดื่มสุราในร้านได้ การประเมินและจำกัดการส่งเสียงดังจากร้าน มาตรการการจัดการด้านความปลอดภัยของร้าน

๒) กิจการร้านอาหาร ประเภทการอนุญาตขายอาหารกับสุราควบคู่ไปด้วย เมื่อผู้ประกอบการยื่นคำขอใบอนุญาตประกอบกิจการร้านอาหาร (Restaurant and Catering Liquor License) หรือที่เรียกว่า Licensed Restaurant เจ้าหน้าที่จะพิจารณาโดยกรณีทั่วไปอาจมีต้องมีการตรวจสอบกิจการแต่อย่างไรก็ตามบางกรณีเจ้าหน้าที่จะประกาศคำขอเปิดร้านอาหารให้ประชาชนทั่วไปรับทราบ (Advertise) เพื่อให้ประชาชนหรือหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องขอตรวจสอบหรือคัดค้านคำขอได้ (On-site

Inspection) แต่อย่างไรก็ตามจะมีการสุ่มตรวจการประกอบกิจการหรือดำเนินกิจการว่าเป็นไปตามมาตรฐานและสุขอนามัยต่าง ๆ ตามที่ได้อนุญาตและตามที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนดหรือไม่

๓) กิจการโรงงานผลิตอุปกรณ์ทางการแพทย์ มีการยื่นใบรับรองที่ผ่านการตรวจสอบจากหน่วยงานภายนอก (Third Party) และมีการตรวจสอบ ณ สถานที่จริง (On-site Inspection) และมีการดำเนินการตรวจสอบการประกอบกิจการต่อเนื่อง ตามรอบระยะเวลา (Ongoing Inspection) โดยระยะเวลาและความถี่ในการตรวจสอบขึ้นกับระดับความเสี่ยงของกิจการ และผลการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะจากการตรวจสอบที่ผ่านมา

๔) กิจการโรงพยาบาล มีการตรวจสอบสถานที่จริง (On-site Inspection) อย่างละเอียดและเข้มงวด โดยในการขออนุญาตประกอบกิจการโรงพยาบาล หน่วยงานรัฐจะส่งจดหมายแจ้งการตรวจสอบกิจการในเบื้องต้น ถ้าผ่านการอนุมัติแล้ว จะถือว่าผ่านการอนุมัติในหลักการ (Approval in Principle) ทั้งนี้ เมื่อการก่อสร้างโรงพยาบาลแล้วเสร็จ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานรัฐจะเข้าตรวจสอบรอบสุดท้าย ณ สถานที่จริง (Final On-site Inspection) ว่าการก่อสร้างถูกต้องตามแบบที่ยื่นขอหรือไม่ รวมถึงเรียกขอเอกสารใบรับรองต่างๆ เพิ่มเติม และเมื่ออนุญาตแล้วจะมีการตรวจติดตามการดำเนินกิจการ อาทิ การให้ทำการประเมิน และการตรวจสอบ ณ สถานที่จริง โดยระยะเวลาและความถี่ในการตรวจสอบจะมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับประเมิน รวมถึงความเสี่ยงต่าง ๆ ที่ตรวจพบจากการตรวจสอบที่ผ่านมาด้วย

การดำเนินการดังกล่าวสามารถนำมาปรับให้เหมาะสมกับบริบทกับสังคมไทยได้ ซึ่งหน่วยงานสามารถนำรูปแบบการตรวจสอบกิจการมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับความเสี่ยงของแต่ละกิจการมากกว่า ๑ รูปแบบผสมผสานกันได้ ซึ่งรูปแบบการตรวจสอบ ประกอบด้วย (๑) การตรวจรับรองด้วยตนเอง (Self-Declaration) (๒) การตรวจสอบ ณ สถานที่จริง (On-site Inspection) (๓) การตรวจแบบทางไกล (Remote Inspection) และ (๔) การถ่ายโอนภารกิจตรวจสอบให้หน่วยงานกลางหรือผู้ตรวจสอบเอกชน (Third Party)

๔. การรับฟังความคิดเห็น

- ได้รับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องแล้ว
- ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการวิเคราะห์ผลกระทบแล้ว

๕. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในส่วนที่เกี่ยวกับการออกคำสั่งทางปกครอง หากมิได้มีกฎหมายหรือกฎกำหนดระยะเวลาไว้ ให้เจ้าหน้าที่ออกคำสั่งทางปกครองนั้นให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เจ้าหน้าที่ได้รับคำขอและเอกสารถูกต้องครบถ้วน และพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕ ในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดขอบเขตเหมือนกัน และวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ที่สอดคล้องกัน

๖. ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๖.๑ กฎหมายนี้จำกัดสิทธิหรือเสรีภาพ หรือก่อให้เกิดหน้าที่หรือภาระอะไรแก่ใครบ้าง

ร่างกฎหมายนี้ไม่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพ หรือก่อให้เกิดหน้าที่หรือภาระโดยตรงให้แก่ประชาชนและภาคธุรกิจ เนื่องจากเป็นการกำหนดเนื้อหาเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชนจากหน่วยงานภาครัฐ ทั้งนี้ ในหมวด ๑ บททั่วไป ของร่างกฎหมายนี้

ได้วางหลักพื้นฐานเกี่ยวกับสิทธิของประชาชนและหน้าที่ของหน่วยงานรัฐในการให้บริการประชาชน ตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance)

๖.๒ มีมาตรการป้องกัน แก้อั้ว คัดกรอง หรือเยียวยาให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบตาม ๖.๑ อย่างไร ไม่มี

๖.๓ กฎหมายนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศ สังคม หรือประชาชนอย่างไร

(๑) ภาคประชาชน

(๑.๑) การขยายขอบเขตการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนนอกเหนือจากงานที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ จะทำให้ประชาชนทราบขั้นตอน กระบวนการ ระยะเวลา และรายการเอกสารหลักฐานที่ต้องใช้ประกอบการยื่นคำขอ ได้ครอบคลุมทั้งงานอนุมัติ อนุญาต และงานบริการประชาชน

(๑.๒) ประชาชนและผู้ประกอบการได้รับความสะดวก รวดเร็ว และสามารถประกอบกิจการได้อย่างต่อเนื่อง จากการชำระค่าธรรมเนียมแทนการต่ออายุใบอนุญาต การจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน (Fast track) หรือการพัฒนาการให้บริการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

(๒) ภาครัฐ

(๒.๑) หน่วยงานภาครัฐเกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติ ทำให้สามารถดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้ได้ถูกต้อง

(๒.๒) การลดภาระค่าใช้จ่าย และเพิ่มความสะดวกให้หน่วยงานภาครัฐทำงานได้รวดเร็ว คล่องตัว และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

(๒.๓) การลดทุจริตคอร์รัปชัน และลดโอกาสในการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ เนื่องจากเจ้าหน้าที่จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ขั้นตอน และระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน รวมทั้งการพัฒนาการให้บริการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เป็นการลดโอกาสที่เจ้าหน้าที่จะเรียกรับผลประโยชน์จากการให้บริการจากประชาชน

๗. ความพร้อมและต้นทุนของรัฐในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

๗.๑ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)

๗.๒ มีแนวทางและระยะเวลาเตรียมการในการปฏิบัติตามหรือบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไรและมีการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกหรือลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการหรือไม่

ร่างกฎหมายนี้กำหนดกลไกสำคัญที่หน่วยงานของรัฐจะต้องดำเนินการตามกฎหมายให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เพื่อให้หน่วยงานของรัฐและประชาชนมีระยะเวลาในการเตรียมการให้สามารถบังคับการและดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้ คู่มือสำหรับประชาชนในงานอนุญาตที่จัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีคู่มือสำหรับประชาชนตามพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องเดียวกัน ในส่วนคู่มือสำหรับประชาชนในงานบริการให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจตามมาตรา ๒๕ จัดทำคู่มือสำหรับประชาชนดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งแต่ละหน่วยงานจะพิจารณาปรับปรุงกระบวนการโดยนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกหรือลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามความเหมาะสมและเกิดความคุ้มค่ามากที่สุด

๗.๓ มีแนวทางและระยะเวลาในการสร้างความเข้าใจให้แก่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

ร่างกฎหมายนี้กำหนดกลไกสำคัญที่หน่วยงานของรัฐจะต้องดำเนินการตามกฎหมายให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้น ๑๘๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไปเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีระยะเวลาในการศึกษาและทำความเข้าใจกลไกต่าง ๆ ในร่างกฎหมายนี้ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ เว้นแต่หมวด ๑ บททั่วไป และมาตรา ๓๖ วรรคสอง ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ซึ่งหมวด ๑ บททั่วไป เป็นการวางหลักพื้นฐานเกี่ยวกับสิทธิของประชาชนและหน้าที่ของหน่วยงานรัฐในการให้บริการประชาชนตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance)

๗.๔ ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะต้องใช้ในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายในระยะ ๓ ปีแรก เป็นจำนวน.....บาท อัตราค่าจ้างที่ต้องใช้.....อัตรา อัตราค่าจ้างที่มีอยู่แล้ว.....อัตรา อัตราค่าจ้างที่ต้องเพิ่มขึ้น.....อัตรา

ค่าใช้จ่ายในส่วนของการจัดให้มีศูนย์รับคำขอกกลาง ประมาณการในปีแรก เป็นจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ปีที่สอง จำนวน ๒๒,๑๕๐,๐๐๐ บาท และปีที่สาม จำนวน ๒๕,๓๐๐,๐๐๐ บาท ประกอบด้วย งบบุคลากร (จ้างเหมาบริการบุคคล ๑๕ อัตรา) งบดำเนินงาน (พัฒนาระบบการให้บริการของศูนย์รับคำขอกกลางผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ) และงบลงทุน (ค่าครุภัณฑ์สำนักงาน ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ และสถานที่ทำงาน) โดยดำเนินการพัฒนาต่อยอดจากระบบศูนย์กลางบริการภาครัฐเพื่อภาคธุรกิจ (Biz Portal) เพื่อรองรับการยื่นคำขอตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต การรับชำระค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการ การออกและส่งหนังสือรับรอง ใบอนุญาตหรือเอกสารต่าง ๆ รวมถึงติดตามความคืบหน้าในการให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ ให้คณะรัฐมนตรีตามข้อเสนอแนะของสำนักงาน ก.พ.ร. จัดให้มีศูนย์รับคำขอกกลางขึ้นในหน่วยงานของรัฐตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด เพื่อให้บริการประชาชนได้รับความสะดวกมากขึ้นต่อไป

๘. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๘.๑ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

ร่างกฎหมายนี้แก้ไขเพิ่มเติมจากราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยมีมาตรการต่าง ๆ ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ และมีความสอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งส่งผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศจากการปรับปรุงระบบและขั้นตอนการอนุญาตที่ช่วยอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและภาคธุรกิจมากขึ้น ทำให้การประกอบกิจการต่าง ๆ เป็นไปด้วยความสะดวก ลดต้นทุนค่าใช้จ่าย และเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน รวมถึงการพัฒนากระบวนการให้บริการผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ หน่วยงานของรัฐต้องมีการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

๘.๒ ผลกระทบต่อสังคม ร่างกฎหมายนี้มีวัตถุประสงค์และบทบัญญัติที่มุ่งอำนวยความสะดวกและลดภาระแก่ประชาชนในทุกกระดับและทุกมิติ ตั้งแต่รากฐานคือทัศนคติ (Mindset) ของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้เกิดการลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม

๘.๓ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาวะ และบทบัญญัติที่มุ่งอำนวยความสะดวกและลดภาระแก่ประชาชนในร่างกฎหมายนี้จะช่วยลดการใช้กระดาษทั้งในภาครัฐและประชาชน รวมทั้งลดการเดินทางไปติดต่อราชการที่ไม่จำเป็น ซึ่งจะมีส่วนช่วยลดมลพิษ การก่อก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติโดยไม่จำเป็น

๘.๔ ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

ช่วยลดภาระค่าใช้จ่าย และเพิ่มความสะดวกให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติงานได้รวดเร็วขึ้น รวมทั้งช่วยให้เจ้าหน้าที่สามารถดำเนินการได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันจะนำไปสู่การลดการทุจริตและประพฤติมิชอบ อีกทั้งจะลดภาระงานที่มีจำนวนมากของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้เหลือเท่าที่จำเป็นและมีประโยชน์สาธารณะได้ สัมพันธ์กับภาระต่อประชาชน รวมถึงเพิ่มคุณภาพชีวิตและ Work-Life Balance ให้บุคลากรภาครัฐ

ส่วนที่ ๒

เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ
การกำหนดโทษอาญา และการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจ

๙. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต ไม่มี

๑๐. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบคณะกรรมการ ไม่มี

๑๑. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดโทษอาญา ไม่มี

๑๒. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจในการออกคำสั่งทางปกครอง หรือดำเนินกิจการทางปกครอง ไม่มี

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบ และวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนแล้ว

ลงชื่อ

(นางสาวอ้นฟ้า เวชชาชีวะ)

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

๑. นางสาวณัฐณี สงกุมาร	โทร. ๐ ๒๓๕๖ ๙๙๙๙ ต่อ ๙๙๔๕	อีเมล natinee@opdc.go.th
๒. นางสาวภัทรอาภา จินดาวงศ์	โทร. ๐ ๒๓๕๖ ๙๙๙๙ ต่อ ๙๙๒๖	อีเมล phattaraarpa@opdc.go.th
๓. นายชยพล อริยคุณากร	โทร. ๐ ๒๓๕๖ ๙๙๙๙ ต่อ ๘๙๑๙	อีเมล chayaphon.a@opdc.go.th

รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.
(เพื่อประกอบการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ))

สำนักงาน ก.พ.ร. ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (เพื่อประกอบการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ)) จำนวน ๓ ครั้ง ตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) มอบหมาย ผ่านการรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) ดังนี้

(๑) การรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๑ เป็นการรับฟังความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๗ มีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ระหว่างวันที่ ๑๓ - ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๗ มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น จำนวน ๕๙ คน แบ่งเป็นประชาชนทั่วไป จำนวน ๓๐ คน ผู้ประกอบการซึ่งต้องติดต่อกับหน่วยงานรัฐ จำนวน ๑๑ คน และเจ้าหน้าที่รัฐ จำนวน ๑๘ คน

(๒) การรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๒ เป็นการรับฟังความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาแล้วเสร็จ ในวาระที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๒๓ สิงหาคม - ๖ กันยายน ๒๕๖๗ มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น จำนวน ๔๖ คน แบ่งเป็นประชาชนทั่วไป จำนวน ๒๔ คน ผู้ประกอบการซึ่งต้องติดต่อกับหน่วยงานรัฐ จำนวน ๑๐ คน และเจ้าหน้าที่รัฐ จำนวน ๑๒ คน

(๓) การรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๓ เป็นการรับฟังความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาแล้วเสร็จ ในวาระที่ ๒ เป็นการต่อเนื่อง ระหว่างวันที่ ๒๐ กันยายน - ๔ ตุลาคม ๒๕๖๗ (และได้มีการขยายระยะเวลาถึงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๗) มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น จำนวน ๓ คน แบ่งเป็นประชาชนทั่วไป จำนวน ๑ คน ผู้ประกอบการซึ่งต้องติดต่อกับหน่วยงานรัฐ จำนวน ๑ คน และเจ้าหน้าที่รัฐ จำนวน ๑ คน

โดยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและคำชี้แจงของสำนักงานฯ และคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ดังต่อไปนี้

(๑) การรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๑

ประเด็น	ความเห็น	คำชี้แจง
หลักการที่ ๑ การขยายขอบเขตของกฎหมายการอำนวยความสะดวก ซึ่งเดิมที่ใช้กับเฉพาะการพิจารณาอนุมัติอนุญาตให้ครอบคลุมไปถึงงานบริการประชาชนหลากหลายประเภทยิ่งขึ้น เช่น การขอรับเงินประกันสังคม การทำบัตรต่าง ๆ	เห็นด้วยร้อยละ ๙๐ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๑๐ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้ ๑. หลักการอำนวยความสะดวกอาจกำหนดให้แตกต่างกันตามลักษณะการบริการของรัฐ (อนุญาต แจ่ง ขึ้นทะเบียน) เพื่อไม่ให้เกิดการสับสนในการติดต่อราชการ ๒. ควรกำหนดขอบเขต “งานบริการ” ให้ชัดเจน และไม่ควรรอบคอบคลุมงานบริการทางการแพทย์หรือในภาวะฉุกเฉิน	การขยายขอบเขตการใช้บังคับให้ครอบคลุมงานบริการที่นอกเหนือจากงานพิจารณาอนุมัติอนุญาต ถือเป็น การอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน ประกอบกับการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐ จัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ที่ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ คำธรรมเนียม ขั้นตอน และระยะเวลา รายการเอกสารประกอบคำขอ ซึ่งแตกต่างกันตามลักษณะของงานบริการ จะทำให้เกิดความชัดเจน ประชาชนไม่สับสนในการติดต่อราชการ

ประเด็น	ความเห็น	คำชี้แจง
<p>หลักการที่ ๒ กำหนดให้หน่วยงานรัฐที่เป็นผู้อนุญาตต้องทบทวนกฎหมายทุก ๕ ปี ในประเด็นต่าง ๆ อาทิ การพิจารณาความจำเป็นของระบบอนุญาตหรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนการอนุมัติอนุญาต (ตัวอย่างเช่น ปรับเปลี่ยนการอนุญาตเป็นการจดทะเบียน และปรับเปลี่ยนผู้พิจารณาอนุญาตจากคณะกรรมการเป็นหัวหน้าหน่วยงาน เพื่อลดขั้นตอนและเพิ่มความรวดเร็วที่ประชาชนจะได้รับบริการ)</p>	<p>เห็นด้วยร้อยละ ๙๓ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๗ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ควรเผยแพร่ผลการทบทวนให้ประชาชนทราบด้วย เพื่อให้ประชาชนจะได้ทราบว่าเหตุใดจึงแก้ไขหรือไม่แก้ไขมาตรการที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น ๆ ๒. การทบทวนไม่ควรซ้ำซ้อนกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายที่หน่วยงานต้องทำทุก ๕ ปีอยู่แล้ว อย่างไรก็ตามในกรณีที่เป็นการอนุญาตด้วยระบบคณะกรรมการเนื่องจากใช้ระยะเวลา 	<p>ร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้มีการทบทวนระบบอนุญาต โดยดำเนินการพร้อมกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย เพื่อให้ไม่ซ้ำซ้อนกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายที่หน่วยงานต้องดำเนินการทุก ๕ ปีอยู่แล้ว และเมื่อหน่วยงานได้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายหน่วยงานจะมีการเผยแพร่ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ให้ทราบเป็นการทั่วไป</p>
<p>หลักการที่ ๓ ในเรื่องหรือกิจการที่มีความเกี่ยวข้องกับคนต่างด้าวจำนวนมาก หรือเป็นเรื่องที่มีความสำคัญสูง จะกำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีแบบฟอร์มต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษเพิ่มเติมด้วย</p>	<p>เห็นด้วยร้อยละ ๙๓ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๗ และมีความเห็นเพิ่มเติมเพิ่มเติมว่า ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับคนต่างด้าว คนต่างด้าวบางกลุ่มอาจไม่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษ จึงไม่จำเป็นต้องทำเอกสารภาษาอังกฤษเพิ่มเติม</p>	<p>การกำหนดให้หน่วยงานอาจจัดให้มีแบบคำขอใบอนุญาตหรือแบบฟอร์มต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ หน่วยงานสามารถพิจารณาตามที่เห็นสมควร</p>
<p>หลักการที่ ๔ จัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน (Fast track) เพื่อเป็นทางเลือกให้แก่ประชาชนในการรับบริการที่รวดเร็วขึ้น แต่การให้บริการช่องทางปกติของหน่วยงานก็ต้องมีประสิทธิภาพด้วยเช่นกัน</p>	<p>เห็นด้วยร้อยละ ๘๔ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๑๖ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ประชาชนย่อมต้องการความรวดเร็วในการให้บริการทุกครั้งที่มาใช้บริการ การจัดช่องทาง Fast track ทำให้ผู้มาติดต่อที่มีฐานะการเงินดีกว่า ได้รับบริการที่รวดเร็วกว่า ควรมีมาตรการที่กำกับให้ในช่องทางปกติมีประสิทธิภาพ ไม่ใช่มุ่งเน้นบริการ Fast track ๒. ถ้ามีจำนวนผู้ยื่นคำขอที่ยื่นตีที่จ่ายค่าบริการพิเศษ Fast track ในปริมาณมาก หน่วยงานของรัฐจะจัดเจ้าหน้าที่ให้บริการตอบสนองประชาชนได้ทันกำหนดเวลาหรือไม่ ๓. กังวลว่าจะเกิดความซ้ำซ้อน กับ Biz Portal ที่ไม่สามารถใช้งานได้จริง ทำให้ผู้ประกอบการเกิดการยื่นเอกสารหลายครั้ง 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. หลักการสำคัญของการจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน ต้องไม่มีผลกระทบต่อการให้บริการประชาชนตามปกติที่ปรากฏอยู่ในคู่มือสำหรับประชาชน และการจัดบริการดังกล่าวต้องเป็นความประสงค์ของประชาชนที่จะได้รับอนุญาตหรือบริการในเวลาที่รวดเร็วกว่าที่กำหนดในคู่มือฯ และงานบริการที่จัดให้มีช่องทางพิเศษได้ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ๒. ระบบศูนย์กลางบริการภาครัฐเพื่อภาคธุรกิจ (Biz Portal) เป็นระบบกลางที่ผู้ประกอบการสามารถยื่นคำขออนุญาตครั้งเดียวผ่านระบบ และติดตามสถานะการขออนุญาตได้ทุกที่ทุกเวลาซึ่งเป็นรูปแบบที่แตกต่างจากบริการช่องทางพิเศษ
<p>หลักการที่ ๕ กำหนดให้มีการอนุญาตโดยปริยาย (Auto Approve) กรณีที่หน่วยงาน</p>	<p>เห็นด้วยร้อยละ ๖๔ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๓๖ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. หากกฎหมายกำหนดให้ต้องขออนุญาตควรให้เจ้าหน้าที่ได้ใช้ดุลพินิจ 	<p>หลักการเรื่องการอนุญาตโดยปริยาย (Auto Approve) กรณีที่หน่วยงานพิจารณาไม่แล้วเสร็จตามกำหนดเวลาในคู่มือสำหรับประชาชน เห็นควรที่จะนำไปกำหนดในกฎหมายเฉพาะ</p>

ประเด็น	ความเห็น	คำชี้แจง
<p>พิจารณาลำบากเกินกำหนดเวลา ในคู่มือสำหรับประชาชน (ซึ่งกำหนดเวลาดังกล่าว เป็นกรอบเวลาที่หน่วยงาน เป็นผู้กำหนดเองในคู่มือสำหรับ ประชาชน) ทั้งนี้ เฉพาะ ใบอนุญาตที่กำหนดโดยการตรา เป็นพระราชกฤษฎีกา</p>	<p>ในการพิจารณาอนุญาต ตามขั้นตอน หลักเกณฑ์ รวมทั้งมาตรฐานที่กำหนดใน แต่ละกฎหมาย เพื่อป้องกันปัญหาที่อาจ เกิดในภายหลัง</p> <p>๒. ควรดำเนินการในงานที่มีผลกระทบน้อย และต้องให้มั่นใจว่าเจ้าหน้าที่รัฐ จะไม่เพิกถอนในภายหลัง</p>	<p>เรื่องนั้น ๆ ได้ โดยไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้ ในร่างกฎหมายฉบับนี้</p>
<p>หลักการที่ ๖ ขยายขอบเขตให้ ทุกใบอนุญาตสามารถชำระ ค่าธรรมเนียมแทนการต่ออายุ ใบอนุญาตได้ และจะยกเว้น เฉพาะกรณีใบอนุญาต ที่มีความเสี่ยงสูงหรือ เป็นการอนุญาตให้ดำเนินการ เป็นครั้ง ๆ ซึ่งจะกำหนดไว้ใน กฎกระทรวง</p>	<p>เห็นด้วยร้อยละ ๗๖ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๒๔ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ควรเป็นภาคสมัครใจ ตามความพร้อม ของหน่วยงานเหมือนเดิม ๒. ควรทำได้แค่ ๑-๒ รอบ เนื่องจากหากไม่มี การตรวจสอบในระหว่างนั้น อาจทำให้เกิด อันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ๓. ไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง การขออนุญาตและ ต่ออายุใบอนุญาตควรเป็นไปตาม หลักเกณฑ์ที่แต่ละกฎหมายกำหนด 	<p>หลักการนี้ได้เพิ่มเติมบทบัญญัติให้หน่วยงาน ของรัฐผู้อนุญาตยังคงมีหน้าที่ที่จะต้อง ตรวจสอบการประกอบกิจการหรือ การดำเนินการที่ได้รับชำระค่าธรรมเนียมการ ต่ออายุใบอนุญาต เพื่อให้เกิดความชัดเจน ในการปฏิบัติรวมถึงเป็นการป้องกันอันตราย ที่อาจเกิดขึ้นได้ ทั้งนี้ กิจการหรือ การดำเนินการใดมีเหตุผลความจำเป็นพิเศษ ไม่สมควรดำเนินการดังกล่าว ให้ออก กฎกระทรวงยกเว้นได้</p>
<p>หลักการที่ ๗ “ระบบใบอนุญาต หลัก” (Super License) โดย กำหนดให้กรณีในเรื่องใดต้องขอ อนุญาตจากผู้อนุญาตมากกว่า หนึ่งราย ให้มีการรวมศูนย์ อำนาจในการอนุญาตตาม กฎหมายหลายฉบับ เพื่อให้ สามารถขออนุญาตการ ดำเนินการหลายอย่างพร้อมกัน ได้ในคราวเดียว เช่น ใบอนุญาต โรงแรม ใช้ประกอบการ ร้านอาหาร สระว่ายน้ำ ฟิตเนส สปา จำหน่ายเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ ฯลฯ ในพื้นที่ เดียวกันได้ในใบเดียว ทั้งนี้ เฉพาะใบอนุญาตที่กำหนดโดย การตราเป็นพระราชกฤษฎีกา</p>	<p>เห็นด้วยร้อยละ ๘๕ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๕ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. หากผู้รับใบอนุญาตหลักทำผิดหลักเกณฑ์ ตามกฎหมายเฉพาะของใบอนุญาตอื่น และ ต้องมีการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต ดังกล่าว จะดำเนินการอย่างไร จะถือว่าพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตหลักและใบอนุญาต ทุกใบเลยหรือไม่ ๒. แต่ละหน่วยงานมีความเชี่ยวชาญต่างกัน ไม่มั่นใจมาตรฐานการตรวจสอบ ของหน่วยงานหลัก ๓. ควรยังคงให้อำนาจแต่ละหน่วยงานในการ พิจารณาอนุมัติ 	<p>การอนุญาตตามระบบการอนุญาตหลักต้อง ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ซึ่งต้องมีการ พิจารณาร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อ กำหนดประเด็นต่าง ๆ รวมถึงการอุทธรณ์ไว้ ให้ชัดเจน ทั้งนี้ หน่วยงานผู้อนุญาตตาม กฎหมายยังคงมีหน้าที่ที่จะต้องตรวจสอบการ ประกอบกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับ อนุญาต รวมถึงในการพิจารณาขออนุญาต ตามระบบการอนุญาตหลัก อำนาจ ในการอนุญาตยังเป็นของหน่วยงานผู้อนุญาต ตามกฎหมาย</p>
<p>หลักการที่ ๘ ให้สามารถทดลอง ประกอบกิจการเป็นการ ชั่วคราวก่อนขอรับใบอนุญาตได้ เว้นแต่เป็นกิจกรรมที่มีความ เสี่ยงสูง ทั้งนี้ เฉพาะใบอนุญาต ที่กำหนดโดยการตราเป็น พระราชกฤษฎีกา</p>	<p>เห็นด้วยร้อยละ ๘๓ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๑๗ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. สถานะของผู้ทดลองประกอบกิจการ ชั่วคราวคืออะไร หากไม่ได้มีสถานะเป็น ผู้รับใบอนุญาต ระหว่างการทดลอง ประกอบกิจการ ต้องอยู่ภายใต้บังคับของ 	<p>คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ พิจารณาตัดหลักการเรื่องนี้ออก เนื่องจาก เห็นว่าหากใบอนุญาตใดเป็นกิจการที่มีความ เสี่ยงต่ำ ถือเป็นกรณีที่ไม่จำเป็นต้องใช้ ระบบอนุญาต หน่วยงานจึงสมควรยกเลิก การใช้ระบบอนุญาตในกรณีดังกล่าวหรือปรับ ลดมาตรการกำกับดูแลเป็นระบบจดทะเบียน</p>

ประเด็น	ความเห็น	คำชี้แจง
	<p>กฎหมายที่กำกับดูแลการประกอบกิจการนั้น ๆ อย่างครบถ้วนด้วยหรือไม่</p> <p>๒. หากระหว่างการทดลองประกอบกิจการมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติหลักเกณฑ์ใดของกฎหมายนั้น จะนำมาตราการบังคับทางกฎหมาย เช่น พักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต โทษปรับเป็นพินัย หรือโทษอาญา มาใช้กับผู้ทดลองประกอบกิจการด้วยหรือไม่</p> <p>๓. เห็นด้วย แต่ต้องกำหนดระยะเวลาขอบเขตที่สามารถทำได้ให้ชัดเจน และหากไม่ผ่านหลักเกณฑ์การขออนุญาต จะเพิกถอนอย่างไร</p> <p>๔. อาจเกิดความวุ่นวาย หากผู้ประกอบการบางราย สร้างความเดือดร้อนให้แก่บุคคลภายนอก และต่อมาเลิกประกอบกิจการดังกล่าว ทำให้ส่งผลกระทบต่อสังคมในวงกว้าง</p>	
<p>หลักการที่ ๙ ยกเลิกอายุใบอนุญาตบางประเภท เพื่อให้เป็นใบอนุญาตถาวร หรือขยายอายุใบอนุญาตที่น้อยกว่า ๕ ปี เป็นอย่างน้อย ๕ ปี เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนที่ดำเนินกิจกรรมและผู้ประกอบการที่มีลักษณะต่อเนื่อง (ต้องดำเนินต่อไปอยู่แล้ว ไม่ใช่การขออนุญาตเป็นรายครั้ง) โดยจะไม่กระทบกับหน้าที่ของหน่วยงานในการตรวจสอบการดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ เฉพาะใบอนุญาตที่กำหนดโดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา</p>	<p>เห็นด้วยร้อยละ ๘๖ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๑๔ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้</p> <p>๑. การขยายอายุใบอนุญาตให้นานขึ้น น่าจะเกิดผลดีต่อทั้งประชาชนและรัฐ ทั้งนี้ ประชาชนสามารถทบทวนตนเองว่ายังประสงค์จะประกอบกิจการต่อไปหรือไม่</p> <p>๒. การยกเลิกอายุใบอนุญาตบางประเภท เพื่อให้เป็นใบอนุญาตถาวร หรือขยายอายุใบอนุญาตที่น้อยกว่า ๕ ปี เป็นอย่างน้อย ๕ ปี โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกานั้น ต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง และเพื่อประโยชน์สาธารณะ</p>	<p>การขยายอายุใบอนุญาตให้นานขึ้นเป็นไม่น้อยกว่า ๕ ปี ถือเป็นหลักการที่มีเจตนารมณ์ในการอำนวยความสะดวกให้กับผู้ประกอบการ โดยการกระทำนี้จะกระทำได้เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นว่าอายุใบอนุญาตที่กำหนดในกฎหมายนั้น ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป หรือเป็นภาระแก่ประชาชนเกินสมควร ทั้งนี้ ก่อนตราเป็นพระราชกฤษฎีกาจะเป็นหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ.ร. ที่จะหารือหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาตโดยการหารือดังกล่าวจะกระทำด้วยความระมัดระวัง และเพื่อประโยชน์สาธารณะเป็นสำคัญ</p>
<p>หลักการที่ ๑๐ จัดตั้ง “ศูนย์รับคำขอล่าง” สำหรับรับคำขอใดๆ ที่ยื่นทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยให้ศูนย์ดังกล่าวมีหน้าที่ส่งต่อไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยเร็ว</p>	<p>เห็นด้วยร้อยละ ๘๕ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๑๕ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้</p> <p>๑. มีประโยชน์แก่ประชาชนให้สะดวกขึ้นมาก ๆ รวมทั้งจะช่วยส่งเสริมจิตใจให้ประชาชนยื่นคำขอทางอิเล็กทรอนิกส์มากยิ่งขึ้น</p> <p>๒. การให้บริการดังกล่าวเป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบการ แต่อาจไม่มีความจำเป็น ต้องจัดตั้งศูนย์รับคำขอล่าง หรือจะเข้าช้อน</p>	<p>การจัดตั้งศูนย์รับคำขอล่างโดยดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ในการติดต่อขอรับบริการได้ ณ จุดเดียว ทั้งนี้ ศูนย์รับคำขอล่างคณะรัฐมนตรีจะมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการศูนย์ดังกล่าวก็ได้</p>

ประเด็น	ความเห็น	คำชี้แจง
	เนื่องจากแต่ละหน่วยงานของรัฐมีการพัฒนาระบบอิเล็กทรอนิกส์ในการยื่นคำขอต่างๆ อยู่แล้ว หาก สำนักงาน ก.พ.ร. จะพัฒนาระบบดังกล่าว ควรทำให้ดีกว่า การที่ผู้ประกอบการยื่นคำขอโดยตรงกับหน่วยงานรัฐ และไม่สร้างภาระในด้านเอกสารที่ซ้ำซ้อนเช่นเดียวกับระบบ Biz Portal ที่เกิดปัญหาในการใช้งาน	

(๒) การรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๒

ประเด็น	ความเห็น	คำชี้แจง
ประเด็นที่ ๑ การเพิ่มหมวด ๑ บททั่วไป เพื่อวางหลักพื้นฐานเกี่ยวกับสิทธิของประชาชนและหน้าที่ของหน่วยงานรัฐ ในการให้บริการประชาชนโดยสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๖ ท่านเห็นด้วยกับการเพิ่มหมวด ๑ บททั่วไป หรือไม่	เห็นด้วยร้อยละ ๙๖ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๔	หมวด ๑ บททั่วไป เป็นการวางหลักพื้นฐานเกี่ยวกับสิทธิของประชาชนและหน้าที่ของหน่วยงานรัฐในการให้บริการประชาชนตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance)
ประเด็นที่ ๒ กำหนดสภาพบังคับของกฎหมายให้ชัดเจนว่า หากมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๖ ให้ถือเป็นความผิดทางวินัย (ร่างมาตรา ๙) ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดสภาพบังคับของกฎหมายนี้ให้ชัดเจน หรือไม่	เห็นด้วยร้อยละ ๖๑ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๓๙ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้ ๑. ผู้ประกอบการที่ไม่เห็นด้วยมีความกังวลว่าหากกำหนดโทษทางวินัยแล้ว จะทำให้เจ้าหน้าที่รัฐยังมีความกลัว ดำเนินการล่าช้า หรือไม่รับพิจารณาคำขอใดเลย เพื่อป้องกันความเสี่ยง ๒. เจ้าหน้าที่รัฐที่ไม่เห็นด้วย มองว่าการอนุญาตเป็นดุลพินิจของหน่วยงาน ไม่ควรมีการกำหนดโทษ และอาจซ้ำซ้อนกับโทษการละเว้นไม่ปฏิบัติหน้าที่ใน ป. อาญา มาตรา ๑๕๙ ๓. ผู้ที่เห็นด้วย มองว่าควรกำหนดให้ชัดเจนว่าเป็นเฉพาะกรณีจงใจ เจตนา ประมาท เลินเล่อ หรือทุจริตของพนักงานเจ้าหน้าที่ และควรกำหนดเป็นวินัยไม่ร้ายแรง มีระดับการใช้โทษวินัยที่เหมาะสม	ตัดประเด็นการกำหนดเรื่องความผิดทางวินัยเนื่องจากกฎหมายฉบับนี้มุ่งส่งเสริมและสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐให้พัฒนาการให้บริการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน การกำหนดเรื่องความผิดทางวินัยไว้ในบททั่วไป อาจเป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมการพัฒนาบริการได้ ประกอบกับเรื่องวินัยได้มีการกำหนดไว้ร่างมาตราอื่น ในกรณีความไม่สมบูรณ์หรือความไม่ครบถ้วนของคำขอเกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือทุจริตของเจ้าหน้าที่และเป็นผลให้ไม่อนุญาตได้ให้ผู้อนุญาตสั่งการตามความเห็นสมควรและให้ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยไม่ชักช้าแล้ว

ประเด็น	ความเห็น	คำชี้แจง
<p>ประเด็นที่ ๓ กำหนดให้การเรียกเอกสารประกอบคำขอจากประชาชนต้องเท่าที่จำเป็น โดยจะเรียกเอกสาร ที่ตนออกให้แก่ประชาชนเอง หรือเรียกสำเนามากกว่า ๑ ชุด มิได้ เพื่อไม่ให้เป็นการแก่ประชาชนเกินสมควร (ร่างมาตรา ๑๓) ท่านเห็นด้วยกับหลักการเรียกเอกสารจากประชาชนเท่าที่จำเป็น หรือไม่</p>	<p>เห็นด้วยร้อยละ ๙๓ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๗ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ส่วนใหญ่เห็นด้วย และมองว่าจะเป็น การส่งเสริมการเชื่อมโยงข้อมูลของรัฐ ๒. ผู้ที่ไม่เห็นด้วย มองว่าขั้นตอนการขออนุญาต ในหลายเรื่องต้องใช้สำเนาเอกสารเยอะ หากรัฐต้องดำเนินการสำเนาเอง จะทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณ 	<p>เจตนารมณ์ของมาตรานี้ต้องการส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการและแบ่งปันการใช้ข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงานของรัฐ โดยเป็น บทบัญญัติที่มีความสอดคล้องกับมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งกำหนดให้ การดำเนินการพิจารณาอนุญาต หากมีความจำเป็นที่ผู้อนุญาตหรือหน่วยงานของรัฐ ต้องมีสำเนาเอกสารหลักฐานที่หน่วยงานของรัฐใด ๆ เป็นผู้ออกให้แก่ผู้อนุญาต เมื่อผู้ขออนุญาตได้นำเอกสารหลักฐาน ต้นฉบับมาแสดงแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐนั้นมีหน้าที่จัดทำสำเนาและรับรองความถูกต้องของสำเนานั้นเอง โดยไม่เรียกเก็บ ค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ และ จะอาศัยเหตุที่ต้องจัดทำสำเนาเป็นข้ออ้าง ในความล่าช้ามิได้ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลดิจิทัลที่มีการจัดทำและครอบครองตามที่หน่วยงานของรัฐ แห่งอื่นร้องขอ ที่จะเกิดการบูรณาการร่วมกัน</p>
<p>ประเด็นที่ ๔ กำหนดบทนิรโทษกรรมให้ประชาชนในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเป็นผลมาจากความผิดของหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเอง เช่นระบบอิเล็กทรอนิกส์ขัดข้อง การไม่จัดทำคู่มือสำหรับประชาชน (ร่างมาตรา ๑๕) ท่านเห็นด้วยกับการยกเว้นความผิดและโทษ ให้ประชาชนที่มีตั้งใจทำผิดกฎหมาย (แต่เหตุเกิดจากหน่วยงานของรัฐ) หรือไม่</p>	<p>เห็นด้วยร้อยละ ๘๓ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๑๗ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ประชาชน: หากเกิดจากความผิดพลาดของหน่วยงานของรัฐ ควรต้องเยียวยาผู้เสียหายตามสมควร และลงโทษเจ้าหน้าที่และผู้เกี่ยวข้องที่ประมาทหรือเป็นเหตุให้ประชาชนเสียหาย ๒. เจ้าหน้าที่รัฐ: อ่านแล้วยังไม่ชัดเจนว่า ในทางปฏิบัติกรณีใดหรือขั้นตอนการติดต่อรัฐใดบ้างที่จะได้รับยกเว้นความผิด ๓. เจ้าหน้าที่รัฐ: กังวลว่ามาตรการในร่างมาตรา ๑๕ จะลดประสิทธิภาพของกลไกการอนุญาตในการคุ้มครองประชาชนและสังคม 	<p>คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาความเห็นของประชาชนแล้ว เห็นควรตัดบทบัญญัติว่าด้วยนิรโทษกรรมออก เนื่องจากเป็นหลักทั่วไปอยู่แล้ว</p>
<p>ประเด็นที่ ๕ การขยายจากร่างเดิมที่กำหนดให้มีแบบฟอร์มภาษาอังกฤษ เป็น หน่วยงานรัฐ จะจัดให้มีแบบฟอร์มภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นใดก็ได้ (ร่างมาตรา ๓๔)</p>	<p>เห็นด้วยร้อยละ ๘๗ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๑๓ และมีความเห็นเพิ่มเติมจากเจ้าหน้าที่รัฐว่าไม่เห็นด้วย เนื่องจากการกรอกแบบฟอร์ม เป็นการดำเนินการตามกฎหมายไทย จึงต้องกรอกเป็นภาษาไทยเป็นหลัก และอาจมีภาษาอื่นกำกับ</p>	<p>คงเดิม (หน่วยงานของรัฐอาจจัดให้แบบคำขอใบอนุญาต หลักฐานการต่ออายุใบอนุญาต หรือใบแทนใบอนุญาตเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่น หรือมีภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นกำกับด้วยตามที่เห็นสมควรก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ การกรอก</p>

ประเด็น	ความเห็น	คำชี้แจง
<p>ท่านเห็นด้วยกับหลักการแบบฟอร์มหลายภาษาตามความจำเป็นของแต่ละกรณีหรือไม่</p>		<p>ข้อความในเอกสารดังกล่าวจะกระทำเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นดังกล่าวก็ได้ และมีให้นำมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้บังคับ)</p>
<p>ประเด็นที่ ๖ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ซึ่งไม่ตรวจเอกสารหลักฐานให้แล้วเสร็จในทันที หรือเรียกเอกสารเป็นการซ้ำซ้อนเพิ่มเติมจากประชาชนทั้งที่เลยกำหนดเวลาหรือไม่ออกไปรับคำขอหรือบันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารเพิ่มเติม ให้แก่ประชาชนผู้ยื่นคำขอ ถือว่ากระทำความผิดทางวินัย (ร่างมาตรา ๑๗ - ๑๙) ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่สะดวกรวดเร็วและเพิ่มความแน่นอนในการประกอบกิจการมากยิ่งขึ้น ท่านเห็นด้วยกับการเพิ่มสภาพบังคับของกฎหมายในชั้นการตรวจคำขอและเอกสารประกอบคำขอ หรือไม่</p>	<p>เห็นด้วยร้อยละ ๖๗ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๓๓ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ประชาชนและผู้ประกอบการบางรายไม่เห็นด้วย เนื่องจากมองว่าโทษทางวินัยอาจรุนแรงไป และการขอเอกสารเพิ่มยังประหยัดเวลากว่าต้องเริ่มกระบวนการใหม่ทั้งหมด โดยเฉพาะหากเจ้าหน้าที่ถูกลงโทษทางวินัย เจ้าหน้าที่รัฐบางรายไม่เห็นด้วย เนื่องจากการขออนุญาตกิจกรรมที่มีความเสี่ยงสูงต้องใช้เวลาและเอกสารเยอะ ประกอบกับคำว่า “ให้สั่งการตามที่เหมาะสม” ยังไม่ชัดเจนว่าหมายถึงการสั่งการเรื่องใดบ้าง 	<p>ได้ดำเนินการตัดประเด็นเรื่องการเพิ่มสภาพบังคับของกฎหมายในชั้นการตรวจคำขอและเอกสารประกอบคำขอ ตามร่างมาตรา ๑๙ ออก เนื่องจากมีบทบัญญัติร่างมาตรา ๑๕ วรรคสามอยู่แล้ว ประกอบกับสำนักงาน ก.พ.ร. สามารถกำกับดูแลการปฏิบัติตามกฎหมายนี้ของหน่วยงานต่าง ๆ ได้</p>
<p>ประเด็นที่ ๗ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ในหลักการเรื่องการอนุญาตโดยปริยาย (Auto Approve) กรณีที่หน่วยงานพิจารณาไม่แล้วเสร็จตามกำหนดเวลาในคู่มือสำหรับประชาชน เห็นควรกำหนดในกฎหมายเฉพาะเรื่องนั้น ๆ ได้ โดยไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้ในร่างกฎหมายฉบับนี้</p>	<p>เห็นด้วยร้อยละ ๘๐ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๒๐ และมีความเห็นเพิ่มเติมในส่วนของผู้ประกอบการที่เห็นด้วยกับการถอดหลักการ Auto Approve เนื่องจากกังวลเรื่องความไม่ชัดเจนในการบังคับใช้อาจนำไปสู่การทุจริตได้</p>	<p>หลักการเรื่องการอนุญาตโดยปริยาย (Auto Approve) กรณีที่หน่วยงานพิจารณาไม่แล้วเสร็จตามกำหนดเวลาในคู่มือสำหรับประชาชน เห็นควรกำหนดในกฎหมายเฉพาะเรื่องนั้น ๆ ได้ แทนการกำหนดไว้ในร่างกฎหมายฉบับนี้</p>
<p>ประเด็นที่ ๘ คงหลักการเดิมในเรื่องดังต่อไปนี้ โดยมีการแก้ไขถ้อยคำให้มีความชัดเจนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อาทิ การขยายขอบเขตของกฎหมายจากการพิจารณาอนุมัติอนุญาตเป็นครอบคลุมงานบริการประชาชนทั้งปวง (ร่างมาตรา ๔ และร่างมาตรา ๒๘) ระบบใบอนุญาตหลัก (Super License) (ร่างมาตรา ๒๓) การให้ผู้รับอนุญาตสามารถชำระค่าธรรมเนียมแทนการยื่น</p>	<p>เห็นด้วยร้อยละ ๘๒ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๑๘ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ข้อกังวลของผู้ที่ไม่เห็นด้วย คือ ขอบเขตของงานบริการประชาชนที่ครอบคลุมตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ผู้ประกอบการ ๒ ราย ระบุว่าควรครอบคลุมเฉพาะกิจกรรมที่สำคัญ เพื่อให้ไม่สิ้นเปลืองทรัพยากร และไม่ควรครอบคลุมบริการทางด้านสุขภาพ 	<p>การขยายขอบเขตการดำเนินการนอกเหนือจากงานบริการที่เกี่ยวข้องกับการอนุมัติ อนุญาต ใช้ขอบเขตคำนิยามเดียวกันกับ “ใบอนุญาต” (มาตรา ๕) ตามพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕</p>

ประเด็น	ความเห็น	คำชี้แจง
คำขอต่ออายุใบอนุญาตได้ทุกกรณี (ร่างมาตรา ๒๒) การจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน (Fast track) (ร่างมาตรา ๓๗) การยกเลิกอายุใบอนุญาตเพื่อให้เป็นใบอนุญาตถาวร หรือขยายอายุใบอนุญาตที่น้อยกว่า ๕ ปี เป็นอย่างน้อย ๕ ปี (ร่างมาตรา ๒๔) ทานเห็นด้วยกับการรักษาหลักการต่าง ๆ ข้างต้นไว้ ในร่างพระราชบัญญัตินี้เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน และผู้ประกอบการ หรือไม่		

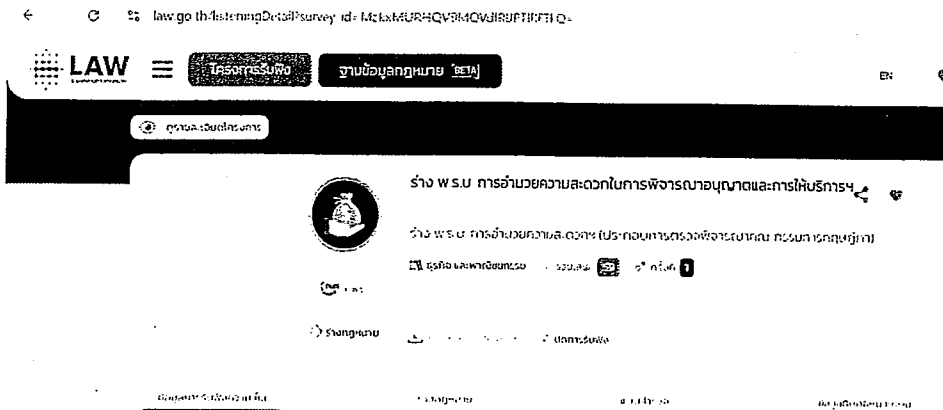
(๓) การรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๓

ความเห็น	คำชี้แจง
ผู้ประกอบการซึ่งต้องติดต่อกับหน่วยงานรัฐให้ความเห็นว่าไม่เห็นด้วยกับร่างมาตรา ๘ (กำหนดสภาพบังคับของกฎหมายให้ชัดเจนว่า หากมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้ถือเป็นความผิดทางวินัย) เพราะเป็นการดำเนินการที่รุนแรงเกินไปกับเจ้าหน้าที่รัฐ	ตัดประเด็นนี้ออก เนื่องจากพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ เป็นกฎหมายที่มุ่งส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐพัฒนาการให้บริการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน การกำหนดเรื่องความผิดทางวินัย อาจเป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมการพัฒนาบริการได้ อีกทั้งการกำหนดเกี่ยวกับความผิดทางวินัยมีการกำหนดไว้แล้วในร่างมาตราอื่น กรณีความไม่สมบูรณ์หรือความไม่ครบถ้วนของคำขอเกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือทุจริตของเจ้าหน้าที่และเป็นผลให้ไม่อนุญาตได้ให้ผู้อนุญาตสั่งการตามที่เห็นสมควรและให้ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยไม่ชักช้าแล้ว

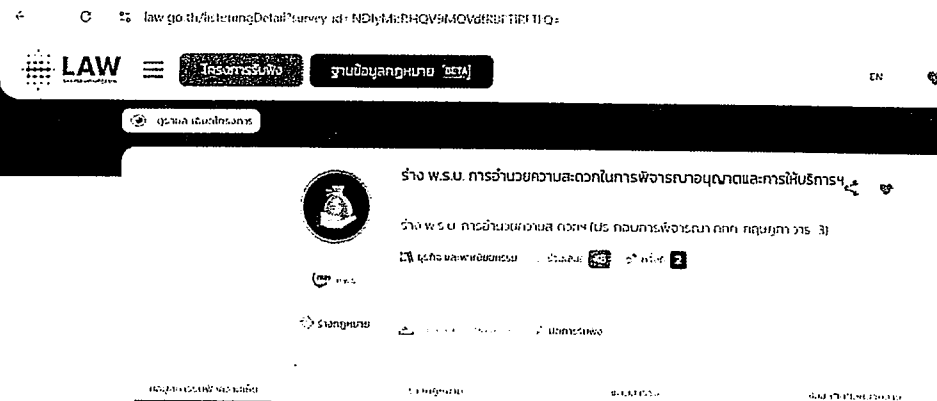
หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นและหลักฐานการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและ
การวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๑. หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต
และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. เพื่อประกอบการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา
(คณะพิเศษ) ได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย จำนวน ๓ ครั้ง ดังนี้

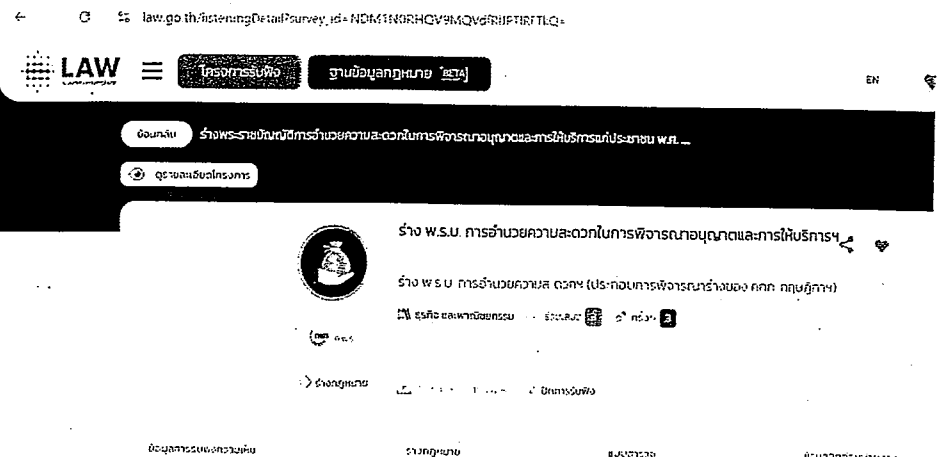
๑.๑ การรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑๓ - ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๗

๑.๒ การรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๒๓ สิงหาคม - ๖ กันยายน ๒๕๖๗

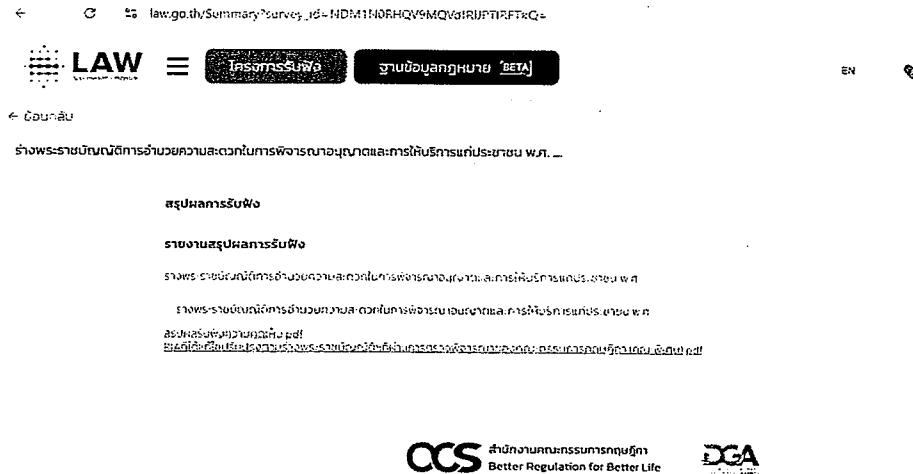
๑.๓ การรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๓ ระหว่างวันที่ ๒๐ กันยายน - ๔ ตุลาคม ๒๕๖๗ (และได้มีการขยาย
ระยะเวลาถึงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๗)

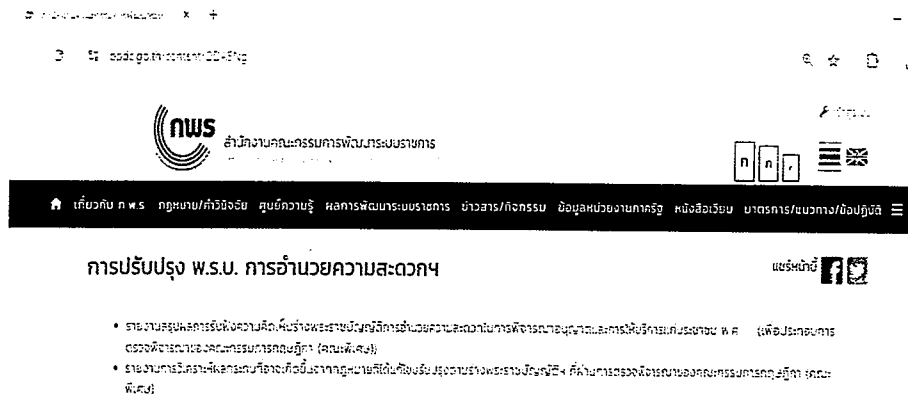
๒. หลักฐานการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

เอกสารที่เปิดเผยผ่านทางเว็บไซต์ ได้แก่ สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น และรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายที่ได้แก้ไขปรับปรุงตามร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ ระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th)

๒.๒ เว็บไซต์ของสำนักงาน ก.พ.ร. (www.opdc.go.th)

แผนการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบสาระสำคัญ และกรอบระยะเวลาที่ได้แก้ไขปรับปรุงให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการตรวจพิจารณา

กฎหมายลำดับรอง	กรอบสาระสำคัญ	กรอบระยะเวลา	หมายเหตุ
พระราชกฤษฎีกา			
๑. การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่การดำเนินการใดหรือแก่หน่วยงานของรัฐใดนอกจากที่กำหนด (มาตรา ๖ วรรคสอง)	เพื่อกำหนดการยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่การดำเนินการใดหรือแก่หน่วยงานของรัฐใดนอกจากที่กำหนดไว้	ภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบรายชื่อการดำเนินการใดหรือแก่หน่วยงานของรัฐใด	หน่วยงานของรัฐพิจารณาเพื่อขอยกเว้นการดำเนินการ
๒. การกำหนดใบอนุญาตหลัก (มาตรา ๒๐)	เพื่อกำหนดกิจการที่เป็นใบอนุญาตหลักและกิจการที่ถือว่าได้รับใบอนุญาตรอง รวมตลอดทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาตสำหรับใบอนุญาตหลัก และการมีส่วนร่วมในการพิจารณาของผู้อนุญาตตามใบอนุญาตรอง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียม และการนำส่งค่าธรรมเนียม	ภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้กำหนดกิจการที่เป็นใบอนุญาตหลักและกิจการที่ถือว่าเป็นใบอนุญาตรอง รวมตลอดทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาตสำหรับใบอนุญาตหลัก และการมีส่วนร่วมในการพิจารณาของผู้อนุญาตตามใบอนุญาตรอง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียม และการนำส่งค่าธรรมเนียม ทั้งนี้ ไม่นับรวมระยะเวลาการพิจารณาของสภา	ต้องหารือร่วมกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

กฎหมายลำดับรอง	กรอบสาระสำคัญ	กรอบระยะเวลา	หมายเหตุ
		ผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา รวมถึงการดำเนินการอื่น ๆ ตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง	
๓. การกำหนดให้ใบอนุญาตมีอายุ ใบอนุญาตไม่น้อยกว่าห้าปี (มาตรา ๒๑)	เพื่อกำหนดชื่อพระราชบัญญัติและชื่อใบอนุญาต อายุใบอนุญาตที่ ขยายแล้วซึ่งต้องไม่น้อยกว่าห้าปี และค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระ	ภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ รายชื่อพระราชบัญญัติและ ชื่อใบอนุญาต อายุใบอนุญาต ที่ขยายแล้วซึ่งต้องไม่น้อยกว่า ห้าปี และค่าธรรมเนียม ที่ต้องชำระ ทั้งนี้ ไม่นับรวม ระยะเวลาการพิจารณาของ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา รวมถึงการดำเนินการอื่น ๆ ตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง	ต้องหารือร่วมกับ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง
กฎกระทรวง			
๑. การไม่บังคับใช้แก่กรณีจำเป็น ที่จะต้องให้ประชาชนนำเอกสาร ต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารมาแสดง หรือส่งมอบในการยื่นคำขอ ตามกฎหมาย (มาตรา ๑๑ วรรคสาม)	เพื่อกำหนดกรณีที่ต้องให้ประชาชนนำเอกสารต้นฉบับหรือ สำเนาเอกสารมาแสดงหรือส่งมอบในการยื่นคำขอตามกฎหมาย ถึงแม้จะเป็นเอกสารที่หน่วยงานของรัฐนั้นเองเป็นผู้ออก หรือมี เอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารนั้นอยู่ในความครอบครองของ หน่วยงานของรัฐนั้นอยู่แล้ว	ภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ กรณีที่จำเป็นต้องให้ ประชาชนนำเอกสาร ต้นฉบับหรือสำเนาเอกสาร มาแสดงหรือส่งมอบในการ ยื่นคำขอตามกฎหมาย	หน่วยงานของรัฐพิจารณา เพื่อขอยกเว้นการดำเนินการ
๒. การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วย การอนุญาตใดที่ไม่อาจดำเนินการ	การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตใดที่ไม่อาจดำเนินการ ตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นตามมาตรา ๑๕	ภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ	หน่วยงานของรัฐพิจารณา กระบวนการที่มีเอกสาร

กฎหมายลำดับรอง	กรอบสาระสำคัญ	กรอบระยะเวลา	หมายเหตุ
<p>ตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ ได้ (มาตรา ๑๗)</p>	<p>(การยื่นเป็นเอกสาร) หรือมาตรา ๑๖ (การยื่นด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์) ได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด เนื่องจากมีเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก หรือด้วยเหตุจำเป็นอื่นใด จะออกเป็นกฎกระทรวงกำหนดให้การอนุญาตนั้นไม่ต้องปฏิบัติตาม มาตรา ๑๕ (การยื่นเป็นเอกสาร) หรือมาตรา ๑๖ (การยื่นด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์) ก็ได้ แต่กฎกระทรวงดังกล่าวต้องระบุระยะเวลาในการดำเนินการให้ชัดเจนด้วย</p>	<p>รายชื่อการอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตใดที่ไม่อาจดำเนินการตามมาตรา ๑๕ (การยื่นเป็นเอกสาร) หรือ มาตรา ๑๖ (การยื่นด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์) ได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด</p>	<p>หรือหลักฐานประกอบการพิจารณาจำนวนมากหรือด้วยเหตุจำเป็นอื่นใด ทำให้ไม่สามารถดำเนินการตามมาตรา ๑๕ (การยื่นเป็นเอกสาร) หรือมาตรา ๑๖ (การยื่นด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์) ได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด</p>
<p>๓. การชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต (มาตรา ๑๙ วรรคสอง)</p>	<p>เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต</p>	<p>ภายใน ๒ ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัติมีผลใช้บังคับ</p>	<p>ให้พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตยังมีผลใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่ากฎกระทรวงตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง จะใช้บังคับ</p>

กฎหมายลี้ภัย	กรอบสาระสำคัญ	กรอบระยะเวลา	หมายเหตุ
๔. กิจกรรมที่ไม่อาจชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต (มาตรา ๑๘ วรรคสาม)	กิจกรรมหรือการดำเนินการใดมีความเสี่ยงสูงที่จะก่อให้เกิดสาธารณภัยหรือก่ออันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง หรือมีเหตุผลความจำเป็นพิเศษอื่นที่ไม่สมควรดำเนินการตามวรรคหนึ่ง (การชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต) จะออกกฎกระทรวงกำหนดกิจการหรือการดำเนินการนั้น ให้ไม่อยู่ภายใต้บังคับวรรคหนึ่งก็ได้ กฎกระทรวงดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติและชื่อใบอนุญาตที่ไม่อาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ และให้ระบุระยะเวลาในการพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตไว้ให้ชัดเจนด้วย	ภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบรายชื่อพระราชบัญญัติและชื่อใบอนุญาตที่ไม่อาจชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตได้	หน่วยงานของรัฐพิจารณาเพื่อขอยกเว้นการดำเนินการ
๕. การจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน (มาตรา ๓๓ วรรคสอง)	ในกรณีที่ผู้ใดมีความจำเป็นเร่งด่วน ประสงค์จะได้รับอนุญาตหรือบริการในระยะเวลารวดเร็วเป็นพิเศษกว่าระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน จะยื่นคำขอเพื่อขอรับการอนุญาตหรือบริการเป็นพิเศษดังกล่าว โดยยินยอมเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นตามที่ผู้อนุญาตกำหนดก็ได้ การจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ในกฎกระทรวงดังกล่าวให้ระบุค่าใช้จ่ายที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องชำระเพิ่มขึ้นด้วย	ภายใน ๒ ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัติมีผลใช้บังคับ	ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐได้มีการจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนอยู่แล้วในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้สามารถดำเนินการดังกล่าวได้ต่อไปจนกว่ากฎกระทรวงตามมาตรา ๓๓ วรรคสองจะใช้บังคับ
ประกาศหรือแนวทางตามที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด			
๑. การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เฉพาะในส่วนที่ไม่อาจกำหนดระยะเวลาดำเนินการที่แน่นอนได้ (มาตรา ๖ (๕))	พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เฉพาะในส่วนที่ไม่อาจกำหนดระยะเวลาดำเนินการที่แน่นอนได้ ตามที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด	ภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัติมีผลใช้บังคับ	-

กฎหมายลำดับรอง	กรอบสาระสำคัญ	กรอบระยะเวลา	หมายเหตุ
๒. ศูนย์บริการร่วม (มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง)	ให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีศูนย์บริการร่วมเพื่อให้บริการแบบคำขอรับคำขอ และชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการขออนุญาต การอนุญาตและบริการต่าง ๆ ตามกฎหมายไว้ ณ ที่เดียวกันตามแนวทางที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด	ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา	-
๓. หลักเกณฑ์วิธีการประเมินความเหมาะสมและความคุ้มค่าของการใช้ระบบอนุญาต รวมถึงผลดีและผลเสียของการใช้ระบบคณะกรรมการในการพิจารณาอนุญาต (มาตรา ๒๖ วรรคสอง)	เมื่อมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการประเมินในประเด็นดังต่อไปนี้ด้วย (๑) ความเหมาะสมและความคุ้มค่าของการใช้ระบบอนุญาต และ (๒) การประเมินผลดีและผลเสียของการที่ยังคงระบบคณะกรรมการและการให้คณะกรรมการมีอำนาจอนุญาตไว้ โดยการประเมินผลสัมฤทธิ์ในประเด็นดังกล่าว ให้หน่วยงานของรัฐที่ประเมินผลสัมฤทธิ์ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด	ภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัติมีผลใช้บังคับ	-
ประกาศสำนักงาน ก.พ.ร.			
๑. ช่องทางที่สำนักงาน ก.พ.ร. ประกาศกำหนดให้ผู้อนุญาตและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐเผยแพร่คู่มือสำหรับประชาชน หลักเกณฑ์และแนวทางการตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนินการของผู้รับอนุญาต (มาตรา ๓๒)	ให้ผู้อนุญาตและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่เผยแพร่คู่มือสำหรับประชาชน หลักเกณฑ์และแนวทางการตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนินการของผู้รับอนุญาตผ่านระบบสารสนเทศของหน่วยงานและปิดประกาศไว้ ณ สถานที่ที่กำหนดให้ยื่นคำขอ รวมทั้งเผยแพร่ผ่านช่องทางที่สำนักงาน ก.พ.ร. ประกาศกำหนด	ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา	-

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก
ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ
แก่ประชาชน พ.ศ.

(นายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พรรคก้าวไกล กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
(ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ)

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เลขที่รับ ๒๑๔๓๑ / ๒๕๖๗
วันที่ ๒๕ ก.ค. ๖๗
เวลา ๑๔.๕๐ น.

ที่ นร ๐๔๐๔/๑๕๗๗๓

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

เรียน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ค่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๔/๑๐๘๑๖ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินซึ่งนายกรัฐมนตรีลงนามรับรองแล้ว จำนวน ๑ ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ส่งร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของนายกรัฐมนตรีอีกครั้งเพื่อให้กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินของนายกรัฐมนตรีสอดคล้องกับนโยบายของคณะรัฐมนตรี ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ในการนี้ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้นำร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) พร้อมความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกราบเรียนนายกรัฐมนตรีพิจารณาและลงนามรับรองแล้ว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมคิด เชื้อคง)

รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง
ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

กองประสานงานการเมือง

โทร. ๐ ๒๒๘๘ ๔๐๐๐ ต่อ ๔๔๓๗ หรือ ๐๘ ๒๒๖๕ ๒๔๒๔

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@thaigov.go.th

กลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๒

รับที่ ๓๖๕ / ๒๕๖๗

วันที่ ๒๕ / ๗.ค. / ๖๗ เวลา ๑๕.๒๐ น.

กลุ่มงานระเบียบวาระ

รับที่ ๕ / ๒๕๖๗

วันที่ ๒๓ / ม.ค. / ๖๗ เวลา ๑๖.๑๐ น.

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักงานการประชุม

รับที่ ๑๖๖๗ / ๒๕๖๗

วันที่ ๒๕ / ๗.ค. / ๖๗ เวลา ๑๕.๕๖

ส่งกลุ่มงาน พง.๒ ดำเนินการ

(สำเนา)

เลขรับ ๓๐/๒๕๖๖ วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๖
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๙ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน
ดังกล่าวข้างต้น

ข้าพเจ้าและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้มีรายชื่อแนบท้ายนี้ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาตามรัฐธรรมนูญต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

วรภพ วิริยะโรจน์

ผู้เสนอ

(นายวรภพ วิริยะโรจน์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ)

พริษฐ์ วัชรสินธุ

ผู้เสนอ

(ลงชื่อ)

ณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒិ

ผู้เสนอ

(นายพริษฐ์ วัชรสินธุ)

(นายณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ)

ปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล

ผู้เสนอ

(ลงชื่อ)

วิโรจน์ ลักขณาอดิศร

ผู้เสนอ

(นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล)

(นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ)

ศุภณัฐ มินชัยนันท์

ผู้เสนอ

(ลงชื่อ)

ปารเมศ วิทยารักษ์สรรค์

ผู้เสนอ

(นายศุภณัฐ มินชัยนันท์)

(นายปารเมศ วิทยารักษ์สรรค์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ)

ธิษะณา ชุณหะวัณ

ผู้เสนอ

(ลงชื่อ)

สุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ

ผู้เสนอ

(นางสาวธิษะณา ชุณหะวัณ)

(นายสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) สิทธิพล วิบูลย์ธนากุล ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ฉัตร สุภัทรวณิชย์ ผู้เสนอ
(นายสิทธิพล วิบูลย์ธนากุล)	(นายฉัตร สุภัทรวณิชย์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) กรุณพล เทียนสุวรรณ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) เรืออากาศโท ธนเดช เฟื่องสุข ผู้เสนอ
(นายกรุณพล เทียนสุวรรณ)	(ธนเดช เฟื่องสุข)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) อภิสิทธิ์ ไล่สัตว์ไกล ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ปวีตรา จิตตกิจ ผู้เสนอ
(นายอภิสิทธิ์ ไล่สัตว์ไกล)	(นางสาวปวีตรา จิตตกิจ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) ศิริสิทธิ์ สงน้อย ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) กัณตภณ ดวงอัมพร ผู้เสนอ
(นายศิริสิทธิ์ สงน้อย)	(นายกัณตภณ ดวงอัมพร)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) ปิยชาติ รุจิพรวศิน ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ศุทธสิทธิ์ พจน์รัฐศักดิ์ ผู้เสนอ
(นายปิยชาติ รุจิพรวศิน)	(นายศุทธสิทธิ์ พจน์รัฐศักดิ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ ปัทมผดุงศักดิ์ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) กัลยพัชร รจิตโรจน์ ผู้เสนอ
(นายประสิทธิ์ ปัทมผดุงศักดิ์)	(นางสาวกัลยพัชร รจิตโรจน์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) สกล สุนทรวณิชย์กิจ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ชัชวาล อภิรักษ์มั่นคง ผู้เสนอ
(นายสกล สุนทรวณิชย์กิจ)	(นายชัชวาล อภิรักษ์มั่นคง)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) ชยพล สท้อนดี ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พนิดา มงคลสวัสดิ์ ผู้เสนอ
(นายชยพล สท้อนดี)	(นางสาวพนิดา มงคลสวัสดิ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) เล่าฟุ้ง บัณฑิตเทอดสกุล ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) เฉลิมพงศ์ แสงดี ผู้เสนอ
(นายเล่าฟุ้ง บัณฑิตเทอดสกุล)	(นายเฉลิมพงศ์ แสงดี)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) วรายุทธ ทองสุข ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ญาณธิชา บัวเฟื่อน ผู้เสนอ
(นายวรายุทธ ทองสุข)	(นางสาวญาณธิชา บัวเฟื่อน)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) สุภกร ตันติไพบูลย์ธนะ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) กมนทรธรรณ กิตติสุนทรสกุล ผู้เสนอ
(นายสุภกร ตันติไพบูลย์ธนะ)	(นางสาวกมนทรธรรณ กิตติสุนทรสกุล)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) วรรณวิภา ไม้สน ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) เบญจา แสงจันทร์ ผู้เสนอ
(นางสาววรรณวิภา ไม้สน)	(นางสาวเบญจา แสงจันทร์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) สาธิต ทวีผล ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) อภิชาติ ศิริสุนทร ผู้เสนอ
(นายสาธิต ทวีผล)	(นายอภิชาติ ศิริสุนทร)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) ศักดินัย นุ่มหนู (นายศักดินัย นุ่มหนู) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) คุณากร มั่นนทีริย (นายคุณากร มั่นนทีริย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) รักชนก ศรีนอก (นางสาวรักชนก ศรีนอก) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ญัฐพงษ์ สุมนโธธรรม (นายญัฐพงษ์ สุมนโธธรรม) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) นิติพล ผิวเหมาะ (นายนิติพล ผิวเหมาะ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) คำพอง เทพาคำ (นายคำพอง เทพาคำ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ว่าที่ร้อยตรี สมชาติ เตชถาวรเจริญ (สมชาติ เตชถาวรเจริญ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ชริน วงศ์พันธ์เที่ยง (นายชริน วงศ์พันธ์เที่ยง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ชวาล พลเมืองดี (นายชวาล พลเมืองดี) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) กฤษฎ์หิรัญ เลิศอุฎธิ์ภักดี (นายกฤษฎ์หิรัญ เลิศอุฎธิ์ภักดี) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) พิมพ์กาญจน์ กิริติวิราปกรณ (นางสาวพิมพ์กาญจน์ กิริติวิราปกรณ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พุติตา ชัยอนันต์ (นางสาวพุติตา ชัยอนันต์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ภัทรพงษ์ ลีลาภัทร์ (นายภัทรพงษ์ ลีลาภัทร์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) เพชรรัตน์ ใหม่ชมภู (นางสาวเพชรรัตน์ ใหม่ชมภู) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) จุฬาลักษณ์ ชันสุธรรม (นางจุฬาลักษณ์ ชันสุธรรม) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ฐิติกันต์ ฐิติพฤตกุล (นายฐิติกันต์ ฐิติพฤตกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) วุฒิพงศ์ ทองเหลา (นายวุฒิพงศ์ ทองเหลา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) รภัสสรณ์ นิยะโมสถ (นางสาวรภัสสรณ์ นิยะโมสถ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) การณิก จันทดา (นางสาวการณิก จันทดา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วีรนนท์ ฮวดศรี (นายวีรนนท์ ฮวดศรี) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ญัฐวุฒิ บัวประทุม (นายญัฐวุฒิ บัวประทุม) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สรพัช ศรีปราชญ์ (นายสรพัช ศรีปราชญ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) กิตติภณ ปานพรหมมาศ (นายกิตติภณ ปานพรหมมาศ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) จิรัฎฐ์ ทองสุวรรณ (นายจิรัฎฐ์ ทองสุวรรณ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ชุตติพงศ์ พิภพภิญโญ (นายชุตติพงศ์ พิภพภิญโญ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วีรวัช รักเที่ยง (นายวีรวัช รักเที่ยง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) สว่างจิตต์ เลหาะโรจนพันธ์ ผู้เสนอ (นางสว่างจิตต์ เลหาะโรจนพันธ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	(ลงชื่อ) ธีญวัญญ์ กมลวงค์วัฒน์ ผู้เสนอ (นายธีญวัญญ์ กมลวงค์วัฒน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) ปัญญารัตน์ นันทภูษิตานนท์ ผู้เสนอ (นางปัญญารัตน์ นันทภูษิตานนท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	(ลงชื่อ) วรท ศิริรักษ์ ผู้เสนอ (นายวรท ศิริรักษ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) คริชฐ์ ปานเนียม ผู้เสนอ (นายคริชฐ์ ปานเนียม) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	(ลงชื่อ) ฐากร ยะแสง ผู้เสนอ (นายฐากร ยะแสง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) ชินณพงศ์ ตั้งเมธากุล ผู้เสนอ (นายชินณพงศ์ ตั้งเมธากุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	(ลงชื่อ) ภูริวรรธก์ ใจสำราญ ผู้เสนอ (นายภูริวรรธก์ ใจสำราญ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) ณกร ชารีพันธ์ ผู้เสนอ (นายณกร ชารีพันธ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	(ลงชื่อ) สรวีย์ ศุภปณิตา ผู้เสนอ (นายสรวีย์ ศุภปณิตา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) อธิพล ชลธราศิริ ผู้เสนอ (นายอธิพล ชลธราศิริ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	(ลงชื่อ) ศศินันท์ ธรรมนิฐินันท์ ผู้เสนอ (นางสาวศศินันท์ ธรรมนิฐินันท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) ปรีดี เจริญศิลป์ ผู้เสนอ (นายปรีดี เจริญศิลป์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	(ลงชื่อ) เกียรติคุณ ตันยาง ผู้เสนอ (นายเกียรติคุณ ตันยาง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) เขตวัน เตือประโคน ผู้เสนอ (นายเขตวัน เตือประโคน) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	(ลงชื่อ) นพดล ทิพยชล ผู้เสนอ (นายนพดล ทิพยชล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) อนุสรณ์ แก้ววิเชียร ผู้เสนอ (นายอนุสรณ์ แก้ววิเชียร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	(ลงชื่อ) เจษฎา ดนตรีเสนาะ ผู้เสนอ (นายเจษฎา ดนตรีเสนาะ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) ตรัยวรรณ อิ่มใจ ผู้เสนอ (นายตรัยวรรณ อิ่มใจ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	(ลงชื่อ) เชีย จำปาทอง ผู้เสนอ (นายเชีย จำปาทอง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) ธีรจชัย พันธุมาศ ผู้เสนอ (นายธีรจชัย พันธุมาศ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	(ลงชื่อ) สิริลภัส กองตระการ ผู้เสนอ (นางสาวสิริลภัส กองตระการ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) ศนิवार บัวบาน ผู้เสนอ (นางสาวศนิवार บัวบาน) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	(ลงชื่อ) ชุตินา คชพันธ์ ผู้เสนอ (นางสาวชุตินา คชพันธ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) จุลพงศ์ อยู่เกษ ผู้เสนอ (นายจุลพงศ์ อยู่เกษ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	(ลงชื่อ) รอมฎอน ปันจอร์ ผู้เสนอ (นายรอมฎอน ปันจอร์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) ทิพา ปวีณาเสถียร ผู้เสนอ (ลงชื่อ) กัณฑ์พงษ์ ประยูรศักดิ์ ผู้เสนอ
(นางทิพา ปวีณาเสถียร)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(นางกัณฑ์พงษ์ ประยูรศักดิ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

สำเนาถูกต้อง

(นายสมิทธิชัย จันทรเพ็ญ)
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานระเบียบวาระ
สำนักงานการประชุม

นางสาวณัฐชา อนุสรานนท์/พิมพ์
นางสาวสุรีฉาย แสงทอง/ทาน
นางสาววรินทร์ ภัคดีฉนวน/ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน

พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นกฎหมายกลางในการกำหนดขั้นตอนในการพิจารณาและระยะเวลาในการอนุญาต อันเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการประกอบกิจการ ยังขาดบทบัญญัติและกลไกการอนุญาต กรณีหน่วยงานราชการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ พิจารณาอนุญาตล่าช้า หรือไม่อนุญาตภายในระยะเวลา ตามที่กฎหมายกำหนด ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของประชาชนในการยื่นขออนุญาตหรือ บริการได้ ดังนั้น เพื่อเป็นการยกระดับการให้บริการของหน่วยงานของรัฐในการพิจารณาอนุญาต พร้อมกับ เป็นหลักประกันด้านระยะเวลา ในการพิจารณาอนุญาตในการประกอบกิจการของประชาชน โดยกำหนด กลไกให้มีการอนุญาตโดยอัตโนมัติเมื่อได้ดำเนินการตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดแล้ว รวมทั้งปรับปรุง ขั้นตอนการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นางสาวแพทองธาร ชินวัตร)

นายกรัฐมนตรี

๒๕ ต.ค. ๖๗

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต
ของทางราชการ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณา
อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๒ วรรคสาม ให้ใช้บังคับตั้งแต่
วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของ
ทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่บรรดาการอนุญาต การจดทะเบียน หรือการแจ้ง
ที่มีกฎหมายหรือกฎกำหนดให้ต้องขออนุญาต จดทะเบียน หรือแจ้ง ก่อนจะดำเนินการใด รวมตลอดทั้งบรรดา
การพิจารณาและการให้บริการอื่นใดแก่ประชาชนที่มีกฎหมายหรือกฎกำหนดให้ขอต่อหน่วยงานของรัฐก่อนจะ
ดำเนินการใด

บทบัญญัติของกฎหมายหรือกฎใดที่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการ

ส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา องค์การมหาชน และหน่วยงาน

อื่นของรัฐทุกหน่วยงาน แต่ไม่หมายความรวมถึง หน่วยงานในฝ่ายนิติบัญญัติ หน่วยงานในฝ่ายตุลาการ องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรอัยการ

“อนุญาต” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใดที่มีกฎหมาย กำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึงการออกใบอนุญาต การอนุมัติ การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้ง การให้ประทานบัตรและการให้อาชญาบัตรด้วย

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจในการอนุญาต

“ความเสี่ยง” หมายความว่า ระดับความรุนแรง ขอบเขต และโอกาสที่จะเกิดความเสียหาย หรือผลกระทบต่อบุคคล ทรัพย์สิน สัตว์ พืช สิ่งแวดล้อม หรือสังคม ทั้งนี้ กิจการประเภทใดถือเป็นกิจการ ที่มีความเสี่ยงระดับสูง กลาง หรือต่ำ ให้เป็นไปตามแนวทางที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต

“กฎหมายว่าด้วยการอนุญาต” หมายความว่า บรรดากฎหมายที่มีบทบัญญัติกำหนดให้ การดำเนินการใดหรือการประกอบกิจการใดจะต้องได้รับอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินการได้

“คำขอ” หมายความว่า คำขออนุญาต

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี

(๒) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการ พิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์

(๓) การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ทั้งนี้ ตั้งแต่ในชั้นการสืบสวนและ การสอบสวนเป็นต้นไป

(๔) การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ เฉพาะกรณี ที่ไม่อาจกำหนดระยะเวลาดำเนินการได้ เช่น การอนุญาตให้ดำเนินโครงการหรือกิจการที่ต้องจัดทำรายงาน การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(๕) การอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการทางทหารด้านยุทธการ รวมทั้งตามกฎหมาย เกี่ยวกับการควบคุมยุทธภัณฑ์ และกฎหมายว่าด้วยโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน

การยกเว้นมิให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่การดำเนินกิจการใดหรือ กับหน่วยงานใดนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๗ เพื่อให้เกิดการลดขั้นตอนการอนุญาตที่ไม่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกและรวดเร็วแก่ประชาชน ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะต้องพิจารณากฎหมายที่ให้อำนาจ ในการอนุญาตอย่างน้อยทุกห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในประเด็นดังต่อไปนี้

(๑) สมควรแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายนั้นเพื่อยกเลิกการอนุญาต จัดให้มีมาตรการอื่นแทน การอนุญาต หรือปรับลดจากการกำหนดให้ขอรับใบอนุญาตเป็นจดทะเบียน ขึ้นทะเบียน จดแจ้ง หรือกำหนด เกณฑ์ให้ปฏิบัติตามหรือไม่

(๒) ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตกำหนดให้หน้าที่และอำนาจในการพิจารณาอนุญาต เป็นของคณะกรรมการ สมควรแก้ไขให้เป็นหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือไม่

(๓) ในกรณีที่การอนุญาตเรื่องใดมีกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตที่เกี่ยวข้องจำนวนมากกว่า หนึ่งฉบับ สามารถกำหนดให้หน้าที่และอำนาจในการพิจารณาอนุญาตของผู้อนุญาตตามกฎหมายอื่น ๆ เป็นหน้าที่และอำนาจของผู้อนุญาตตามกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่งได้หรือไม่

คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการหรือคณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามกฎหมายว่าด้วย คณะกรรมการกฤษฎีกาจะเสนอให้ผู้อนุญาตแก้ไขประเด็นตามวรรคหนึ่งก่อนครบรอบระยะเวลาห้าปีก็ได้ และให้ผู้อนุญาตดำเนินการให้เป็นไปตามข้อเสนอแนะ

ในกรณีที่มีข้อร้องเรียนจากประชาชนหรือภาคเอกชนเกี่ยวกับกระบวนการหรือขั้นตอน การอนุญาตที่ไม่จำเป็นไปยังสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา ระบบราชการพิจารณาว่าสมควรเสนอให้ผู้อนุญาตแก้ไขในประเด็นใดตามวรรคหนึ่งหรือไม่ โดยให้รับฟัง ความเห็นของหน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาตด้วย และให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเสนอ ข้อร้องเรียนพร้อมความเห็นต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เพื่อพิจารณาดำเนินการตามวรรคสองต่อไป

ถ้าผู้อนุญาตพิจารณาในประเด็นตามวรรคหนึ่ง พร้อมกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ว่าด้วยการอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของ กฎหมาย ให้ผู้อนุญาตแสดงผลของผลการพิจารณาดังกล่าวไว้อย่างชัดเจนในรายงานการประเมินผล สัมฤทธิ์ของกฎหมายนั้นด้วย

คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการหรือคณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามกฎหมาย ว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาจะมีข้อเสนอแนะให้หน่วยงานของรัฐที่จัดทำรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ ของกฎหมายพิจารณาทบทวนกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐนั้น ในประเด็นใดหรือทุกประเด็นตามวรรคหนึ่งก็ได้ และให้หน่วยงานของรัฐนั้นรายงานผลการพิจารณาทบทวน ประเด็นดังกล่าวพร้อมเหตุผลต่อคณะรัฐมนตรีภายในเก้าสิบวันเพื่อพิจารณาต่อไป

มาตรา ๘ ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาต ผู้อนุญาต จะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข (ถ้ามี) ในการยื่นคำขอ ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาต จะต้องยื่นมาพร้อมกับคำขอ และจะกำหนดให้ยื่นคำขอโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์แทนการมายื่นคำขอ ด้วยตนเองก็ได้

คู่มือสำหรับประชาชนตามวรรคหนึ่งให้เผยแพร่ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และปิดประกาศไว้ ณ สถานที่ที่กำหนดให้ยื่นคำขอโดยพลัน ในกรณีที่ประชาชนประสงค์จะได้สำเนาคู่มือดังกล่าว ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่จัดสำเนาให้โดยจะคิดค่าใช้จ่ายตามควรแก่กรณีก็ได้ และให้ระบุค่าใช้จ่ายดังกล่าวไว้ในคู่มือสำหรับ ประชาชนด้วย

ในกรณีที่ผู้อนุญาตเป็นผู้ปฏิบัติงานในส่วนภูมิภาคหรือส่วนท้องถิ่น ให้หน่วยงานของรัฐ ผู้รับผิดชอบกฎหมายว่าด้วยการนั้นในส่วนกลางเป็นผู้จัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามวรรคหนึ่งเป็นคู่มือกลาง ฉบับเดียว คู่มือสำหรับประชาชนดังกล่าวให้ปิดประกาศและเผยแพร่ ณ สถานที่ทำการและทางสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานของรัฐดังกล่าวและของผู้อนุญาตในส่วนภูมิภาคหรือส่วนท้องถิ่นทุกราย

ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการในการตรวจสอบขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตที่กำหนดตามวรรคหนึ่งว่าเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมตามหลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าขั้นตอนและระยะเวลาที่กำหนดดังกล่าวก่อภาระ แก่ประชาชนหรือล่าช้าเกินสมควรให้เสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อ พิจารณาและสั่งการให้ผู้อนุญาตดำเนินการแก้ไขให้เหมาะสมโดยเร็ว

ในการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาในการพิจารณา อนุญาตไว้ภายในสิบห้าวันหรือตามที่มีกฎหมายกำหนดแล้วแต่ระยะเวลาใดจะน้อยกว่า เว้นแต่การพิจารณา อนุญาตใดที่ไม่สามารถดำเนินการตามกำหนดระยะเวลาภายในสิบห้าวันได้ ให้หน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาต เสนอรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาออกกฎกระทรวงกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตนั้น

มาตรา ๙ ให้ผู้อนุญาตตรวจสอบ ทบทวน และปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน และระยะเวลา ในการพิจารณาอนุญาตตามที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชนเป็นประจำอย่างน้อยทุกสองปี เพื่อให้สอดคล้อง กับสภาพการณ์ พัฒนาการทางเทคโนโลยี และความเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ โดยต้องมีการรับฟังความคิดเห็น ของผู้เกี่ยวข้องและประชาชน และให้นำสถิติการแจ้งเหตุแห่งความล่าช้าตามมาตรา ๑๔ มาประกอบการ พิจารณาด้วย

การรับฟังความคิดเห็นตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยให้ดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยี สารสนเทศของหน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาตเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันและจะใช้วิธีการอื่น ด้วยก็ได้ เช่น การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็น การสัมภาษณ์หรือการเชิญผู้รับใบอนุญาตให้เข้าร่วมชี้แจงหรือ แสดงความคิดเห็น การสำรวจความคิดเห็น และวิธีการอื่นใดที่หน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาตเห็นว่าเหมาะสม

มาตรา ๑๐ ในกรณีการยื่นคำขอและเอกสารประกอบการพิจารณาเป็นเอกสาร ให้เป็นหน้าที่ ของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการรับคำขอจะต้องตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่น พร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๘ หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้อง หรือยังขาดเอกสารหรือหลักฐานใดให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที ถ้าเป็นกรณีที่สามารถแก้ไขหรือเพิ่มเติมได้ ในขณะนั้น ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วน ถ้าเป็นกรณี ที่ไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้นให้บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วยและ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้น

ให้รัฐมนตรีออกกฎกระทรวงกำหนดให้คำขอใดที่ไม่อาจดำเนินการได้ตามวรรคหนึ่ง เนื่องจากมีเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่สามารถใช้เวลา ในการตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอเกินระยะเวลาตามวรรคหนึ่งได้ ทั้งนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ใช้เวลาในการตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่น พร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วนแล้วแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบผลการตรวจสอบภายในหนึ่งวันทำการนับแต่วันที่ ผู้ยื่นคำขอได้ยื่นคำขอ

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มอบสำเนาบันทึกตามวรรคหนึ่งหรือออกไปรับคำขอตามวรรคสอง ให้ผู้ยื่นคำขอไว้เป็นหลักฐาน

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้จัดทำคำขอถูกต้องและแนบเอกสารหรือหลักฐานครบถ้วนตามที่ระบุ ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๘ แล้ว หรือได้แก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมครบถ้วนตามที่ พนักงานเจ้าหน้าที่แนะนำหรือตามที่ปรากฏในบันทึกตามวรรคหนึ่งแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะเรียกเอกสาร หรือหลักฐานเพิ่มเติมอื่นได้อีกไม่ได้ และจะปฏิเสธการพิจารณาคำขอนั้นโดยอาศัยเหตุแห่งความไม่สมบูรณ์ ของคำขอหรือความไม่ครบถ้วนของเอกสารหรือหลักฐานไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่ความไม่สมบูรณ์หรือ ความไม่ครบถ้วนนั้นเกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือทุจริตของพนักงานเจ้าหน้าที่ และเป็นผลให้ไม่อาจ อนุญาตได้ ในกรณีนี้ให้ผู้อนุญาตสั่งการตามที่เห็นสมควร และให้ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินคดีกับพนักงาน เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมตามที่ พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบหรือตามที่ปรากฏในบันทึกตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คืนคำขอให้แก่ ผู้ยื่นคำขอ พร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือถึงเหตุแห่งการคืนคำขอให้ทราบด้วย

ผู้ยื่นคำขอจะอุทธรณ์คำสั่งคืนคำขอตามวรรคห้า ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทาง ปกครองหรือจะยื่นคำขอใหม่ก็ได้ แต่ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ต้องยื่นคำขอใดภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้ยื่นคำขอจะต้องยื่นคำขอนั้นใหม่ภายในระยะเวลาดังกล่าว

มาตรา ๑๑ ในกรณีการยื่นคำขอและเอกสารประกอบการพิจารณาโดยวิธีการทาง อิเล็กทรอนิกส์ ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาตในการตรวจสอบคำขอและรายการเอกสาร หรือหลักฐานที่ยื่น พร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๘ หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือยังขาดเอกสารหรือหลักฐานใดให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในวันทำการถัดไป โดยให้บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลา ที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วย และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ลงนาม ไว้ในบันทึกนั้น

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งบันทึกตามวรรคหนึ่งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้ผู้ยื่นคำขอ ไว้เป็นหลักฐาน

ให้นำความในมาตรา ๑๐ วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหก มาใช้บังคับแก่กรณีการยื่นคำขอ และเอกสารประกอบการพิจารณาโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ การแจ้งการเรียกเอกสาร หรือหลักฐาน และการคืนคำขอในกรณีดังกล่าวให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๑๒ ผู้อนุญาตอาจจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนสำหรับประชาชนที่มีความจำเป็น หรือต้องการได้รับอนุญาตหรือบริการอย่างรวดเร็วเป็นพิเศษได้ ช่องทางพิเศษดังกล่าวจะกำหนดขึ้นสำหรับ กรณีที่ผู้ยื่นคำขอชำระค่าธรรมเนียมพิเศษหรือค่าบริการพิเศษตามที่ผู้อนุญาตกำหนดหรือกรณียกระดับ การบริการตามเงื่อนไขที่ผู้อนุญาตกำหนด โดยไม่มีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษหรือค่าบริการพิเศษก็ได้

ค่าธรรมเนียมพิเศษหรือค่าบริการพิเศษตามวรรคหนึ่งให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน แต่หน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังอาจหักเป็นรายจ่ายสำหรับ พัฒนาการให้บริการแก่ประชาชนได้ไม่เกินร้อยละห้าสิบ

ในกรณีที่จัดให้มีช่องทางพิเศษตามวรรคหนึ่งผู้อนุญาตต้องระบุหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข (ถ้ามี) ในการยื่นคำขอ ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตที่รวดเร็วกว่ากรณีปกติ รวมทั้งค่าธรรมเนียมพิเศษหรือค่าบริการพิเศษไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน ตามมาตรา ๘ ด้วย ทั้งนี้ หากผู้อนุญาตดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้คืนค่าธรรมเนียมพิเศษหรือค่าบริการ พิเศษแก่ผู้ยื่นคำขอแล้วแต่กรณี และให้นำความในมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้ยื่นคำขอ และเอกสารหรือหลักฐานถูกต้องครบถ้วนแล้ว ต่อมามีความจำเป็นต้องให้ข้อมูลหรือคำชี้แจงเพิ่มเติมประกอบเอกสารหรือหลักฐานที่ได้ยื่นไว้แล้ว ผู้ยื่นคำขอ อาจส่งข้อมูลหรือคำชี้แจงดังกล่าวแก่ผู้อนุญาตได้หากยังไม่เกินระยะเวลาตามที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน ตามมาตรา ๘

ข้อมูลหรือคำชี้แจงตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึงข้อมูลทางวิชาการหรือรายงาน ผลการวิจัยหรือทดสอบเกี่ยวกับการขออนุญาตหรือเอกสารอื่นใดในทำนองเดียวกันด้วย

มาตรา ๑๔ ผู้อนุญาตต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับ ประชาชนตามมาตรา ๘ และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พิจารณาแล้วเสร็จ

เมื่อครบกำหนดเวลาตามที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๘ แล้ว ในกรณีที่ กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตไว้อย่างชัดเจน แต่ไม่แจ้งผลการพิจารณาตามระยะเวลาในคู่มือ ที่จัดทำขึ้น ให้ถือว่าอนุญาตตั้งแต่วันที่ถัดจากวันที่ครบกำหนดระยะเวลาในการพิจารณา เว้นแต่เป็นคำขอ ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้อนุญาตไม่จัดทำคู่มือสำหรับประชาชน หรือจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนแล้ว แต่ไม่ได้กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตไว้อย่างชัดเจน ให้ถือว่าอนุญาตเมื่อพ้นกำหนดสิบห้าวัน นับถัดจากวันที่ผู้ขออนุญาตยื่นคำขอ

ในกรณีที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเห็นว่าความล่าช้าตามวรรคสองนั้น
เกินสมควรแก่เหตุหรือเกิดจากการขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาต
ให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพร้อมทั้งเสนอแนะให้มีการพัฒนาหรือ
ปรับปรุงหน่วยงานของรัฐ หรือระบบการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐนั้น

การแจ้งตามมาตรานี้จะดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ ในกรณีไม่แจ้ง
ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองหรือแจ้งเกินระยะเวลาที่กำหนดอันเป็นการล่าช้าเกินสมควร ให้ถือว่าผู้อนุญาต
กระทำการหรือละเว้นกระทำการเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น เว้นแต่จะเป็นเพราะมีเหตุสุดวิสัย

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับใดออกใช้บังคับและมีผลให้
ต้องเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือรายละเอียดอื่นใดที่ปรากฏในคู่มือสำหรับประชาชนตาม
มาตรา ๘ การเปลี่ยนแปลงเช่นนั้นมิให้ใช้บังคับกับการยื่นคำขอที่ได้ยื่นไว้แล้วโดยชอบก่อนวันที่กฎหมาย
กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับดังกล่าวมีผลใช้บังคับ เว้นแต่กฎหมายนั้นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น แต่สำหรับ
ในกรณีกฎระเบียบหรือข้อบังคับนั้นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นได้ก็แต่เฉพาะในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงนั้น
จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ยื่นคำขอ

ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตใดมีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงในสาระสำคัญ
อันส่งผลให้การดำเนินการบางกรณีต้องมีการขออนุญาตตามกฎหมายดังกล่าวเพิ่มเติม ห้ามมิให้บังคับใช้
กฎหมายดังกล่าวในทางที่เป็นผลร้ายหรือก่อภาระแก่ผู้ประกอบการ จนกว่าจะมีการแก้ไขคู่มือสำหรับ
ประชาชนตามมาตรา ๘ ให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายนั้นและเผยแพร่ตาม
มาตรา ๘ วรรคสองและวรรคสามด้วย

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้หน่วยงานของรัฐใดมีหน้าที่และอำนาจในการ
พิจารณาหรือให้บริการอย่างหนึ่งอย่างใดแก่ประชาชน ให้นำความในมาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๑
มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับแก่การพิจารณาหรือการให้บริการของ
หน่วยงานของรัฐนั้นด้วยโดยอนุโลม โดยในกรณีที่บทบัญญัติมาตราดังกล่าวกำหนดให้เป็นหน้าที่หรือ
อำนาจของผู้อนุญาต ให้ถือว่า เป็นหน้าที่หรืออำนาจของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจ
ตามกฎหมายในการพิจารณาหรือให้บริการดังกล่าว

มาตรา ๑๗ ผู้อนุญาตต้องจัดให้มีแบบฟอร์มคำขอใบอนุญาต หลักฐานการต่ออายุใบอนุญาต
และใบแทนใบอนุญาตเป็นภาษาอังกฤษให้แก่ผู้ยื่นคำขอหรือผู้รับใบอนุญาตแล้วแต่กรณีตามที่ผู้ยื่นคำขอ
หรือผู้รับใบอนุญาตร้องขอ

การขอเอกสารตามวรรคหนึ่งเป็นภาษาอังกฤษไม่ตัดสิทธิของผู้ยื่นคำขอหรือผู้รับใบอนุญาต
ในการได้รับเอกสารดังกล่าวเป็นภาษาไทย

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดต่ออายุใบอนุญาตไว้ ผู้รับใบอนุญาตจะต่ออายุใบอนุญาต
โดยการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น ๆ แทนการยื่นคำขอต่ออายุ
ใบอนุญาตก็ได้ และเมื่อหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจออกใบอนุญาตได้รับค่าธรรมเนียมดังกล่าวแล้ว ให้ออก

หลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตให้แก่ผู้รับใบอนุญาตโดยเร็ว โดยให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้รับการต่ออายุใบอนุญาตตามกฎหมายนั้น ๆ แล้ว

การชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งและกฎกระทรวงตามวรรคสองไม่มีผลกระทบต่อกรยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายและกฎที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการหรือการดำเนินการนั้น โดยผู้รับใบอนุญาตจะเลือกใช้วิธีการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้

รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะออกกฎกระทรวงกำหนดให้ใบอนุญาตในกรณีดังต่อไปนี้ ไม่อาจชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งก็ได้ กฎกระทรวงดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ประชาชนไม่อาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้

(๑) กรณีที่การประกอบกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับใบอนุญาตนั้นไม่มีลักษณะที่เห็นได้ว่าผู้รับใบอนุญาตจะประกอบกิจการหรือดำเนินการนั้นต่อเนื่องกัน หรือ

(๒) กรณีที่การประกอบกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับใบอนุญาตนั้นมีความเสี่ยงสูงที่จะก่อให้เกิดสาธารณภัย หรือก่ออันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง

มาตรา ๑๙ การประกอบกิจการหรือการดำเนินการเรื่องใดที่ประชาชนจำเป็นต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตมากกว่าหนึ่งราย คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ประชาชนที่ได้รับใบอนุญาตที่เป็นใบอนุญาตหลักของเรื่องนั้นถือว่าได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตที่เกี่ยวข้องครบถ้วนแล้วก็ได้ และให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมของใบอนุญาตที่เหลือทั้งหมดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาตหลัก หากไม่ชำระหรือชำระไม่ครบถ้วนให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตหลักไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตอื่นนับแต่วันถัดจากวันที่ครบกำหนดสามสิบวัน และให้ยื่นคำขอตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตอื่นที่เกี่ยวข้องตามเดิมต่อไป ในกรณีเช่นว่านั้น ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบด้วยว่าการประกอบกิจการที่ขออนุญาตภายหลังครบกำหนดสามสิบวันดังกล่าวเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตที่ผู้ยื่นคำขอไม่ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามกฎหมายนั้นหรือชำระไม่ครบถ้วน

การกำหนดเรื่องที่ได้รับใบอนุญาตหลักถือว่าได้รับใบอนุญาตครบถ้วนแล้วตามวรรคหนึ่งรวมตลอดทั้งการกำหนดใบอนุญาตที่ให้ถือเป็นใบอนุญาตหลักของแต่ละเรื่องให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาตที่เป็นใบอนุญาตหลักและใบอนุญาตรองของแต่ละเรื่องไว้ด้วย

มาตรา ๒๐ เพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการขออนุญาต คำขอเพื่อประกอบกิจการหรือดำเนินการเรื่องใดที่กฎหมายกำหนดให้บุคคลต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตมากกว่าหนึ่งราย ให้ผู้อนุญาตตามกฎหมายนั้นมียอำนาจในการพิจารณาคำขออนุญาตแทนกันได้ด้วย

คำขอใดที่ผู้มีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายเป็นของคณะกรรมการ ให้หน่วยงานของรัฐ หรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบควบคุมดูแลการประกอบกิจการหรือดำเนินการนั้น มีอำนาจในการ พิจารณาคำขอแทนคณะกรรมการได้ด้วย

รายการคำขอและหลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาตแทนกันได้ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามกฎกระทรวงที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ต้องการประกอบกิจการที่ต้องขออนุญาตใดไม่มีความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิด อันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ประชาชน อาจทดลองประกอบกิจการนั้นเป็นการชั่วคราวก่อนได้รับใบอนุญาตก็ได้ โดยให้แจ้งต่อผู้อนุญาตก่อนเริ่ม ประกอบกิจการเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และหากประชาชนที่ประกอบกิจการชั่วคราวนั้นประสงค์ จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอต่อผู้อนุญาตภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่เริ่มประกอบกิจการชั่วคราว

การกำหนดให้การประกอบกิจการใดสามารถทดลองประกอบกิจการเป็นการชั่วคราว ตามวรรคหนึ่งได้ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติและ ประเภทของใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ประชาชนอาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดอายุใบอนุญาตไว้และคณะรัฐมนตรีเห็นว่าอายุ ใบอนุญาตที่กำหนดในกฎหมายนั้นไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปหรือใบอนุญาตใดไม่มีความ จำเป็นต้องมีอายุใบอนุญาตอีกต่อไป คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ใบอนุญาตนั้นมีอายุไม่น้อยกว่าห้าปี หรือไม่มีอายุใบอนุญาตเลยก็ได้แล้วแต่กรณี

การกำหนดให้ใบอนุญาตใดไม่มีอายุใบอนุญาตหรือมีอายุใบอนุญาตไม่น้อยกว่าห้าปี ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของ ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติดังกล่าวรวมตลอดทั้งอายุใบอนุญาตที่กำหนดขึ้นใหม่ไว้ด้วย

มาตรา ๒๓ ก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๒ ให้คณะรัฐมนตรีส่งร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า สามสิบวันแต่ไม่เกินหกสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วหากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภามีได้มีมติ ทักท้วง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป

ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการที่จะหารือกับหน่วยงานของรัฐ ที่เกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาต เพื่อเสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการพิจารณาให้ความเห็นชอบ ก่อนเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๒ ต่อไป

มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๘ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตขอต่ออายุ ใบอนุญาต โดยไม่ต้องชำระค่าธรรมเนียมแต่ต้องมีการตรวจสอบ เมื่อผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอต่ออายุ ใบอนุญาตแล้ว ให้ถือว่าเป็นผู้รับใบอนุญาตต่อไปจนกว่าผู้อนุญาตจะมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตซึ่งต้องกระทำ ภายหลังการตรวจสอบและให้ถือว่าหลักฐานการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาต ไปพลางก่อน

มาตรา ๒๕ ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะต้องกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนินกิจการของผู้รับใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตกำหนด และให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้อนุญาตที่จะต้องตรวจสอบตามหลักเกณฑ์และแนวทางดังกล่าว

เมื่อมีผู้ได้รับความเดือดร้อนรำคาญหรือเสียหายจากการประกอบกิจการหรือการดำเนินกิจการของผู้รับอนุญาตไม่ว่าความจะปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เองหรือมีผู้ร้องเรียน ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะดำเนินการตรวจสอบและสั่งการตามหน้าที่และอำนาจโดยเร็ว

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตชำรุดในสาระสำคัญ สูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้อนุญาตออกไปแทนได้โดยผู้รับอนุญาตไม่ต้องยื่นหลักฐานที่แสดงการแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจ

มาตรา ๒๗ เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ให้หน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาตจัดให้มีศูนย์บริการร่วมเพื่อรับคำขอและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการอนุญาตต่าง ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตไว้ ณ ที่เดียวกันตามแนวทางที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด

เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในศูนย์บริการร่วมอาจพิจารณาอนุญาตตามคำขอของประชาชนที่ยื่นต่อศูนย์บริการร่วมได้ในเรื่องที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยคำแนะนำของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจัดให้มีศูนย์รับคำขอกกลางขึ้น ซึ่งดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจะมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการศูนย์ดังกล่าว โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเป็นผู้กำกับดูแลก็ได้

เมื่อมีศูนย์รับคำขอกกลางตามวรรคหนึ่งแล้วให้ดำเนินการและมีผลดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตหรือกฎที่ออกตามกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้ต้องยื่นคำขอหรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมใด ณ สถานที่ใด ถ้าได้มีการยื่นคำขอหรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมทางอิเล็กทรอนิกส์ไปยังศูนย์รับคำขอกกลางแล้ว ให้ถือว่าได้มีการยื่นคำขอหรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมโดยชอบตามกฎหมายนั้นแล้ว

(๒) บรรดาเงินค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดที่ศูนย์รับคำขอกกลางได้รับไว้ตาม (๑) ให้ศูนย์รับคำขอ กลางนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินในนามของหน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาต หรือส่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี และแจ้งให้หน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาตทราบ

(๓) ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาตมีสิทธิหักค่าใช้จ่ายจากเงินที่จะต้องนำส่งคลัง ให้ศูนย์รับคำขอกกลางหักเงินดังกล่าวแทนและส่งมอบเงินที่หักไว้ให้นั้นให้แก่หน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาต โดยให้ศูนย์รับคำขอกกลางมีสิทธิหักค่าใช้จ่ายของศูนย์รับคำขอกกลางตามอัตราที่จะได้ตกลงกับหน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาต

(๔) ระยะเวลาตามมาตรา ๑๔ ให้นับแต่วันที่ศูนย์รับคำขอกกลางส่งเรื่องให้ผู้อนุญาต โดยศูนย์รับคำขอกกลางจะต้องส่งเรื่องให้ผู้อนุญาตไม่ช้ากว่าหนึ่งวันทำการ และให้นำมาตรา ๑๔ วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๕) ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะต้องส่งคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๘ ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบันให้ศูนย์รับคำขอกกลาง และดำเนินการให้มีการฝึกอบรมหรือชี้แจง แก่เจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขอกกลาง เพื่อให้เกิดความชำนาญในการปฏิบัติหน้าที่ด้วย

(๖) ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขอกกลางที่จะต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๐ และต้องรับผิดชอบในฐานะเช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๙ ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจัดให้มีแบบคำขอกกลางที่สามารถใช้ในการยื่นคำขอผ่านศูนย์รับคำขอกกลางได้ในหลายประเภทกิจการและต่อหลายหน่วยงานของรัฐ โดยหากการอนุญาตใดจำเป็นต้องพิจารณาข้อมูลนอกเหนือจากข้อมูลที่ผู้ยื่นคำขอให้ไว้ในแบบคำขอกกลาง ให้จัดทำเป็นแบบคำขอผนวกเฉพาะสำหรับการอนุญาตนั้น

มาตรา ๒๙ ให้ศูนย์รับคำขอกกลางรองรับการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) รับคำขอและค่าธรรมเนียม รวมตลอดทั้งคำอุทธรณ์ ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต

(๒) ให้ข้อมูล ชี้แจง และแนะนำผู้ยื่นคำขอหรือประชาชนให้ทราบถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต รวมตลอดทั้งความจำเป็นในการยื่นคำขออื่นใดที่จำเป็นต้องดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตทั้งปวงในการประกอบกิจการหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด

(๓) ส่งคำขอหรือคำอุทธรณ์ที่ได้รับจากผู้ยื่นคำขอหรือผู้ยื่นคำอุทธรณ์พร้อมทั้งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และคอยติดตามเร่งรัดหน่วยงานดังกล่าวเพื่อดำเนินการให้ถูกต้อง ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ และคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๘ หรือตามกฎหมายที่ให้สิทธิในการอุทธรณ์

มาตรา ๓๐ ในการดำเนินงานของศูนย์รับคำขอกกลาง ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการมีหน้าที่และอำนาจในการกำกับดูแล ประสาน และขับเคลื่อนให้หน่วยงานของรัฐพัฒนาการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์อย่างเต็มรูปแบบตลอดทั้งกระบวนการ และให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) รวบรวมปัญหาและอุปสรรคจากการอนุญาตและการดำเนินการของศูนย์รับคำขอกกลาง เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการและรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าหลักเกณฑ์หรือวิธีการในการยื่นคำขอมีรายละเอียดหรือกำหนดให้ต้องส่งเอกสารที่ไม่จำเป็นหรือไม่เอื้อต่อการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ หรือเป็นภาระเกินสมควรแก่ประชาชน ให้เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อสั่งการให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(๓) เสนอแนะในการพัฒนาหรือปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน ระยะเวลาเกี่ยวกับการอนุญาตต่าง ๆ รวมถึงข้อเสนอในการออกกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือกำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตเพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกมากขึ้น

มาตรา ๓๑ ในวาระเริ่มแรกให้ผู้อนุญาตดำเนินการพิจารณากฎหมายที่ให้อำนาจในการอนุญาตในความรับผิดชอบว่าสมควรปรับปรุงกฎหมายนั้น เพื่อยกเลิกการอนุญาต หรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนการอนุญาต หรือปรับลดจากการกำหนดให้ขอรับใบอนุญาตเป็นจดทะเบียน ขึ้นทะเบียน จัดแจ้ง หรือกำหนดเกณฑ์ให้ปฏิบัติตามหรือไม่ เพราะเหตุใด และมีหนังสือแจ้งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการพร้อมด้วยเหตุผลภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการรวบรวมผลการพิจารณาของผู้อนุญาตตามวรรคหนึ่งเสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการพิจารณาภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในกรณีที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการพิจารณาแล้วไม่เห็นด้วยกับผลการพิจารณาของผู้อนุญาตกรณีใด ให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาพร้อมด้วยเหตุผลต่อไป

มาตรา ๓๒ คู่มือสำหรับประชาชนที่จัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีคู่มือสำหรับประชาชนตามพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องเดียวกัน

ในวาระเริ่มแรกให้ผู้อนุญาตตรวจสอบทบทวน และปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชนตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ และจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนฉบับใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้นำความในมาตรา ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายในการพิจารณาหรือให้บริการแก่ประชาชนจัดทำแบบฟอร์มคำขอใบอนุญาต หลักฐานการต่ออายุใบอนุญาต และใบแทนใบอนุญาต เป็นภาษาอังกฤษตามมาตรา ๑๗ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๓ ให้พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔ ใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่ากฎกระทรวงตามมาตรา ๑๘ จะใช้บังคับ

มาตรา ๓๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออก
กฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติ
การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นกฎหมายกลางในการกำหนดขั้นตอนในการพิจารณาและระยะเวลาในการอนุญาต อันเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการประกอบกิจการ ยังขาดบทบัญญัติและกลไกการอนุญาต กรณีหน่วยงานราชการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ พิจารณาอนุญาตล่าช้า หรือไม่อนุญาตภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของประชาชนในการยื่นขออนุญาตหรือบริการได้ ดังนั้น เพื่อเป็นการยกระดับการให้บริการของหน่วยงานของรัฐในการพิจารณาอนุญาต พร้อมกับเป็น หลักประกันด้านระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตในการประกอบกิจการของประชาชน โดยกำหนดกลไก ให้มีการอนุญาตโดยอัตโนมัติเมื่อได้ดำเนินการตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดแล้ว รวมทั้งปรับปรุงขั้นตอน การดำเนินการของหน่วยงานของรัฐให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ วันใช้บังคับ กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

๒.๒ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของ ทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ร่างมาตรา ๓)

๒.๓ กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับกับบรรดาการพิจารณาและการให้บริการ อื่นใดแก่ประชาชนที่มีกฎหมายหรือกฎ กำหนดให้ขอต่อหน่วยงานของรัฐ นอกเหนือจากบรรดาการอนุญาต การจดทะเบียน หรือการแจ้งที่มีกฎหมายหรือกฎกำหนดให้ต้องขออนุญาต (ร่างมาตรา ๔)

๒.๔ บทนิยาม กำหนดบทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่” “หน่วยงานของรัฐ” “อนุญาต” “ผู้อนุญาต” “ความเสี่ยง” “พนักงานเจ้าหน้าที่” “กฎหมายว่าด้วยการอนุญาต” “คำขอ” และ “รัฐมนตรี” (ร่างมาตรา ๕)

๒.๕ กำหนดองค์กร สถาบัน หน่วยงาน และประเภทการอนุญาตที่พระราชบัญญัตินี้มีใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๖)

๒.๖ กำหนดให้หน่วยงานราชการที่มีอำนาจในการอนุญาตทบพจนกฎหมายอย่างน้อยทุกห้าปี (ร่างมาตรา ๗)

๒.๗ กำหนดให้ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข (ถ้ามี) ในการยื่นคำขอ ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต โดยต้องเผยแพร่ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่าย (ร่างมาตรา ๘)

๒.๘ กำหนดให้ผู้อนุญาตตรวจสอบ ทบพจน และปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตตามที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชน (ร่างมาตรา ๙)

๒.๙ กำหนดหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจรับคำร้องขอ และขั้นตอนกรณีหลักฐานไม่ครบถ้วน (ร่างมาตรา ๑๐)

๒.๑๐ กำหนดหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐกรณีผู้ขออนุญาตยื่นคำขอและเอกสาร โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (ร่างมาตรา ๑๑)

๒.๑๑ กำหนดให้ผู้อนุญาตสามารถจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนสำหรับประชาชนที่มีความจำเป็นหรือต้องการได้รับอนุญาตหรือบริการอย่างรวดเร็วเป็นพิเศษได้ โดยชำระค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการพิเศษ (ร่างมาตรา ๑๒)

๒.๑๒ กำหนดให้ผู้ยื่นคำขอสามารถส่งข้อมูลหรือคำชี้แจงเพิ่มเติมได้ (ร่างมาตรา ๑๓)

๒.๑๓ กำหนดให้ผู้อนุญาตต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน และกำหนดกลไกให้เป็นการอนุญาตโดยอัตโนมัติหากผู้อนุญาตไม่ปฏิบัติตามคู่มือสำหรับประชาชน (ร่างมาตรา ๑๔)

๒.๑๔ กำหนดให้กรณีกฎหมายอื่นที่ใช้บังคับในภายหลังกฎหมายนี้ใช้บังคับแล้วมีผลเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ในคู่มือสำหรับประชาชน มิให้การเปลี่ยนแปลงนั้นมีผลต่อคำขอที่ยื่นไว้โดยชอบก่อนตามกฎหมายนี้ เว้นแต่กฎหมายนั้นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น (ร่างมาตรา ๑๕)

๒.๑๕ กำหนดให้การพิจารณาหรือการให้บริการของหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ ต้องดำเนินการพิจารณาหรือให้บริการ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ของการอนุญาตในบทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ โดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๑๖)

๒.๑๖ กำหนดให้ผู้อนุญาตต้องจัดให้มีแบบฟอร์มการอนุญาตเป็นภาษาอังกฤษหากผู้ยื่นคำขอหรือผู้รับใบอนุญาตร้องขอ (ร่างมาตรา ๑๗)

๒.๑๗ กำหนดเงื่อนไขการต่อใบอนุญาตและชำระค่าธรรมเนียม โดยให้ถือว่าผู้รับอนุญาตได้รับการต่ออายุใบอนุญาตนั้นเมื่อชำระค่าธรรมเนียมเสร็จสิ้น (ร่างมาตรา ๑๘)

๒.๑๘ กำหนดให้การประกอบกิจการหรือดำเนินการใดที่ประชาชนที่ต้องขออนุญาตจากผู้อนุญาตมากกว่าหนึ่งราย สามารถถือใบอนุญาตหลักเป็นใบอนุญาตแทนใบอนุญาตอื่นที่เกี่ยวข้องได้ โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตที่เหลือให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด (ร่างมาตรา ๑๙)

๒.๑๙ กำหนดให้การประกอบกิจการหรือดำเนินการใดที่ประชาชนที่ต้องขออนุญาตจากผู้อนุญาตมากกว่าหนึ่งราย ให้ผู้อนุญาตตามกฎหมายนั้นมียอำนาจในการพิจารณาคำขออนุญาตแทนกันได้ด้วยรวมทั้ง คำขอใดที่ผู้มีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายเป็นของคณะกรรมการ ให้หน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบควบคุมดูแลการประกอบกิจการหรือดำเนินการนั้น มียอำนาจในการพิจารณาคำขอแทนคณะกรรมการได้ด้วย (ร่างมาตรา ๒๐)

๒.๒๐ กำหนดให้ในกรณีที่มีการประกอบกิจการ ที่ต้องขออนุญาตใดไม่มีความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ประชาชนอาจทดลองประกอบกิจการนั้นเป็นการชั่วคราวก่อนได้รับใบอนุญาตก็ได้ (ร่างมาตรา ๒๑)

๒.๒๑ กำหนดให้กรณีที่กฎหมายกำหนดอายุใบอนุญาตไว้และคณะรัฐมนตรีเห็นว่าอายุใบอนุญาตที่กำหนดในกฎหมายนั้นไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปหรือใบอนุญาตใดไม่มีความจำเป็นต้องมีอายุใบอนุญาตอีกต่อไป คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ใบอนุญาตนั้นมีอายุไม่น้อยกว่าห้าปีหรือไม่มีอายุใบอนุญาตเลยก็ได้แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๒๒)

๒.๒๒ กำหนดให้คณะรัฐมนตรีสั่งร่างพระราชกฤษฎีกาที่ต้องตราตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันแต่ไม่เกินหกสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว หากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภามีมติมีมติทักท้วงให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป (ร่างมาตรา ๒๓)

๒.๒๓ กำหนดให้กรณีผู้รับใบอนุญาตขอต่ออายุใบอนุญาตโดยไม่ต้องชำระค่าธรรมเนียม แต่ต้องมีการตรวจสอบ เมื่อผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้วให้ถือว่าเป็นผู้รับใบอนุญาตต่อไปจนกว่าผู้อนุญาตจะมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตซึ่งต้องกระทำภายหลังการตรวจสอบ และให้ถือว่าหลักฐานการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตไปพลางก่อน (ร่างมาตรา ๒๔)

๒.๒๔ กำหนดหน้าที่ของผู้อนุญาตในการกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการตรวจสอบการประกอบกิจการหรือดำเนินการของผู้รับอนุญาตให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น (ร่างมาตรา ๒๕)

๒.๒๕ กำหนดหน้าที่ของผู้อนุญาตในการออกใบแทนใบอนุญาต กรณีใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่อใบอนุญาตชำรุด โดยไม่ต้องให้ผู้รับอนุญาตแจ้งความต่อพนักงานตำรวจก่อน (ร่างมาตรา ๒๖)

๒.๒๖ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาต จัดให้มีศูนย์บริการร่วมเพื่อรับคำขอและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการอนุญาตต่าง ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตไว้ ณ ที่เดียวกันตามแนวทางที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด (ร่างมาตรา ๒๗)

๒.๒๗ กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจัดให้มีศูนย์รับคำขอกกลางซึ่งดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจะมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการศูนย์ดังกล่าว โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเป็นผู้กำกับดูแลก็ได้ โดยให้ศูนย์รับคำขอกกลางมีหน้าที่ดำเนินการ (ร่างมาตรา ๒๘ และร่างมาตรา ๒๙)

๒.๒๘ กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการมีหน้าที่และอำนาจในการ กำกับดูแลประสานและขับเคลื่อนให้หน่วยงานของรัฐพัฒนาการให้บริการประชาชน ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์อย่างเต็มรูปแบบตลอดทั้ง กระบวนการ และให้มีหน้าที่และอำนาจตามที่กำหนดไว้ดังกล่าว (ร่างมาตรา ๓๐)

๒.๒๙ บทเฉพาะกาล

๒.๒๙.๑ ในวาระเริ่มแรกให้ผู้อนุญาตดำเนินการพิจารณากฎหมายที่ให้อำนาจในการ อนุญาตในความรับผิดชอบว่าสมควรปรับปรุงกฎหมายนั้น เพื่อยกเลิกการอนุญาตหรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทน การอนุญาต หรือปรับลดจากการกำหนดให้ขอรับใบอนุญาต เป็นจดทะเบียน ขึ้นทะเบียน จดแจ้ง หรือกำหนด เกณฑ์ให้ปฏิบัติตามหรือไม่ เพราะเหตุใด และมีหนังสือแจ้งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ พร้อมด้วยเหตุผลภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๓๑)

๒.๒๙.๒ ให้คู่มือสำหรับประชาชนที่จัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีคู่มือสำหรับ ประชาชนตามพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องเดียวกัน (ร่างมาตรา ๓๒)

๒.๒๙.๓ ให้พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียม การต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔ ใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่ากฎกระทรวง ตามมาตรา ๑๘ จะใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๓๓)

๒.๓๐ มาตรารักษาการ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจ ออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๔)

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย

**ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการ
พิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.**
(นายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ)

โดย

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ
ที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
หรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	ก
บทสรุปผู้บริหาร	ข
ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ	1-1
1. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	1-1
2. หลักการและเหตุผล	1-1
3. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ	1-1
ส่วนที่ 2 การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น	2-1
1. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น	2-1
2. ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติ	2-2
3. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ	2-30
4. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น	2-31
5. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น	2-32
6. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น	2-34
ส่วนที่ 3 รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ	3-1
1. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ	3-1
2. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ	3-1
3. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ	3-2
4. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น	3-3
5. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย	3-3
6. ผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (CORRUPTION)	3-4
7. การกำหนดให้มีระบบอนุญาตอนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่	3-6
8. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ	3-7
9. บทกำหนดโทษ	3-7
ส่วนที่ 4 การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ	4-1

บทสรุปผู้บริหาร

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ซึ่งเสนอโดยนายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะมีหลักการสำคัญเพื่อปรับปรุงพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ซึ่งเป็นกฎหมายกลาง เนื่องจากพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวยังขาดบทบัญญัติและกลไกการอนุญาต กรณีหน่วยงานราชการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ พิจารณาอนุญาตล่าช้า หรือไม่อนุญาตภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด โดยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรการต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น การกำหนดกลไกการพิจารณาอนุญาตให้มีความสะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ปรับปรุงระบบและลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็นรวมทั้งลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่เพื่อป้องกันการแสวงหาประโยชน์ในทางมิชอบ เป็นต้น ซึ่งจะทำให้ประชาชนได้รับใบอนุญาตเพื่อประกอบกิจการรวดเร็วขึ้น อันจะส่งผลโดยตรงต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ อีกทั้งการพัฒนากระบวนการให้บริการผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์จะเป็นการช่วยลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการทั้งของภาครัฐและภาคเอกชน

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา และส่งประเด็นไปรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยสรุปความคิดเห็น ดังนี้

ฝ่ายที่เห็นด้วย เห็นชอบกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ซึ่งมีหลักการสำคัญเพื่อปรับปรุงพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ซึ่งยังขาดบทบัญญัติและกลไกการอนุญาต กรณีหน่วยงานราชการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ พิจารณาอนุญาตล่าช้า หรือไม่อนุญาตภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด โดยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดกลไกและมาตรการต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย และสอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป โดยกำหนดกลไกการพิจารณาอนุญาตให้มีความสะดวกมากยิ่งขึ้น เช่น การใช้ระบบอนุญาตหลัก (Super License) ในกรณีที่ประชาชนต้องขอใบอนุญาตหลายฉบับสามารถขอใบอนุญาตหลักเพียงใบเดียวใช้แทนใบอนุญาตอื่นได้ การกำหนดให้มีศูนย์รับคำขอกกลางโดยยื่นคำขอผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งเป็นการให้บริการแบบ One Stop Service การกำหนดให้หน่วยงานใดสามารถพิจารณาอนุญาตแทนหน่วยงานอื่นได้ และการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงานเป็นผู้พิจารณาคำขอแทนคณะกรรมการได้ เป็นต้น การกำหนดมาตรการพิจารณาอนุญาตมิให้เกิดความล่าช้าโดยใช้กลไกการอนุญาตโดยอัตโนมัติ หากหน่วยงานไม่พิจารณาอนุญาตให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน หรือตามที่มีกฎหมายกำหนดแล้วแต่ระยะเวลาใดจะน้อยกว่าให้ถือว่า

อนุญาตตั้งแต่วันถัดจากวันที่ครบกำหนด นอกจากนี้ยังมีมาตรการลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ในการพิจารณาอนุญาต โดยจะต้องพิจารณาอนุญาตตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ขั้นตอน และระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน รวมทั้งการให้บริการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เป็นการลดโอกาสที่เจ้าหน้าที่จะเรียกรับผลประโยชน์จากผู้มารับบริการ

ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วย เห็นว่า แม้ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีการกำหนดมาตรการต่าง ๆ ที่เป็นการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนสามารถได้รับใบอนุญาตที่รวดเร็วขึ้น แต่การดำเนินการตามมาตรการบางอย่างอาจไม่สามารถดำเนินการได้ในทางปฏิบัติ เช่น การกำหนดกลไกการอนุญาตโดยอัตโนมัติ ซึ่งหากหน่วยงานไม่พิจารณาอนุญาตให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน หรือตามที่มิถุนายนกำหนดแล้วแต่ระยะเวลาใดจะน้อยกว่า ให้ถือว่าอนุญาตตั้งแต่วันถัดจากวันที่ครบกำหนด ซึ่งระยะเวลา 15 วัน บางกรณีอาจพันวิสัยที่หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐส่วนใหญ่จะสามารถดำเนินการได้ โดยเฉพาะกิจการที่มีความเสี่ยงต่อความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย อนามัย และทรัพย์สินของประชาชน ส่วนการใช้ระบบอนุญาตหลัก (Super License) และการกำหนดให้หน่วยงานใดสามารถพิจารณาอนุญาตแทนหน่วยงานอื่นได้ รวมทั้งการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงานเป็นผู้พิจารณาคำขอแทนคณะกรรมการได้ เห็นว่า อาจจะขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับอื่น เนื่องจากผู้อนุญาตแต่ละหน่วยงานมีข้อกำหนดเฉพาะที่แตกต่างกัน และต้องใช้องค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่แตกต่างกัน รวมถึงมีปัญหาทางกฎหมายหากเกิดความเสียหายขึ้นจากการพิจารณาอนุญาต หน่วยงานใดจะเป็นผู้รับผิดชอบ ระหว่างหน่วยงานที่พิจารณาอนุญาตแทนหรือหน่วยงานที่มอบหมายให้พิจารณาอนุญาตแทน อีกทั้งการให้บุคคลเพียงคนเดียวอนุญาตแทนเป็นการเสี่ยงต่อการใช้ดุลพินิจโดยไม่รอบคอบ และอาจเป็นช่องทางในการแสวงหาประโยชน์ในทางมิชอบ

สำหรับการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากการร่างกฎหมายมีดังนี้ **1) ด้านเศรษฐกิจ** การมีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ย่อมส่งผลทำให้การประกอบกิจการที่จะต้องได้รับการอนุญาตเพื่อประกอบกิจการมีความสะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างรวดเร็ว ส่งผลโดยตรงต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ **2) ผลกระทบต่อสังคม** เป็นผลดีต่อประชาชนที่จะได้รับการเปิดเผยข้อมูลในการติดต่อราชการอย่างชัดเจน โปร่งใส รวมทั้งได้รับทราบข้อมูลการให้บริการ ขั้นตอน ระยะเวลาที่ต้องใช้และช่องทางในการให้บริการต่าง ๆ จากหน่วยงานของรัฐ **3) ผลกระทบอื่นที่สำคัญ** สามารถช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายทั้งของประชาชนและหน่วยงานของรัฐ และทำให้หน่วยงานของรัฐผู้ออกใบอนุญาตสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างรวดเร็ว คล่องตัว และมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังช่วยลดการกระทำทุจริตคอร์รัปชัน และลดโอกาสในการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ เนื่องจากเจ้าหน้าที่จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ขั้นตอน และระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน

ส่วนผลกระทบที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption Risk Assessment) ได้แก่ ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย เนื่องจากในบางบทบัญญัติยังกำหนดให้เจ้าหน้าที่สามารถใช้ดุลพินิจในการออกใบอนุญาตได้

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ

1. ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน
พ.ศ.

กฎหมายใหม่/ปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติม ยกเลิก

2. หลักการและเหตุผล

2.1 หลักการ

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีหลักการเพื่อปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ เพื่อเป็นการยกระดับการให้บริการของหน่วยงานของรัฐในการพิจารณาอนุญาต พร้อมกับเป็นหลักประกันด้านระยะเวลา ในการพิจารณาอนุญาตในการประกอบกิจการของประชาชน

2.2 เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ซึ่งเป็นกฎหมายกลางในการกำหนดขั้นตอนในการพิจารณาและระยะเวลาในการอนุญาตอันเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการประกอบกิจการ ยังขาดบทบัญญัติและกลไกการอนุญาต กรณีหน่วยงานราชการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ พิจารณาอนุญาตล่าช้า หรือไม่อนุญาตภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของประชาชนในการยื่นขออนุญาตหรือบริการได้ ดังนั้น เพื่อเป็นการยกระดับการให้บริการของหน่วยงานของรัฐในการพิจารณาอนุญาต พร้อมกับเป็นหลักประกันด้านระยะเวลา ในการพิจารณาอนุญาตในการประกอบกิจการของประชาชน โดยกำหนดกลไกให้มีการอนุญาตโดยอัตโนมัติเมื่อได้ดำเนินการตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดแล้ว รวมทั้งปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

3. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย
นายวรภพ วีริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ 2 การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

1. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีหลักการเพื่อปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ เพื่อเป็นการยกระดับการให้บริการของหน่วยงานของรัฐในการพิจารณาอนุญาต พร้อมกับเป็นหลักประกันด้านระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตในการประกอบกิจการของประชาชน

โดยมีเหตุผลเนื่องจากพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ซึ่งเป็นกฎหมายกลางในการกำหนดขั้นตอนในการพิจารณาและระยะเวลาในการอนุญาตอันเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการประกอบกิจการ ยังขาดบทบัญญัติและกลไกการอนุญาต กรณีหน่วยงานราชการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ พิจารณาอนุญาตล่าช้า หรือไม่อนุญาตภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของประชาชนในการยื่นขออนุญาตหรือบริการได้ ดังนั้น เพื่อเป็นการยกระดับการให้บริการของหน่วยงานของรัฐในการพิจารณาอนุญาต พร้อมกับเป็นหลักประกันด้านระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตในการประกอบกิจการของประชาชน โดยกำหนดกลไกให้มีการอนุญาตโดยอัตโนมัติเมื่อได้ดำเนินการตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดแล้ว รวมทั้งปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

โดยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. กำหนดกลไกการพิจารณาอนุญาตให้มีความสะดวกมากยิ่งขึ้น เช่น การกำหนดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนสำหรับประชาชนที่มีความจำเป็นหรือต้องการได้รับอนุญาตหรือบริการอย่างรวดเร็วเป็นพิเศษ (ร่างมาตรา 12) หรือกรณีที่ประชาชนจะต้องขออนุญาตจากผู้อนุญาตหลายหน่วยงาน สามารถถือใบอนุญาตหลักเป็นใบอนุญาตแทนใบอนุญาตอื่นที่เกี่ยวข้องได้ (ร่างมาตรา 19) หรือกรณีที่ประชาชนจะต้องขออนุญาตจากผู้อนุญาตหลายหน่วยงาน ให้ผู้อนุญาตตามกฎหมายนั้น มีอำนาจพิจารณาคำขออนุญาตแทนหน่วยงานอื่นได้ โดยที่ประชาชนไม่ต้องเสียเวลาเดินทางไปหลายหน่วยงาน (ร่างมาตรา 20) รวมทั้งมีการจัดตั้งศูนย์รับคำขอกกลางโดยทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต ซึ่งดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (ร่างมาตรา 28) และหากใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตชำรุดในสาระสำคัญ สูญหายหรือถูกทำลาย ผู้รับใบอนุญาตไม่ต้องแจ้งความต่อพนักงานตำรวจก่อน สามารถยื่นขอออกใบอนุญาตได้ (ร่างมาตรา 26) เป็นต้น

2. กำหนดมาตรการเพื่อป้องกันไม่ให้งานราชการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ เช่น การกำหนดให้หน่วยงานผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข (ถ้ามี) ในการยื่นคำขอ ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกันด้านระยะเวลาให้กับประชาชนโดยเมื่อได้ยื่นคำขออนุญาตแล้ว ผู้อนุญาตจะต้องดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในคู่มือ และกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)

มีหน้าที่ในการตรวจสอบขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตว่าเป็นระยะที่เหมาะสมตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่ (ร่างมาตรา 8) เป็นต้น

3. กำหนดมาตรการในการพิจารณาอนุญาตไม่ให้เกิดความล่าช้า เช่น กำหนดระยะเวลาให้หน่วยงานต้องพิจารณาคำขออนุญาตให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันหรือตามที่มีกฎหมายกำหนดแล้วแต่ระยะเวลาใดจะน้อยกว่า และหากประชาชนหรือภาคเอกชนได้ร้องเรียนเกี่ยวกับกระบวนการหรือขั้นตอนการอนุญาตที่ไม่จำเป็นจนเป็นเหตุให้การพิจารณาอนุญาตล่าช้า กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) สามารถเสนอให้หน่วยงานผู้อนุญาตแก้ไขกระบวนการหรือขั้นตอนการอนุญาตที่ไม่จำเป็นนั้นได้ (ร่างมาตรา 8) และหากพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอพบว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือยังขาดเอกสารหรือหลักฐานใดให้แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบทันที เพื่อไม่ให้เกิดความล่าช้าในการพิจารณาคำขอ ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เกิดความล่าช้าในการพิจารณาคำขอเพราะเหตุจากคำขอไม่ถูกต้อง (ร่างมาตรา 10) เป็นต้น

4. กำหนดมาตรการกรณีหน่วยงานไม่พิจารณาอนุญาตภายในระยะเวลาที่กำหนด เช่น ในกรณีที่ได้กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตไว้อย่างชัดเจนแล้ว แต่ไม่แจ้งผลการพิจารณาตามระยะเวลาในคู่มือ ให้ถือว่าอนุญาตตั้งแต่วันถัดจากวันที่ครบกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาหรือในกรณีที่ไม่วางคู่มือ หรือจัดทำคู่มือไว้แล้ว แต่ไม่ได้กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตไว้อย่างชัดเจน ให้ถือว่าอนุญาตเมื่อพ้นกำหนดสิบห้าวันนับถัดจากวันที่ผู้ขออนุญาตยื่นคำขอ ถือเป็นกาหนดกลไกการอนุญาตโดยอัตโนมัติ (ร่างมาตรา 14)

2. ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.
<p>มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการ พิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558”</p>	<p>มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการ พิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.”</p>
<p>มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่ วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	<p>มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่ วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา 31 วรรคหนึ่ง และมาตรา 32</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.</p>
<p>เว้นแต่มาตรา 17 ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	<p><u>วรรคสาม</u> ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>
	<p style="text-align: center;">มาตรา 3 <u>ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติ</u> <u>การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต</u> <u>ของทางราชการ พ.ศ. 2558</u></p>
<p style="text-align: center;">มาตรา 3 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ กับบรรดาการอนุญาต การจดทะเบียนหรือ การแจ้งที่มีกฎหมายหรือกฎกำหนดให้ต้องขอ อนุญาต จดทะเบียน หรือแจ้ง ก่อนจะดำเนินการใด</p> <p style="text-align: center;">บทบัญญัติของกฎหมายหรือกฎใดที่ขัด หรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้ พระราชบัญญัตินี้แทน</p>	<p style="text-align: center;">มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ แก่บรรดาการอนุญาต การจดทะเบียน หรือ การแจ้งที่มีกฎหมายหรือกฎกำหนดให้ต้องขอ อนุญาต จดทะเบียน หรือแจ้ง ก่อนจะดำเนินการใด <u>รวมตลอดทั้งบรรดา การพิจารณาและการ</u> <u>ให้บริการอื่นใดแก่ประชาชนที่มีกฎหมายหรือ</u> <u>กฎกำหนดให้ขอต่อหน่วยงานของรัฐก่อนจะ</u> <u>ดำเนินการใด</u></p> <p style="text-align: center;">บทบัญญัติของกฎหมายหรือกฎใดที่ขัด หรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้ พระราชบัญญัตินี้แทน</p>
<p style="text-align: center;">มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทาง ปกครอง</p>	<p style="text-align: center;">มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้ “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทาง ปกครอง</p> <p style="text-align: center;">“<u>หน่วยงานของรัฐ</u>” หมายความว่า <u>ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการ</u> <u>ส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดย</u> <u>พระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา องค์การ</u> <u>มหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐทุกหน่วยงาน</u> <u>แต่ไม่หมายความรวมถึง หน่วยงานในฝ่ายนิติ</u></p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.</p>
<p>“อนุญาต” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใดที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึงการออกใบอนุญาต การอนุมัติ การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้ง การให้ประทานบัตรและการให้อาชญาบัตรด้วย</p> <p>“ผู้อนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจในการอนุญาต</p> <p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต</p> <p>“กฎหมายว่าด้วยการอนุญาต” หมายความว่า บรรดากฎหมายที่มีบทบัญญัติกำหนดให้การดำเนินการใดหรือการประกอบกิจการใดจะต้องได้รับอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินการได้</p> <p>“คำขอ” หมายความว่า คำขออนุญาต</p>	<p><u>บัญญัติ หน่วยงานในฝ่ายตุลาการ องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรอัยการ</u></p> <p>“อนุญาต” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใดที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึงการออกใบอนุญาต การอนุมัติ การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้ง การให้ประทานบัตรและการให้อาชญาบัตรด้วย</p> <p>“ผู้อนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจในการอนุญาต</p> <p>“ความเสี่ยง” หมายความว่า ระดับความรุนแรง ขอบเขต และโอกาสที่จะเกิดความเสียหาย หรือผลกระทบต่อบุคคล ทรัพย์สิน สัตว์พืช สิ่งแวดล้อม หรือสังคม ทั้งนี้ กิจการประเภทใดถือเป็นกิจการที่มีความเสี่ยงระดับสูง กลางหรือต่ำ ให้เป็นไปตามแนวทางที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด</p> <p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต</p> <p>“กฎหมายว่าด้วยการอนุญาต” หมายความว่า บรรดากฎหมายที่มีบทบัญญัติกำหนดให้การดำเนินการใดหรือการประกอบกิจการใดจะต้องได้รับอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินการได้</p> <p>“คำขอ” หมายความว่า คำขออนุญาต</p> <p>“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.</p>
<p>มาตรา 5 พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่</p> <p>(1) รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี</p> <p>(2) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาล และการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์</p> <p>(3) การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา</p> <p>(4) การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>(5) การอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการทางทหารด้านยุทธการ รวมทั้งตามกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมยุทธภัณฑ์ และกฎหมายว่าด้วยโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน</p> <p>การยกเว้นมิให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่การดำเนินกิจการใดหรือกับหน่วยงานใดนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา</p>	<p>มาตรา 6 พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่</p> <p>(1) รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี</p> <p>(2) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาล และการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์</p> <p>(3) การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา <u>ทั้งนี้ ตั้งแต่ในชั้นการสืบสวนและการสอบสวนเป็นต้นไป</u></p> <p>(4) การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม <u>ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่ไม่อาจกำหนดระยะเวลาดำเนินการได้ เช่น การอนุญาตให้ดำเนินโครงการหรือกิจการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</u></p> <p>(5) การอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการทางทหารด้านยุทธการ รวมทั้งตามกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมยุทธภัณฑ์ และกฎหมายว่าด้วยโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน</p> <p>การยกเว้นมิให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่การดำเนินกิจการใดหรือกับหน่วยงานใดนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา</p>
<p>มาตรา 6 ทุกห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้อนุญาตพิจารณากฎหมายที่ให้อำนาจในการอนุญาตว่าสมควรปรับปรุงกฎหมายนั้นเพื่อยกเลิกการอนุญาตหรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนการอนุญาตหรือไม่ <u>ทั้งนี้ ในกรณีที่มีความจำเป็นผู้อนุญาตจะพิจารณา</u></p>	<p>มาตรา 7 <u>เพื่อให้เกิดการลดขั้นตอนการอนุญาตที่ไม่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกและรวดเร็วแก่ประชาชน ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะต้องพิจารณากฎหมายที่ให้อำนาจในการอนุญาตอย่างน้อยทุกห้าปี</u></p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.</p>
<p>ปรับปรุงกฎหมายหรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทน ในกำหนดระยะเวลาที่เร็วกว่านั้นก็ได้อ</p> <p style="text-align: center;">ให้ผู้อนุญาตเสนอผลการพิจารณา ตามวรรคหนึ่งต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา ยกเลิกการอนุญาต หรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทน การอนุญาต ในการนี้ให้คณะรัฐมนตรีรับฟังความ คิดเห็นของคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย ตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา ประกอบการพิจารณาด้วย</p>	<p><u>นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในประเด็น ดังต่อไปนี้</u></p> <p style="text-align: center;">(1) <u>สมควรแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายนั้น เพื่อยกเลิกการอนุญาต จัดให้มีมาตรการอื่นแทน การอนุญาต หรือปรับลดจากการกำหนดให้ขอรับ ใบอนุญาตเป็นจดทะเบียน ขึ้นทะเบียน จัดแจ้ง หรือกำหนดเกณฑ์ให้ปฏิบัติตามหรือไม่</u></p> <p style="text-align: center;">(2) <u>ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาต กำหนดให้หน้าที่และอำนาจในการพิจารณา อนุญาตเป็นของคณะกรรมการ สมควรแก้ไข ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานของรัฐ หรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือไม่</u></p> <p style="text-align: center;">(3) <u>ในกรณีที่การอนุญาตเรื่องใดมีกฎหมาย ว่าด้วยการอนุญาตที่เกี่ยวข้องจำนวนมากกว่า หนึ่งฉบับ สามารถกำหนดให้หน้าที่และอำนาจ ในการพิจารณาอนุญาตของผู้อนุญาตตาม กฎหมายอื่น ๆ เป็นหน้าที่และอำนาจของ ผู้อนุญาตตามกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่งได้หรือไม่</u></p> <p style="text-align: center;"><u>คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการหรือ คณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามกฎหมายว่าด้วย คณะกรรมการกฤษฎีกาจะเสนอให้ผู้อนุญาตแก้ไข ประเด็นตามวรรคหนึ่งก่อนครบรอบระยะเวลา ห้าปีก็ได้และให้ผู้อนุญาตดำเนินการให้เป็นไปตาม ข้อเสนออื่น</u></p> <p><u>ในกรณีที่มีข้อร้องเรียนจากประชาชนหรือ ภาคเอกชนเกี่ยวกับกระบวนการหรือขั้นตอน การอนุญาตที่ไม่จำเป็นไปยังสำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการ ให้สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการพิจารณาว่าสมควรเสนอให้ ผู้อนุญาตแก้ไขในประเด็นใดตามวรรคหนึ่งหรือไม่</u></p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.</p>
	<p>โดยให้รับฟังความเห็นของหน่วยงานของรัฐ ของผู้อนุญาตด้วย และให้สำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเสนอข้อ ร้องเรียนพร้อมความเห็นต่อคณะกรรมการพัฒนา ระบบราชการ เพื่อพิจารณาดำเนินการตามวรรคสอง ต่อไป</p> <p>ถ้าผู้อนุญาตพิจารณาในประเด็นตามวรรคหนึ่ง พร้อมกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายว่าด้วย การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์ การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผล สัมฤทธิ์ของกฎหมาย ให้ผู้อนุญาตแสดงผล ของผลการพิจารณาดังกล่าวไว้อย่างชัดเจน ในรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย นั้นด้วย</p> <p>คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการหรือ คณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามกฎหมาย ว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาจะมีข้อเสนอแนะ ให้หน่วยงานของรัฐที่จัดทำรายงานการ ประเมินผลสัมฤทธิ์ ของกฎหมายพิจารณา ทบทวนกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตที่อยู่ในความ รับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐนั้นในประเด็นใด หรือทุกประเด็นตามวรรคหนึ่งก็ได้ และให้ หน่วยงานของรัฐนั้นรายงานผลการพิจารณา ทบทวนประเด็นดังกล่าวพร้อมเหตุผลต่อ คณะรัฐมนตรีภายในเก้าสิบวันเพื่อพิจารณาต่อไป</p>
<p>มาตรา 7 ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้ การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาต ผู้อนุญาต จะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ซึ่งอย่างน้อย ต้องประกอบด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และ</p>	<p>มาตรา 8 ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้ การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาต ผู้อนุญาต จะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ซึ่งอย่างน้อย ต้องประกอบด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และ</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.</p>
<p>เงื่อนไข (ถ้ามี) ในการยื่นคำขอ ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตจะต้องยื่นมาพร้อมกับคำขอ และจะกำหนดให้ยื่นคำขอผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์แทนการมายื่นคำขอด้วยตนเองก็ได้</p> <p>คู่มือสำหรับประชาชนตามวรรคหนึ่ง ให้ปิดประกาศไว้ ณ สถานที่ที่กำหนดให้ยื่นคำขอ และเผยแพร่ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และเมื่อประชาชนประสงค์จะได้สำเนาคู่มือดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดสำเนาให้โดยจะคิดค่าใช้จ่ายตามควรแก่กรณีก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นให้ระบุค่าใช้จ่ายดังกล่าวไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนด้วย</p> <p>ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการตรวจสอบขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตที่กำหนดตามวรรคหนึ่งว่าเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าขั้นตอนและระยะเวลาที่</p>	<p>เงื่อนไข (ถ้ามี) ในการยื่นคำขอ ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตจะต้องยื่นมาพร้อมกับคำขอ และจะกำหนดให้ยื่นคำขอ <u>ผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์</u>โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์แทนการมายื่นคำขอด้วยตนเองก็ได้</p> <p>คู่มือสำหรับประชาชนตามวรรคหนึ่ง ให้เผยแพร่ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และปิดประกาศไว้ ณ สถานที่ที่กำหนดให้ยื่นคำขอ <u>และเผยแพร่ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์</u>โดยพลัน <u>และเมื่อ</u>ในกรณีที่ประชาชนประสงค์จะได้สำเนาคู่มือดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดสำเนาให้โดยจะคิดค่าใช้จ่ายตามควรแก่กรณีก็ได้ <u>ในกรณีที่เช่นนั้น</u> และให้ระบุค่าใช้จ่ายดังกล่าวไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนด้วย</p> <p><u>ในกรณีที่ผู้อนุญาตเป็นผู้ปฏิบัติงาน</u>ในส่วนภูมิภาคหรือส่วนท้องถิ่น ให้หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบกฎหมายว่าด้วยการนั้นในส่วนกลางเป็นผู้จัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามวรรคหนึ่งเป็นคู่มือกลางฉบับเดียว คู่มือสำหรับประชาชนดังกล่าวให้ปิดประกาศและเผยแพร่ ณ สถานที่ทำการและทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานของรัฐดังกล่าวและของผู้อนุญาตในส่วนภูมิภาคหรือส่วนท้องถิ่นทุกราย</p> <p>ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการในการตรวจสอบขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตที่กำหนดตามวรรคหนึ่งว่าเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าขั้นตอนและระยะเวลาที่</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.</p>
<p>กำหนดดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรให้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและสั่งการให้ผู้อนุญาตดำเนินการแก้ไขให้เหมาะสมโดยเร็ว</p> <p style="text-align: center;">เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ให้ส่วนราชการจัดให้มีศูนย์บริการร่วมเพื่อรับคำขอและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการอนุญาตต่าง ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตไว้ ณ ที่เดียวกันตามแนวทางที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด</p>	<p>กำหนดดังกล่าวก่อภาระแก่ประชาชนหรือล่าช้าเกินสมควรให้เสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและสั่งการให้ผู้อนุญาตดำเนินการแก้ไขให้เหมาะสมโดยเร็ว</p> <p style="text-align: center;">ในการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตไว้ภายในสิบห้าวันหรือตามที่กฎหมายกำหนดแล้วแต่ระยะเวลาใดจะน้อยกว่า เว้นแต่การพิจารณาอนุญาตใดที่ไม่สามารถดำเนินการตามกำหนดระยะเวลาภายในสิบห้าวันได้</p> <p>ให้หน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาต เสนอรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาออกกฎกระทรวงกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตนั้น</p>
	<p style="text-align: center;">มาตรา 9 ให้ผู้อนุญาตตรวจสอบ ทบทวน และปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตตามที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชนเป็นประจำอย่างน้อยทุกสองปี เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ พัฒนาการทางเทคโนโลยี และความเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ โดยต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องและประชาชน และให้นำสถิติการแจ้งเหตุแห่งความล่าช้าตามมาตรา 14 มาประกอบการพิจารณาด้วย</p> <p style="text-align: center;">การรับฟังความคิดเห็นตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยให้ดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาตเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันและจะใช้วิธีการอื่นด้วยก็ได้ เช่น การจัดประชุมรับฟัง</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.</p>
	<p><u>ความคิดเห็น การสัมภาษณ์หรือการเชิญผู้รับ</u> <u>ใบอนุญาตให้เข้าร่วมชี้แจงหรือแสดงความคิดเห็น</u> <u>การสำรวจความคิดเห็น และวิธีการอื่นใดที่</u> <u>หน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาตเห็นว่าเหมาะสม</u></p>
<p>มาตรา 8 ให้เป็นหน้าที่ของพนักงาน เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการรับคำขอจะต้อง ตรวจสอบคำขอ และรายการเอกสารหรือ หลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วน หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือยังขาดเอกสาร หรือหลักฐานใดให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที ถ้าเป็นกรณีที่สามารถแก้ไขหรือเพิ่มเติมได้ ในขณะนั้น ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไข หรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วน ถ้าเป็นกรณีที่ไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือ หลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนด ระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไข หรือยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วยและให้ พนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ใน บันทึกนั้น</p>	<p>มาตรา 10 ในกรณีการยื่นคำขอและ <u>เอกสารประกอบการพิจารณาเป็นเอกสาร</u> ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ ในการรับคำขอจะต้องตรวจสอบคำขอและรายการ เอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอให้ถูกต้อง ครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนตาม <u>มาตรา 8</u> หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือยังขาด เอกสารหรือหลักฐานใดให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ ทันที ถ้าเป็นกรณีที่สามารถแก้ไขหรือเพิ่มเติมได้ ในขณะนั้น ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไข หรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วน ถ้าเป็นกรณีที่ไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือ หลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนด ระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไข หรือยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วยและให้ พนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ใน บันทึกนั้น</p> <p><u>ให้รัฐมนตรีออกกฎกระทรวงกำหนดให้</u> <u>คำขอใดที่ไม่อาจดำเนินการได้ตามวรรคหนึ่ง</u> <u>เนื่องจากมีเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง</u> <u>จำนวนมาก โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่</u> <u>สามารถใช้เวลาในการตรวจสอบคำขอและ</u> <u>รายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอเกิน</u> <u>ระยะเวลาตามวรรคหนึ่งได้ ทั้งนี้ ให้พนักงาน</u></p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.</p>
<p>ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มอบสำเนาบันทึกตามวรรคหนึ่งให้ผู้ยื่นคำขอไว้เป็นหลักฐาน</p> <p>ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้จัดทำคำขอถูกต้องและแนบเอกสารหรือหลักฐานครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 7 แล้วหรือได้แก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมครบถ้วน ตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่แนะนำหรือตามที่ปรากฏในบันทึกตามวรรคหนึ่งแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะเรียกเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมอื่นได้อีกไม่ได้ และจะปฏิเสธการพิจารณาคำขอนั้นโดยอาศัยเหตุแห่งความไม่สมบูรณ์ของคำขอหรือความไม่ครบถ้วนของเอกสารหรือหลักฐานไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่ความไม่สมบูรณ์ หรือความไม่ครบถ้วนนั้นเกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือทุจริตของพนักงานเจ้าหน้าที่ และเป็นผลให้ไม่อาจอนุญาตได้ ในกรณีนี้ให้ผู้อนุญาตสั่งการตามที่เห็นสมควรและให้ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยไม่ชักช้า</p> <p>มาตรา 9 ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบหรือตามที่ปรากฏในบันทึกที่จัดทำตามมาตรา 8 วรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คืนคำขอ</p>	<p><u>เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ใช้เวลาในการตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วนแล้วแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบผลการตรวจสอบภายในหนึ่งวันทำการ นับแต่วันที่ผู้ยื่นคำขอได้ยื่นคำขอ</u></p> <p>ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มอบสำเนาบันทึกตามวรรคหนึ่งหรือออกไปรับคำขอตามวรรคสองให้ผู้ยื่นคำขอไว้เป็นหลักฐาน</p> <p>ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้จัดทำคำขอถูกต้องและแนบเอกสารหรือหลักฐานครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 8 แล้วหรือได้แก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมครบถ้วนตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่แนะนำหรือตามที่ปรากฏในบันทึกตามวรรคหนึ่งแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะเรียกเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมอื่นได้อีกไม่ได้ และจะปฏิเสธการพิจารณาคำขอนั้นโดยอาศัยเหตุแห่งความไม่สมบูรณ์ของคำขอหรือความไม่ครบถ้วนของเอกสารหรือหลักฐานไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่ความไม่สมบูรณ์ หรือความไม่ครบถ้วนนั้นเกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือทุจริตของพนักงานเจ้าหน้าที่ และเป็นผลให้ไม่อาจอนุญาตได้ ในกรณีนี้ให้ผู้อนุญาตสั่งการตามที่เห็นสมควรและให้ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยไม่ชักช้า</p> <p>ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบหรือตามที่ปรากฏในบันทึกตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คืนคำขอ</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.</p>
<p>ให้แก่ผู้ยื่นคำขอพร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือถึงเหตุแห่งการคืนคำขอให้ทราบด้วย ผู้ยื่นคำขอจะอุทธรณ์คำสั่งคืนคำขอตามวรรคหนึ่ง ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองหรือจะยื่นคำขอใหม่ก็ได้ แต่ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ต้องยื่นคำขอใดภายในระยะเวลาที่กำหนดผู้ยื่นคำขอจะต้องยื่นคำขอนั้นใหม่ภายในระยะเวลาดังกล่าว</p>	<p>ให้แก่ผู้ยื่นคำขอ พร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือถึงเหตุแห่งการคืนคำขอให้ทราบด้วย ผู้ยื่นคำขอจะอุทธรณ์คำสั่งคืนคำขอตามวรรคห้า ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองหรือจะยื่นคำขอใหม่ก็ได้ แต่ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ต้องยื่นคำขอใดภายในระยะเวลาที่กำหนดผู้ยื่นคำขอจะต้องยื่นคำขอนั้นใหม่ภายในระยะเวลาดังกล่าว</p>
	<p style="text-align: center;">มาตรา 11 ในกรณีการยื่นคำขอและเอกสารประกอบการพิจารณาโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาตในการตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่น พร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 8 หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือยังขาดเอกสารหรือหลักฐานใดให้แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบภายในวันทำการถัดไป โดยให้บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วย และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ลงนามไว้ในบันทึกนั้น</p> <p style="text-align: center;">ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งบันทึกตามวรรคหนึ่งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้ผู้ยื่นคำขอไว้เป็นหลักฐาน</p> <p style="text-align: center;">ให้นำความในมาตรา 10 วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหก มาใช้บังคับแก่กรณีการยื่นคำขอและเอกสารประกอบการพิจารณาโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ การแจ้งการเรียกเอกสารหรือ</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.</p>
	<p>หลักฐาน และการยื่นคำขอในกรณีดังกล่าวให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์</p>
	<p style="text-align: center;">มาตรา 12 ผู้อนุญาตอาจจัดให้มีช่องทาง พิเศษแบบเร่งด่วนสำหรับประชาชนที่มีความจำเป็น หรือต้องการได้รับอนุญาตหรือบริการอย่างรวดเร็ว เป็นพิเศษได้ ช่องทางพิเศษดังกล่าวจะกำหนดขึ้น สำหรับกรณีที่ผู้ยื่นคำขอชำระค่าธรรมเนียมพิเศษหรือ ค่าบริการพิเศษตามที่ผู้อนุญาตกำหนดหรือกรณี ยกระดับการบริการตามเงื่อนไขที่ผู้อนุญาตกำหนด โดยไม่มีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษหรือ ค่าบริการพิเศษก็ได้</p> <p style="text-align: center;">ค่าธรรมเนียมพิเศษหรือค่าบริการพิเศษ ตามวรรคหนึ่งให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน แต่หน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาตโดยความ เห็นชอบของกระทรวงการคลังอาจหักเป็น รายจ่ายสำหรับพัฒนาการให้บริการแก่ประชาชน ได้ไม่เกินร้อยละห้าสิบ</p> <p style="text-align: center;">ในกรณีที่จัดให้มีช่องทางพิเศษตาม วรรคหนึ่งผู้อนุญาตต้องระบุหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข (ถ้ามี) ในการยื่นคำขอ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตที่รวดเร็ว กว่ากรณีปกติ รวมทั้งค่าธรรมเนียมพิเศษหรือ ค่าบริการพิเศษไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน ตามมาตรา 8 ด้วย ทั้งนี้ หากผู้อนุญาตดำเนินการ ไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้คืน ค่าธรรมเนียมพิเศษหรือค่าบริการพิเศษแก่ ผู้ยื่นคำขอแล้วแต่กรณี และให้นำความใน มาตรา 14 มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.</p>
	<p style="text-align: center;">มาตรา 13 ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้ ยื่นคำขอ และเอกสารหรือหลักฐานถูกต้อง ครบถ้วนแล้ว ต่อมามีความจำเป็นต้องให้ข้อมูล หรือคำชี้แจงเพิ่มเติมประกอบเอกสารหรือ หลักฐานที่ได้ยื่นไว้แล้ว ผู้ยื่นคำขออาจส่งข้อมูล หรือคำชี้แจงดังกล่าวแก่ผู้อนุญาตได้หากยังไม่เกิน ระยะเวลาตามที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน ตามมาตรา 8</p> <p style="text-align: center;">ข้อมูลหรือคำชี้แจงตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงข้อมูลทางวิชาการหรือ รายงานผลการวิจัยหรือทดสอบเกี่ยวกับการขอ อนุญาตหรือเอกสารอื่นใดในทำนองเดียวกันด้วย</p>
<p style="text-align: center;">มาตรา 10 ผู้อนุญาตต้องดำเนินการให้ แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือ สำหรับประชาชนตามมาตรา 7 และแจ้งให้ผู้ยื่น คำขอทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พิจารณา แล้วเสร็จ</p> <p>เมื่อครบกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือ สำหรับประชาชนตามมาตรา 7 แล้ว หากผู้อนุญาต ยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวัน จนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ พร้อมทั้งส่งสำเนา การแจ้งดังกล่าวให้คณะกรรมการพัฒนาระบบ ราชการทราบทุกครั้ง</p>	<p style="text-align: center;">มาตรา 14 ผู้อนุญาตต้องดำเนินการให้ แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือ สำหรับประชาชนตามมาตรา 8 และแจ้งให้ผู้ยื่น คำขอทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พิจารณา แล้วเสร็จ</p> <p>เมื่อครบกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือ สำหรับประชาชนตามมาตรา 8 แล้ว หากผู้อนุญาต ยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวัน จนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ พร้อมทั้งส่งสำเนา การแจ้งดังกล่าวให้คณะกรรมการพัฒนาระบบ ราชการทราบทุกครั้งในกรณีที่กำหนดระยะเวลา ในการพิจารณาอนุญาตไว้อย่างชัดเจน แต่ไม่แจ้ง ผลการพิจารณาตามระยะเวลาในคู่มือที่จัดทำขึ้น ให้ถือว่าอนุญาตตั้งแต่วันที่ถัดจากวันที่ครบกำหนด ระยะเวลาในการพิจารณา เว้นแต่เป็นคำขอที่ รัฐมนตรีประกาศกำหนดในกฎกระทรวง</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.</p>
<p>ในกรณีที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเห็นว่าความล่าช้านั้นเกินสมควรแก่เหตุหรือเกิดจากการขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของผู้อนุญาต ให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพร้อมทั้งเสนอแนะให้มีการพัฒนาหรือปรับปรุงหน่วยงานหรือระบบการปฏิบัติราชการของหน่วยงานนั้น</p> <p>ในกรณีไม่แจ้งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองให้ถือว่าผู้อนุญาตกระทำการหรือละเว้นกระทำการเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น เว้นแต่จะเป็นเพราะมีเหตุสุดวิสัย</p>	<p><u>ในกรณีที่ผู้อนุญาตไม่จัดทำคู่มือสำหรับประชาชน หรือจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนแล้ว แต่ไม่ได้กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตไว้อย่างชัดเจน ให้ถือว่าอนุญาตเมื่อพ้นกำหนดสิบห้าวันนับถัดจากวันที่ผู้ขออนุญาตยื่นคำขอ</u></p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเห็นว่าความล่าช้าตามวรรคสองนั้นเกินสมควรแก่เหตุหรือเกิดจากการขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาต ให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพร้อมทั้งเสนอแนะให้มีการพัฒนาหรือปรับปรุงหน่วยงานของรัฐ หรือระบบการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐนั้น</p> <p><u>การแจ้งตามมาตรานี้จะดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้</u> ในกรณีไม่แจ้งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองหรือแจ้งเกินระยะเวลาที่กำหนดอันเป็นการล่าช้าเกินสมควร ให้ถือว่าผู้อนุญาตกระทำการหรือละเว้นกระทำการเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น เว้นแต่จะเป็นเพราะมีเหตุสุดวิสัย</p>
<p>มาตรา 11 ในกรณีที่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับใดออกใช้บังคับและมีผลให้ต้องเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือรายละเอียดอื่นใดที่ปรากฏในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 7 การเปลี่ยนแปลงเช่นนั้นมิให้ใช้บังคับกับการยื่นคำขอที่ได้ยื่นไว้แล้วโดยชอบก่อนวันที่กฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับดังกล่าวมีผลใช้บังคับ เว้นแต่กฎหมายนั้นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น แต่สำหรับในกรณีกฎ</p>	<p>มาตรา 15 ในกรณีที่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับใดออกใช้บังคับและมีผลให้ต้องเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือรายละเอียดอื่นใดที่ปรากฏในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 8 การเปลี่ยนแปลงเช่นนั้นมิให้ใช้บังคับกับการยื่นคำขอที่ได้ยื่นไว้แล้วโดยชอบก่อนวันที่กฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับดังกล่าวมีผลใช้บังคับ เว้นแต่กฎหมายนั้นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น แต่สำหรับในกรณีกฎ</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.</p>
<p>ระเบียบ หรือข้อบังคับนั้นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ได้ก็แต่เฉพาะในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงนั้นจะ เป็นประโยชน์ต่อผู้ยื่นคำขอ</p>	<p>ระเบียบ หรือข้อบังคับนั้นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ได้ก็แต่เฉพาะในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงนั้นจะ เป็นประโยชน์ต่อผู้ยื่นคำขอ</p> <p style="text-align: center;"><u>ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตใด มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงในสาระสำคัญ อันส่งผลให้การดำเนินการบางกรณีต้องมีการ ขออนุญาตตามกฎหมายดังกล่าวเพิ่มเติม ห้ามมิให้บังคับใช้กฎหมายดังกล่าวในทางที่เป็น ผลร้ายหรือก่อภาระแก่ผู้ประกอบการ จนกว่า จะมีการแก้ไขคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 8 ให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุง กฎหมายนั้นและเผยแพร่ตามมาตรา 8 วรรคสอง และวรรคสามด้วย</u></p>
	<p style="text-align: center;">มาตรา 16 ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ หน่วยงานของรัฐใดมีหน้าที่และอำนาจในการ พิจารณาหรือให้บริการอย่างหนึ่งอย่างใด แก่ประชาชน ให้นำความในมาตรา 8 มาตรา 9 มาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 13 มาตรา 14 และมาตรา 15 มาใช้บังคับแก่การพิจารณาหรือ การให้บริการของหน่วยงานของรัฐนั้นด้วย โดยอนุโลม โดยในกรณีที่บทบัญญัติมาตรา ดังกล่าวกำหนดให้เป็นหน้าที่หรืออำนาจของ ผู้อนุญาต ให้ถือว่า เป็นหน้าที่หรืออำนาจของ หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจ ตามกฎหมายในการพิจารณาหรือให้บริการ ดังกล่าว</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.</p>
	<p style="text-align: center;">มาตรา 17 <u>ผู้อนุญาตต้องจัดให้มี</u> <u>แบบฟอร์มคำขอใบอนุญาต หลักฐานการต่ออายุ</u> <u>ใบอนุญาต และใบแทนใบอนุญาตเป็น</u> <u>ภาษาอังกฤษให้แก่ผู้ยื่นคำขอหรือผู้รับใบอนุญาต</u> <u>แล้วแต่กรณีตามที่ผู้ยื่นคำขอหรือผู้รับใบอนุญาต</u> <u>ร้องขอ</u></p> <p style="text-align: center;"><u>การขอเอกสารตามวรรคหนึ่งเป็น</u> <u>ภาษาอังกฤษไม่ตัดสิทธิของผู้ยื่นคำขอหรือผู้รับ</u> <u>ใบอนุญาตในการได้รับเอกสารดังกล่าวเป็น</u> <u>ภาษาไทย</u></p>
<p style="text-align: center;">มาตรา 12 ในกรณีที่กฎหมายกำหนด อายุใบอนุญาตไว้ และกิจการหรือการดำเนินการ ที่ได้รับใบอนุญาตนั้นมีลักษณะเป็นกิจการหรือ การดำเนินการที่เห็นได้ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตจะ ประกอบกิจการหรือดำเนินการนั้นต่อเนื่องกัน คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระ ค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตตามที่กำหนด ไว้ในกฎหมายนั้น ๆ แทนการยื่นคำขอต่ออายุ ใบอนุญาตก็ได้ และเมื่อหน่วยงานซึ่งมีอำนาจ ออกใบอนุญาตได้รับค่าธรรมเนียมดังกล่าวแล้ว ให้ออกหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตให้แก่ ผู้รับใบอนุญาตโดยเร็ว และให้ถือว่าผู้รับ ใบอนุญาตได้รับการต่ออายุใบอนุญาตตาม กฎหมายนั้น ๆ แล้ว</p> <p style="text-align: center;">การกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระ ค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอ ต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้ตราเป็น พระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติ และประเภทของ</p>	<p style="text-align: center;">มาตรา 18 ในกรณีที่กฎหมายกำหนด อายุใบอนุญาตไว้ ผู้รับใบอนุญาตจะต่ออายุ ใบอนุญาต โดยการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุ ใบอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น ๆ แทน การยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้ และเมื่อ หน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจออกใบอนุญาตได้รับ ค่าธรรมเนียมดังกล่าวแล้ว ให้ออกหลักฐาน การต่ออายุใบอนุญาตให้แก่ผู้รับใบอนุญาตโดยเร็ว โดยให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้รับการต่ออายุ ใบอนุญาตตามกฎหมายนั้น ๆ แล้ว</p> <p style="text-align: center;">การชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุ ใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.</p>
<p>ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ผู้รับใบอนุญาตอาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้</p> <p style="padding-left: 40px;">ก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคสอง</p> <p>ให้คณะรัฐมนตรีส่งร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว หากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาได้มีมติทักท้วง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป</p> <p style="padding-left: 40px;">ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการที่จะหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาตเพื่อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง</p>	<p style="text-align: center;">การชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุ</p> <p>ใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งและกฎกระทรวงตามวรรคสองไม่มีผลกระทบต่อกรณียื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายและกฎที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการหรือการดำเนินการนั้น โดยผู้รับใบอนุญาตจะเลือกใช้วิธีการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้</p> <p style="padding-left: 40px;">รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะออกกฎกระทรวงกำหนดให้ใบอนุญาตในกรณีดังต่อไปนี้ ไม่อาจชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งก็ได้</p> <p style="padding-left: 40px;">กฎกระทรวงดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ประชาชนไม่อาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้</p> <p style="padding-left: 40px;">(1) กรณีที่การประกอบกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับใบอนุญาตนั้นไม่มีลักษณะที่เห็นได้ว่าผู้รับใบอนุญาตจะประกอบกิจการหรือดำเนินการนั้นต่อเนื่องกัน หรือ</p> <p style="padding-left: 40px;">(2) กรณีที่การประกอบกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับใบอนุญาตนั้นมีความเสี่ยงสูงที่จะก่อให้เกิดสาธารณภัย หรือก่ออันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง</p>
	<p style="text-align: center;">มาตรา 19 การประกอบกิจการหรือดำเนินการเรื่องใดที่ประชาชนจำเป็นต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตมากกว่าหนึ่งราย</p> <p style="padding-left: 40px;">คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ประชาชนที่ได้รับ</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.</p>
	<p>ใใบอนุญาตที่เป็นใบอนุญาตหลักของเรื่องนั้นถือว่าได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตที่เกี่ยวข้องครบถ้วนแล้วก็ได้ และให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมของใบอนุญาตที่เหลือทั้งหมดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาตหลัก หากไม่ชำระหรือชำระไม่ครบถ้วนให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตหลักไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตอื่นนับแต่วันถัดจากวันที่ครบกำหนดสามสิบวัน และให้ยื่นคำขอตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตอื่นที่เกี่ยวข้องตามเดิมต่อไป ในกรณีเช่นว่านั้น ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบด้วยว่าการประกอบกิจการที่ขออนุญาตภายหลังครบกำหนดสามสิบวันดังกล่าวเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตที่ผู้ยื่นคำขอไม่ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามกฎหมายนั้นหรือชำระไม่ครบถ้วน การกำหนดเรื่องที่ได้รับใบอนุญาตหลักถือว่าได้รับใบอนุญาตครบถ้วนแล้วตามวรรคหนึ่งรวมตลอดทั้งการกำหนดใบอนุญาตที่ให้ถือเป็นใบอนุญาตหลักของแต่ละเรื่องให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาตที่เป็นใบอนุญาตหลักและใบอนุญาตรองของแต่ละเรื่องไว้ด้วย</p>
	<p style="text-align: center;">มาตรา 20 เพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการขออนุญาต คำขอเพื่อประกอบกิจการหรือดำเนินการเรื่องใดที่กฎหมายกำหนดให้บุคคลต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตมากกว่าหนึ่งราย</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.</p>
	<p>ให้ผู้อนุญาตตามกฎหมายนั้นมีอำนาจในการ พิจารณาคำขออนุญาตแทนกันได้ด้วย คำขอใดที่ผู้มีอำนาจอนุญาตตามกฎหมาย เป็นของคณะกรรมการ ให้หน่วยงานของรัฐหรือ หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบควบคุมดูแล การประกอบกิจการหรือดำเนินการนั้นมีอำนาจ ในการพิจารณาคำขอแทนคณะกรรมการได้ด้วย รายการคำขอและหลักเกณฑ์การ พิจารณาอนุญาตแทนกันได้ตามวรรคหนึ่งและ วรรคสองให้เป็นไปตามกฎกระทรวงที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด</p>
	<p>มาตรา 21 ในกรณีที่มีการประกอบ กิจการที่ต้องขออนุญาตใดไม่มีความเสี่ยงที่จะ ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของ ประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ประชาชน อาจทดลอง ประกอบกิจการนั้นเป็นการชั่วคราวก่อนได้รับ ใบอนุญาตก็ได้ โดยให้แจ้งต่อผู้อนุญาตก่อนเริ่ม ประกอบกิจการเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และหากประชาชนที่ประกอบกิจการชั่วคราวนั้น ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอต่อ ผู้อนุญาตภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่เริ่มประกอบ กิจการชั่วคราว การกำหนดให้การประกอบกิจการใด สามารถทดลองประกอบกิจการเป็นการชั่วคราว ตามวรรคหนึ่งได้ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้ระบุชื่อ พระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาตตาม</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.</p>
	<p>พระราชบัญญัตินี้ตั้งกล่าวที่ประชาชนอาจ ดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้</p>
	<p style="text-align: center;">มาตรา 22 ในกรณีที่กฎหมายกำหนด อายุใบอนุญาตไว้และคณะรัฐมนตรีเห็นว่าอายุ ใบอนุญาตที่กำหนดในกฎหมายนั้นไม่สอดคล้อง กับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปหรือใบอนุญาตใด ไม่มีความจำเป็นต้องมีอายุใบอนุญาตอีกต่อไป คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ใบอนุญาตนั้นมีอายุ ไม่น้อยกว่าห้าปี หรือไม่มีอายุใบอนุญาตเลยก็ได้ แล้วแต่กรณี</p> <p style="text-align: center;">การกำหนดให้ใบอนุญาตใดไม่มีอายุ ใบอนุญาตหรือมีอายุใบอนุญาตไม่น้อยกว่าห้าปี ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกา ดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติและประเภท ของใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ตั้งกล่าว รวมตลอดทั้งอายุใบอนุญาตที่กำหนดขึ้นใหม่ไว้ด้วย</p>
	<p style="text-align: center;">มาตรา 23 ก่อนตราพระราชกฤษฎีกา ตามมาตรา 19 มาตรา 21 หรือมาตรา 22 ให้คณะรัฐมนตรีส่งร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเป็นเวลาไม่น้อย กว่าสามสิบวันแต่ไม่เกินหกสิบวัน เมื่อพ้น กำหนดเวลาดังกล่าวแล้วหากสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภามีมติมิได้ทั้งนี้ให้นำความกราบ บังคมทูลเพื่อทรงตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ต่อไป</p> <p style="text-align: center;">ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการที่จะหารือกับหน่วยงาน ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาต</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.</p>
	<p><u>เพื่อเสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ</u> <u>พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนเสนอแนะต่อ</u> <u>คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการดำเนินการตาม</u> <u>มาตรา 19 มาตรา 21 หรือมาตรา 22 ต่อไป</u></p>
	<p style="text-align: center;">มาตรา 24 <u>ภายใต้บังคับมาตรา 18</u> <u>ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาต</u> <u>ขอต่ออายุใบอนุญาต โดยไม่ต้องชำระ</u> <u>ค่าธรรมเนียมแต่ต้องมีการตรวจสอบ เมื่อผู้รับ</u> <u>ใบอนุญาตยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้ถือว่า</u> <u>เป็นผู้รับใบอนุญาตต่อไปจนกว่าผู้อนุญาตจะมี</u> <u>คำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตซึ่งต้องกระทำหลัง</u> <u>การตรวจสอบและให้ถือว่าหลักฐานการยื่นคำขอ</u> <u>ต่ออายุใบอนุญาตเป็นหลักฐานการต่ออายุ</u> <u>ใบอนุญาตไปพลางก่อน</u></p>
<p>มาตรา 13 ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่ จะต้องกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการ ตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนิน กิจการของผู้ได้รับอนุญาตให้เป็นไปตามที่ กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตกำหนด และให้เป็น หน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้อนุญาตที่ จะต้องตรวจสอบตามหลักเกณฑ์และแนวทาง ดังกล่าว</p> <p>เมื่อมีผู้ได้รับความเดือดร้อนรำคาญ หรือเสียหายจากการประกอบกิจการหรือการดำเนิน กิจการของผู้ได้รับอนุญาต ไม่ว่าจะความจะปรากฏ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เองหรือมีผู้ร้องเรียน ให้เป็น หน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะดำเนินการ ตรวจสอบและสั่งการตามอำนาจหน้าที่โดยเร็ว</p>	<p>มาตรา 25 ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่ จะต้องกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการ ตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนิน กิจการของผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่ กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตกำหนด และให้เป็น หน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้อนุญาตที่ จะต้องตรวจสอบตามหลักเกณฑ์และแนวทาง ดังกล่าว</p> <p>เมื่อมีผู้ได้รับความเดือดร้อนรำคาญ หรือเสียหายจากการประกอบกิจการหรือการดำเนิน กิจการของผู้ได้รับอนุญาต ไม่ว่าจะความจะปรากฏ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เองหรือมีผู้ร้องเรียน ให้เป็น หน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะดำเนินการ</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.</p>
	<p>ตรวจสอบและสั่งการตามหน้าที่และอำนาจ โดยเร็ว</p>
	<p style="text-align: center;">มาตรา 26 ในกรณีที่ใบอนุญาตหรือ หลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตชำรุด ในสาระสำคัญ สูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้อนุญาตออกใบแทนได้โดยผู้รับอนุญาตไม่ต้อง ยื่นหลักฐานที่แสดงการแจ้งความต่อเจ้าพนักงาน ตำรวจ</p>
<p>มาตรา 14 ในกรณีจำเป็นและสมควร เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวก แก่ประชาชนให้คณะรัฐมนตรีมีมติจัดตั้งศูนย์ รับคำขออนุญาต เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลาง ในการรับคำขอตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตขึ้น ให้ศูนย์รับคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง มีฐานะเป็นส่วนราชการตามมาตรา 18 วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ แผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 โดยอยู่ในสังกัด สำนักนายกรัฐมนตรี และจะให้มีสาขาของศูนย์ ประจำกระทรวงหรือประจำจังหวัดด้วยก็ได้ การจัดตั้งศูนย์รับคำขออนุญาตตาม วรรคหนึ่งให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ในพระราช กฤษฎีกาดังกล่าวให้กำหนดรายชื่อกฎหมายว่าด้วย การอนุญาตที่จะให้อยู่ภายใต้การดำเนินการของ ศูนย์รับคำขออนุญาต ในการดำเนินการเกี่ยวกับการรับคำขอ จะกำหนดในพระราชกฤษฎีกาให้ผู้ยื่นคำขอ ยื่นคำขอผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก็ได้</p>	<p>มาตรา 27 เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ให้หน่วยงานของรัฐ ของผู้อนุญาตจัดให้มีศูนย์บริการร่วมเพื่อรับคำขอ และชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการอนุญาตต่าง ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตไว้ ณ ที่เดียวกัน ตามแนวทางที่คณะกรรมการพัฒนาระบบ ราชการกำหนด เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในศูนย์บริการร่วม อาจพิจารณาอนุญาตตามคำขอของประชาชน ที่ยื่นต่อศูนย์บริการร่วมได้ในเรื่องที่กำหนด ในกฎกระทรวง โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการ</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.</p>
<p style="text-align: center;">มาตรา 15 เมื่อมีการจัดตั้งศูนย์รับคำขออนุญาตตามมาตรา 14 แล้ว ให้ดำเนินการและมีผลดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตหรือกฎที่ออกตามกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้ต้องยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมใด ณ สถานที่ใด ถ้าได้มีการยื่นคำขอหรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียม ณ ศูนย์รับคำขออนุญาตแล้ว ให้ถือว่าได้มีการยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมโดยชอบตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตนั้นแล้ว</p> <p>(2) บรรดาเงินค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดที่ศูนย์รับคำขออนุญาตได้รับไว้ตาม (1) ให้ศูนย์รับคำขออนุญาตนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินในนามของหน่วยงานของผู้อนุญาต หรือส่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี และแจ้งให้หน่วยงานของผู้อนุญาตทราบ</p> <p>(3) ในกรณีที่หน่วยงานของผู้อนุญาตมีสิทธิหักค่าใช้จ่ายจากเงินที่จะต้องนำส่งคลังให้ศูนย์รับคำขออนุญาตหักเงินดังกล่าวแทน</p>	<p style="text-align: center;">มาตรา 28 เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจัดให้มีศูนย์รับคำขอกกลางขึ้น ซึ่งดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจะมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการ ศูนย์ดังกล่าว โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเป็นผู้กำกับดูแลก็ได้</p> <p style="text-align: center;"><u>เมื่อมีศูนย์รับคำขอกกลางตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ดำเนินการและมีผลดังต่อไปนี้</u></p> <p>(1) ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตหรือกฎที่ออกตามกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้ต้องยื่นคำขอหรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมใด ณ สถานที่ใด ถ้าได้มีการยื่นคำขอหรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมทางอิเล็กทรอนิกส์ไปยัง <u>ศูนย์รับคำขอ</u> ของศูนย์ <u>กลางแล้ว</u> ให้ถือว่าได้มีการยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมโดยชอบตามกฎหมายว่าด้วย การ <u>การ</u> ของ <u>การ</u> นั้น <u>นั้น</u> แล้ว</p> <p>(2) บรรดาเงินค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดที่ศูนย์รับคำขอกกลางได้รับไว้ตาม (1) ให้ศูนย์รับคำขอ <u>ของศูนย์</u> กลาง <u>กลาง</u> นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินในนามของหน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาต หรือส่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี และแจ้งให้หน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาตทราบ</p> <p>(3) ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาตมีสิทธิหักค่าใช้จ่ายจากเงินที่จะต้องนำส่งคลังให้ศูนย์รับคำขอ <u>ของศูนย์</u> กลาง <u>กลาง</u> หักเงินดังกล่าวแทน</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.</p>
<p>และส่งมอบเงินที่หักไว้ให้นั้นให้แก่หน่วยงาน ของผู้อนุญาต โดยให้ศูนย์รับคำขออนุญาตมีสิทธิ หักค่าใช้จ่ายของศูนย์รับคำขออนุญาตตามอัตรา ที่จะได้ตกลงกับหน่วยงานของผู้อนุญาต</p> <p>(4) ระยะเวลาตามมาตรา 10 ให้นับแต่ วันที่ศูนย์รับคำขออนุญาตส่งเรื่องให้ผู้อนุญาต โดยศูนย์รับคำขออนุญาตจะต้องส่งเรื่องให้ ผู้อนุญาตไม่ช้ากว่าสามวันทำการและให้นำ มาตรา 10 วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>(5) ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะต้อง ส่งคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 7 ที่ถูกต้อง และเป็นปัจจุบันให้ศูนย์รับคำขออนุญาตตาม จำนวนที่จำเป็น และดำเนินการให้มีการฝึกอบรม หรือชี้แจงแก่เจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขออนุญาต เพื่อให้เกิดความชำนาญในการปฏิบัติหน้าที่ด้วย</p> <p>(6) ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของศูนย์ รับคำขออนุญาตที่จะต้องดำเนินการตาม มาตรา 8 และต้องรับผิดชอบในฐานะเช่นเดียวกับ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 8</p>	<p>และส่งมอบเงินที่หักไว้ให้นั้นให้แก่หน่วยงาน ของรัฐของผู้อนุญาต โดยให้ศูนย์รับคำขอ<u>อนุญาต</u> กลางมีสิทธิหักค่าใช้จ่ายของศูนย์รับคำขอ <u>อนุญาต</u>กลางตามอัตราที่จะได้ตกลงกับหน่วยงาน ของรัฐของผู้อนุญาต</p> <p>(4) ระยะเวลาตามมาตรา 14 ให้นับแต่ วันที่ศูนย์รับคำขอ<u>อนุญาต</u>กลางส่งเรื่องให้ผู้อนุญาต โดยศูนย์รับคำขอ<u>อนุญาต</u>กลางจะต้องส่งเรื่องให้ ผู้อนุญาตไม่ช้ากว่า<u>สอง</u>วันทำการ และให้นำ มาตรา 14 วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>(5) ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะต้อง ส่งคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 8 <u>ที่ถูกต้อง</u> <u>และเขียนที่สมบูรณ์ให้ศูนย์รับคำขอ</u><u>อนุญาต</u> <u>ที่</u><u>ถูกต้องและเป็นปัจจุบันให้ศูนย์รับคำขอ</u><u>กลาง</u> <u>และดำเนินการให้มีการฝึกอบรมหรือชี้แจงแก่</u> <u>เจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขอ</u><u>กลาง</u> เพื่อให้ เกิดความชำนาญในการปฏิบัติหน้าที่ด้วย</p> <p>(6) ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของศูนย์ รับคำขอ<u>อนุญาต</u>กลางที่จะต้องดำเนินการตาม มาตรา 10 และต้องรับผิดชอบในฐานะเช่นเดียวกับ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 10 ภายใต้บังคับมาตรา 19 ให้สำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจัดให้มีแบบ คำขอ<u>กลาง</u>ที่สามารถใช้ในการยื่นคำขอผ่าน ศูนย์รับคำขอ<u>กลาง</u>ได้ในหลายประเภทกิจการและ ต่อหลายหน่วยงานของรัฐ โดยหากการอนุญาตใด จำเป็นต้องพิจารณาข้อมูลนอกเหนือจากข้อมูล</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.</p>
	<p><u>ที่ผู้ยื่นคำขอให้ไว้ในแบบคำขอกกลาง ให้จัดทำเป็นแบบคำขอผนวกเฉพาะสำหรับการอนุญาตนั้น</u></p>
<p>มาตรา 16 ให้ศูนย์รับคำขออนุญาตมีหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) รับคำขอและค่าธรรมเนียม รวมตลอดทั้งคำอุทธรณ์ ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต</p> <p>(2) ให้ข้อมูล ชี้แจง และแนะนำผู้ยื่นคำขอหรือประชาชนให้ทราบถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต รวมตลอดทั้งความจำเป็นในการยื่นคำขออื่นใดที่จำเป็นต้องดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตทั้งปวง ในการประกอบกิจการหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด</p> <p>(3) ส่งคำขอ หรือคำอุทธรณ์ ที่ได้รับจากผู้ยื่นคำขอหรือผู้ยื่นคำอุทธรณ์พร้อมทั้งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และคอยติดตามเร่งรัดหน่วยงานดังกล่าวเพื่อดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามพระราชบัญญัตินี้ และคู่มือสำหรับประชาชน ตามมาตรา 7 หรือตามกฎหมายที่ให้สิทธิในการอุทธรณ์</p> <p>(4) ในกรณี que เห็นว่าหลักเกณฑ์หรือวิธีการในการยื่นคำขอ มีรายละเอียดหรือกำหนดให้ต้องส่งเอกสารที่ไม่จำเป็น หรือเป็นภาระเกินสมควรแก่ประชาชน ให้เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น</p>	<p>มาตรา 29 ให้ศูนย์รับคำขอ<u>อนุญาตที่</u>ทพทที่กลางรองรับการดำเนินการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) รับคำขอและค่าธรรมเนียม รวมตลอดทั้งคำอุทธรณ์ ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต</p> <p>(2) ให้ข้อมูล ชี้แจง และแนะนำผู้ยื่นคำขอหรือประชาชนให้ทราบถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต รวมตลอดทั้งความจำเป็นในการยื่นคำขออื่นใดที่จำเป็นต้องดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตทั้งปวง ในการประกอบกิจการหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด</p> <p>(3) ส่งคำขอหรือคำอุทธรณ์ที่ได้รับจากผู้ยื่นคำขอหรือผู้ยื่นคำอุทธรณ์พร้อมทั้งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และคอยติดตามเร่งรัดหน่วยงานดังกล่าวเพื่อดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามพระราชบัญญัตินี้ และคู่มือสำหรับประชาชน ตามมาตรา 8 หรือตามกฎหมายที่ให้สิทธิในการอุทธรณ์</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.</p>
<p>(5) รวบรวมปัญหาและอุปสรรคจากการอนุญาตและการดำเนินการของศูนย์รับคำขออนุญาตเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเพื่อรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป</p> <p>(6) เสนอแนะในการพัฒนาหรือปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน ระยะเวลา เกี่ยวกับการอนุญาตต่างๆ รวมถึงข้อเสนอนในการออกกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือกำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตเพื่อให้ประชาชน ได้รับความสะดวกมากขึ้น</p>	
<p>มาตรา 16 (5) รวบรวมปัญหาและอุปสรรคจากการอนุญาตและการดำเนินการของศูนย์รับคำขออนุญาตเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเพื่อรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป</p>	<p style="text-align: center;">มาตรา 30 ในการดำเนินงานของศูนย์รับคำขอกกลาง ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการมีหน้าที่และอำนาจในการกำกับดูแล ประสาน และขับเคลื่อนให้หน่วยงานของรัฐ พัฒนาการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ อย่างเต็มรูปแบบตลอดทั้งกระบวนการ และให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p>(1) รวบรวมปัญหาและอุปสรรคจากการอนุญาตและการดำเนินการของศูนย์รับคำขอ<u>ขงทุก</u>กลางเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ<u>เพื่อ</u>และรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.</p>
<p style="text-align: center;">มาตรา 16 (6) เสนอแนะในการพัฒนาหรือปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน ระยะเวลา เกี่ยวกับการอนุญาตต่างๆ รวมถึงข้อเสนอในการออกกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือกำหนดหลักเกณฑ์ ที่เกี่ยวกับการอนุญาตเพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกมากขึ้น</p>	<p>(2) ในกรณีที่เห็นว่าหลักเกณฑ์หรือวิธีการในการยื่นคำขอมิรายละเอียดหรือกำหนดให้ต้องส่งเอกสารที่ไม่จำเป็นหรือไม่เอื้อต่อการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ หรือเป็นภาระเกินสมควรแก่ประชาชน ให้เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อสั่งการให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น</p> <p>(3) เสนอแนะในการพัฒนาหรือปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน ระยะเวลา เกี่ยวกับการอนุญาตต่าง ๆ รวมถึงข้อเสนอในการออกกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือกำหนดหลักเกณฑ์ ที่เกี่ยวกับการอนุญาตเพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกมากขึ้น</p>
	<p>มาตรา 31 ในวาระเริ่มแรกให้ผู้อนุญาตดำเนินการพิจารณากฎหมายที่ให้อำนาจในการอนุญาตในความรับผิดชอบว่าสมควรปรับปรุงกฎหมายนั้น เพื่อยกเลิกการอนุญาต หรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนการอนุญาต หรือปรับลดจากการกำหนดให้ขอรับใบอนุญาตเป็นจดทะเบียน ขึ้นทะเบียน จดแจ้ง หรือกำหนดเกณฑ์ให้ปฏิบัติ ตามหรือไม่ เพราะเหตุใด และมีหนังสือแจ้งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ พร้อมด้วยเหตุผลภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการรวบรวมผลการพิจารณาของผู้อนุญาตตามวรรคหนึ่งเสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการพิจารณาภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในกรณีที่</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.</p>
	<p><u>คณะกรรมการพัฒนาระบบข้าราชการพิจารณาแล้วไม่เห็นด้วยกับผลการพิจารณาของผู้อนุญาตกรณีใด ให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาพร้อมด้วยเหตุผลต่อไป</u></p>
<p>มาตรา 17 ให้ผู้อนุญาตจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 7 ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>มาตรา 32 <u>คู่มือสำหรับประชาชนที่จัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ให้ใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีคู่มือสำหรับประชาชน ตามพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องเดียวกัน</u></p> <p><u>ในวาระเริ่มแรกให้ผู้อนุญาตตรวจสอบ ทบทวน และปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชนตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 และจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนฉบับใหม่ ตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้นำความในมาตรา 9 มาใช้บังคับโดยอนุโลม</u></p> <p><u>ให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายในการพิจารณาหรือให้บริการแก่ประชาชนจัดทำแบบฟอร์มคำขอใบอนุญาต หลักฐานการต่ออายุใบอนุญาต และใบแทนใบอนุญาตเป็นภาษาอังกฤษตามมาตรา 17 ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.
	<p>มาตรา 33 ให้พระราชกฤษฎีกา การกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียม การต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุ ใบอนุญาต พ.ศ. 2564 ใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่า กฎกระทรวงตามมาตรา 18 จะใช้บังคับ</p>
<p>มาตรา 18 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา 34 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออก กฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราช กิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p>

3. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ

1. สำนักนายกรัฐมนตรี
2. กระทรวงกลาโหม
3. กระทรวงการคลัง
4. กระทรวงการต่างประเทศ
5. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
6. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
7. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
8. กระทรวงคมนาคม
9. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
10. กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
11. กระทรวงพลังงาน
12. กระทรวงพาณิชย์
13. กระทรวงมหาดไทย
14. กระทรวงยุติธรรม
15. กระทรวงแรงงาน

16. กระทรวงวัฒนธรรม
17. กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
18. กระทรวงศึกษาธิการ
19. กระทรวงสาธารณสุข
20. กระทรวงอุตสาหกรรม
21. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
22. คณะกรรมการพัฒนากฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
23. ภาคธุรกิจและภาคเอกชน
24. ประชาชน

4. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

1. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการหรือคณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกามีหน้าที่ตรวจสอบความเหมาะสมของขั้นตอนและระยะเวลาในระบบอนุญาตก่อนส่งให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา หรือไม่ อย่างไร
2. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดระยะเวลาการพิจารณาอนุญาตโดยต้องกระทำไปแล้วเสร็จภายในสิบห้าวันหรือตามที่มีกฎหมายกำหนดแล้วแต่ระยะเวลาใดจะน้อยกว่าไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนหรือไม่ อย่างไร
3. ท่านเห็นด้วยที่ กำหนดให้ผู้อนุญาตจะต้องตรวจสอบ ทบทวน และปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตตามที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชนเป็นประจำอย่างน้อยทุกสองปี หรือไม่ อย่างไร
4. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้การประกอบกิจการหรือดำเนินการใดที่ประชาชนต้องขออนุญาตจากผู้อนุญาตมากกว่าหนึ่งราย สามารถถือใบอนุญาตหลักเป็นใบอนุญาตแทนใบอนุญาตอื่นที่เกี่ยวข้องได้ โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตที่เหลือให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือไม่ อย่างไร
5. ท่านเห็นด้วยกับกรณีที่ประชาชนต้องขออนุญาตจากผู้อนุญาตมากกว่าหนึ่งราย โดยให้ผู้อนุญาตตามกฎหมายนั้น มีอำนาจในการพิจารณาคำขออนุญาตแทนกันได้ และกรณีที่คำขอใดผู้มีอำนาจในการออกคำขอเป็นคณะกรรมการ สามารถที่จะให้หน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงาน มีอำนาจในการพิจารณาคำขอแทนคณะกรรมการได้ หรือไม่ อย่างไร
6. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้การประกอบกิจการที่ต้องขออนุญาตซึ่งไม่มีความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ประชาชนอาจทดลองประกอบกิจการนั้นเป็นการชั่วคราวก่อนได้รับใบอนุญาต หรือไม่ อย่างไร

7. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดหน้าที่ของผู้อนุญาตในการออกใบแทนใบอนุญาตกรณีใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่อใบอนุญาตชำรุด สูญหายหรือถูกทำลาย โดยไม่ต้องให้ผู้รับอนุญาตแจ้งความต่อพนักงานตำรวจก่อน หรือไม่ อย่างไร

8. กรณีกฎหมายกำหนดอายุใบอนุญาตไว้และคณะรัฐมนตรีเห็นว่าใบอนุญาตดังกล่าวไม่สอดคล้องกับสภาพการที่เปลี่ยนแปลงไป หรือไม่มีความจำเป็นต้องมีอายุใบอนุญาตอีกต่อไป ท่านเห็นด้วยกับการให้คณะรัฐมนตรีกำหนดให้ใบอนุญาตมีอายุไม่น้อยกว่าห้าปี หรือไม่มีกำหนดอายุใบอนุญาตก็ได้หรือไม่ อย่างไร

9. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจัดให้มีศูนย์รับคำขอกกลางขึ้น ซึ่งดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต หรือไม่ อย่างไร

10. ท่านเห็นว่าที่ผ่านมามีปัญหาเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการหรือไม่ อย่างไร และการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้จะช่วยแก้ไขปัญหานั้นได้หรือไม่ อย่างไร

11. ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

5. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

5.1 กรอบระยะเวลาดำเนินการสำหรับการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ จำนวน 88 วัน นับตั้งแต่วันที่ 14 กันยายน ถึงวันที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2566

5.2 วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(1) รับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภาและส่งประเด็นไปรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง

(1.1) ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น นับตั้งแต่วันที่ 14 กันยายน ถึงวันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2566

(1.2) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

The screenshot shows the website of the Thai Parliament. At the top, there is a navigation bar with the text "การรับฟังความคิดเห็นต่อร่าง พ.ร.บ. ตามมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญ" (Public Hearing on the Draft of the 77th Amendment to the Constitution). Below this, there is a search bar and a list of menu items: "หน้าแรก", "ร่างพระราชบัญญัติ", "รายงานผลการรับฟัง", "เกี่ยวกับเรา", "สมัครเป็นผู้ให้ความเห็นร่างกฎหมาย", and "ติดต่อเรา". The main content area features a large banner with the text "ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. นายวราภพ วีริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ" (Draft of the Bill on Facilitating the Consideration and Issuance of Licenses and Services to the People, B.E. Mr. Waraphap Weerayorin, Member of Parliament, and his team). Below the banner, it states "รับฟังตั้งแต่ วันที่ 14 กันยายน 2566 เป็นต้นไป" (Public hearing starting from September 14, 2023, onwards). At the bottom, there is a footer with the text "สถานะ: [เปิดรับความคิดเห็น](#)" (Status: [Open for public hearing](#)) and "ผู้แสดงความเห็นได้ 4 คน เห็นด้วย 100% ไม่เห็นด้วย 0% งดออกเสียง 0%" (4 people have expressed their views, 100% in favor, 0% against, 0% abstained).

(1.3) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ประกอบด้วย

1. สำนักนายกรัฐมนตรี
2. กระทรวงกลาโหม
3. กระทรวงการคลัง
4. กระทรวงการต่างประเทศ
5. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
6. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
7. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
8. กระทรวงคมนาคม
9. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
10. กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
11. กระทรวงพลังงาน
12. กระทรวงพาณิชย์
13. กระทรวงมหาดไทย
14. กระทรวงยุติธรรม
15. กระทรวงแรงงาน
16. กระทรวงวัฒนธรรม
17. กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
18. กระทรวงศึกษาธิการ
19. กระทรวงสาธารณสุข

- 20. กระทรวงอุตสาหกรรม
- 21. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
- 22. คณะกรรมการพัฒนากฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(2) การรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการอื่น

(ไม่มี)

6. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

6.1 ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

6.1.1. จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

โดยมีเข้าชมจำนวน จำนวน 694 คน และมีผู้แสดงความคิดเห็นจำนวน 9 คน

1) เพศ

ชาย จำนวน 6 คน (66.67%)

หญิง จำนวน 2 คน (22.22%)

ไม่ระบุเพศ 1 คน (11.11%)

2) ช่วงอายุ

20 หรือต่ำกว่า จำนวน 1 คน (11.11%)

21 - 30 จำนวน 2 คน (22.22%)

31 - 40 จำนวน 2 คน (22.22%)

41 - 50 จำนวน 1 คน (11.11%)

51 - 60 จำนวน 2 คน (22.22%)

61 ขึ้นไป จำนวน 1 คน (11.11%)

3) ระดับการศึกษา

ประถมศึกษา หรือต่ำกว่า (จำนวน 0 คน) (0%)

มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. จำนวน 1 คน (11.11%)

ปริญญาตรี จำนวน 6 คน (66.67%)

สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 2 คน (22.22%)

4) อาชีพ

รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 2 คน (22.22%)

ข้าราชการบำนาญ จำนวน 1 คน (11.11%)

ค้าขาย/ทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน 2 คน (22.22%)

เกษตรกร จำนวน 0 คน (0%)

รับจ้าง จำนวน 2 คน (22.22%)

นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 2 คน (22.22%)

อื่น ๆ โปรตรระบุ จำนวน 0 คน (0%)

6.1.2 จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

หน่วยงานที่แสดงความคิดเห็น มีดังนี้

- 1) กระทรวงมหาดไทย
- 2) กระทรวงศึกษาธิการ
- 3) กระทรวงการคลัง
- 4) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- 5) กระทรวงการต่างประเทศ
- 6) กระทรวงยุติธรรม
- 7) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
- 8) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 9) กระทรวงสาธารณสุข
- 10) กรมการกงสุล
- 11) กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ
- 12) กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
- 13) กรมประชาสัมพันธ์
- 14) กรมควบคุมมลพิษ
- 15) กรมทรัพยากรน้ำ
- 16) กรมทรัพยากรธรณี
- 17) กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
- 18) กรมทรัพยากรน้ำบาดาล
- 19) กรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม
- 20) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)
- 21) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- 22) สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- 23) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
- 24) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 25) สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- 26) องค์การสวนพฤกษศาสตร์
- 27) องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
- 28) องค์การสวนสัตว์แห่งประเทศไทย

6.2 ผลการรับฟัง

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th และจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง สรุปได้ดังนี้

1) ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการหรือคณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกามีหน้าที่ตรวจสอบความเหมาะสมของขั้นตอนและระยะเวลาในระบบอนุญาตก่อนส่งให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ประชาชนจำนวน 8 คน เห็นด้วยกับคำถามนี้ แต่ไม่ได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด <i>(เว็บไซต์)</i></p>	<p>ประชาชนจำนวน 1 คน ไม่เห็นด้วยกับประเด็นคำถามนี้ แต่ไม่ได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด <i>(เว็บไซต์)</i></p>
<p>เนื่องจากคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการได้มีการรวบรวมข้อมูลงานบริการของหน่วยงานต่าง ๆ ไว้ครบถ้วน เป็นหน่วยงานกลางในการพิจารณาตรวจสอบและกลั่นกรองการกำหนดระยะเวลาในการอนุญาตให้มีมาตรฐานกลาง ซึ่งมาตรฐานกลางควรมีความหลากหลายให้เหมาะสมตามชนิดประเภทของงานบริการ ทั้งนี้ การวางหลักเกณฑ์ที่กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ได้แก่ หลักการตอบสนอง (Responsiveness) คือ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดและสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองความคาดหวังหรือความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง และหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลองค์การที่ดีมีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานโดยใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสมให้องค์การสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงานและระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุด <i>(กระทรวงมหาดไทย)</i></p>	<p>ควรกำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการคณะใดคณะหนึ่งเท่านั้น อีกทั้ง คณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาไม่น่ามีความเชี่ยวชาญมากพอที่จะตรวจสอบความเหมาะสมของขั้นตอนและระยะเวลาในระบบอนุญาตได้ <i>(สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค)</i></p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>การกำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) มีหน้าที่ตามกฎหมายในการตรวจสอบความเหมาะสมของขั้นตอนก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไปนั้นมีความเหมาะสมเนื่องจากตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 กำหนดให้ ก.พ.ร. มีอำนาจหน้าที่เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการพัฒนาระบบราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ซึ่งรวมถึงวิธีปฏิบัติราชการ ดังนั้น ในการพิจารณาความเหมาะสมของขั้นตอนและระยะเวลาการอนุญาต จึงควรกำหนดอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายให้ ก.พ.ร. เป็นผู้ดำเนินการ <i>(กระทรวงการคลัง)</i></p>	<p>เนื่องจากกฎหมายบางฉบับมีลักษณะเป็นกฎหมายพิเศษและมีข้อจำกัดในทางเทคนิคในการที่ต้องใช้บุคคลหรือหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในเรื่องนั้น ๆ ในการพิจารณาอนุญาต ซึ่งหากกำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการหรือคณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจสอบความเหมาะสมของขั้นตอนและระยะเวลาในระบบอนุญาตก่อนส่งให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอาจก่อให้เกิดความล่าช้า เนื่องจากร่างมาตราดังกล่าวได้มีการกำหนดจำนวนวันเพื่อพิจารณาอนุญาตอยู่แล้วตามวรรคห้า ทั้งหากต้องการขอขยายระยะเวลาเพื่อพิจารณาเพิ่มจะต้องมีการเสนอรัฐมนตรีเพื่้ออกเป็นกฎกระทรวง และหากหน่วยงานเห็นว่าสามารถอนุญาตได้เร็วขึ้น ซึ่งมาตรา 9 ก็ได้กำหนดให้ต้องมีการปรับปรุงคู่มือประชาชนทุก 2 ปีเช่นกัน แต่อาจจะให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการตรวจสอบความเหมาะสมก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่้ออกประกาศเป็นกฎกระทรวงขยายระยะเวลาอนุญาตก็ได้ <i>(กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา)</i></p>
<p>การกำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการมีหน้าที่ตรวจสอบความเหมาะสมของขั้นตอนและระยะเวลาในระบบอนุญาตจะทำให้มีการพิจารณากลับกรองหรือทบทวนวิธีปฏิบัติงานราชการของหน่วยงานภาครัฐโดยผู้ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญในแต่ละด้านก่อนเสนอเรื่องให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา อันจะส่งผลให้มีการวิเคราะห์ถึงผลกระทบและปัญหาในทางปฏิบัติก่อนเวียนแจ้งให้หน่วยงานของรัฐนำไปปฏิบัติ <i>(กระทรวงศึกษาธิการ)</i></p>	<p>การกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการมีหน้าที่ตรวจสอบความเหมาะสมของขั้นตอนและระยะเวลาในระบบอนุญาตก่อนส่งให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา เนื่องจากตามพระราชบัญญัติบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 มาตรา 71/9 และมาตรา 71/10 กำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการมีอำนาจหน้าที่เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการพัฒนาระบบราชการและงานของรัฐอย่างอื่น โดยมีสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการดังกล่าว และหน้าที่อื่นตามที่</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>กฎหมายหรือคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ กำหนด ด้วยเหตุนี้หน้าที่ในการตรวจสอบความเหมาะสมของขั้นตอนและระยะเวลาในระบบอนุญาตก่อนส่งให้ คณะรัฐมนตรีพิจารณา จึงสมควรให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ดังนั้น การที่ร่างมาตรา 8 กำหนดให้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ทำหน้าที่ดังกล่าวจึงอาจไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์และไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 (<i>กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม</i>)</p>
<p>เนื่องจากการที่หน่วยงานผู้อนุญาตต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน โดยให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ สามารถตรวจสอบขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งถือว่าเป็นการกำหนดมาตรการป้องกันไม่ให้หน่วยงานราชการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ (<i>กระทรวงแรงงาน</i>)</p>	<p>การกำหนดให้คณะกรรมการพัฒนากฎหมาย ตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา มีหน้าที่ตรวจสอบความเหมาะสมของขั้นตอนและระยะเวลาในระบบอนุญาตก่อนส่งให้ คณะรัฐมนตรีพิจารณา เห็นว่า คณะกรรมการพัฒนากฎหมายฯ มีหน้าที่ในการพิจารณาและจัดทำร่างกฎหมายตามที่ คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย และเสนอความเห็นเกี่ยวกับการให้มีหรือแก้ไขปรับปรุงหรือยกเลิกกฎหมาย ช่วยเหลือและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการร่างกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐ ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาหลักกฎหมาย และการบริหารราชการแผ่นดินเป็นหลัก จึงเห็นว่า หากกำหนดให้คณะกรรมการพัฒนากฎหมาย มีหน้าที่ตรวจสอบความเหมาะสมของขั้นตอนและระยะเวลาในระบบอนุญาตนั้น อาจเป็นการกำหนดหน้าที่ไม่ตรงกับหน้าที่และภารกิจหลักของคณะกรรมการพัฒนาระบบกฎหมายหรือไม่ จึงเห็นควรทบทวนในประเด็นนี้ (<i>กระทรวงศึกษาธิการ</i>)</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ส่งเสริมการพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการของหน่วยงานของรัฐ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน และคณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกามีหน้าที่พิจารณาตรวจสอบกฎหมายที่ใช้บังคับที่ไม่ก่อให้เกิดภาระแก่การประกอบอาชีพหรือธุรกิจของบุคคล หรือให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลหรือการพัฒนาเศรษฐกิจ ดังนั้น ทั้งสองหน่วยงานดังกล่าว จึงมีความเหมาะสมที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบขั้นตอนและระยะเวลาการอนุญาต (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ)</p>	
<p>เนื่องจากมีความเหมาะสมที่จะกำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการหรือคณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกามีหน้าที่ตรวจสอบความเหมาะสมของขั้นตอนและระยะเวลาในระบบอนุญาตก่อนส่งให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา (กรมประชาสัมพันธ์)</p>	
<p>เนื่องจากเป็นขั้นตอนที่ให้อำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการและคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการในการตรวจสอบความเหมาะสมของขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ส่วนคณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา ไม่ได้ระบุไว้ในข้อ 8 โดยคณะกรรมการพัฒนากฎหมายไม่มีอำนาจโดยตรงในการตรวจสอบการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>เพราะกระบวนการอนุมัติ อนุญาตเป็นการพิจารณาข้อมูลความปลอดภัยโดยอาศัยข้อมูลทางวิทยาศาสตร์หรือทางวิชาการเป็นหลักซึ่งจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการพิจารณาอย่างรอบคอบเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค และหน่วยงานมีการปรับปรุงกระบวนการอย่างต่อเนื่องให้สอดคล้องกับสถานการณ์และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน (<i>สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา</i>)</p>	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- **กระทรวงแรงงาน** ได้มีข้อสังเกตว่า ตามร่างมาตรา 8 การกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตไว้เพียง 15 วัน อาจกระทบกับกระบวนการขั้นตอนในการพิจารณาอนุญาตที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะ และการเสนอให้ต้องมีการออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดการพิจารณาอนุญาตที่ไม่สามารถดำเนินการได้ภายใน 15 วัน ย่อมเป็นการซ้ำซ้อนกับระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายเฉพาะแต่ละฉบับแล้ว
- **กระทรวงการต่างประเทศ** ได้มีข้อสังเกตว่า ควรให้ผู้อนุญาตได้มีโอกาสชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นด้วย และควรมีการหารือกับหน่วยงานต่าง ๆ อย่างใกล้ชิดด้วย เนื่องจากแต่ละหน่วยงานมีขั้นตอนการดำเนินงานที่แตกต่างกัน
- **กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ** ได้มีข้อสังเกตว่า ควรมีหน่วยงานภายนอกตรวจสอบความเหมาะสมของขั้นตอนและระยะเวลาในระบบอนุญาตก่อนส่งให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยอาจเป็นคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการหรือคณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เพื่อให้เกิดความรอบคอบในการบังคับใช้กฎหมายซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อประชาชน

2) ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดระยะเวลาการพิจารณาอนุญาตโดยต้องกระทำให้แล้วเสร็จภายใน 15 วันหรือตามที่กฎหมายกำหนดแล้วแต่ระยะเวลาใดจะน้อยกว่าไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ประชาชนจำนวน 9 คน เห็นด้วยกับคำถามนี้ แต่ไม่ได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด (<i>เว็บไซต์</i>)</p>	<p>เนื่องจากงานบริการของแต่ละหน่วยงานมีความแตกต่างกัน บังคับใช้ด้วยกฎหมาย ระเบียบที่แตกต่างกัน จึงมีการใช้อำนาจเฉพาะ มีขั้นตอน</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>กระบวนการ หรือวิธีพิจารณาที่แตกต่างกัน งานบริการบางประเภทจึงไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ภายใน 15 วัน เช่น งานบริการบางประเภทต้องลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริง หรือกฎหมาย ระเบียบกำหนดให้ตั้งคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาดำเนินการ จึงควรที่จะกำหนดระยะเวลาให้เหมาะสมกับลักษณะของงานแต่ละประเภทและพิจารณาจากจำนวนขั้นตอนต่าง ๆ ประกอบด้วย <i>(กระทรวงมหาดไทย)</i></p>
<p>เนื่องจากการกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน หรือตามที่มิ กฎหมายกำหนดแล้วแต่ระยะเวลาใดจะน้อยกว่า เป็นการกำหนดมาตรการในการพิจารณาอนุญาต เพื่อไม่ให้เกิดความล่าช้า <i>(กระทรวงแรงงาน)</i></p>	<p>เนื่องจากหน่วยงานของรัฐมีระเบียบขั้นตอน การปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน อีกทั้งมีภาระหน้าที่ มากน้อยแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการ พิจารณาอนุญาตคำร้องหรือคำขอใดที่จะต้อง กระทำในรูปแบบของคณะกรรมการ จะต้องมีการเริ่มดำเนินการตั้งแต่ชั้นยื่นคำร้องหรือคำขอ ต่อหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการนั้น ๆ ตรวจพิจารณาความถูกต้องของเอกสารหลักฐาน ในเบื้องต้นแล้วจึงกำหนดนัดเรียกประชุม คณะกรรมการเพื่อพิจารณาคำร้องหรือคำขอ ดังนั้น จะเห็นได้ว่าระยะเวลา 15 วันดังกล่าว ไม่เพียงพอและไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็น จริ่งในทางปฏิบัติ <i>(กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา)</i></p>
<p>โดยไม่ได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด <i>(กระทรวงการต่างประเทศ)</i></p>	<p>เนื่องจากกระบวนการงานบางประเภทมีข้อมูล จำนวนมากประกอบกับต้องใช้ความรอบคอบ ในการพิจารณา ส่งผลให้ใช้ระยะเวลาเกินกว่า 15 วัน เช่น ตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขึ้นทะเบียนที่ปรึกษา พ.ศ. 2560 ข้อ 15 กำหนดให้สำนักงานบริหาร หนี้สาธารณะตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วน ของข้อมูลที่ปรึกษาให้แล้วเสร็จภายใน 40 วัน นับแต่วันที่ข้อมูลครบถ้วนและถูกต้อง ซึ่งเป็นการ กำหนดระยะเวลาพิจารณาการขึ้นทะเบียนที่</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>ปรึกษาเกินกว่า 15 วัน ดังนั้น การกำหนดเวลาตามร่าง มาตรา 8 วรรคห้าที่กำหนดให้พิจารณาอนุญาตภายใน 15 วัน อาจไม่เพียงพอสำหรับการพิจารณาข้อมูลที่ปรึกษาประกอบการขึ้นทะเบียนฯ จึงควรขยายระยะเวลาสำหรับการพิจารณาดังกล่าว <i>(กระทรวงการคลัง)</i></p>
	<p>เนื่องจากบางหน่วยงานมีกระบวนการ ขั้นตอน และวิธีการพิจารณาอนุญาตที่แตกต่างกัน จึงอาจจะไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ภายใน 15 วัน โดยควรให้เป็นดุลยพินิจของหน่วยงานที่จะกำหนดระยะเวลา เนื่องจากการอนุญาตแต่ละเรื่องมีขั้นตอน กระบวนการที่แตกต่างกัน <i>(กระทรวงศึกษาธิการ)</i></p>
	<p>เห็นควรให้คงหลักการเดิมตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ที่ไม่ได้กำหนดระยะเวลาของการพิจารณาออกใบอนุญาตไว้ เนื่องจากการออกใบอนุญาตแต่ละฉบับมีข้อมูล ข้อกฎหมาย หรือข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาออกใบอนุญาตมากหรือน้อยแตกต่างกัน <i>(กรมทรัพยากรน้ำบาดาล)</i></p>
	<p>หากนำไปใช้ในภาพรวมทุกกระบวนการ โดยเฉพาะกระบวนการที่มีความเสี่ยงสูง ซึ่งหน่วยงานต้องใช้ระยะเวลาพิจารณาเกิน 15 วัน เพื่อให้การพิจารณามีความรอบคอบและไม่เกิดผลกระทบในภายหลัง จะส่งผลให้หน่วยงานปฏิเสธการอนุญาต และผู้รับบริการเสียเวลาในการยื่นคำขอใหม่ รวมทั้งอาจเกิดการฟ้องร้องกันในภายหลัง <i>(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ)</i></p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>เนื่องจากเป็นบทบัญญัติที่ต้องคำนึงถึงความเสี่ยงและผลกระทบของแต่ละใบอนุญาตที่มีความรุนแรงไม่เท่ากันด้วย เนื่องจากระยะเวลา 15 วัน ในบางกรณีอาจพ้นวิสัยที่หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐส่วนใหญ่จะสามารถดำเนินการได้ และอาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย อนามัย และทรัพย์สินของประชาชน รวมตลอดทั้งกฎกระทรวงตามร่างมาตรา 8 วรรคห้า ก็อาจจำเป็นต้องกำหนดกระบวนการเกี่ยวกับการพิจารณาอนุญาตเป็นจำนวนมากจนกระทั่งเป็นการยากที่กำหนดให้ใหม่ได้ ดังนั้น จึงเห็นควรมีการทบทวนบทบัญญัติในส่วนดังกล่าวให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับระยะเวลาที่หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถปฏิบัติได้จริงในแต่ละกรณี รวมตลอดทั้งควรคำนึงถึงความเสี่ยงและผลกระทบของแต่ละใบอนุญาตที่มีความรุนแรงไม่เท่ากันด้วย</p> <p><i>(สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา)</i></p>
	<p>เนื่องจากกรอบระยะเวลาไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริง และไม่สามารถกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตให้น้อยกว่า 15 วันได้ เนื่องจากมีขั้นตอนการขอความเห็นจาก คณะอนุกรรมการ และคณะกรรมการเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้อนุญาต ซึ่งคณะอนุกรรมการ และคณะกรรมการมีองค์ประกอบช่วยในการพิจารณาในส่วนกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้แทนจาก สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สภาวิชาชีพต่าง ๆ เป็นต้น นอกจากนี้ บางธุรกรรมมีรายละเอียดและต้องมีการตรวจสอบมาตรฐานค่อนข้างมาก ทำให้ไม่สามารถพิจารณาอนุญาตได้ภายใน 15 วัน</p> <p><i>(กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ)</i></p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>เนื่องจากการพิจารณาอนุญาตผลิตภัณฑ์ที่มีความเสี่ยงสูง ต้องพิจารณารายละเอียดในเชิงวิชาการ เช่น ด้านความปลอดภัย การตรวจสอบสถานที่ผลิต ประกอบการพิจารณาอนุญาตด้วย จึงไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 15 วันได้ หากพิจารณาไม่รอบคอบจะเกิดผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเป็นวงกว้าง (<i>สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา</i>)</p>
	<p>การกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตภายใน 15 วัน หรือตามที่มีกฎหมายกำหนดแล้วแต่ระยะเวลาได้น้อยกว่า หากไม่สามารถดำเนินการภายใน 15 วันได้ให้หน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาต เสนอรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาออกกฎกระทรวงกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตนั้น ซึ่งในส่วนของ การอนุญาตใบรับรองรุ่นการผลิตวัคซีนและชีววัตถุไม่สามารถดำเนินการตามระยะเวลาดังกล่าวได้ เนื่องจากการรับรองรุ่นการผลิตฯ ต้องใช้เทคนิคและวิธีการในการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการทั้งในด้านคุณภาพและประสิทธิภาพ เนื่องจากส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชน (<i>กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์</i>)</p>
	<p>เนื่องจากการกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตไว้ภายใน 15 วัน หรือตามที่มีกฎหมายกำหนดแล้วแต่ระยะเวลาใดจะน้อยกว่า จำเป็นที่จะต้องพิจารณาบริบทของการยื่นคำขอ อนุญาต ขออนุมัติ ในแต่ละกรณีด้วย ซึ่งอาจมีเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องจำนวนมากและมีกระบวนการที่จะต้องใช้เวลาในการพิจารณาหลายขั้นตอน เห็นควรให้หน่วยงานของรัฐจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน โดยระบุขั้นตอน และระยะเวลาที่หน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินการได้จริง และหากหน่วยงานใดระบุขั้นตอน</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	การดำเนินงานที่ไม่เหมาะสมกระบวนการเหล่านี้ ย่อมถูกตรวจสอบโดยคณะกรรมการพัฒนาระบบ ราชการอีกชั้นหนึ่งอยู่แล้ว (<i>กรมประชาสัมพันธ์</i>)

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้มีข้อเสนอแนะว่า ควรขยายกรอบระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตตามคำร้องหรือคำขอภายในกำหนด 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำร้องหรือคำขอ และเอกสารถูกต้องครบถ้วน ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 39/1

3) ท่านเห็นด้วยที่กำหนดให้ผู้อนุญาตจะต้องตรวจสอบ ทบทวน และปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตตามที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชนเป็นประจำอย่างน้อยทุกสองปี หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ประชาชนจำนวน 9 คน เห็นด้วยกับคำถามนี้ แต่มีได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด (<i>เว็บไซต์</i>)	ควรกำหนดให้ผู้อนุญาตจะต้องตรวจสอบ ทบทวน และปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน และ ระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตเป็นประจำ ทุก 5 ปี เพื่อให้สอดคล้องกับร่างมาตรา 7 ที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะพิจารณา กฎหมายที่ให้อำนาจในการอนุญาตอย่างน้อย ทุก 5 ปี และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์ การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 ที่กำหนดให้มีการ ประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุก 5 ปี และโดย ที่ระยะเวลา 2 ปีดังกล่าว สภาพการณ์ เทคโนโลยี และความเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ อาจยังไม่มี ความแตกต่างไปจากเดิมมากเกินไปอันทำให้คู่มือ สำหรับประชาชนล้าสมัยหรือไม่สามารถปฏิบัติ ตามได้ (<i>กรมทรัพยากรน้ำบาดาล</i>)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>การกำหนดให้ผู้อนุญาตจะต้องตรวจสอบ ทบทวน และปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตฯ เพราะหน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของภารกิจ คุณภาพการให้บริการ ความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ ประกอบการ ทบทวน ปรับปรุงกระบวนการ ซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ข้อที่ 7 “มีการประเมินผล การปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ” ตามพระราช กฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 และมีข้อสังเกต เพิ่มเติมว่าระยะเวลาในการตรวจสอบ ทบทวน และปรับปรุงกระบวนการควรกำหนดให้เหมาะสม ตามประเภทของงานบริการ <i>(กระทรวงมหาดไทย)</i></p>	<p>เนื่องจากการกำหนดให้ผู้อนุญาตจะต้อง ตรวจสอบ ทบทวน และปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต อาจเป็นการสร้างภาระให้กับหน่วยงาน และอาจ ทำให้ประชาชนเกิดความสับสนได้ เพราะจะต้อง ศึกษาทำความเข้าใจกระบวนการขั้นตอนในการ พิจารณาอนุญาตใหม่ทุก ๆ 2 ปี <i>(กรมทรัพย์ากร ทางทะเลและชายฝั่ง)</i></p>
<p>การกำหนดให้ผู้อนุญาตจะต้องตรวจสอบ ทบทวน และปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน และ ระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตตามที่กำหนด ในคู่มือสำหรับประชาชนเป็นประจำอย่างน้อย ทุก 2 ปี เนื่องจากจะช่วยป้องกันการสร้างภาระ ต่อประชาชนโดยไม่จำเป็น และเป็นการ เสริมสร้างประสิทธิภาพและความรวดเร็วในการ ปฏิบัติราชการ โดยเฉพาะการอำนวยความสะดวก แก่ประชาชน แต่โดยที่ การพิจารณา อนุญาตในแต่ละบริบทอาจมีหลักเกณฑ์ และ เงื่อนไข หรือผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ ที่แตกต่างกัน จึงเป็นการสมควรรับฟังความคิดเห็น ของหน่วยงานผู้อนุญาตในประเด็นนี้ประกอบด้วย โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ และการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ที่เหมาะสม <i>(กระทรวงยุติธรรม)</i></p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>การกำหนดให้มีการตรวจสอบ ทบทวน และปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตตามที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชนเป็นประจำอย่างน้อยทุก 2 ปี เพราะจะทำให้การให้บริการจากหน่วยงานของรัฐทันสมัย สอดคล้องกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป <i>(กระทรวงศึกษาธิการ)</i></p>	
<p>เนื่องจากการตรวจสอบ ทบทวน และปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต จะได้มีความสอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป <i>(กระทรวงแรงงาน)</i></p>	
<p>เพราะการกำหนดให้ผู้อนุญาตต้องตรวจสอบ ทบทวน และปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตตามที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชนเป็นประจำอย่างน้อยทุก 2 ปี จะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชนของหน่วยงานของรัฐให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทในปัจจุบัน และเพื่อให้การอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน อันเป็นบริการสาธารณะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ <i>(กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา)</i></p>	
<p>เนื่องจากการกำหนดให้มีการปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาตามที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชนเป็นประจำอย่างน้อยทุก 2 ปี จะช่วยอำนวยความสะดวกให้ประชาชนได้รับบริการจากภาครัฐที่รวดเร็วยิ่งขึ้น <i>(กระทรวงการคลัง)</i></p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>เนื่องจากปัจจุบันเทคโนโลยีที่นำมาใช้กับการให้บริการประชาชนมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว การทบทวนและปรับปรุงคู่มือประชาชนทุก ๆ 2 ปี เป็นระยะเวลาที่พอสอดคล้องกับพัฒนาการของเทคโนโลยี แต่ถ้าหากมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการให้บริการประชาชนก่อนครบวงรอบ 2 ปี ของการทบทวน ก็ควรดำเนินการปรับปรุงคู่มือประชาชนทันที นอกจากนี้ เห็นควรให้มีการระบุ version ของเอกสารเพื่อให้ผู้ใช้งานไม่สับสนในการอ้างอิงข้อมูลจากคู่มือดังกล่าว (กระทรวงการต่างประเทศ)</p>	
<p>เพราะการกำหนดให้ทบทวนและปรับปรุง (Re-Process) ทุก 2 ปี ซึ่งเป็นการกำหนดเวลาบังคับให้มีการปรับปรุงแก้ไขคู่มือสำหรับประชาชน ที่ดำเนินการให้สอดคล้องกับรูปแบบของการบริการในปัจจุบัน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ)</p>	
<p>การกำหนดให้ผู้อนุญาตจะต้องตรวจสอบ ทบทวน และปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตเป็นประจำ อย่างน้อยทุก 2 ปี (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค)</p>	
<p>เพื่อเป็นการปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน (กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ)</p>	
<p>เนื่องจากสังคมปัจจุบันมีพัฒนาการทางเทคโนโลยีที่รวดเร็ว ซึ่งอาจมีกลไกที่สามารถอำนวยความสะดวกกับประชาชนในการยื่นคำขอ อนุญาตได้มากขึ้น จึงจำเป็นต้องมีการทบทวน</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
กระบวนการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตอยู่เสมอ (<i>กรมประชาสัมพันธ์</i>)	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- กระทรวงแรงงาน ได้มีข้อสังเกตว่า พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมาย และการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 ได้กำหนดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย อย่างน้อยทุก 5 ปี นับแต่วันที่กฎหมายนั้นเริ่มผลใช้บังคับอยู่แล้ว จึงอาจไม่มีความจำเป็นในการตรวจสอบ ทบทวน และปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในคู่มือ สำหรับประชาชน

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ได้มีข้อสังเกตว่า ควรนำสถิติเรื่อง ร้องเรียนและสถิติเรื่องล่าช้ามาใช้ประกอบการพิจารณาทบทวนด้วย

4) ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้การประกอบกิจการหรือดำเนินการใดที่ประชาชนต้อง ขออนุญาตจากผู้อนุญาตมากกว่าหนึ่งราย สามารถถือใบอนุญาตหลักเป็นใบอนุญาตแทนใบอนุญาต อื่นที่เกี่ยวข้องได้ โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตที่เหลือให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ประชาชนจำนวน 9 คน เห็นด้วยกับคำถามนี้ แต่มีได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด (<i>เว็บไซต์</i>)	เพราะการพิจารณาออกใบอนุญาตในแต่ละเรื่อง ต้องพิจารณาหลักเกณฑ์ของกฎหมายแต่ละฉบับ แตกต่างกัน การพิจารณาใบอนุญาตในเรื่องใด จึงเป็นหน้าที่เฉพาะของหน่วยงานที่บังคับใช้ กฎหมายในเรื่องนั้น ยกตัวอย่าง กรณีการยื่นขอ จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า และประสงค์จะขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มหรือ จดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะกับกรมสรรพากร ร่างพระราชบัญญัติฯ มาตรา 19 และมาตรา 20 กำหนดให้กรมพัฒนาธุรกิจการค้ามีอำนาจ พิจารณาคำขออนุญาตจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และธุรกิจเฉพาะแทนกรมสรรพากรได้ แต่ในกรณี ดังกล่าว เจ้าพนักงานกรมสรรพากรจะต้อง ดำเนินการตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 57) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และการออกใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ลงวันที่ 25 ตุลาคม 2537 และประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีธุรกิจเฉพาะ (ฉบับที่ 9) เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และการออกใบทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะ ลงวันที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ. 2547 ซึ่งเจ้าพนักงานกรมสรรพากรต้องดำเนินการตรวจสอบคำขอจดทะเบียนและตรวจสอบข้อเท็จจริงก่อนดำเนินการออกใบทะเบียน เช่น การมีอยู่จริงของสถานประกอบการตามเอกสารที่ยื่นพร้อมกับคำขอจดทะเบียน เป็นต้น จึงควรให้มีการพิจารณาต่อร่างพระราชบัญญัติฯ มาตรา 19 และมาตรา 20 อย่างรอบคอบ (<i>กระทรวงการคลัง</i>)</p>
<p>เนื่องจากการลดความซ้ำซ้อน ลดขั้นตอนลดภาระให้กับประชาชน เกิดประโยชน์ต่อผู้ประกอบการและเป็นการส่งเสริมการลงทุน (<i>กระทรวงมหาดไทย</i>)</p>	<p>เนื่องจากกฎหมายแต่ละฉบับมีเจตนารมณ์ในการบังคับใช้เพื่อคุ้มครองสังคมในเรื่องนั้น ๆ เป็นการเฉพาะ ซึ่งหน่วยงานของรัฐแต่ละหน่วยงานมีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายที่แตกต่างกัน และในขณะเดียวกัน กฎหมายฉบับหนึ่งซึ่งเป็นหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งอาจไปเกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับอื่น ซึ่งเป็นหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานของรัฐอื่น รวมถึงกรณีหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจในกฎหมายหลายฉบับ การอนุญาตหลักจึงต้องพิจารณาจากเจตนารมณ์ของกฎหมายและอำนาจตามกฎหมายแต่ละฉบับประกอบกันว่าสามารถกระทำได้หรือไม่ ซึ่งเห็นว่าการอนุญาตหลักสามารถมีได้ในกิจการบางกลุ่มที่ต้องขออนุญาต และมีใบอนุญาตหลายใบเพื่อประกอบกิจการ แต่ผู้อนุญาตใบอนุญาตหลายใบดังกล่าวข้างต้นนั้นจะต้องเป็นหน่วยงานเดียวกันหรือบุคคลเดียวกัน</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>ในขณะที่กิจการบางกลุ่มเป็นไปได้โดยกฎหมายที่จะกำหนดให้มีการอนุญาตหลัก เพราะผู้อนุญาตตามกฎหมายมิใช่บุคคลเดียวกัน ผู้อนุญาตตามกฎหมายฉบับนั้นจึงไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะไปอนุญาตแทนผู้อนุญาตตามกฎหมายอื่นได้ ประกอบกับกฎหมายแต่ละฉบับมีเจตนารมณ์ในการบังคับใช้เพื่อคุ้มครองสังคมในเรื่องนั้น ๆ เป็นการเฉพาะ แม้กฎหมายแต่ละเรื่องจะมีความเกี่ยวข้องกันแต่ก็ไม่สามารถนำมาอนุญาตแทนกัน โดยกำหนดให้เป็นเรื่องหลักหรือเรื่องรอง กิจการบางกลุ่มจึงไม่อาจมีใบอนุญาตหลักเป็นใบอนุญาตแทนใบอนุญาตอื่นที่เกี่ยวข้องได้ และหากกำหนดให้ถือใบอนุญาตหลักเป็นใบอนุญาตแทนใบอนุญาตอื่นที่เกี่ยวข้องได้ในการประกอบกิจการทุกประเภท อาจทำให้เกิดปัญหาและผลกระทบต่อระบบการบริหารประเทศโดยรวม ตลอดจนอาจส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และสิ่งแวดล้อมในระยะยาวได้ ฉะนั้น โดยความเป็นไปได้แล้ว ใบอนุญาตชนิดหนึ่งจึงไม่อาจให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตในเรื่องอื่นด้วย กล่าวโดยสรุปได้ว่าการอนุญาตหลัก (Super License) สามารถกระทำได้ในกิจการที่หน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตเป็นบุคคลเดียวกันและกฎหมายเปิดช่องให้สามารถกระทำได้ จึงต้องพิจารณาเป็นรายกรณีไป โดยอาจกำหนดเป็นพระราชกฤษฎีกาว่าให้มีการอนุญาตหลัก (Super License) ในกิจการใดที่สามารถกระทำได้บ้าง ดังนั้น จึงเห็นควรทบทวนหลักการในประเด็นนี้ <i>(กระทรวงศึกษาธิการ)</i></p>
<p>เนื่องจากหลักการดังกล่าวเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการลดระยะเวลาขั้นตอนการพิจารณาอนุญาต และลดค่าใช้จ่ายของผู้ประกอบการในกรณีการประกอบกิจการที่ต้องขอรับใบอนุญาตจำนวนมาก <i>(กระทรวงแรงงาน)</i></p>	<p>การกำหนดให้ การประกอบกิจการหรือดำเนินการใดที่ ประชาชนต้องขออนุญาตจากผู้อนุญาตมากกว่าหนึ่งราย สามารถถือใบอนุญาตหลักเป็นใบอนุญาตแทนใบอนุญาตอื่นที่เกี่ยวข้องได้ ควรพิจารณาให้ผู้อนุญาตแต่ละรายเป็นผู้ออกใบอนุญาตเอง เนื่องจากการขออนุญาตต่าง ๆ</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>ที่หน่วยงานของรัฐเป็นผู้อนุญาตนั้น ล้วนแต่เป็นไปตามข้อกำหนดหรือระเบียบที่ใช้บังคับของหน่วยงานนั้น ๆ <i>(กรรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม)</i></p>
<p>เนื่องจากการลดภาระของผู้ขออนุญาต ทั้งเรื่องขั้นตอนการขออนุญาต และเรื่องภาระค่าใช้จ่ายในการติดต่อหน่วยราชการ <i>(กระทรวงการต่างประเทศ)</i></p>	<p>เนื่องจากการพิจารณาอนุญาตให้ประชาชนประกอบกิจการหรือดำเนินการใดนั้น จะต้องกระทำโดยผู้ที่กฎหมายกำหนดให้มีอำนาจในการอนุญาต และกฎหมายแต่ละฉบับก็มีการวางแนวทางในการให้อุญาตประกอบกิจการหรือดำเนินการใดเป็นการเฉพาะ การอนุญาตเพียงหน่วยงานเดียวอาจทำให้เกิดผลกระทบหรือทำให้เกิดความเสียหายได้ <i>(กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)</i></p>
<p>เพราะการใช้ระบบอนุญาตหลัก (Super License) เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในกรณีการประกอบกิจการที่ต้องขอใบอนุญาตจำนวนมาก โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ใบอนุญาตใดเป็นใบอนุญาตหลัก และใบอนุญาตอื่นเป็นใบอนุญาตรอง <i>(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ)</i></p>	<p>เนื่องจากการพิจารณาอนุญาตในบางเรื่องไม่อาจที่จะให้องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งก้าวล่วงไปใช้อำนาจแทนหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นได้ โดยเฉพาะกรณีการอนุญาตให้เข้าใช้สถานที่ของหน่วยงานของรัฐที่เป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบสถานที่นั้น ๆ เช่น พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 มาตรา 20 กำหนดให้ "ผู้ใดประสงค์จะสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขออนุญาตพร้อมด้วยบทภาพยนตร์เค้าโครงและเรื่องย่อของภาพยนตร์ที่จะสร้างต่อสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว และต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ และหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบสถานที่ที่จะใช้สร้างภาพยนตร์ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง" จะเห็นได้ว่าบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวมีความมุ่งหมายที่จัดให้บุคคลในชุมชนมีส่วนร่วมในการพิจารณาอนุญาตการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในพื้นที่ของตนเพื่อสงวนหรือรักษาไว้ซึ่งสิทธิชุมชนในท้องถิ่นนั้น และหากเกิดความ</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>เสียหายจากการพิจารณาอนุญาตที่ได้กระทำไป โดยหน่วยงานของรัฐแห่งเดียว แต่ไปก่อให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐเจ้าของพื้นที่ เช่นนี้ ย่อมก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมกับหน่วยงานของรัฐเจ้าของพื้นที่ที่ได้รับ ความเสียหายเช่นว่านั้น นอกจากนี้ กฎหมายบางฉบับนั้น มีลักษณะเป็นกฎหมายพิเศษและมีข้อจำกัดในทางเทคนิคในการที่ต้องใช้บุคคลหรือหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในเรื่องนั้น ๆ ในการพิจารณาอนุญาต เว้นแต่ การพิจารณาอนุญาต นั้นจะได้กระทำในรูปแบบคณะกรรมการที่ได้มีองค์ประกอบคณะกรรมการมาจากตัวแทนหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาอนุญาตทุกหน่วยงานร่วมกัน</p> <p>และการกำหนดให้หน่วยงานใดเป็นผู้ ออกใบอนุญาตหลัก หรือใบอนุญาตรองนั้น อาจทำได้ยากและเกิดความสับสนแก่ผู้ปฏิบัติ อีกทั้งเมื่อใบอนุญาตออกแล้ว อาจต้องมีการกำหนดหลักการในใบอนุญาตเพื่อให้ทราบว่าใบอนุญาตหลักใบใดได้ชำระค่าธรรมเนียมแก่หน่วยงานที่เป็นผู้ ออกใบอนุญาตรอง (<i>กระทรวงการ ท้องเที่ยวและกีฬา</i>)</p>
<p>เนื่องจากการประกอบกิจการบางอย่าง ผู้ประกอบการต้องดำเนินการขอใบอนุญาตจำนวนมากและต้องเดินทางไปติดต่อขอใบอนุญาตต่อหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งก่อให้เกิดภาระแก่ประชาชนมากเกินไป และเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน ควรมีกระบวนการในการขอใบอนุญาตที่ง่าย สะดวก และรวดเร็ว (<i>กรมประชาสัมพันธ์</i>)</p>	<p>เนื่องจากเงื่อนไขในการอนุญาตของแต่ละ กิจการไม่เหมือนกัน พนักงานเจ้าหน้าที่ในแต่ละ กิจการมิใช่บุคคลเดียวกัน แต่ละหน่วยงานที่ออก ใบอนุญาตมีบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญ เฉพาะในด้านการทำงานกับดูแลในแต่ละใบอนุญาต (<i>กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ</i>)</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>เนื่องจากบริบทของหน่วยงานภาครัฐที่กำกับดูแลใบอนุญาต แต่ละฉบับมีเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ในการกำกับดูแลการอนุญาตตามกฎหมายที่มีความแตกต่างกัน โดยสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ดำเนินการกำกับดูแลสุลักษณะของสถานที่ผลิตให้ผลิตภัณฑ์มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค ซึ่งยังคงมีความจำเป็นให้แต่ละหน่วยงานเป็นผู้อนุญาตตามภารกิจ <i>(สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา)</i></p>
	<p>เนื่องจากใบอนุญาตแต่ละเรื่องมีลักษณะข้อพิจารณา และหน่วยงานผู้อนุญาตที่แตกต่างกัน เป็นการยากที่จะระบุให้ใบอนุญาตใดเป็นใบอนุญาตหลัก หรือให้หน่วยงานใดมีอำนาจพิจารณาอนุญาตในเรื่องที่อยู่นอกขอบเขตอำนาจและความเชี่ยวชาญของตน ควรแก้ปัญหาด้วยการจัดระเบียบอำนาจในการออกใบอนุญาตของหลายหน่วยงานให้มีความสอดคล้องกันเพื่อลดความซับซ้อน เวลา และต้นทุนของการขอใบอนุญาต <i>(สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค)</i></p>

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- **กระทรวงมหาดไทย** ได้มีข้อสังเกตว่า หน่วยงานที่รับผิดชอบใบอนุญาตหลัก อาจไม่มีความรู้ของกฎหมาย ระเบียบ และอาจไม่มีความรู้เฉพาะทางของหน่วยงานอื่น ๆ ขาดข้อมูลที่มีนัยสำคัญ รวมถึงประเด็นภาระในการตรวจสอบหรือรับรองความชอบด้วยกฎหมายจะอยู่ที่หน่วยงานหลักหรือไม่ อย่างไร อาจทำให้เกิดช่องทางการแสวงหาประโยชน์ในทางมิชอบ และก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนได้ ดังนั้น จึงควรหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและจำแนกประเภทงานบริการที่สามารถดำเนินการได้ให้ละเอียดและควรระบุหน่วยงานรับผิดชอบในแต่ละกระบวนการให้ชัดเจน เช่น จัดทำ Workflow/Value Chain เป็นต้น

- **กระทรวงแรงงาน** ได้มีข้อสังเกตว่า การอนุญาตดังกล่าวอาจกระทบกับเจตนารมณ์และวิธีการในการควบคุมการประกอบธุรกิจที่แตกต่างกันตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตแต่ละฉบับ โดยเฉพาะกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของประเทศ ซึ่งต้องมีการตรวจสอบการขออนุญาตนั้นโดยละเอียดก่อนที่จะพิจารณาอนุญาตต่อไป

- กระทรวงการต่างประเทศ ได้มีข้อสังเกตว่า การกำหนดให้ถือใบอนุญาตหลักควรมีการหารือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อสรุปว่าหน่วยงานใดจะเป็นผู้รับผิดชอบออกใบอนุญาตหลัก

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้มีข้อสังเกตว่า ควรมีการแยกแยะประเภทกิจการอย่างเหมาะสมก่อนดำเนินการดังกล่าว

5) ท่านเห็นด้วยกับกรณีที่ประชาชนต้องขออนุญาตจากผู้อนุญาตมากกว่าหนึ่งราย โดยให้ผู้อนุญาตตามกฎหมายนั้นมียอำนาจในการพิจารณาคำขออนุญาตแทนกันได้ และกรณีที่คำขอใดผู้มีอำนาจในการออกคำขอเป็นคณะกรรมการ สามารถที่จะให้หน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงานมียอำนาจในการพิจารณาคำขอแทนคณะกรรมการได้ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ประชาชนจำนวน 9 คน เห็นด้วยกับคำถามนี้ แต่มีได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด <i>(เว็บไซต์)</i></p>	<p>แม้ว่าหลักการตามร่างมาตรา 20 จะทำให้เกิดความรวดเร็วในการขออนุญาตเพิ่มความสะดวกให้กับประชาชน แต่การตรากฎหมายให้มียอำนาจในการพิจารณาคำขออนุญาตแทนกันได้นั้น อาจขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับอื่น และอาจทำให้เกิดความเสียหายได้ นอกจากนี้ หน่วยงานที่รับผิดชอบใบอนุญาตหลักอาจไม่มีความรู้ที่เฉพาะด้านในการตรวจสอบ ควรหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและจำแนกประเภทงานบริการที่สามารถดำเนินการได้ <i>(กระทรวงมหาดไทย)</i></p>
<p>เนื่องจากเป็นหลักการที่สอดคล้องกับมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ที่กำหนดว่า รัฐพึงใช้ระบบอนุญาตและระบบคณะกรรมการในกฎหมาย เฉพาะกรณีที่เป็น <i>(กระทรวงแรงงาน)</i></p>	<p>เพราะบทบัญญัติดังกล่าวอาจขัดหรือแย้งกับกฎหมายเฉพาะที่กำหนดหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐไว้เป็นการเฉพาะ และหากหน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐใช้อำนาจพิจารณาคำขอแทนคณะกรรมการโดยไม่มีกฎหมายให้อำนาจไว้ อาจมีผลทำให้การพิจารณาทางปกครองดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายได้ <i>(กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม)</i></p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>เพราะเป็นการลดภาระของผู้ขออนุญาต ทั้งนี้ควรเป็นกิจการที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนซึ่งต้องใช้ความละเอียดรอบคอบ และข้อมูลเฉพาะด้านเป็นพิเศษในการพิจารณา และควรต้องมีการหารือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ได้ข้อสรุปก่อน เพื่อให้เกิดความชัดเจนแก่ประชาชน <i>(กระทรวงการต่างประเทศ)</i></p>	<p>โดยมีความคิดเห็น ดังนี้</p> <p>1. หน่วยงานของรัฐแต่ละหน่วยงานมีอำนาจหน้าที่แตกต่างกันตามที่กฎหมายจัดตั้งหน่วยงานนั้น ๆ กำหนดไว้ ซึ่งหากกำหนดให้ผู้ขออนุญาตพิจารณาคำขออนุญาตแทนกันได้อาจเป็นการเพิ่มภาระงานให้กับหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งมากขึ้น อีกทั้งการให้พิจารณาแทนหน่วยงานอื่นที่ตนไม่มีอำนาจหน้าที่ไม่มีความเชี่ยวชาญในด้านนั้น ๆ อาจเกิดผลเสียมากกว่าผลดี และทำให้การพิจารณาอนุญาตไม่มีประสิทธิภาพและเกิดปัญหาในทางปฏิบัติ โดยเฉพาะการควบคุม และกำกับดูแลเป็นไปด้วยความยากลำบาก อีกทั้งหน่วยงานของรัฐที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นมานั้น ย่อมมีภารกิจในการจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประชาชน และมีหน้าที่ดูแลความปลอดภัยการดำรงชีวิตของประชาชน ซึ่งการประกอบกิจการบางอย่างมีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน รัฐจึงมีการออกกฎหมายเพื่อควบคุมบรรดากิจการต่าง ๆ ที่ดำเนินงานเกี่ยวข้องกับประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมในวงกว้างให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐานโดยคำนึงถึงความปลอดภัย และไม่ส่งผลเสียต่อทรัพยากรของชาติทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งประเทศไทยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตหลายฉบับ และมีหน่วยงานรักษาการตามกฎหมายแตกต่างกัน ฉะนั้น หากมุ่งหมายให้คำขอประกอบกิจการหรือการดำเนินการเรื่องใดที่กฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตมากกว่าหนึ่งรายให้อนุญาตแทนกันได้ จะต้องเป็นกรณีที่กฎหมายเปิดช่องให้สามารถกระทำได้และไม่ส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนสิ่งแวดล้อมและระบบการบริหารประเทศโดยรวมด้วย</p> <p>2. การกำหนดหน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงานมีอำนาจในการพิจารณาคำขอแทน</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>คณะกรรมการได้นั้น เห็นว่า การที่กฎหมายใดมีเจตนารมณ์ที่กำหนดให้การพิจารณาคำขอกระทำในรูปแบบของคณะกรรมการ ก็เนื่องจากคำขอในเรื่องดังกล่าวมีความสำคัญที่จะต้องอาศัยความรู้ความเชี่ยวชาญของบุคคลหลายคนหลายด้าน ซึ่งบุคคลคนเดียวอาจจะพิจารณาได้ไม่ครอบคลุมและรอบด้านเพียงพอและในบางเรื่องจำเป็นต้องมีการระดมความคิดเห็นปรึกษาหารือหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลจากผู้มีความรู้ความชำนาญ นอกจากนี้ การพิจารณาคำขอกระทำในรูปแบบของคณะกรรมการ ยังเป็นการคานอำนาจการใช้ดุลยพินิจของบุคคลเพียงคนเดียว ดังนั้น เพื่อเป็นการคุ้มครองสังคมและประโยชน์ส่วนรวมจึงกำหนดให้การพิจารณาคำขอกระทำในรูปแบบของคณะกรรมการ ซึ่งยังคงมีความจำเป็นต้องกระทำในรูปแบบของคณะกรรมการอยู่ต่อไป <i>(กระทรวงศึกษาธิการ)</i></p>
	<p>โดยมีความเห็น ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กฎหมายบางฉบับมีลักษณะเป็นกฎหมายพิเศษและมีข้อจำกัดในทางเทคนิคในการที่ต้องใช้บุคคลหรือหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในเรื่องนั้น ๆ ในการพิจารณาอนุญาต 2. หากในกรณีที่มีความเสียหายเกิดขึ้นจากการพิจารณาอนุญาต หน่วยงานของรัฐผู้มอบหมายหรือยินยอมให้หน่วยงานของรัฐอื่นพิจารณาคำขออนุญาตแทนเป็นผู้รับผิดชอบ หรือหน่วยงานของรัฐที่พิจารณาคำขออนุญาตแทน เป็นผู้รับผิดชอบ 3. หน่วยงานที่เป็นผู้พิจารณาอนุญาตอาจมีความชำนาญต่อกฎหมายที่มีใช้ของหน่วยงานของตนไม่เพียงพอ ซึ่งอาจทำให้เกิดความไม่แน่ใจและส่งผลให้เกิดความล่าช้าต่อการพิจารณาได้ และหากเกิดความเสียหายจากการอนุญาตที่ไม่ได้อยู่ในอำนาจหรือผู้มีอำนาจมิได้พิจารณาเอง มีปัญหาว่าหน่วยงานใดจะต้องเป็นผู้ต้องรับผิดชอบ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>4. กรณีกฎหมายกำหนดให้ใช้การพิจารณาเรื่องใดในรูปแบบคณะกรรมการเพื่อเหมาะสมกับกรณีที่ต้องระดมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ หรือเพื่อให้เกิดการใช้ดุลพินิจตรวจสอบถ่วงดุลกันให้มีความเหมาะสมและถูกต้อง ดังนั้น หากเห็นว่าการพิจารณาอนุญาตในเรื่องใดเป็นไปในลักษณะปกติประจำ (Routine) สมควรที่จะแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ประจำเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตโดยตรง (<i>กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา</i>)</p>
	<p>เนื่องจากส่วนราชการมีกฎหมายและระเบียบที่ใช้ในการพิจารณาอนุญาตที่แตกต่างกันประกอบกับมีเงื่อนไขที่ประชาชนผู้รับบริการต้องปฏิบัติตามขั้นตอน และเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ กรณีที่กฎหมายกำหนดให้อำนาจในการอนุญาตเป็นของคณะกรรมการ มักเป็นกรณีประสงค์ใช้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ ดังนั้น การกำหนดให้หัวหน้าหน่วยงานมีอำนาจพิจารณาคำขอแทน จึงอาจไม่เป็นที่ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย (<i>กระทรวงการคลัง</i>)</p>
	<p>เห็นควรให้ผู้ขออนุญาตดำเนินการขออนุญาตกับผู้อนุญาตแต่ละรายโดยตรง เนื่องจากการขออนุญาตแต่ละรายมีหน้าที่และอำนาจตามข้อกำหนด ระเบียบ ที่ใช้บังคับแตกต่างกัน จะให้ผู้อนุญาตผู้ใดผู้หนึ่งมีอำนาจพิจารณาคำขอแทนกันได้ สำหรับกรณีที่จะให้หน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงานมีอำนาจในการพิจารณาคำขอแทนคณะกรรมการมิได้ เนื่องจากหน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงานได้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อให้มีหน้าที่และอำนาจพิจารณาคำขอแทนหน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงานนั้นแล้ว</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>อาจจะทำให้มีการปฏิบัติงานซ้ำซ้อนกันได้ (<i>กรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม</i>)</p>
	<p>โดยมีความเห็น ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การพิจารณาอนุญาตให้ประชาชนประกอบกิจการหรือดำเนินการใดนั้น จะต้องกระทำโดยผู้ที่กฎหมายกำหนดให้มีอำนาจในการอนุญาต และกฎหมายแต่ละฉบับก็มีการวางแนวทางในการให้อนุญาตประกอบกิจการหรือดำเนินการใดเป็นการเฉพาะ การอนุญาตเพียงหน่วยงานเดียวอาจทำให้เกิดผลกระทบหรือเกิดข้อผิดพลาดได้ 2. การพิจารณาคำขอในรูปแบบของคณะกรรมการ มีประโยชน์ในกรณีที่ต้องใช้องค์ความรู้ที่มีความยุ่งยากซับซ้อนและช่วยให้การใช้ดุลพินิจมีความถูกต้อง (<i>กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง</i>)
	<p>หากจะกำหนดให้หน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงานเป็นผู้พิจารณาคำขอแทนคณะกรรมการ ควรเป็นกลุ่มกระบวนงานที่ไม่ซับซ้อนและไม่อาศัยความเชี่ยวชาญเฉพาะ เพื่อไม่ให้เกิดช่องทางการหาประโยชน์ในทางมิชอบได้ รวมทั้งควรมีการศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางการพิจารณาอนุญาตที่ชัดเจนตามลักษณะของการประกอบกิจการต่อไป (<i>สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ</i>)</p>
	<p>กรณีที่ประชาชนต้องขออนุญาตจากผู้อนุญาตมากกว่าหนึ่งราย โดยให้ผู้อนุญาตตามกฎหมายนั้นมีอำนาจในการพิจารณาคำขออนุญาตแทนได้ เนื่องจากแต่ละหน่วยงานที่ออกใบอนุญาตมีบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญเฉพาะด้านในการกำกับดูแลในแต่ละใบอนุญาต มิเช่นนั้น</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>อาจส่งผลให้สถานประกอบการที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการไปอย่างไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร แต่ในกรณีที่คำขอใดผู้มีอำนาจในการออกคำขอเป็นคณะกรรมการสามารถที่จะให้หน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงานมีอำนาจในการพิจารณาคำขอแทนคณะกรรมการได้ เนื่องจาก พระราชบัญญัติสถานพยาบาลผู้มีอำนาจอนุญาต คือ หน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงาน มิใช่คณะกรรมการที่มีหน้าที่ให้ความเห็นต่อผู้อนุญาต</p> <p><i>(กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ)</i></p>
	<p>โดยมีความเห็น ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้อนุญาตแต่ละหน่วยงานมีข้อกำหนดเฉพาะที่แตกต่างกันและต้องใช้องค์ความรู้ความเชี่ยวชาญที่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สามารถจะพิจารณาอนุญาตแทนกันได้ ในกรณีที่ให้หน่วยงานอื่นพิจารณาอนุญาตแทนกัน อาจมีความเสี่ยงที่จะเกิดความไม่ปลอดภัยต่อประชาชน สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมถึงปัญหาการบังคับใช้กฎหมายเมื่อพบการกระทำความผิด 2. การให้หน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงานมีอำนาจในการพิจารณาคำขอแทนคณะกรรมการได้ กรณีผลิตภัณฑ์ที่มีความเสี่ยงสูงหรือเป็นอันตรายร้ายแรงต่อประชาชนจำเป็นต้องมีการพิจารณาอนุญาตประสิทธิภาพและความปลอดภัยที่ต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานภายนอก เพื่อให้การพิจารณาครอบคลุมทุกมิติ และเกิดความปลอดภัยกับผู้บริโภค <i>(สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา)</i>
	<p>เพราะอำนาจในการพิจารณาอนุญาตของผู้อนุญาตเกิดจากกฎหมายหลายฉบับที่แตกต่างกัน องค์ประกอบ หลักเกณฑ์ เงื่อนไขในการพิจารณาคำขอต่าง ๆ ย่อมมีความแตกต่างกัน</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	ด้วย หากให้หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งสามารถอนุญาตแทนหน่วยงานอื่นได้ อาจทำให้เกิดความลักลั่นในการพิจารณาระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบออกใบอนุญาตนั้นและหน่วยงานที่ออกใบอนุญาตแทน เห็นว่าควรมีกลไกในการส่งเรื่องให้หน่วยงานรับผิดชอบที่แท้จริงตรวจสอบและอนุญาต และส่งผลการพิจารณาให้หน่วยงานที่ประชาชนได้ยื่นคำขอ (<i>กรมประชาสัมพันธ์</i>)

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- **กระทรวงแรงงาน** ได้มีข้อสังเกตว่า การพิจารณาอนุญาตที่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งประชาชนต้องได้รับอนุญาตมากกว่าหนึ่งราย นั้น ต้องพิจารณาถึงอำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากฎหมายได้ให้อำนาจพิจารณาหรือไม่ และหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องมีความเชี่ยวชาญและความเข้าใจในบทกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ภาครัฐและประชาชน

- **กระทรวงศึกษาธิการ** ได้มีข้อสังเกตว่า ปัจจุบันเทคโนโลยีและนวัตกรรมได้เข้ามามีบทบาทรองรับการทำงานต่าง ๆ งานวิชาการและผลงานวิจัยได้พัฒนาไปมาก ส่งผลให้สภาพเศรษฐกิจและสังคมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมทำให้การพิจารณาคำขอในรูปแบบของคณะกรรมการบางกิจการอาจไม่มีความจำเป็นต่อไป ก็สามารถปรับเปลี่ยนมาเป็นการพิจารณาโดยหน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงานได้ จึงเห็นว่า กรณีกฎหมายกำหนดรูปแบบการพิจารณาคำขอให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการสามารถปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสถานการณ์และบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปได้

6. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้การประกอบกิจการที่ต้องขออนุญาตซึ่งไม่มีความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ประชาชนอาจทดลองประกอบกิจการนั้นเป็นการชั่วคราวก่อนได้รับใบอนุญาต หรือไม่อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ประชาชนจำนวน 9 คน เห็นด้วยกับคำถามนี้ แต่ไม่ได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด (<i>เว็บไซต์</i>)	ควรใช้วิธีการจัดแจ้งแทน เพื่อให้หน่วยงานได้ตรวจสอบมาตรฐานหลังจากที่ได้รับการจัดแจ้งไปแล้ว ทั้งนี้ เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคด้านระบบบริการสุขภาพ (<i>กรมสนับสนุนสุขภาพ</i>)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>เนื่องจากการทดลองประกอบกิจการเป็นการชั่วคราวก่อนได้รับใบอนุญาต จะช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายอันเกินควรของประชาชนได้เป็นอย่างดี และเป็นการส่งเสริมการลงทุนอีกด้วย ผู้ประกอบกิจการสามารถสร้างโมเดลทางธุรกิจใหม่ ๆ ได้ สามารถปรับปรุงธุรกิจให้สามารถดำเนินต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังเอื้อต่อการแก้ไขปัญหาของผู้ประกอบการที่ประสบปัญหาทางธุรกิจ ช่วยลดต้นทุนการออกจากตลาดของธุรกิจ (Exit Costs) <i>(กระทรวงมหาดไทย)</i></p>	<p>เมื่อรัฐกำหนดให้การประกอบกิจการไม่ต้องขออนุญาตก่อนจึงประกอบกิจการได้กิจการนั้นส่วนใหญ่ล้วนแต่เป็นกิจการที่ส่งผลกระทบต่อส่วนรวมไม่มากนักน้อย จึงได้มีการออกกฎหมายมาควบคุมเพื่อให้มีมาตรฐานและปลอดภัย ตลอดจนไม่ส่งผลกระทบต่อประชาชนผู้บริโภคในด้านลบ ดังนั้น หากกำหนดให้ประชาชนอาจทดลองประกอบกิจการนั้นเป็นการชั่วคราวก่อนได้รับใบอนุญาต อาจเป็นการเปิดช่องว่างให้ผู้ประกอบการหลีกเลี่ยงการขออนุญาตตามกฎหมายได้ เนื่องจากผู้ประกอบการอาจใช้เป็นข้ออ้างต่อรัฐได้ว่าตนสามารถดำเนินกิจการนั้น ๆ ได้ ก่อนได้รับอนุญาต หรือหากหน่วยงานของรัฐตรวจพบผู้ประกอบการอาจนำมาเป็นข้ออ้างได้ว่าอยู่ระหว่างการดำเนินการขออนุญาตโดยไม่มี ความผิด แต่หากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องไม่พบการกระทำดังกล่าว ผู้ประกอบการอาจไม่ขออนุญาตก็เป็นได้หรือหากผู้ประกอบการดำเนินการไปแล้วเกิดผลเสียหายแก่ประชาชนโดยส่วนรวม หรือกรณีที่ดำเนินการไปแล้วแต่ต่อมากลับไม่ได้รับใบอนุญาต หากเกิดผลกระทบต่อผู้บริโภคในด้านลบ หรือเกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน หรือสิ่งแวดล้อมอาจยากลำบากต่อการหาทางเยียวยา ดังนั้น แม้กิจการนั้นไม่มีความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง ก็ไม่อาจรับรองได้ว่าจะไม่เกิดความเสียหายต่อส่วนรวมแต่อย่างใด จากเหตุผลดังที่ได้กล่าวข้างต้น หากยังคงไว้ซึ่งหลักการของร่างมาตรา 21 อาจจะต้องวางกลไกและมาตรการรองรับให้ชัดเจน อย่างเป็นรูปธรรมก่อนการบังคับใช้ <i>(กระทรวงศึกษาธิการ)</i></p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>เนื่องจากควรพิจารณาถึงความสามารถของหน่วยงานของรัฐ ในกำกับดูแลควบคุมมาตรฐาน และผลกระทบทางอื่นที่อาจเกิดจากกิจการที่ทดลองประกอบด้วย <i>(กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)</i></p>
<p>เนื่องจากมีความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 25 มาตรา 26 และมาตรา 40 ซึ่งจะเกิดประโยชน์ในการจัดทำบริการสาธารณะให้เป็นไปโดยรวดเร็ว ต่อเนื่อง และง่ายขึ้น ทั้งยังช่วยอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ประกอบกิจการใหม่หรือไม่มีประสบการณ์มาก่อน พร้อมทั้งยังเป็นการส่งเสริมการประกอบกิจการ SMEs ให้มากขึ้นอีกด้วย <i>(กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา)</i></p>	<p>การทดลองประกอบกิจการที่ต้องขอรับอนุญาตสำหรับกิจการที่ไม่มีความเสี่ยง สามารถใช้ระบบจดทะเบียนไปพลางก่อนชั่วคราวได้เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน และทำให้ทราบว่ากิจการนั้นประสบผลสำเร็จหรือไม่ นอกจากนี้ ร่างมาตรา 21 ควรระบุกรณีที่มีคำสั่งไม่อนุญาตด้วย <i>(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ)</i></p>
<p>เนื่องจากเป็นหลักการที่อำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนที่ต้องการทดลองประกอบกิจการ เป็นการชั่วคราวก่อนได้รับใบอนุญาต แต่การประกอบกิจการที่ต้องขออนุญาตนั้น ต้องไม่มีความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง <i>(กระทรวงแรงงาน)</i></p>	
<p>โดยไม่ได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด <i>(กระทรวงการต่างประเทศ)</i></p>	
<p>หากเป็นการประกอบกิจการที่ไม่มีความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง ก็ควรให้ประชาชนประกอบกิจการไปก่อนได้ โดยกำหนดกรอบเวลาที่ประชาชนต้องยื่นขอใบอนุญาต <i>(สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค)</i></p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ในกรณีสถานประกอบการที่ไม่มีความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง อาจให้ทดลองประกอบกิจการได้ แต่หากเกิดผลกระทบจากการดำเนินการไม่ถูกต้องและต้องมีการแก้ไขหรือผู้บริโภคได้รับความเสียหาย อาจเกิดความเสียหายต่อผู้ประกอบการเองที่ต้องปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องและเป็นไปตามกฎหมายในภายหลัง ทั้งนี้ ช่วงระยะเวลาที่ให้ทดลองประกอบกิจการ หากมีการดำเนินการที่ผิดกฎหมาย ควรมีการกำหนดบทลงโทษหรือมาตรการทางปกครองเพื่อเป็นการคุ้มครองประโยชน์และทรัพย์สินของประชาชน (<i>สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา</i>)</p>	
<p>เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนประกอบอาชีพ เพราะกิจการบางอย่างต้องขอใบอนุญาตจำนวนมากอาจเป็นเหตุให้ประชาชนไม่ยากที่จะประกอบกิจการนั้น หากรัฐกำหนดให้ประชาชนสามารถทดลองประกอบกิจการในกิจการที่ไม่มีความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมในวงกว้างได้ ก็น่าจะเป็นการดีที่ให้ประชาชนได้ทดลองเป็นผู้ประกอบการ (<i>กรมประชาสัมพันธ์</i>)</p>	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- **กระทรวงมหาดไทย** ได้มีข้อสังเกตว่า ควรกำหนดชนิดประเภทกิจการที่มีความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมในวงกว้างให้ชัดเจน และควรมีกลไกในการตรวจสอบหรือกำกับทดลองประกอบกิจการชั่วคราวเพื่อไม่ให้กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

- **กระทรวงยุติธรรม** ได้มีข้อสังเกตว่า การทดลองการประกอบกิจการซึ่งไม่มีความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง จะต้องมีการกำหนดขอบเขตและเงื่อนไขการบังคับใช้ที่รัดกุม โดยมีกรอบระยะเวลาการอนุญาตให้ดำเนินการและ

การประเมินผลสัมฤทธิ์ในการทดลองอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การบังคับใช้ในวงกว้างโดยมีการแข่งขันอย่างเสรีและก่อให้เกิดประโยชน์สาธารณะสูงสุด

- **กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา** ได้มีข้อสังเกตว่า การอนุญาตมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นมาตรการในการควบคุมและกำกับดูแลการทำกิจกรรมหรือการประกอบธุรกิจของประชาชนที่มีความเข้มงวดสูง หรือมีความจำเป็นต้องกำหนดจำนวนหรือปริมาณเพราะมีลักษณะที่กระทบต่อชีวิต สิทธิเสรีภาพ สังคม หรือประโยชน์สาธารณะอย่างร้ายแรงจึงต้องห้ามมิให้ประกอบกิจกรรมหรือธุรกิจนั้นจนกว่าจะได้รับอนุญาต ในการนี้ กรณีนี้จึงกำหนดให้ต้องขออนุญาตก่อนการประกอบกิจการ เพื่อเป็นการควบคุม ตรวจสอบการดำเนินการนั้น การใช้ระบบขออนุญาตเป็นระบบที่มีการตรวจสอบที่รัดกุมแล้ว เพราะว่าการที่จะออกใบอนุญาตเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้นควรเป็นไปตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนของกฎหมายเฉพาะของเรื่องนั้น ส่วนการจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การจดทะเบียน หรือกำหนดเกณฑ์ปฏิบัติ ยังเป็นวิธีการที่มีการตรวจสอบที่ยังไม่รัดกุม อาจส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ดีของประชาชนและความสงบและปลอดภัยของสังคมส่วนรวม และหากปรากฏว่า การประกอบกิจการที่ต้องขออนุญาตซึ่งไม่มีความเสี่ยงที่จะให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง สมควรที่จะกำหนดระดับการควบคุมกำกับดูแล ที่เข้มงวดน้อยกว่าการอนุญาต เช่น การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การจดทะเบียน หรือการกำหนดกฎเกณฑ์ให้ปฏิบัติงาน เป็นต้น

- **กระทรวงแรงงาน** ได้มีข้อสังเกตว่า อาจเกิดการตีความว่ากรณีใดไม่มีความเสี่ยง เพราะกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตแต่ละฉบับมีเจตนารมณ์และวิธีการอนุญาตแตกต่างกัน

- **กระทรวงการต่างประเทศ** ได้มีข้อสังเกตว่า ควรกำหนดระยะเวลาการทดลองชั่วคราวให้ชัดเจนเพื่อให้มี Timeline สำหรับประชาชนในการไปขอใบอนุญาตให้ครบถ้วน และหากพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นกิจการที่มีได้ส่งผลเสีย หรือก่อให้เกิดอันตรายใด ๆ ก็ไม่ควรต้องรอการอนุญาตเป็นระยะเวลานานก่อนประกอบกิจการ นอกจากนี้ การกำหนดกิจการที่สามารถทดลองประกอบกิจการได้อาจเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจได้อีกด้วย

- **กรมประชาสัมพันธ์** ได้มีข้อสังเกตว่า เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้ประชาชนผู้ที่จะทดลองประกอบกิจการเพียงแค่แจ้งผู้อนุญาตถึงการทดลองประกอบกิจการเท่านั้น ดังนั้นรัฐควรมีมาตรการในการกำกับดูแลผู้ที่ทดลองประกอบกิจการให้ประกอบกิจการอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์และเงื่อนไขในการประกอบกิจการด้วย

- **สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค** ได้มีข้อสังเกตว่า มีปัญหาว่าจะใช้หลักเกณฑ์อย่างไรในการกำหนดระดับความเสี่ยงและหากระดับความเสี่ยงมีต่ำมาก ๆ ก็ควรยกเลิกระบบการขออนุญาตเพื่อลดภาระที่ไม่จำเป็นของผู้ประกอบการ

7) ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดหน้าที่ของผู้อนุญาตในการออกใบแทนใบอนุญาต กรณีใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่อใบอนุญาตชำรุด สูญหายหรือถูกทำลาย โดยไม่ต้องให้ผู้รับอนุญาตแจ้งความต่อพนักงานตำรวจก่อน หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ประชาชนจำนวน 8 คน เห็นด้วยกับคำถามนี้ แต่มีได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด <i>(เว็บไซต์)</i></p>	<p>ประชาชนจำนวน 1 คน ไม่เห็นด้วยกับคำถามนี้ แต่มีได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด <i>(เว็บไซต์)</i></p>
<p>เนื่องจากหน่วยงานที่ออกใบอนุญาตมีการเก็บรวบรวมข้อมูลหลักฐานในการอนุญาตเก็บไว้เรียบร้อยแล้ว สามารถสืบค้นหลักฐานเชิงประจักษ์ได้ จึงไม่จำเป็นต้องแจ้งความต่อพนักงานตำรวจเป็นการลดขั้นตอนและระยะเวลาการดำเนินการเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน และลดปริมาณงานให้แก่พนักงานตำรวจ <i>(กระทรวงมหาดไทย)</i></p>	<p>เนื่องจากหากไม่ต้องให้ผู้รับอนุญาตแจ้งความต่อพนักงานตำรวจก่อน ผู้รับอนุญาตอาจใช้ช่องว่างดังกล่าวในการออกใบแทนใบอนุญาตที่ไม่สุจริตได้ ซึ่งการแจ้งความต่อพนักงานตำรวจกรณีใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่อใบอนุญาตชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย เป็นหลักประกันในเบื้องต้นว่าได้มีกรณีดังกล่าวเกิดขึ้นจริง เพราะหากพิสูจน์ได้ว่าไม่มีกรณีดังกล่าวเกิดขึ้น ผู้ที่ให้อภัยค่าต่อพนักงานตำรวจย่อมมีความผิดตามกฎหมาย <i>(กรมประชาสัมพันธ์)</i></p>
<p>เนื่องจากการกำหนดหน้าที่ของผู้อนุญาตในการออกใบแทนใบอนุญาต กรณีใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่อใบอนุญาตชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย โดยไม่ต้องให้ผู้รับอนุญาตแจ้งความต่อพนักงานตำรวจก่อน จะเป็นการช่วยลดขั้นตอนแก่ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตและลดภาระค่าใช้จ่ายในการติดต่อราชการ <i>(กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา)</i></p>	<p>โดยปัจจุบันมีการให้บริการผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ผู้ประกอบการสามารถพิมพ์ใบแทนได้เอง โดยไม่ต้องยื่นคำขอและหลักฐานต่าง ๆ <i>(สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา)</i></p>
<p>เนื่องจากการกำหนดหน้าที่ของผู้อนุญาตในการออกใบแทนใบอนุญาต กรณีใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่อใบอนุญาตชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย โดยไม่ต้องให้ผู้รับอนุญาตแจ้งความต่อพนักงานตำรวจก่อนถือเป็นเรื่องที่ดีและเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนและลดขั้นตอนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ซึ่งในปัจจุบันมีหลายหน่วยงานที่ใช้ระบบการดำเนินการเช่นนี้แล้ว อาทิ กรรมการปกครองที่ให้ประชาชนสามารถแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ของกรมการปกครองได้ เมื่อประชาชนทำบัตรประจำตัวประชาชนสูญหายและต้องการทำบัตรประจำตัวประชาชนใหม่ โดยไม่ต้องแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจก่อน <i>(กระทรวงศึกษาธิการ)</i></p>	
<p>เนื่องจากการกำหนดหน้าที่ของผู้อนุญาตในการออกใบแทนใบอนุญาต กรณีใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่อใบอนุญาตชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย โดยไม่ต้องให้ผู้รับอนุญาตแจ้งความต่อพนักงานตำรวจนั้น มีความเหมาะสม เนื่องจากเจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบหลักฐานจากต้นฉบับเดิมได้ โดยไม่จำเป็นต้องไปแจ้งความที่สถานีตำรวจซึ่งเป็นการเพิ่มภาระให้กับประชาชน และเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้งนี้ ควรระบุข้อความ “ใบแทน” ด้วยอักษรสีแดงในใบแทนใบอนุญาตที่ออกให้ใหม่ด้วย <i>(กระทรวงการคลัง)</i></p>	
<p>เนื่องจากเป็นกลไกการพิจารณาอนุญาตให้มีความสะดวกยิ่งขึ้น ประกอบกับควรมีการพัฒนาการออกเอกสารในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ <i>(กระทรวงแรงงาน)</i></p>	
<p>เนื่องจากการออกใบแทนใบอนุญาตที่ชำรุดหรือสูญหายหรือถูกทำลาย ไม่ใช่เป็นการพิจารณาคำขออนุญาตใหม่ แต่เป็นการออกให้ตามกิจการที่เคยได้รับอนุญาตมาแล้ว ดังนั้น หากมีหลักฐานมาแสดงว่า เดิมกิจการนั้น ๆ เคยได้รับอนุญาตก็ไม่ควรต้องยื่นหลักฐานการแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจอีก ทำนองเดียวกับบัตรประจำตัวประชาชนสูญหายหรืออีกทางหนึ่งหากต้องแจ้งความฯ ควรจัดทำระบบแจ้งเอกสารหายแบบออนไลน์เพื่อให้สะดวกแก่</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ประชาชนในการแจ้งเอกสารหาย (<i>กระทรวงการต่างประเทศ</i>)	
เนื่องจากการลดภาระและอำนวยความสะดวกสะดวกแก่ประชาชน (<i>กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง</i>)	
เนื่องจากการอำนวยความสะดวกแก่ผู้รับบริการที่ไม่ต้องติดต่อหลายหน่วยงาน (<i>สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ</i>)	
การกำหนดหน้าที่ของผู้อนุญาตในการออกใบแทนใบอนุญาต กรณีใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่อใบอนุญาตชำรุด สูญหายหรือถูกทำลาย โดยไม่ต้องให้ผู้รับอนุญาตแจ้งความต่อพนักงานตำรวจก่อน เป็นการลดภาระและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน (<i>สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค</i>)	
เพราะเป็นการลดขั้นตอนและลดภาระให้กับประชาชน (<i>กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ</i>)	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีข้อสังเกตว่า อาจกระทบต่อการดำเนินการออกใบแทนใบอนุญาตบางกรณี เช่น การขอรับใบแทนใบคู่มือจดทะเบียนรถ การขอรับใบแทนใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 04) การขอรับใบแทนใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าว ซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน กฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียมหรือกฎหมายอื่นตามมาตรา 62 (แบบ ตท. 4) เป็นต้น แต่บางกรณีหน่วยงานที่อนุญาตก็อำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนโดยกำหนดให้ผู้ขอรับใบแทนใบอนุญาตแสดงเอกสารในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ด้วยตนเอง เช่น ใบแทนใบอนุญาตประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์ตามกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์และวีดิทัศน์ตามประกาศกรมส่งเสริมวัฒนธรรม เรื่อง วิธีการแสดงใบอนุญาตโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2566 เป็นต้น จากเหตุผลดังที่ได้กล่าวข้างต้น จึงเห็นว่าหลักการตามร่างมาตรา 26 สามารถบังคับใช้ได้เฉพาะกับบางกรณี โดยอาจจะต้องกำหนดวิธีการให้เหมาะสมแก่กรณีและจะต้องได้สัดส่วนกับการคุ้มครอง

ประโยชน์ของรัฐและประชาชน ความมั่นคงของประเทศ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และสิทธิของบุคคลและสภาพทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปให้ชัดเจนก่อนการบังคับใช้

- **กระทรวงมหาดไทย** ได้มีข้อสังเกตว่า ควรมีการบันทึกไว้ในเอกสารคำขอของหน่วยงานทุกครั้งว่ามีการทำเอกสารชำระ สูดหายหรือถูกทำลาย รวมทั้งควรมีมาตรการป้องกันการนำใบอนุญาตที่สูญหายไปแล้วมาใช้ด้วย

- **สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ** ได้มีข้อสังเกตว่า กรณีที่แจ้งขอออกใบอนุญาตโดยไม่ชำระ สูดหายต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง ถือเป็นภาระที่แท้จริงซึ่งมีความผิดพลาดจากมาตรฐานแจ้งความเท็จเช่นเดียวกับการแจ้งความต่อพนักงานตำรวจ และควรระบุกรณีเอกสารที่อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา 11 พระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565

8) กรณีกฎหมายกำหนดอายุใบอนุญาตไว้และคณะรัฐมนตรีเห็นว่าใบอนุญาตดังกล่าวไม่สอดคล้องกับสภาพการที่เปลี่ยนแปลงไป หรือไม่มีความจำเป็นต้องมีอายุใบอนุญาตอีกต่อไป ท่านเห็นด้วยกับการให้คณะรัฐมนตรีกำหนดให้ใบอนุญาตมีอายุไม่น้อยกว่าห้าปี หรือไม่มีกำหนดอายุใบอนุญาตก็ได้ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ประชาชนจำนวน 9 คน เห็นด้วยกับคำถามนี้ แต่มีได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด (<i>เว็บบไซต์</i>)</p>	<p>เพราะนอกจากหน่วยงานจะมีอำนาจหน้าที่ในการอนุญาตแล้ว ยังมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุม กำกับ ดูแลการอนุญาตนั้น ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องด้วย การกำหนดให้ใบอนุญาตมีอายุไม่น้อยกว่า 5 ปี หรือไม่มีกำหนดอายุใบอนุญาต จึงไม่เหมาะสมกับงานบริการบางประเภท อาจนำมาซึ่งปัญหาและความสงบเรียบร้อยได้ เช่น งานบริการที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ควรมีการตรวจสอบประวัติอาชญากรรมทุก 1 ปี เป็นต้น ดังนั้น จึงควรพิจารณาเป็นรายกรณีว่างานบริการใดที่สามารถดำเนินการได้ (<i>กระทรวงมหาดไทย</i>)</p>
<p>เพราะหากกฎหมายกำหนดอายุใบอนุญาตไว้ และไม่สอดคล้องกับสภาพการที่เปลี่ยนแปลงไป และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ทบทวนและปรับปรุง</p>	<p>เนื่องจากใบอนุญาตบางประเภทที่กฎหมายกำหนดให้มีอายุต่ำกว่า 5 ปี เพราะต้องการให้ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ได้รับอนุญาตและ</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>กฎหมายเกี่ยวกับการอนุญาตที่ตนรับผิดชอบให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอาจเป็นภาระแก่ประชาชนเกินสมควรได้ ดังนั้นการกำหนดให้คณะรัฐมนตรีสามารถกำหนดให้ใบอนุญาตนั้นมีอายุไม่น้อยกว่า 5 ปี หรือไม่มีกำหนดอายุใบอนุญาตก็ได้ เมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นว่าใบอนุญาตดังกล่าวไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยไม่ต้องรอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทบทวนและปรับปรุงกฎหมาย ซึ่งเป็นผลดีกับประชาชนมากกว่าผลเสีย และเป็นการลดภาระให้แก่ประชาชนในการต่อใบอนุญาตประกอบกิจการต่าง ๆ ด้วย</p> <p><i>(กระทรวงศึกษาธิการ)</i></p>	<p>ตรวจสอบหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการที่จะได้รับอนุญาตว่ายังเป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่ ทั้งนี้ การกำหนดอายุใบอนุญาตบางประเภทไม่ควรนานเกินไป เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการกำหนดอายุใบอนุญาตที่ต้องการให้มีการทบทวนและตรวจสอบข้อมูลผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นปัจจุบันเสมอ เช่น สุรา เป็นสินค้าที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนจึงควรมีการกำกับดูแลอย่างรอบคอบ</p> <p><i>(กระทรวงการคลัง)</i></p>
<p>เนื่องจากการให้คณะรัฐมนตรีกำหนดให้ใบอนุญาตมีอายุไม่น้อยกว่า 5 ปีหรือไม่มีกำหนดอายุใบอนุญาตก็ได้ นั้น จะทำให้ผู้ประกอบการได้รับความสะดวก ไม่ต้องไปติดต่อราชการเพื่อขอต่อใบอนุญาตในทุก ๆ ปี จะเป็นการลดค่าใช้จ่ายในการติดต่อราชการ และลดค่าใช้จ่ายอื่นที่ไม่จำเป็น อย่างไรก็ตาม ควรพิจารณาแยกประเภทกิจการให้ชัดเจนก่อนดำเนินการดังกล่าว</p> <p><i>(กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา)</i></p>	<p>เนื่องจากการต่ออายุจะเป็นการยืนยันตัวตนเพื่อประสงค์จะดำเนินการต่อ ซึ่งมีประโยชน์ต่อการกำกับดูแลของภาครัฐช่วยให้ภาครัฐมีข้อมูลเพื่อการดำเนินการที่เกี่ยวข้องในการคุ้มครองประชาชนต่อไป</p> <p><i>(สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา)</i></p>
<p>โดยไม่ได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด</p> <p><i>(กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)</i></p>	<p>เนื่องจากการอนุมัติ อนุญาต ส่วนใหญ่อาศัยอำนาจตามกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติ ซึ่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 กำหนดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายเป็นประจำทุก 5 ปี ซึ่งหน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบการบังคับใช้กฎหมายจะเป็นผู้รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย และในการประเมินผลสัมฤทธิ์ นั้นจะต้องมีการพิจารณาถึงความเหมาะสมของใบอนุญาตอยู่แล้ว ว่าไม่สอดคล้อง</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	กับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป หรือไม่มีความจำเป็นต้องมีใบอนุญาตอีกต่อไป (กรมประชาสัมพันธ์)
เนื่องจากการยกเลิกใบอนุญาตเพื่อให้เป็นใบอนุญาตถาวร หรือขยายอายุใบอนุญาตเป็นอย่างน้อย 5 ปี เป็นการลดภาระการต่ออายุใบอนุญาตและช่วยด้านการประกอบกิจการของประชาชน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ)	
เนื่องจากเป็นหลักการในการอำนวยความสะดวกให้กับผู้ประกอบการซึ่งกฎหมายได้กำหนดอายุใบอนุญาตไว้ หากอายุใบอนุญาตนั้นไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป (กระทรวงแรงงาน)	กรณีที่เป็นกรออกใบอนุญาตเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควรให้กำหนดอายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามกฎหมายเฉพาะนั้น ๆ แล้วแต่กรณี เพื่อเป็นการควบคุมดูแลการใช้ประโยชน์ รวมทั้งเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กรมทรัพยากรน้ำบาดาล)
โดยไม่ได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด (กระทรวงการต่างประเทศ)	
โดยไม่ได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค)	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีข้อสังเกตว่า การปล่อยให้มีการถือครองใบอนุญาตโดยไม่มีกำหนดระยะเวลา และไม่มี การติดตาม ควบคุม ตรวจสอบจากรัฐ เป็นเรื่อง ที่เสี่ยงภัยและอาจนำไปสู่ความเสียหายแก่รัฐและประชาชนเป็นอย่างยิ่ง ดังเช่นในกรณีปิดกิจการหรือเลิกดำเนินการ แต่ยังคงถือครองใบอนุญาตต่อไป เนื่องจากได้รับการพิจารณาให้เป็นใบอนุญาตที่ไม่ต้องมีอายุใบอนุญาต อาจใช้วิธีการดำเนินการควบคุมไปกับเงื่อนไขการจดทะเบียนหรือรายงานตัวเป็นรายปี หรือตามระยะเวลาที่

เห็นสมควร เพื่อให้รัฐทราบว่ามีผู้ได้รับใบอนุญาตยังคงดำเนินการในเรื่องดังกล่าวอยู่ และสามารถให้หน่วยงานที่อนุญาตเข้าตรวจสอบได้

- กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ได้มีข้อสังเกตว่า ต้องกำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์ในการพิจารณาให้ชัดเจน

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ได้มีข้อสังเกตว่า ควรระบุเพิ่มเกี่ยวกับการขยายอายุใบอนุญาตจะไม่มีผลให้ใบที่ขาดอายุแล้วกลับมีผลต่อไปได้อีก เพื่อให้มีความชัดเจนมากขึ้น

- กระทรวงแรงงาน ได้มีข้อสังเกตว่า การกำหนดอายุใบอนุญาตก็ยังคงอาจมีความจำเป็นในการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม หรือเงื่อนไขประการใด ๆ ที่มีความจำเป็นในการอนุญาตอยู่

- กระทรวงการต่างประเทศ ได้มีข้อสังเกตว่า การที่จะให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา กำหนดอายุใบอนุญาต จะมีประเด็นเรื่องการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องหรือไม่ ดังนั้น การตราเป็นกฎหมายที่ผ่านรัฐสภาจึงเหมาะสมกว่า

9) ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจัดให้มีศูนย์รับคำขอลงชั้น ซึ่งดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ประชาชนจำนวน 9 คน เห็นด้วยกับคำถามนี้ แต่ไม่ได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด <i>(เว็บไซต์)</i></p>	<p>ส่วนราชการมีระบบการรับคำขอทางอิเล็กทรอนิกส์อยู่แล้ว การยื่นคำขอโดยตรงจะมีความสะดวก รวดเร็ว เนื่องจากส่งตรงถึงผู้อนุญาตทันที การยื่นคำขอผ่านศูนย์รับคำขอลงชั้นอาจทำให้เพิ่มระยะเวลาในขั้นตอนของการส่งต่อ และกรณีให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการ จะต้องคำนึงถึงการรักษาความลับทางการค้าของผู้ประกอบการด้วย <i>(สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา)</i></p>
<p>เนื่องจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่ออำนวยความสะดวกและลดภาระให้ประชาชน เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการมากยิ่งขึ้น ลดอุปสรรคในการติดต่อหน่วยงานรัฐ <i>(กระทรวงมหาดไทย)</i></p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>เนื่องจากการจัดให้มีศูนย์รับคำขอกกลางขึ้น โดยดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอตาม กฎหมายว่าด้วยการอนุญาต เป็นการลดขั้นตอน ให้กับประชาชนและเป็นการอำนวยความสะดวก ให้กับประชาชนที่ไม่ต้องเดินทางมายื่นคำขอที่ หน่วยงานของรัฐ เป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายในการ เดินทาง และเป็นการลดขั้นตอนให้กับหน่วยงาน ของรัฐที่ต้องจัดเจ้าหน้าที่คอยให้บริการแก่ ประชาชน เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ ประชาชนผู้ขอรับบริการในการเข้าถึงสิทธิตาม กฎหมาย ซึ่งบางส่วนไม่ทราบถึงวิธีการและขั้นตอน การขออนุญาตหรือหน่วยงานที่ต้องติดต่อด้วย ดังนั้น การจัดให้มีศูนย์รับคำขอกกลางจะช่วย ยกระดับการให้บริการของหน่วยงานของรัฐในการ ช่วยให้ประชาชนเข้าถึงสิทธิในการได้รับพิจารณา ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตในเรื่องนั้น ซึ่งในปัจจุบันได้มีหน่วยงานของรัฐดำเนินการผ่าน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหลายหน่วยงาน ซึ่งพบว่า เป็นผลดีแก่ประชาชนเป็นอย่างมาก อาทิ สำนักงานศาลยุติธรรมที่มีระบบ e-Filing ให้ประชาชนสามารถยื่นคำฟ้องต่อศาลที่มีเขต อำนาจแบบออนไลน์ได้ และระบบ CIOS ที่ประชาชนสามารถยื่นคำร้องต่าง ๆ ผ่านระบบ ออนไลน์ได้ โดยไม่ต้องเดินทางไปยื่นคำฟ้องหรือ คำร้องต่อศาล ณ สถานที่ทำการศาลยุติธรรม จึงเห็นด้วยกับหลักการดังกล่าว</p> <p><i>(กระทรวงศึกษาธิการ)</i></p>	
<p>การกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการจัดให้มีศูนย์รับคำขอกกลาง ขึ้น ถือเป็นการอำนวยความสะดวกให้ประชาชน ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทาง ราชการ พ.ศ. 2558 ซึ่งเป็นกฎหมายกลางที่</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>กำหนดให้มีการตั้งศูนย์บริการร่วมเพื่อรับคำร้อง และคำขออนุญาต ณ จุดเดียว ประกอบกับ ร่างพระราชบัญญัติฯ ที่อยู่ระหว่างการรับฟังความคิดเห็นเป็นการปรับปรุงเพื่อยกระดับการ ให้บริการของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น จึงควรมี ศูนย์บริการรับคำขอกกลาง เพื่อเป็นการเพิ่ม ประสิทธิภาพการให้บริการมากยิ่งขึ้น</p> <p>(กระทรวงการคลัง)</p>	
<p>เพราะเป็นการเพิ่มช่องทางในการยื่นคำขอ อนุญาต อำนวยความสะดวกให้กับประชาชน ลดภาระการเดินทางและลดค่าใช้จ่ายแก่ ประชาชน ทั้งยังทำให้ประชาชนไม่ต้องรับภาระ ในการต้องยื่นหรือส่งคำร้องหรือคำขอไปยัง หน่วยงานใหม่ให้ถูกต้อง ในกรณีที่มีการยื่นคำร้อง หรือคำขอผิดหน่วยงาน (กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา)</p>	
<p>เนื่องจากเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ ประชาชน และการดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยี สารสนเทศนั้น สอดคล้องกับพระราชบัญญัติ การปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565</p> <p>(กระทรวงแรงงาน)</p>	
<p>เนื่องจากการกำหนดให้มีศูนย์รับคำร้องขอ กลางเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ขอ อนุญาตที่จะได้รับการบริการแบบ One Stop Service ไม่ต้องเสียเวลาดิตต่อหลายหน่วยงาน (กรณีต้องขออนุญาตจากผู้อนุญาตหลายราย) นอกจากนี้ ควรมีการบูรณาการความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วย อาทิ กระทรวงดิจิทัลฯ DGA สพธอ. เป็นต้น เพื่อสร้าง Single Chanel ในการใช้งานระบบ e-Services ของบริการภาครัฐ และไม่สร้างความสับสนแก่ประชาชน (กระทรวง การต่างประเทศ)</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>เนื่องจากการจัดให้ศูนย์รับคำขอกกลางขึ้นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนผู้รับบริการ (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)</p>	
<p>การจัดให้มีศูนย์รับคำขอกกลางทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นการขยายหน้าที่จากศูนย์รับคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ซึ่งมีหน้าที่รับคำขออนุญาตต่าง ๆ ที่ยื่นมาโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ และส่งต่อไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับการพัฒนาระบบเทคโนโลยีในปัจจุบัน ดังนั้น ร่างมาตรา 29 (1) ควรระบุการยื่นทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ)</p>	
<p>การกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจัดให้มีศูนย์รับคำขอกกลางขึ้นซึ่งดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค)</p>	
<p>ควรมีศูนย์รับคำขอกกลาง เพราะจะทำให้ประชาชนมีความสะดวกมากขึ้นในการขอใบอนุญาต และจะเป็น Data Center ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป (กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ)</p>	
<p>การจัดให้มีศูนย์รับคำขอกกลางผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งมีหน้าที่ในการรับคำขอให้ข้อมูลแนะนำผู้ยื่นคำขอ รวมไปถึงส่งคำขอไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จะทำให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการยื่นคำขออนุญาต (กรมประชาสัมพันธ์)</p>	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- **กระทรวงมหาดไทย** ได้มีข้อสังเกตว่า หากศูนย์รับคำขอกกลางดำเนินการโดยเอกชน อาจจะเป็นช่องทางการแสวงหาประโยชน์ในทางมิชอบได้ เช่น การนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต จึงควรพิจารณากำหนดขอบเขตในการใช้อำนาจและพิจารณาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นโดยคำนึงถึงความเหมาะสมและรูปแบบของงานบริการที่มีความแตกต่างกัน และควรกำหนดแนวทางปฏิบัติในการรับและส่งต่อคำขอกจากศูนย์รับคำขอกกลางไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบให้ชัดเจน ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชนสูงสุด

- **กระทรวงการคลัง** ได้มีข้อสังเกตว่า พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 กำหนดให้มีการจัดตั้งศูนย์รับคำขออนุญาตเพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอกตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตอยู่ก่อนแล้ว ซึ่งมีการกำหนดฐานะให้ศูนย์รับคำขออนุญาตเป็นส่วนราชการตามกฎหมาย ในขณะที่ศูนย์รับคำขอกกลางตามร่างมาตรา 28 และร่างมาตรา 29 ที่เสนอไม่ปรากฏรายละเอียดดังกล่าว จึงเห็นด้วยกับหลักการให้มีศูนย์รับคำขอกกลาง แต่ควรให้ออนงานและงบประมาณมาจากศูนย์รับคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 และศูนย์รับคำขออนุญาตตามร่างที่เสนองจะต้องมีฐานะตามกฎหมาย เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอกตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตนี้ ในลักษณะศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) อันเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนซึ่งกรณีดังกล่าวหากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเห็นว่าภาคเอกชนมีความเชี่ยวชาญและสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ คุ่มค่ากว่า อาจพิจารณาให้ภาคเอกชนเข้ามาทำหน้าที่แทนได้ แต่การพิจารณาอนุญาตยังเป็นอำนาจของหน่วยงานผู้อนุญาต ศูนย์รับคำขออนุญาตเพียงแต่ทำหน้าที่รับเรื่องให้คำปรึกษา แนะนำในบริการที่ไม่ยุ่งยาก ตรวจสอบคำขอให้ครบถ้วนจากนั้นจึงส่งเรื่องต่อให้หน่วยงานผู้อนุญาตพิจารณาอำนาจตามกฎหมาย โดยให้มีการเชื่อมโยงระบบและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน ตามพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562 พระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 และให้มีการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วย

- **กระทรวงแรงงาน** ได้มีข้อสังเกตว่า การอนุญาตของกฎหมายแต่ละฉบับอาจมีความแตกต่างกันในเรื่องข้อกำหนด ขั้นตอน เอกสารหลักฐาน ตลอดจนรูปแบบของคำขอ ซึ่งหากนำไปให้บริการรวมไว้ ณ ศูนย์รับคำขอกกลางอาจส่งผลกระทบต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในการพิจารณาอนุญาต แต่หากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการสามารถพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีความยืดหยุ่นรองรับข้อกำหนด หลักเกณฑ์ เงื่อนไขตามกฎหมายแต่ละฉบับได้ ก็ถือว่าเป็นการอำนวยความสะดวกและลดอุปสรรคในการติดต่อราชการของประชาชนได้

- **กรมประชาสัมพันธ์** ได้มีข้อสังเกตว่า การจัดตั้งศูนย์รับคำขอกกลางนั้น ย่อมมีต้นทุนในการดำเนินการ เช่น เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ที่มีหน้าที่รับคำขอ ส่งคำขอ รวมไปถึงการให้คำแนะนำแก่ผู้ยื่นคำขอกการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ เป็นต้น ซึ่งในปัจจุบัน แม้ผู้ยื่นคำขอยื่นคำขอกผิด

หน่วยงาน เจ้าหน้าที่ของรัฐก็มีหน้าที่แนะนำให้ผู้ยื่นคำขอไปยื่นต่อหน่วยงานที่ถูกต้อง รวมทั้งอาจดำเนินการส่งคำขอไปยังหน่วยงานที่ถูกต้องแทนได้ทันทีและแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ

10) ท่านเห็นว่าที่ผ่านมามีปัญหาเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการหรือไม่ อย่างไร และการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้จะช่วยแก้ไขปัญหานั้นหรือไม่ อย่างไร

1. ปัญหาในการดำเนินการในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา มีดังนี้

1) การดำเนินการพิจารณาอนุญาตแล้วเสร็จเกินกรอบเวลาที่กำหนด

2) การสื่อสารทำความเข้าใจเกี่ยวกับการขออนุญาตบางงานบริการที่มีกระบวนการ

ซับซ้อน ทั้งนี้ การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้จะเป็นกลไกในการพัฒนาระบบการขออนุญาตให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เป็นประโยชน์ต่อประชาชน *(กระทรวงมหาดไทย)*

2. ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ) มีหลักการสำคัญ ได้แก่ การเพิ่มกลไกการพิจารณาอนุญาตให้มีความสะดวกมากยิ่งขึ้นและมีการจัดตั้งศูนย์รับคำขอกกลาง การกำหนดมาตรการป้องกันการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ การกำหนดมาตรการในการพิจารณาอนุญาตไม่ให้เกิดความล่าช้า และมีมาตรการในกรณีหน่วยงานไม่พิจารณาอนุญาตภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งเป็นการปรับปรุงกฎหมายเพื่อยกระดับงานบริการภาครัฐซึ่งเป็นการแก้ปัญหาและอุปสรรคให้กับประชาชนในการมาใช้บริการภาครัฐ *(กระทรวงการคลัง)*

3. เห็นชอบกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ... เนื่องจากเป็นการปรับปรุงเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ซึ่งยังขาดบทบัญญัติและกลไกการอนุญาต กรณีหน่วยงานราชการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ พิจารณาอนุญาตล่าช้า หรือไม่พิจารณาอนุญาตภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด และเพื่อเป็นการยกระดับการให้บริการของหน่วยงานของรัฐในการพิจารณาอนุญาต พร้อมกับเป็นหลักประกันด้านระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตในการประกอบกิจการของประชาชน โดยกำหนดกลไกให้มีการอนุญาตโดยอัตโนมัติ เมื่อได้ดำเนินการตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว รวมทั้งลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อลดการทุจริตและประพฤติมิชอบ *(สำนักนายกรัฐมนตรี) (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา) (กรมทรัพยากรน้ำ) (กระทรวงวัฒนธรรม) (กรมทรัพยากรธรณี) (องค์การสวนพฤกษศาสตร์) (องค์การสวนสัตว์แห่งประเทศไทย)*

4. พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ได้ตราและบังคับใช้ขึ้นก็เพื่อจะยกระดับการให้บริการจากหน่วยงานของรัฐให้มีความสะดวกขึ้น (Easier) รวดเร็วขึ้น (Faster) และลดภาระค่าใช้จ่ายลง (Cheaper) โดยต้องการสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และเป็นการสร้างภาพลักษณ์ให้หน่วยงานของรัฐเป็นภาครัฐยุคใหม่ ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2558 (ยกเว้นมาตรา 17 มีผลบังคับใช้ทันที) ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในการปฏิรูปการให้บริการของภาครัฐที่สำคัญ และภายหลังการบังคับใช้ก็จะพบปัญหาและอุปสรรคของ

การปฏิบัติตามกฎหมายมาโดยตลอด แต่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการก็ได้ให้ความสำคัญในการส่งเสริมและผลักดันให้การปฏิบัติตามกฎหมายเกิดผลสัมฤทธิ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยกตัวอย่างเช่น การนำเอาเกณฑ์การประเมินรางวัลบริการภาครัฐมายึดโยงกับการให้บริการประชาชน ตอบแทนหน่วยงานโดยเป็นรางวัลแห่งเกียรติยศที่มอบให้หน่วยงานที่ได้มุ่งมั่นปฏิบัติราชการจนประสบความสำเร็จ ดังเช่น รางวัลเลิศรัฐ เป็นต้น สำหรับการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เห็นว่า จะเป็นประโยชน์และช่วยแก้ไข ปัญหาในการขอรับบริการจากรัฐแก่ประชาชนเป็นอย่างมากแต่อาจจะต้องปรับรายละเอียดบางส่วน เพื่อให้มีกลไกและขั้นตอนที่เหมาะสมอันจะทำให้ระบบการให้บริการของราชการและประชาชนดำเนินไป พร้อมกันได้ดี และเป็นที่ยังพอใจของทุกฝ่ายทั้งหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ประกอบการและ ประชาชน *(กระทรวงศึกษาธิการ)*

5. พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 มีบทบัญญัติบางประการที่ทำให้เกิดข้อจำกัดในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ หากมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตราต่าง ๆ ดังกล่าว จะทำให้เกิดประสิทธิภาพและมีความทันสมัยสอดคล้องกับเทคโนโลยี ที่เปลี่ยนแปลงไป *(กระทรวงแรงงาน)*

6. ที่ผ่านมาประชาชนต้องไปทำธุรกรรมด้วยตนเองที่หน่วยงานราชการ ทำให้เสียเวลา เสียค่าใช้จ่าย และในหลาย ๆ ครั้ง มีข้อขัดข้องจากตัวเอกสารทำให้ไม่สามารถทำธุรกรรมเสร็จสิ้นได้ ภายในวันเดียว การมีร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการประชาชน พ.ศ. เป็นส่วนช่วยให้ประชาชนสามารถทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณา ขอบอนุญาตต่าง ๆ ของภาครัฐได้สะดวกมากขึ้น

สำหรับการดำเนินการของกรมการกงสุลมิได้มีปัญหาจากการปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ส่วนร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการประชาชน พ.ศ. เป็นกฎหมายที่ลดขั้นตอนการดำเนินการที่ไม่จำเป็นของประชาชนลงจากเดิมและเพิ่มความ สะดวกมากยิ่งขึ้น จึงน่าจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนผู้ที่ได้รับบริการจากหน่วยงานของรัฐที่สามารถ ดำเนินการได้ตามหลักเกณฑ์

อย่างไรก็ดี การตรวจสอบความแท้จริงของเอกสารประกอบการยื่นคำขอที่ออกโดย หน่วยงานรัฐอื่นเป็นอีกความท้าทายหนึ่งที่มีความสำคัญ หากสามารถขับเคลื่อนให้แต่ละหน่วยงาน ราชการสามารถตรวจสอบความแท้จริงของเอกสารได้แบบ Real-time จะทำให้การพิจารณาคำขอ ใบบอนุญาตจากหน่วยงานต่าง ๆ ทำได้อย่างรวดเร็วและลดภาระการจัดเตรียมเอกสารของประชาชนได้ด้วย *(กระทรวงการต่างประเทศ)*

7. กรณีปัญหาที่ผ่านมายังมีเนื้อหาไม่ครอบคลุมในเรื่องการพิจารณาอนุญาตของทาง ราชการ เช่น การที่หน่วยงานราชการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ พิจารณาอนุญาตล่าช้า หรือไม่อนุญาต ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ทำให้เกิดปัญหาและผลกระทบต่อประชาชน โดยการเสนอ ร่างพระราชบัญญัตินี้จะช่วยให้ภาครัฐมีการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และทำให้ประชาชนมีความ

สะดวก รวดเร็ว และประหยัดค่าใช้จ่าย รวมถึงยกระดับการให้บริการของหน่วยงานของรัฐในการพิจารณาอนุญาตได้ดียิ่งขึ้น *(กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)*

8. การดำเนินงานของภาครัฐในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ยังคงพบปัญหาที่ต้องได้รับการปรับปรุงหลายประเด็น เช่น

1) การดำเนินงานที่ล่าช้ากว่าที่กฎหมายกำหนด ควรมีการแจ้งผลการดำเนินงานไปยังประชาชนซึ่งเป็นผู้ขออนุญาต เพื่อแจ้งให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

2) ลักษณะงานบางประการมีขั้นตอนมาก ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานมากกว่าที่กฎหมายกำหนด จึงเห็นควรปรับลดขั้นตอนการทำงานให้มีความกระชับมากขึ้น เพื่อประโยชน์ของประชาชน *(องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้)*

9. พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 มีผลใช้บังคับเฉพาะงานอนุมัติ อนุญาต ซึ่งมีบทบัญญัติบางประการที่ทำให้เกิดข้อจำกัดการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ อาทิ การไม่รับคำขอในทันทีเพื่อไม่เน้นระยะเวลาพิจารณาภาระงานของการแจ้งเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวัน การอนุมัติ อนุญาตบางกระบวนการมีความล่าช้า และเป็นอุปสรรคในการประกอบธุรกิจ หรือการดำรงชีวิตของประชาชน บทบัญญัติของกฎหมายยังไม่สอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป โดยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะช่วยให้เกิดมาตรฐานการทำงานที่ชัดเจนครอบคลุมในเรื่องที่ประชาชนต้องติดต่อหน่วยงานของรัฐ มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ ทันสมัย สอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ลดขั้นตอนการอนุญาตที่ไม่จำเป็น ปรับปรุงระบบและขั้นตอนการอนุญาตให้สะดวกขึ้น และมีการอนุญาตเท่าที่จำเป็น จะช่วยอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน และสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้ *(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ)*

10. คู่มือสำหรับประชาชนตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 มีประโยชน์ทำให้ประชาชนทราบขั้นตอนและระยะเวลาการดำเนินงานของภาครัฐอย่างชัดเจน เกิดความโปร่งใส สามารถตรวจสอบและติดตามได้ และที่ผ่านมาสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ได้ดำเนินการพิจารณาอนุญาตตามความเสี่ยงของผลิตภัณฑ์ โดยกำหนดระยะเวลาที่แล้วเสร็จตามคู่มือสำหรับประชาชน ซึ่งมีการปรับปรุงกระบวนการเพื่อลดระยะเวลาอนุญาตมาเป็นระยะ จนถึงปัจจุบัน โดยระยะเวลาที่กำหนดในปัจจุบัน มีความเหมาะสมต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ที่มีการอนุญาตโดยพิจารณาอนุญาตตามความเสี่ยงและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ *(สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา)*

11. ในภาพรวมการขออนุญาตมีปัญหาด้านความซ้ำซ้อน หน่วยงานผู้ให้อนุญาตมีลักษณะกระจัดกระจายและข้อมูลไม่เชื่อมโยงกัน ทำให้ประชาชนต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการขออนุญาต การแก้ปัญหาเรื่องนี้ภาครัฐควรพิจารณารวบรวมเรื่องที่ต้องขออนุญาต วิเคราะห์เหตุผลความจำเป็นของระบบอนุญาต และจัดระเบียบยกเลิกหรือยุบรวมใบอนุญาตรวมถึงหน่วยงานที่พิจารณา

ใบอนุญาตเพื่อลดความซับซ้อนในการดำเนินการ ซึ่งมาตรการเหล่านี้เป็นสิ่งที่ภาครัฐสามารถดำเนินการได้อยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ (*สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค*)

12. หนึ่งในปัญหาประการสำคัญเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ คือ การประกอบกิจการของประชาชนที่ต้องขอใบอนุญาตจำนวนมาก และแต่ละใบอนุญาตนั้นต้องไปติดต่อหลายหน่วยงาน อันก่อให้เกิดภาระแก่ประชาชนเกินสมควร ซึ่งหากมีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะสามารถช่วยแก้ไขปัญหาในเรื่องกระบวนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ได้ โดยที่ผู้ประกอบการสามารถถือใบอนุญาตหลักเป็นใบอนุญาตแทนใบอนุญาตอื่นที่เกี่ยวข้องได้ รวมไปถึงการทบทวนกระบวนการขั้นตอนในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการอยู่เสมอ เพื่อลดขั้นตอนและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน (*กรมประชาสัมพันธ์*)

13. ปัญหาที่ผ่านมามีพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ยื่นคำขอได้ทุกคน จึงไม่สะดวกในการทำงาน ส่วนการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้จะช่วยแก้ไขปัญหาการอำนวยความสะดวกประชาชนได้หรือไม่ คิดว่าช่วยลดความยุ่งยากในการขออนุญาตของประชาชน แต่หน่วยงานอนุญาตต้องมีการปรับกระบวนการเพื่อให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัตินี้ (*กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ*)

14. หลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังกล่าว มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาอนุญาต การจดทะเบียน และการจัดแจ้งตามกฎหมายเฉพาะ กรมควบคุมมลพิษไม่มีภารกิจโดยตรงที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอนุญาต การจดทะเบียน และการจัดแจ้งตามกฎหมาย จึงไม่มีประเด็นข้อแก้ไขปรับปรุงต่อร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังกล่าวแต่อย่างใด (*กรมควบคุมมลพิษ*)

15. การขออนุญาตใบอนุญาตเพื่อประกอบกิจการในบางกิจการมีหลายขั้นตอนและไม่ชัดเจน จึงทำให้ประชาชนหรือผู้ประกอบการไม่สามารถขออนุญาตได้ด้วยตนเอง เพราะไม่มีความรู้เฉพาะด้านในการดำเนินการ จึงต้องเสียค่าใช้จ่ายในการจ้างผู้ที่มีความรู้เฉพาะด้านเป็นผู้ดำเนินการให้ นอกจากนี้ การตรวจสอบสถานะการขออนุญาตมีความยุ่งยาก และแต่ละหน่วยงานมีแนวปฏิบัติไม่เหมือนกัน (*ประชาชน*)

11. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. การกำหนดระยะเวลาการพิจารณาอนุญาตที่ไม่เหมาะสมกับประเภทของงานบริการ จะก่อให้เกิดปัญหากับหน่วยงานได้ ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และอาจนำมาซึ่งการฟ้องร้องความผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ได้

การดำเนินการใด ๆ ที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงาน เช่น เปลี่ยนแปลงจำนวนวันในการพิจารณาอนุญาตหรือการปรับปรุงวิธีการดำเนินงานอื่น ๆ ควรให้หน่วยงานและหน่วยปฏิบัติที่ให้บริการมีส่วนร่วมในการพิจารณา ชี้แจงเหตุผล เพื่อให้การดำเนินการนั้นมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์

การดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการประชาชน พ.ศ. ควรบูรณาการร่วมกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 เช่น การใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลกลางในการให้บริการประชาชน เป็นต้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการประชาชน **(กระทรวงมหาดไทย)**

2. การตรวจสอบและทบทวนระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต และการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานผู้อนุญาตหลายแห่ง เนื่องจากจะช่วยป้องกันการสร้างภาระต่อประชาชนโดยไม่จำเป็น และเป็น การเสริมสร้างประสิทธิภาพและความรวดเร็วในการปฏิบัติราชการ โดยเฉพาะการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน แต่โดยที่การพิจารณาอนุญาตในแต่ละบริบทอาจมีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขหรือผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะที่แตกต่างกัน จึงเป็นการสมควรรับฟังความคิดเห็นของหน่วยงานผู้อนุญาตในประเด็นนี้ประกอบด้วย โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะและการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ที่เหมาะสม

การให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจเปลี่ยนแปลงอายุของใบอนุญาตให้เหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอายุของใบอนุญาตตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย จึงควรมีหลักเกณฑ์การพิจารณาและการประเมินที่เหมาะสมด้วย เพื่อให้การพิจารณาเป็นไปด้วยความรอบคอบ **(กระทรวงยุติธรรม)**

3. หากยังคงหลักการตามร่างมาตรา 8 ที่ให้ออกกฎกระทรวงกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตร่างมาตรา 5 ควรปรับนิยามคำว่า "รัฐมนตรี" ให้เป็นรัฐมนตรีที่ทำหน้าที่ควบคุมกำกับดูแลหน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาต แทนนายกรัฐมนตรีเพื่อความรวดเร็วในการดำเนินงาน เนื่องจากกฎหมายบางข้อกำหนดให้หน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาต เสนอรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาออกกฎกระทรวงกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตนั้น

การดำเนินการต่ออายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษาของคุรุสภาเป็นการดำเนินการเพื่อสร้างหลักประกันต่อผู้รับบริการทางการศึกษาว่าจะได้รับบริการจากผู้ประกอบวิชาชีพที่มีการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ หรือวิชาการเฉพาะด้าน และการพัฒนาวิชาชีพทางการศึกษา ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น การกำหนดให้ "ผู้รับใบอนุญาตจะต่ออายุใบอนุญาต โดยการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น ๆ แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้" จึงไม่เหมาะสม และไม่สอดคล้องกับการดำเนินงานของคุรุสภา

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ยังมีความสมบูรณ์ในหลายประเด็น และเห็นว่าควรจะมีการแบ่งหมวดให้มีความชัดเจน เช่น หมวดหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการและสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ หมวดศูนย์รับคำขอล่าง เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น **(กระทรวงศึกษาธิการ)**

4. ร่างมาตรา 8 ซึ่งกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการมีหน้าที่ตรวจสอบความเหมาะสมของขั้นตอนและระยะเวลาในระบบอนุญาตก่อนส่งให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา เห็นว่า พระราชบัญญัติบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 มาตรา 71/9 และมาตรา 71/10 กำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการมีอำนาจหน้าที่เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการพัฒนาระบบราชการและงานของรัฐอย่างอื่น โดยมีสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการดังกล่าว และหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายหรือคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด ด้วยเหตุนี้ หน้าที่ในการตรวจสอบความเหมาะสมของขั้นตอนและระยะเวลาในระบบอนุญาตก่อนส่งให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา จึงสมควรให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ดังนั้น การที่ร่างมาตรา 8 กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ทำหน้าที่ดังกล่าวจึงอาจไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์และไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534

ร่างมาตรา 20 ซึ่งกำหนดให้หน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบควบคุมดูแลการประกอบกิจการหรือดำเนินการนั้นมีอำนาจในการพิจารณาคำขอแทนคณะกรรมการผู้มีความชำนาญตามกฎหมาย เห็นว่า บทบัญญัติดังกล่าวอาจขัดหรือแย้งกับกฎหมายเฉพาะที่กำหนดหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐไว้เป็นการเฉพาะ และหากหน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐใช้อำนาจพิจารณาคำขอแทนคณะกรรมการโดยไม่มีกฎหมายให้อำนาจไว้ อาจมีผลทำให้การพิจารณาทางปกครองดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายได้ *(กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม)*

5. การเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เป็นการปรับปรุงการอนุญาตของทางราชการเพื่อความสะดวกกับประชาชนมากยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม ควรศึกษาผลกระทบของการอนุญาตตามร่างกฎหมายดังกล่าวให้รอบคอบ โดยเฉพาะกรณีที่มีกลไกการอนุญาตโดยผลของกฎหมาย หากหน่วยงานของรัฐมิได้พิจารณาอนุญาตภายในกำหนดระยะเวลา ซึ่งไม่อาจนำมาใช้ได้กับกรณีการจัดทำบริการสาธารณะ เช่น สัมปทาน หรือการอนุญาตที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน *(กระทรวงแรงงาน)*

6. กระทรวงการต่างประเทศ โดยกรมการกงสุลได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมต่อร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวที่เกี่ยวกับภารกิจของกรมการกงสุล ดังนี้

1) ร่างมาตรา 17 กำหนดให้ “ผู้อนุญาตต้องจัดให้มีแบบฟอร์มคำขอใบอนุญาต หลักฐานการต่อใบอนุญาต และใบแทนใบอนุญาตเป็นภาษาอังกฤษให้แก่ผู้ยื่นคำขอหรือผู้รับใบอนุญาต...” โดยที่กรมการกงสุลปฏิบัติภารกิจให้บริการนิติกรณ์เอกสารแก่ประชาชนที่มีความประสงค์นำเอกสารไปใช้ระหว่างประเทศ จึงมีความเห็นสอดคล้องกับบทบัญญัติของมาตราดังกล่าว เนื่องจากการกำหนดให้หน่วยงานผู้อนุญาตมีหน้าที่ออกเอกสารภาษาอังกฤษให้แก่ประชาชนดังกล่าวนั้น จักเป็นการอำนวยความสะดวกในการใช้เอกสารระหว่างประเทศ ซึ่งสามารถลดขั้นตอน ระยะเวลา และค่าใช้จ่ายในการแปลเอกสารที่เป็นภาระแก่ประชาชนได้โดยตรง อันจะเป็นประโยชน์ให้งานนิติกรณ์เอกสารราชการภาษาอังกฤษในภาพรวมมีความคล่องตัว ยกเว้นการบริการภาครัฐ ตอบสนองความต้องการของประชาชน อีกทั้ง

ยังอำนวยความสะดวกในการใช้เอกสารเพื่อประกอบการดำเนินกิจกรรมทางการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศได้อีกทางหนึ่ง อนึ่ง กรมการกงสุลโดยความร่วมมือกับกรมการปกครองได้ดำเนินโครงการเอกสารราชการ 2 ภาษา 30 รายการ และอยู่ระหว่างพิจารณาจัดทำรายการเอกสารดังกล่าวเพิ่มเติมเพื่อตอบสนองต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนข้างต้น

2) ร่างมาตรา 12 กำหนดให้ “หน่วยงานผู้อนุญาตอาจจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนสำหรับประชาชนที่มีความจำเป็นหรือต้องการได้รับอนุญาตหรือบริการอย่างรวดเร็วเป็นพิเศษ” บทบัญญัติของมาตราดังกล่าว สอดคล้องกับนโยบายและการปฏิบัติงานในปัจจุบันของกระทรวงการต่างประเทศ เนื่องจากกรมการกงสุลได้จัดให้มีช่องทางบริการสำหรับประชาชนที่มีความจำเป็นเร่งด่วนไว้เป็นการเฉพาะสำหรับแต่ละประเภทงานบริการทั้งงานหนังสือเดินทางและงานนิติกรณ์เอกสาร นอกจากนี้ภารกิจด้านงานตรวจลงตราอยู่ระหว่างการพิจารณาเพิ่มประเภทการตรวจลงตราเร่งด่วนและกำหนดค่าธรรมเนียมและค่าทำการ ตลอดจนค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องต่อไป

3) ในส่วนของการให้บริการด้านกงสุลในต่างประเทศ สถานเอกอัครราชทูต (สอท.) และสถานกงสุลใหญ่ (สกง.) ของไทยทั่วโลก ล้วนตระหนักถึงภารกิจการดูแลและคุ้มครองผลประโยชน์ของคนไทย จึงได้เพิ่มช่องทางรับบริการสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล อาทิ บริการทางไปรษณีย์ หรือการจัดหน่วยสัญจร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดภาระด้านค่าใช้จ่าย เวลา และการเดินทางและเพื่อให้คนไทยในต่างประเทศสามารถเข้าถึงการบริการของ สอท./สกง. ได้โดยง่ายและสะดวกรวดเร็วอันสอดคล้องกับเป้าประสงค์ของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว (*กระทรวงการต่างประเทศ*)

7. เห็นควรให้คงหลักการตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 กรณีเมื่อครบกำหนดเวลาตามที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนแล้ว หากผู้อนุญาตยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวันจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ เนื่องจากการออกใบอนุญาตบางประเภทโดยเฉพาะใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติ อาจมีข้อมูล ข้อกฎหมาย หรือข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาเป็นจำนวนมากและเพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหาย ในกรณีที่มีเหตุสุดวิสัยทำให้ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ตามระยะเวลาที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชน หากให้เป็นการอนุญาตโดยอัตโนมัติอาจก่อให้เกิดความเสียหายในวงกว้างที่ยากแก่การเยียวยาและแก้ไขในภายหลัง (*กรมทรัพยากรน้ำบาดาล*)

8. การกำหนดให้หน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตต้องจัดให้มีศูนย์บริการร่วมเพื่อรับคำขอและชี้แจงเกี่ยวกับรายละเอียดเกี่ยวกับการอนุญาตตามร่างมาตรา 27 อาจมีความซ้ำซ้อนกับมาตรา 30 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 (*กรมควบคุมมลพิษ*)

9. ในการตรวจสอบคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม พร้อมเอกสารหรือหลักฐานประกอบคำขอแต่ละประเภท สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ต้องตรวจสอบคำขอดังกล่าว พร้อมรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วน ซึ่งมีเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก เช่น เอกสารเกี่ยวกับ

คุณสมบัติของผู้ยื่นคำขอ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาหนังสือรับรองบริษัท สำเนาหนังสือบริษัทสนธิ เอกสารแสดงผลงาน ประวัติการทำงานของผู้ขอรับใบอนุญาตและเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติงานประจำ เป็นต้น ดังนั้น หากมาตรา 10 วรรคสอง และมาตรา 11 วรรคหนึ่ง ของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบผลการตรวจสอบภายในหนึ่งวันทำการนับแต่วันที่ผู้ยื่นคำขอได้ยื่นคำขอหรือให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในวันทำการถัดไป อาจทำให้มีผลกระทบกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของเอกสารหลักฐานในการพิจารณาอนุญาตเป็นผู้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เนื่องจากมีเอกสารหรือหลักฐานประกอบคำขอที่ต้องตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนเป็นจำนวนมากตามที่ได้กล่าวไปแล้วในข้างต้น *(สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)*

10. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการปรับปรุงพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ให้เกิดความชัดเจนและเกิดประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชน ควรดำเนินการ ดังนี้

1) ควรปรับปรุงในภาพรวมให้ครอบคลุมความเสี่ยงด้านเศรษฐกิจเพิ่มเติม และควรขยายค่านิยาม คำขอ ให้สอดคล้องตามพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 เพื่อให้มีมาตรฐานเดียวกัน และหน่วยงานจะได้รับความชัดเจนในทางปฏิบัติ

2) ร่างมาตรา 14 วรรคสองและวรรคสาม การพิจารณาที่เกินระยะเวลาที่กำหนด ในคู่มือสำหรับประชาชน หากไม่แล้วเสร็จให้ถือว่าอนุญาตตั้งแต่วันถัดจากวันที่ครบกำหนดระยะเวลาพิจารณา ควรดำเนินการกับกิจการที่มีความเสี่ยงและผลกระทบต่ำ รวมทั้งควรมีการศึกษาเพื่อกำหนดกระบวนการที่สามารถดำเนินการตามแนวทางดังกล่าวได้

3) ผู้อนุญาตตามร่างมาตรา 5 หมายความว่า ผู้ซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจในการอนุญาต ดังนั้น ในร่างมาตรา 28 หน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาตหรือผู้อนุญาต อาจไม่ครอบคลุมงานบริการของรัฐ รวมทั้งงานบริการที่อนุญาตอาจได้มอบอำนาจให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ หรือได้รับมอบอำนาจตามกฎหมายอื่น จึงควรเปลี่ยนจาก “หน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาต” หรือ “ผู้อนุญาต” เป็น “หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ” *(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ)*

11. ในกรณีที่มีการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนและกำหนดระยะเวลาไว้แล้ว แต่ไม่มีการแจ้งผลการพิจารณาภายในกำหนดระยะเวลาตามคู่มือสำหรับประชาชน ให้ถือว่าอนุญาตตั้งแต่วันถัดจากวันที่ครบกำหนดระยะเวลาในการพิจารณา เว้นแต่เป็นคำขอที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง หรือในกรณีที่ไม่มีการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนดังกล่าว หรือจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนแล้ว แต่มิได้มีการกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตไว้อย่างชัดเจน ให้ถือว่าอนุญาตเมื่อพ้นกำหนดสิบห้าวัน นับถัดจากวันที่ผู้ขออนุญาตยื่นคำขอ ตามร่างมาตรา 14 วรรคสองและวรรคสาม เห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าว เป็นบทบัญญัติที่ต้องคำนึงถึงความเสี่ยงและผลกระทบของแต่ละใบอนุญาตที่มีความรุนแรงไม่เท่ากันด้วย เนื่องจากระยะเวลาสิบห้าวันในบางกรณีอาจพ้นวิสัยที่หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐส่วนใหญ่จะสามารถดำเนินการได้ และอาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย อนามัย และทรัพย์สินของประชาชน รวมตลอดทั้งกฎกระทรวงตามร่างมาตรา 8 วรรคห้า ก็อาจจำเป็นต้องกำหนดกระบวนการ

เกี่ยวกับการพิจารณาอนุญาตเป็นจำนวนมากจนกระทั่งเป็นการยากที่ประชาชนหรือเจ้าหน้าที่จะค้นหาหรือตรวจสอบการได้รับยกเว้นระยะเวลาสิบห้าวันและระยะเวลาที่กำหนดให้ใหม่ได้ ดังนั้น จึงเห็นควรมีการทบทวนบทบัญญัติในส่วนดังกล่าวให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับระยะเวลาที่หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถปฏิบัติได้จริงในแต่ละกรณี รวมตลอดทั้งควรคำนึงถึงความเสี่ยงและผลกระทบของแต่ละใบอนุญาตที่มีความรุนแรงไม่เท่ากันด้วย *(สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา)*

12. ในส่วนของร่างมาตรา 28 ที่กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ มีศูนย์รับคำขอกกลางโดยผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต เนื่องจากปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการมีแอปพลิเคชันทางรัฐ ซึ่งเป็นแอปพลิเคชันพอร์ทกลางเพื่อประชาชน สำหรับการอำนวยความสะดวกในการทำธุรกรรมออนไลน์ภาครัฐ โดยสามารถตรวจสอบสิทธิ จ่ายบิล ติดตามสถานการณ์ขอใช้บริการภาครัฐได้อย่างสะดวกอยู่แล้ว การจะกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ จัดให้มีศูนย์รับคำขอกกลางอีก อาจจะเป็นการดำเนินการซ้ำซ้อนหรือไม่ *(สำนักนายกรัฐมนตรี)*

13. ในกรณีที่ประชาชนต้องขออนุญาตจากผู้อนุญาตมากกว่าหนึ่งรายจะต้องกำหนดไว้หรือไม่ว่า การอนุญาตในเรื่องใดเป็นการอนุญาตหลักที่จะถือใบอนุญาตนั้นแทนใบอนุญาตอื่นได้ *(กรมทรัพยากรน้ำ)*

14. กรณีใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่อใบอนุญาตชำรุด สูญหายหรือถูกทำลาย โดยไม่ต้องให้ผู้รับอนุญาตแจ้งความต่อพนักงานตำรวจ ควรกำหนดให้ผู้รับอนุญาตยื่นคำร้องขอออกใบแทนใบอนุญาตต่อผู้อนุญาต เพื่อเป็นการลดขั้นตอน และอำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่ผู้รับอนุญาต *(กรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม)*

15. ในการอนุญาตอย่างรวดเร็ว ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ต้องให้อำนาจในการยกเลิกเพิกถอนอย่างรวดเร็ว ในกรณีที่กระทำการฝ่าฝืนที่จะเกิดความเสียหายต่อความปลอดภัยของผู้บริโภคหรือไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่อนุมัติ อนุญาต เช่นเดียวกัน โดยไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง นอกจากนี้มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมดังนี้

1) ร่างมาตรา 5 คำนิยาม “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต ซึ่งมีความหมายไม่สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์สุขภาพ

2) ร่างมาตรา 12 กรณีต้องมีการคืนค่าธรรมเนียมพิเศษ ต้องมีบทบัญญัติของกฎหมายลำดับรอง ให้คืนค่าธรรมเนียมดังกล่าว เพื่อให้หน่วยงานของรัฐสามารถปฏิบัติได้

3) ร่างมาตรา 17 กรณีมีการกำหนดแบบฟอร์มไว้ในกฎหมาย การปรับแก้ต้องใช้ใช้เวลาในการดำเนินการ *(สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา)*

16. การอนุญาตโดยปริยาย ตามที่ระบุไว้ในร่างมาตรา 14 ซึ่งกำหนดให้ผู้อนุญาตใช้ระยะเวลาในการพิจารณาภายใน 15 วัน (เว้นแต่กรณีที่ไม่สามารถดำเนินการได้ภายใน 15 วัน ให้เสนอรัฐมนตรีหรือออกกฎกระทรวงกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต) หากไม่สามารถพิจารณาให้แล้วเสร็จ

ให้ถือว่าอนุญาตตั้งแต่วันถัดจากวันที่ครบกำหนด ซึ่งสภาอุตสาหกรรมฯ เห็นด้วยกับหลักการดังกล่าว แต่มีประเด็นที่ควรพิจารณาเพิ่มเติม ดังนี้

1) ในระยะแรกควรเริ่มใช้หลักการอนุญาตโดยปริยายกับประเภทใบอนุญาตที่ไม่มีผลกระทบหรือมีผลกระทบต่อบุคคล ทรัพย์สิน สิ่งแวดล้อม หรือเศรษฐกิจก่อนในระยะถัดไปจึงใช้บังคับกับประเภทใบอนุญาตที่มีผลกระทบสูงขึ้นต่อไป

2) ควรแบ่งประเภทใบอนุญาตที่สามารถพิจารณาให้แล้วเสร็จได้หรือไม่ได้ภายใน 15 วัน สำหรับใบอนุญาตที่ไม่สามารถพิจารณาให้แล้วเสร็จได้ภายใน 15 วัน ควรเพิ่มระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตนั้นตามความเหมาะสม

3) ประเด็นเรื่อง ผู้อนุญาตต้องจัดให้มีแบบฟอร์มคำขอใบอนุญาต หลักฐานการต่อใบอนุญาต และใบแทนอนุญาตเป็นภาษาอังกฤษ สภาอุตสาหกรรมฯ เห็นด้วยกับหลักการดังกล่าว แต่เพื่อไม่ให้เป็นการต่อหน่วยงานราชการผู้พิจารณาอนุญาตเกินสมควร ควรแบ่งการดำเนินการเป็นหลายวาระ โดยระยะแรกเริ่มดำเนินการกับกิจการที่เกี่ยวข้องกับคนต่างชาติจำนวนมากก่อน แล้วค่อยขยายการดำเนินการเป็นระยะ *(สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย)*

17. ประชาชนจำนวน 4 คน เห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยไม่แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด *(เว็บไซต์)*

ส่วนที่ 3 รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติ

1. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ซึ่งเป็นกฎหมายกลางในการกำหนดขั้นตอนในการพิจารณาและระยะเวลาในการอนุญาตอันเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการประกอบกิจการ ยังขาดบทบัญญัติและกลไกการอนุญาตกรณีหน่วยงานราชการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ พิจารณาอนุญาตล่าช้า หรือไม่อนุญาตภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของประชาชนในการยื่นขออนุญาตหรือบริการได้ เช่น การกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตของหน่วยงานต่าง ๆ ไม่มีมาตรฐานเดียวกัน จึงทำให้เกิดปัญหาการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ หรือการพิจารณาอนุญาตล่าช้า หรือบางกรณีมีการกำหนดระยะเวลาไว้แล้ว แต่ไม่ได้มีการดำเนินการพิจารณาอนุญาตภายในระยะเวลาที่กำหนด เป็นต้น

ดังนั้น เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ที่เสนอโดยนายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ จึงมีหลักการสำคัญเพื่อปรับปรุงพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ให้มีมาตรการต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย และสอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น กำหนดกลไกการพิจารณาอนุญาตให้มีความสะดวกมากยิ่งขึ้น กำหนดมาตรการในการพิจารณาอนุญาตมิให้เกิดความล่าช้า โดยลดขั้นตอนการอนุญาตที่ไม่จำเป็น ปรับปรุงระบบและขั้นตอนการอนุญาตให้สะดวกยิ่งขึ้น รวมทั้งลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อลดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป็นต้น

2. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

มาตรา 257 ฉ. ด้านเศรษฐกิจ

(1) เป็นการขจัดอุปสรรคและเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

(4) สร้างกลไกเพื่อผู้ประกอบการแต่ละขนาดให้มีความสามารถในการแข่งขันอย่าง

เหมาะสม

มาตรา ๔๐ บุคคลย่อมเสรีภาพในการประกอบอาชีพ

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อรักษาความมั่นคงหรือเศรษฐกิจของประเทศการแข่งขันอย่างเป็นธรรม การป้องกันหรือขจัดการกีดกันหรือการผูกขาด การคุ้มครองผู้บริโภค การจัดระเบียบการประกอบอาชีพเพียงเท่าที่จำเป็นหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น

การตรากฎหมายเพื่อจัดระเบียบการประกอบอาชีพตามวรรคสอง ต้องไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติหรือก้าวกายการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษา

☑ ยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ**ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการภาครัฐ**

ข้อที่ 4.1 ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส รวมทั้งในด้านการจัดการให้มีกฎหมายที่มีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ กฎหมายทันสมัย ชัดเจนมีประสิทธิภาพ เป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการพัฒนา การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ การแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่นำไปสู่ความเหลื่อมล้ำด้านต่าง ๆ โดยตอบสนองกับการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบการผลิต การค้า การบริหาร และสามารถอำนวยความสะดวกในการดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการพัฒนาประเทศ การให้บริการประชาชน และการประกอบธุรกิจ

☑ แผนการปฏิรูปประเทศ

แผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมาย โดยมีกลไกให้มีกฎหมายที่สอดคล้องกับหลักสากล และสามารถให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลกฎหมายได้สะดวก และสามารถเข้าใจเนื้อหาของกฎหมายได้ง่าย

แผนการปฏิรูปประเทศด้านการบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับปรับปรุง) ซึ่งกำหนดในกิจกรรมปฏิรูปที่ 1 ให้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารงานและการบริการภาครัฐไปสู่ระบบดิจิทัล

โดยทบทวนกฎหมายและกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรค เพื่อแก้ไขให้เอื้อต่อการพัฒนาหน่วยงานของรัฐไปสู่องค์กรดิจิทัล และส่งเสริมให้เกิดระบบข้อมูลดิจิทัลของภาครัฐที่สำคัญ เพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านนวัตกรรม และเทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล

3. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ**ภาคประชาชน**

1) ประชาชนและผู้ประกอบการได้รับการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อราชการอย่าง โปร่งใส ชัดเจน โดยประชาชนสามารถเข้าถึงและรับทราบข้อมูลการให้บริการ ขั้นตอน ระยะเวลาที่ต้องใช้ และช่องทางในการให้บริการต่าง ๆ ของภาครัฐได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน ชัดเจนผ่านคู่มือสำหรับประชาชน ทำให้สามารถจัดเตรียมเอกสารต่าง ๆ และค่าธรรมเนียมที่ต้องใช้ได้อย่างครบถ้วน ทำให้ไม่ต้องเสียเวลาติดต่อหน่วยงานของรัฐหลายครั้ง

2) ช่วยอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนและผู้ประกอบการในการขอใบอนุญาต โดยสามารถยื่นคำขอ ณ จุดเดียว (One Stop Service) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้ประชาชนไม่ต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปหน่วยงานที่มีหน้าที่ออกใบอนุญาต ช่วยลดขั้นตอนในการ

ยื่นคำขออนุญาตให้มีขั้นตอนน้อยลง ทำให้ไม่เป็นการสร้างภาระและเป็นอุปสรรคต่อประชาชนในการยื่นคำขออนุญาตเพื่อประกอบกิจการต่าง ๆ

3) ประชาชนและผู้ประกอบการ ซึ่งได้ยื่นคำขอมิหลักประกันด้านระยะเวลาในการได้รับใบอนุญาต โดยกฎหมายกำหนดระยะเวลาให้หน่วยงานต้องพิจารณาคำขออนุญาตให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน หรือตามที่มีกฎหมายกำหนดแล้วแต่ระยะเวลาใดจะน้อยกว่า

ภาครัฐ

1) หน่วยงานของรัฐผู้ออกใบอนุญาตมีขั้นตอน กระบวนการ และระยะเวลาในการออกใบอนุญาตที่ชัดเจน สามารถดำเนินการได้อย่างถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

2) การลดภาระค่าใช้จ่าย และทำให้หน่วยงานของรัฐผู้ออกใบอนุญาตสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างรวดเร็ว คล่องตัว และมีประสิทธิภาพ

3) การลดการกระทำทุจริตคอร์รัปชัน และลดโอกาสในการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ เนื่องจากเจ้าหน้าที่จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ขั้นตอน และระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน นอกจากนี้ การให้บริการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เป็นการลดโอกาสที่เจ้าหน้าที่จะเรียกรับผลประโยชน์จากผู้มารับบริการ

4. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

4.1 พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558

4.2 พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 และที่แก้ไขเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการออกคำสั่งทางปกครอง

4.3 พระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดขอบเขตและวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

5. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

5.1 ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

การมีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ย่อมส่งผลทำให้การประกอบกิจการที่จะต้องได้รับการอนุญาตเพื่อประกอบกิจการมีความสะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ช่วยลดปัญหาและอุปสรรคในการประกอบธุรกิจ เนื่องจากมีการลดขั้นตอนการอนุญาตให้น้อยลงทำให้ผู้ประกอบการสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งการพัฒนาระบบการให้บริการผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ ทำให้ประชาชนและผู้ประกอบการไม่ต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปหน่วยงานที่มีหน้าที่ออกใบอนุญาต ทำให้ไม่เป็นการสร้างภาระและเป็นอุปสรรคต่อประชาชนและผู้ประกอบการในการยื่นคำขออนุญาตเพื่อดำเนินกิจการต่าง ๆ ทั้งนี้ หน่วยงานของรัฐต้องมีการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

5.2 ผลกระทบต่อสังคม

เป็นผลดีต่อประชาชนและผู้ประกอบการที่จะได้รับการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อราชการอย่างโปร่งใส ชัดเจน สามารถเข้าถึงและรับทราบข้อมูลการให้บริการ ขั้นตอน ระยะเวลาที่ต้องใช้ และช่องทางในการให้บริการต่าง ๆ ของภาครัฐได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน ชัดเจนผ่านคู่มือสำหรับประชาชน ทำให้สามารถจัดเตรียมเอกสารต่าง ๆ และค่าธรรมเนียมที่ต้องใช้ได้อย่างครบถ้วน ทำให้ไม่ต้องเสียเวลาติดต่อหน่วยงานของรัฐหลายครั้งและทำให้ประชาชนมีความสะดวก รวดเร็ว และประหยัดค่าใช้จ่าย รวมถึงยกระดับการให้บริการของหน่วยงานของรัฐในการพิจารณาอนุญาตได้ดียิ่งขึ้น

5.3 ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

ช่วยลดภาระค่าใช้จ่าย และทำให้หน่วยงานของรัฐผู้ออกใบอนุญาตสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างรวดเร็ว คล่องตัว และมีประสิทธิภาพ และนอกจากนี้ยังช่วยลดการกระทำทุจริตคอร์รัปชัน และลดโอกาสในการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ เนื่องจากเจ้าหน้าที่จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ขั้นตอน และระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน นอกจากนี้ การให้บริการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เป็นการลดโอกาสที่เจ้าหน้าที่จะเรียกรับผลประโยชน์จากผู้มารับบริการ

6. ผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption Risk Assessment)

6.1 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีระบบ

คณะกรรมการ

มี ไม่มี

มีการใช้ดุลพินิจในการคัดเลือก/สรรหา/แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ หรือไม่

มี ไม่มี

6.2 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีระบบ

อนุมัติ อนุญาต

มี ไม่มี

มีการกำหนดระยะเวลาในการใช้ดุลพินิจ เพื่อพิจารณาอนุมัติ อนุญาตหรือไม่

มี ไม่มี

6.3 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย

มี ไม่มี

“มาตรา 20 เพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการขออนุญาต คำขอเพื่อประกอบกิจการหรือดำเนินการเรื่องใดที่กฎหมายกำหนดให้บุคคลต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตมากกว่าหนึ่งรายให้ผู้อนุญาตตามกฎหมายนั้นให้อำนาจในการพิจารณาคำขออนุญาตแทนกันได้ด้วย

คำขอใดที่ผู้มีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายเป็นของคณะกรรมการ ให้หน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบควบคุมดูแลการประกอบกิจการหรือดำเนินการนั้นให้อำนาจในการพิจารณาคำขอแทนคณะกรรมการได้ด้วย”

“**มาตรา 27 วรรคสอง** เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในศูนย์บริการร่วมอาจพิจารณาอนุญาตตามคำขอของประชาชนที่ยื่นต่อศูนย์บริการร่วมได้ในเรื่องที่กำหนดในกฎกระทรวงโดยคำแนะนำของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ”

“**มาตรา 28 วรรคหนึ่ง** เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจัดให้มีศูนย์รับคำขอกกลางขึ้น ซึ่งดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจะมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการศูนย์ดังกล่าวโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเป็นผู้กำกับดูแลก็ได้...”

บทวิเคราะห์

1. กรณีที่ประชาชนต้องขออนุญาตจากผู้อนุญาตมากกว่าหนึ่งราย ให้ผู้อนุญาตตามกฎหมายนั้นมียอำนาจในการพิจารณาคำขออนุญาตแทนหน่วยงานอื่นได้ตามมาตรา 20 วรรคหนึ่งวิเคราะห์ว่า แม้ว่าจะทำให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วในการได้รับใบอนุญาตเพื่อประกอบกิจการ แต่อาจจะขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับอื่น เนื่องจากกฎหมายบางฉบับมีลักษณะเป็นกฎหมายพิเศษและมีข้อจำกัดในทางเทคนิคซึ่งต้องใช้บุคคลหรือหน่วยงานที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในเรื่องนั้น ๆ ในการพิจารณาอนุญาต หน่วยงานที่พิจารณาอนุญาตแทนอาจจะไม่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ จึงเป็นการเสี่ยงต่อการใช้ดุลพินิจโดยไม่รอบคอบและมีความเสี่ยงต่อการใช้อำนาจหน้าที่โดยทุจริต รวมถึงมีปัญหาทางกฎหมายหากเกิดความเสียหายขึ้นจากการพิจารณาอนุญาต หน่วยงานใดจะเป็นผู้รับผิดชอบระหว่างหน่วยงานที่พิจารณาอนุญาตแทน หรือหน่วยงานที่มอบหมายให้พิจารณาอนุญาตแทน อย่างไรก็ตาม หากจะกำหนดให้หน่วยงานสามารถอนุญาตแทนกันได้จะต้องกำหนดเงื่อนไข หลักเกณฑ์ และวิธีการที่ชัดเจนไว้ในกฎหมาย และกิจการที่สามารถอนุญาตแทนกันได้ควรเป็นกิจการที่ไม่ส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนสิ่งแวดล้อม หรือเป็นงานในลักษณะปกติประจำ (Routine) ที่ไม่ต้องใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการพิจารณาอนุญาต อนุมัติ

2. กรณีที่คำขอใดผู้มีอำนาจในการออกคำขอเป็นคณะกรรมการ สามารถที่จะให้หน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงานมีอำนาจในการพิจารณาคำขอแทนคณะกรรมการได้ ตามมาตรา 20 วรรคสอง วิเคราะห์ว่า การที่กฎหมายฉบับใดกำหนดให้การพิจารณาคำขอต้องกระทำในรูปแบบคณะกรรมการ เพราะคำขออนุญาตนั้นมีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง จึงต้องอาศัยความรู้ความเชี่ยวชาญในแต่ละด้านของบุคคลหลายคนในลักษณะที่เป็นองค์คณะ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความละเอียดรอบคอบในการพิจารณา ซึ่งบุคคลเพียงคนเดียวอาจจะไม่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในทุกด้าน ทั้งยังเป็นการคานอำนาจในการใช้ดุลพินิจของบุคคลเพียงคนเดียว นอกจากนี้ การให้อำนาจหน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงานเป็นผู้พิจารณาคำขอแทนคณะกรรมการ อาจจะทำให้เกิดช่องว่างในการแสวงหาประโยชน์ที่มีขอบด้วยกฎหมาย เพราะการพิจารณาคำขอไม่ได้กระทำในระบบคณะกรรมการ แต่ให้อำนาจหน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงานสามารถใช้ดุลพินิจได้แต่เพียงผู้เดียวในการพิจารณาคำขอแทนคณะกรรมการ จึงเป็นการเสี่ยงต่อการใช้ดุลพินิจโดยไม่รอบคอบและมีความเสี่ยงต่อการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ อย่างไรก็ตาม หากเห็นว่าการพิจารณาอนุญาต อนุมัติในเรื่องใดเป็นไปในลักษณะปกติประจำ (Routine) ซึ่งไม่ต้องใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการพิจารณาอนุญาต อนุมัติ และไม่มีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนสิ่งแวดล้อม

หรือเป็นกลุ่มกระบวนการที่ไม่ซับซ้อนและไม่อาศัยความเชี่ยวชาญเฉพาะ อาจจะทำให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ประจำเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตโดยตรงได้

3. กรณีมาตรา 27 วรรคสอง ที่กำหนดให้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในศูนย์บริการร่วม อาจพิจารณาอนุญาตตามคำขอของประชาชนที่ยื่นต่อศูนย์บริการร่วมได้ วิเคราะห์ว่า การให้อำนาจเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในศูนย์บริการร่วมอาจพิจารณาอนุญาตตามคำขอของประชาชนได้ เป็นการเสี่ยงต่อการใช้ดุลพินิจโดยไม่รอบคอบ และมีความเสี่ยงต่อการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ อย่างไรก็ตาม หากเห็นว่าการพิจารณาอนุญาต อนุมัติในเรื่องใดเป็นไปในลักษณะปกติประจำ (Routine) ซึ่งไม่ต้องใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการพิจารณาอนุญาต อนุมัติ และไม่มีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนสิ่งแวดล้อม หรือเป็นกลุ่มกระบวนการที่ไม่ซับซ้อนและไม่อาศัยความเชี่ยวชาญเฉพาะ อาจจะทำให้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในศูนย์บริการร่วมเป็นผู้พิจารณาอนุญาตตามคำขอของประชาชนได้

4. กรณีมาตรา 28 วรรคหนึ่ง กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจะมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการศูนย์รับคำขอกกลางโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเป็นผู้กำกับดูแลก็ได้ วิเคราะห์ว่า อาจจะเป็นช่องทางให้เอกชนซึ่งเป็นผู้ดำเนินการศูนย์รับคำขอกกลางแสวงหาประโยชน์ในทางมิชอบ เช่น การนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือการเรียกรับผลประโยชน์จากผู้ยื่นคำขอ เป็นต้น จึงควรพิจารณากำหนดขอบเขตในการใช้อำนาจและพิจารณาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและรูปแบบของงานบริการที่มีความแตกต่างกันด้วย

6.4 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีการออกกฎหมายลำดับรอง

มี ไม่มี

6.5 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายไม่ครอบคลุม

มี ไม่มี

6.6 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายคลุมเครือซ้ำซ้อน หรือขัดกัน

มี ไม่มี

6.7 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายกำหนดโทษ

มี ไม่มี

7. การกำหนดให้มีระบบอนุญาตอนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

มี ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

เพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว ลดขั้นตอนและภาระค่าใช้จ่ายให้กับประชาชนหรือผู้ประกอบการในการขอกออกใบอนุญาตเพื่อประกอบกิจการจากหน่วยงานของรัฐ ทำให้ไม่เป็นการสร้างภาระและเป็นอุปสรรคต่อประชาชนในการยื่นคำขออนุญาตเพื่อดำเนินกิจการต่าง ๆ และยังเอื้อต่อการ

แก้ไขปัญหของผู้ประกอบกิจการที่ประสบปัญหาทางธุรกิจช่วยลดต้นทุนการออกจากตลาดของธุรกิจ (Exit Costs) เช่น ร่างมาตรา 20 วรรคหนึ่ง กำหนดว่า กรณีที่ประชาชนต้องขออนุญาตจากผู้อนุญาต มากกว่าหนึ่งราย ให้ผู้อนุญาตตามกฎหมายนั้นมอำนาจในการพิจารณาคำขออนุญาตแทนหน่วยงานอื่นได้ ร่างมาตรา 20 วรรคสอง กำหนดว่ากรณีที่คำขอใดผู้มีอำนาจในการออกคำขอเป็นคณะกรรมการ สามารถที่จะให้หน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงานมีอำนาจในการพิจารณาคำขอแทนคณะกรรมการได้ และร่างมาตรา 27 วรรคสอง ที่กำหนดให้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในศูนย์บริการร่วมอาจพิจารณาอนุญาตตามคำขอของประชาชนที่ยื่นต่อศูนย์บริการร่วมได้ เป็นต้น

8. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

 มี ไม่มี

9. บทกำหนดโทษ

 ไม่มี โทษทางอาญา โทษทางปกครอง โทษปรับเป็นพินัย โทษอุปรกรณ์

ส่วนที่ 4 การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th ตั้งแต่วันที่ 12 ธันวาคม 2566

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก
ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ
พ.ศ. ๒๕๕๘

พระราชบัญญัติ

การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

พ.ศ. ๒๕๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘

เป็นปีที่ ๗๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา ๑๗ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับกับบรรดาการอนุญาต การจดทะเบียนหรือการแจ้งที่มีกฎหมายหรือกฎกำหนดให้ต้องขออนุญาต จดทะเบียน หรือแจ้ง ก่อนจะดำเนินการใด

บทบัญญัติของกฎหมายหรือกฎใดที่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน
มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

“อนุญาต” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใดที่มีกฎหมายกำหนดให้
ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึงการออกใบอนุญาต การอนุมัติ
การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้ง การให้ประทานบัตรและการให้อาชญาบัตรด้วย

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจในการอนุญาต

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต

“กฎหมายว่าด้วยการอนุญาต” หมายความว่า บรรดากฎหมายที่มีบทบัญญัติกำหนดให้
การดำเนินการใดหรือการประกอบกิจการใดจะต้องได้รับอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินการได้

“คำขอ” หมายความว่า คำขออนุญาต

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี

(๒) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี
การบังคับคดี และการวางทรัพย์

(๓) การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

(๔) การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) การอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการทางทหารด้านยุทธการ รวมทั้งตามกฎหมายเกี่ยวกับการ
การควบคุมยุทธภัณฑ์ และกฎหมายว่าด้วยโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน

การยกเว้นมิให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่การดำเนินกิจการใดหรือกับ
หน่วยงานใดนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๖ ทุกห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้อนุญาตพิจารณากฎหมาย
ที่ให้อำนาจในการอนุญาตว่าสมควรปรับปรุงกฎหมายนั้นเพื่อยกเลิกการอนุญาตหรือจัดให้มีมาตรการอื่น
แทนการอนุญาตหรือไม่ ทั้งนี้ ในกรณีที่มีความจำเป็นผู้อนุญาตจะพิจารณาปรับปรุงกฎหมายหรือจัดให้มี
มาตรการอื่นแทนในกำหนดระยะเวลาที่เร็วกว่านั้นก็ได้

ให้ผู้อนุญาตเสนอผลการพิจารณาตามวรรคหนึ่งต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณายกเลิกการอนุญาต
หรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนการอนุญาต ในการนี้ให้คณะรัฐมนตรีรับฟังความคิดเห็นของคณะกรรมการ
พัฒนากฎหมายตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบการพิจารณาด้วย

มาตรา ๗ ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาต ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำ
คู่มือสำหรับประชาชน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข (ถ้ามี) ในการยื่นคำขอ

ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตจะต้องยื่นมาพร้อมกับคำขอ และจะกำหนดให้ยื่นคำขอผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์แทนการมายื่นคำขอด้วยตนเองก็ได้

คู่มือสำหรับประชาชนตามวรรคหนึ่งให้ปิดประกาศไว้ ณ สถานที่ที่กำหนดให้ยื่นคำขอ และเผยแพร่ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และเมื่อประชาชนประสงค์จะได้สำเนาคู่มือดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดสำเนาให้ โดยจะคิดค่าใช้จ่ายตามควรแก่กรณีก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นให้ระบุค่าใช้จ่ายดังกล่าวไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนด้วย

ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการตรวจสอบขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตที่กำหนดตามวรรคหนึ่งว่าเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าขั้นตอนและระยะเวลาที่กำหนดดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ให้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและสั่งการให้ผู้อนุญาตดำเนินการแก้ไขให้เหมาะสมโดยเร็ว

เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ให้ส่วนราชการจัดให้มีศูนย์บริการร่วมเพื่อรับคำขอและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการอนุญาตต่าง ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตไว้ ณ ที่เดียวกันตามแนวทางที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด

มาตรา ๘ ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการรับคำขอจะต้องตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วน หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือยังขาดเอกสารหรือหลักฐานใดให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที ถ้าเป็นกรณีที่สามารรถแก้ไขหรือเพิ่มเติมได้ ในขณะนั้น ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วน ถ้าเป็นกรณีที่ไมอาจดำเนินการได้ในขณะนั้นให้บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วยและให้พนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้น

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มอบสำเนาทันทีตามวรรคหนึ่งให้ผู้ยื่นคำขอไว้เป็นหลักฐาน

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้จัดทำคำขอถูกต้องและแนบเอกสารหรือหลักฐานครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๗ แล้ว หรือได้แก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมครบถ้วนตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่แนะนำหรือตามที่ปรากฏในบันทึกตามวรรคหนึ่งแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะเรียกเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมอื่นได้อีกไม่ได้ และจะปฏิเสธการพิจารณาคำขอนั้นโดยอาศัยเหตุแห่งความไม่สมบูรณ์ของคำขอหรือความไม่ครบถ้วนของเอกสารหรือหลักฐานไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่ความไม่สมบูรณ์หรือความไม่ครบถ้วนนั้นเกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือทุจริตของพนักงานเจ้าหน้าที่ และเป็นผลให้ไม่อาจอนุญาตได้ ในกรณีนี้ให้ผู้อนุญาตสั่งการตามที่เหมาะสม และให้ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๙ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบหรือตามที่ปรากฏในบันทึกที่จัดทำตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คืนคำขอให้แก่ผู้ยื่นคำขอพร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือถึงเหตุแห่งการคืนคำขอให้ทราบด้วย

ผู้ยื่นคำขอจะอุทธรณ์คำสั่งคืนคำขอตามมาตรา ๙ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองหรือจะยื่นคำขอใหม่ก็ได้ แต่ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ต้องยื่นคำขอใดภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้ยื่นคำขอจะต้องยื่นคำขอนั้นใหม่ภายในระยะเวลาดังกล่าว

มาตรา ๑๐ ผู้อนุญาตต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๗ และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พิจารณาแล้วเสร็จ

เมื่อครบกำหนดเวลาตามที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๗ แล้ว หากผู้อนุญาตยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวันจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ พร้อมทั้งส่งสำเนาการแจ้งดังกล่าวให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทราบทุกครั้ง

ในกรณีที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเห็นว่าความล่าช้านั้นเกินสมควรแก่เหตุหรือเกิดจากการขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของผู้อนุญาต ให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพร้อมทั้งเสนอแนะให้มีการพัฒนาหรือปรับปรุงหน่วยงานหรือระบบการปฏิบัติราชการของหน่วยงานนั้น

ในกรณีไม่แจ้งตามมาตรา ๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้ถือว่าผู้อนุญาตกระทำการหรือละเว้นกระทำการเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น เว้นแต่จะเป็นเพราะมีเหตุสุดวิสัย

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับใดออกใช้บังคับและมีผลให้ต้องเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือรายละเอียดอื่นใดที่ปรากฏในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๗ การเปลี่ยนแปลงเช่นนั้น มิให้ใช้บังคับกับการยื่นคำขอที่ได้ยื่นไว้แล้วโดยชอบก่อนวันที่กฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับดังกล่าวมีผลใช้บังคับ เว้นแต่กฎหมายนั้นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น แต่สำหรับในกรณีกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับนั้นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นได้ก็แต่เฉพาะในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ยื่นคำขอ

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดอายุใบอนุญาตไว้ และกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับใบอนุญาตนั้นมีลักษณะเป็นกิจการหรือการดำเนินการที่เห็นได้ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตจะประกอบกิจการหรือดำเนินการนั้นต่อเนื่องกัน คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น ๆ แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้ และเมื่อหน่วยงานซึ่งมีอำนาจออกใบอนุญาตได้รับค่าธรรมเนียมดังกล่าวแล้ว ให้ออกหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตให้แก่ผู้รับใบอนุญาตโดยเร็ว และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้รับการต่ออายุใบอนุญาตตามกฎหมายนั้น ๆ แล้ว

การกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ผู้รับใบอนุญาตอาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้

ก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคสอง ให้คณะรัฐมนตรีส่งร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว หากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาได้มีมติทักท้วง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป

ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการที่จะหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาต เพื่อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง

มาตรา ๑๓ ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะต้องกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนินกิจการของผู้ได้รับอนุญาตให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตกำหนด และให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้อนุญาตที่จะต้องตรวจสอบตามหลักเกณฑ์และแนวทางดังกล่าว

เมื่อมีผู้ได้รับความเดือดร้อนรำคาญ หรือเสียหายจากการประกอบกิจการหรือการดำเนินกิจการของผู้ได้รับอนุญาต ไม่ว่าจะความจะปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เองหรือมีผู้ร้องเรียน ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะดำเนินการตรวจสอบและสั่งการตามอำนาจหน้าที่โดยเร็ว

มาตรา ๑๔ ในกรณีจำเป็นและสมควรเพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ให้คณะรัฐมนตรีมีมติจัดตั้งศูนย์รับคำขออนุญาต เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตขึ้น

ให้ศูนย์รับคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่งมีฐานะเป็นส่วนราชการตามมาตรา ๑๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยอยู่ในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี และจะให้มีสาขาของศูนย์ประจำกระทรวงหรือประจำจังหวัดด้วยก็ได้

การจัดตั้งศูนย์รับคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่งให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้กำหนดรายชื่อกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตที่จะให้อยู่ภายใต้การดำเนินการของศูนย์รับคำขออนุญาต

ในการดำเนินการเกี่ยวกับการรับคำขอ จะกำหนดในพระราชกฤษฎีกาให้ผู้ยื่นคำขอ ยื่นคำขอผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

มาตรา ๑๕ เมื่อมีการจัดตั้งศูนย์รับคำขออนุญาตตามมาตรา ๑๔ แล้ว ให้ดำเนินการและมีผลดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตหรือกฎที่ออกตามกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้ต้องยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมใด ณ สถานที่ใด ถ้าได้มีการยื่นคำขอ หรือส่ง

เอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียม ณ ศูนย์รับคำขออนุญาตแล้ว ให้ถือว่าได้มีการยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมโดยชอบตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตนั้นแล้ว

(๒) บรรดาเงินค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดที่ศูนย์รับคำขออนุญาตได้รับไว้ตาม (๑) ให้ศูนย์รับคำขออนุญาตนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินในนามของหน่วยงานของผู้อนุญาต หรือส่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี และแจ้งให้หน่วยงานของผู้อนุญาตทราบ

(๓) ในกรณีที่หน่วยงานของผู้อนุญาตมีสิทธิหักค่าใช้จ่ายจากเงินที่จะต้องนำส่งคลัง ให้ศูนย์รับคำขออนุญาตหักเงินดังกล่าวแทนและส่งมอบเงินที่หักไว้คืนให้แก่หน่วยงานของผู้อนุญาต โดยให้ศูนย์รับคำขออนุญาตมีสิทธิหักค่าใช้จ่ายของศูนย์รับคำขออนุญาตตามอัตราที่จะได้ตกลงกับหน่วยงานของผู้อนุญาต

(๔) ระยะเวลาตามมาตรา ๑๐ ให้นับแต่วันที่ศูนย์รับคำขออนุญาตส่งเรื่องให้ผู้อนุญาต โดยศูนย์รับคำขออนุญาตจะต้องส่งเรื่องให้ผู้อนุญาตไม่ช้ากว่าสามวันทำการและให้นับมาตรา ๑๐ วรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๕) ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะต้องส่งคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๗ ที่ถูกต้อง และเป็นปัจจุบันให้ศูนย์รับคำขออนุญาตตามจำนวนที่จำเป็น และดำเนินการให้มีการฝึกอบรมหรือชี้แจงแก่เจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขออนุญาต เพื่อให้เกิดความชำนาญในการปฏิบัติหน้าที่ด้วย

(๖) ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขออนุญาตที่จะต้องดำเนินการตามมาตรา ๘ และต้องรับผิดชอบในฐานะเช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘ มาตรา ๑๖ ให้ศูนย์รับคำขออนุญาตมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับคำขอและค่าธรรมเนียม รวมตลอดทั้งคำอุทธรณ์ ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต

(๒) ให้ข้อมูล ชี้แจง และแนะนำผู้ยื่นคำขอหรือประชาชนให้ทราบถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต รวมตลอดทั้งความจำเป็นในการยื่นคำขออื่นใดที่จำเป็นต้องดำเนินการ ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตทั้งปวง ในการประกอบกิจการหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด

(๓) ส่งคำขอ หรือคำอุทธรณ์ ที่ได้รับจากผู้ยื่นคำขอหรือผู้ยื่นคำอุทธรณ์พร้อมทั้งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และคอยติดตามเร่งรัดหน่วยงานดังกล่าวเพื่อดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ และคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๗ หรือตามกฎหมายที่ให้สิทธิในการอุทธรณ์

(๔) ในกรณีที่เห็นว่าหลักเกณฑ์หรือวิธีการในการยื่นคำขอ มีรายละเอียดหรือกำหนดให้ต้องส่งเอกสารที่ไม่จำเป็น หรือเป็นภาระเกินสมควรแก่ประชาชน ให้เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(๕) รวบรวมปัญหาและอุปสรรคจากการอนุญาตและการดำเนินการของศูนย์รับคำขออนุญาต เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเพื่อรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป

(๖) เสนอแนะในการพัฒนาหรือปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน ระยะเวลา เกี่ยวกับการอนุญาตต่าง ๆ รวมถึงข้อเสนอในการออกกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือกำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการอนุญาตเพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกมากขึ้น

มาตรา ๑๗ ให้ผู้อนุญาตจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๗ ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันมีกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตจำนวนมาก การประกอบกิจการของประชาชนจะต้องขออนุญาตจากส่วนราชการหลายแห่ง อีกทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตบางฉบับไม่ได้กำหนดระยะเวลา เอกสารและหลักฐานที่จำเป็น รวมถึงขั้นตอนในการพิจารณาไว้ทำให้เป็นอุปสรรคต่อประชาชนในการยื่นคำขออนุญาตดำเนินการต่าง ๆ ดังนั้น เพื่อให้มีกฎหมายกลางที่จะกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต และมีการจัดตั้งศูนย์บริการร่วมเพื่อรับคำร้องและศูนย์รับคำขออนุญาต ณ จุดเดียว เพื่อให้ข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับการขออนุญาตซึ่งจะเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก
ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

พ.ศ. ๒๕๕๘

กับร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก
ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ

แก่ประชาชน พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี และนายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ
เป็นผู้เสนอ)

(ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเอกสารประกอบ
การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต
และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.
ของสำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)

ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558

กับร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.*

(คณะรัฐมนตรี และนายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p> <hr/> <p>ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2558 เป็นปีที่ 70 ในรัชกาลปัจจุบัน</p> <p>พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ</p>	<p>ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.</p> <hr/> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการ อำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทาง ราชการ</p>	<p>ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.</p> <hr/> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วย การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทาง ราชการ</p>

* ตารางเปรียบเทียบนี้เป็นส่วนหนึ่งของเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.
ของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้</p> <p>มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558”</p> <p>มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา 17 ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป</p>	<p>.....</p> <p>มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.”</p> <p>มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่หมวด 1 บททั่วไป และมาตรา 36 วรรคสอง ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p>.....</p> <p>มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.”</p> <p>มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา 31 วรรคหนึ่ง และมาตรา 32 วรรคสาม ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 3 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับกับบรรดาการอนุญาต การจดทะเบียนหรือการแจ้งที่มีกฎหมายหรือกฎกำหนดให้ต้องขออนุญาต จดทะเบียน หรือแจ้ง ก่อนจะดำเนินการใด</p> <p>บทบัญญัติของกฎหมายหรือกฎใดที่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน</p> <p>มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง</p>	<p>มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่บรรดาการอนุญาต การจดทะเบียน <u>และการแจ้ง รวมทั้งการพิจารณา การดำเนินการ และการให้บริการหรือประโยชน์อื่นใดแก่ประชาชน บรรดาที่ประชาชนต้องยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐ</u></p> <p>มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้ “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐทุกหน่วย</p>	<p>มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่บรรดาการอนุญาต การจดทะเบียน หรือการแจ้งที่มีกฎหมายหรือกฎกำหนดให้ต้องขออนุญาต จดทะเบียน หรือแจ้ง ก่อนจะดำเนินการใด <u>รวมทั้งการพิจารณาและการให้บริการอื่นใดแก่ประชาชนที่มีกฎหมายหรือกฎกำหนดให้ขอต่อหน่วยงานของรัฐก่อนจะดำเนินการใด</u></p> <p>บทบัญญัติของกฎหมายหรือกฎใดที่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน</p> <p>มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้ “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐทุกหน่วยงาน <u>แต่ไม่หมายความรวมถึง หน่วยงานในฝ่ายนิติบัญญัติ หน่วยงานในฝ่ายตุลาการ องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ และองค์การอัยการ</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>“อนุญาต” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใดที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึงการออกใบอนุญาต การอนุมัติ การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้ง การให้ประทานบัตรและการให้อาชญาบัตรด้วย</p> <p>“ผู้อนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจในการอนุญาต</p> <p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต</p> <p>“กฎหมายว่าด้วยการอนุญาต” หมายความว่า บรรดากฎหมายที่มีบทบัญญัติกำหนดให้การดำเนินการใดหรือการ</p>	<p>“อนุญาต” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใดที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึงการออกใบอนุญาต การอนุมัติ การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้งหรือ<u>จดแจ้ง</u> การให้ประทานบัตร และการให้อาชญาบัตรด้วย</p> <p>“ผู้อนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจในการอนุญาต</p> <p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต</p> <p>“กฎหมายว่าด้วยการอนุญาต” หมายความว่า บรรดา</p>	<p>“อนุญาต” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใดที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึงการออกใบอนุญาต การอนุมัติ การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้ง การให้ประทานบัตรและการให้อาชญาบัตรด้วย</p> <p>“ผู้อนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจในการอนุญาต</p> <p><u>“ความเสี่ยง” หมายความว่า ระดับความรุนแรง ขอบเขต และโอกาสที่จะเกิดความเสียหาย หรือผลกระทบต่อบุคคล ทรัพย์สิน สัตว์ พืช สิ่งแวดล้อม หรือสังคม ทั้งนี้ กิจการประเภทใดถือเป็นกิจการที่มีความเสี่ยงระดับสูง กลาง หรือต่ำ ให้เป็นไปตามแนวทางที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด</u></p> <p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต</p> <p>“กฎหมายว่าด้วยการอนุญาต” หมายความว่า บรรดา</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>ประกอบกิจการใดจะต้องได้รับอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินการได้</p> <p>“คำขอ” หมายความว่า คำขออนุญาต</p>	<p>ประกอบกิจการใดจะต้องได้รับอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินการได้</p> <p>“คำขอ” หมายความว่า คำขออนุญาต <u>และให้หมายความรวมถึงคำขอรับบริการและคำขอให้ดำเนินการอื่นใด</u></p> <p>“กฎ” หมายความว่า พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ</p> <p>“บริการ” หมายความว่า รวมถึง การดำเนินการตามคำขอ หรือความประสงค์ของประชาชน รวมตลอดทั้งการอำนวยความสะดวก การให้ความอนุเคราะห์ สงเคราะห์ การจัดหรือให้สวัสดิการ และการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนใด ๆ แก่ประชาชนด้วย</p> <p>“ประเมินผลสัมฤทธิ์” หมายความว่า การประเมินผลสัมฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย</p>	<p>หรือการประกอบกิจการใดจะต้องได้รับอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินการได้</p> <p>“คำขอ” หมายความว่า คำขออนุญาต</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 5 พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่</p> <p>(1) รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี</p> <p>(2) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์</p>	<p><u>“ระบบกลาง”</u> หมายความว่า ระบบกลางตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย</p> <p><u>“คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ”</u> หมายความว่า คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน</p> <p><u>“สำนักงาน ก.พ.ร.”</u> หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ</p> <p><u>“รัฐมนตรี”</u> หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา 6 พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่</p> <p>(1) รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี</p> <p>(2) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์</p> <p>(3) การดำเนินงานตามหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ เฉพาะในส่วนที่เป็นการใช้อำนาจ</p>	<p><u>“รัฐมนตรี”</u> หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา 6 พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่</p> <p>(1) รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี</p> <p>(2) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>(3) การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา</p> <p>(4) การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>(5) การอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการทางทหารด้านยุทธการ รวมทั้งตามกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมยุทธภัณฑ์ และกฎหมายว่าด้วยโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน</p> <p>การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่การดำเนินกิจการใดหรือกับหน่วยงานใด นอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา</p>	<p><u>ตามรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการดำเนินงานของหน่วยธุรการขององค์กรดังกล่าว</u></p> <p>(4) การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา <u>ทั้งนี้ ตั้งแต่ในขั้นการสืบสวนและการสอบสวนเป็นต้นไป</u></p> <p>(5) การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ <u>เฉพาะในส่วนที่ไม่อาจกำหนดระยะเวลาดำเนินการที่แน่นอนได้ ตามที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด</u></p> <p>(6) การอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการทางทหารด้านยุทธการ รวมทั้งตามกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมยุทธภัณฑ์ และกฎหมายว่าด้วยโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน</p> <p>การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่การดำเนินการใดหรือแก่หน่วยงานของรัฐใด นอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง <u>ให้กระทำเท่าที่จำเป็น และให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา</u></p>	<p>(3) การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา <u>ทั้งนี้ ตั้งแต่ในขั้นการสืบสวนและการสอบสวนเป็นต้นไป</u></p> <p>(4) การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม <u>ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่ไม่อาจกำหนดระยะเวลาดำเนินการได้ เช่น การอนุญาตให้ดำเนินโครงการหรือกิจการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</u></p> <p>(5) การอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการทางทหารด้านยุทธการ รวมทั้งตามกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมยุทธภัณฑ์ และกฎหมายว่าด้วยโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน</p> <p>การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่การดำเนินกิจการใดหรือกับหน่วยงานใด นอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา</p>

<p>พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา 6 ทุกห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้อนุญาตพิจารณากฎหมายที่ให้อำนาจในการอนุญาตว่าสมควรปรับปรุงกฎหมายนั้นเพื่อยกเลิกการอนุญาตหรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนการอนุญาตหรือไม่ ทั้งนี้ ในกรณีที่มีความจำเป็นผู้อนุญาตจะพิจารณาปรับปรุงกฎหมายหรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนในกำหนดระยะเวลาที่เร็วกว่านั้นก็ได้</p> <p>ให้ผู้อนุญาตเสนอผลการพิจารณาตามวรรคหนึ่งต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณายกเลิกการอนุญาตหรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนการอนุญาต ในการนี้ให้คณะรัฐมนตรีรับฟังความคิดเห็นของคณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบการพิจารณาด้วย</p>		<p>มาตรา 7 เพื่อให้เกิดการลดขั้นตอนการอนุญาตที่ไม่จำเป็น <u>เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกและรวดเร็วแก่ประชาชน ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะต้องพิจารณากฎหมายที่ให้อำนาจในการอนุญาตอย่างน้อยทุกห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในประเด็นดังต่อไปนี้</u></p> <p>(1) <u>สมควรแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายนั้นเพื่อยกเลิกการอนุญาต จัดให้มีมาตรการอื่นแทนการอนุญาต หรือปรับลดจากการกำหนดให้ขอรับใบอนุญาตเป็นจดทะเบียน ขึ้นทะเบียน จัดแจ้ง หรือกำหนดเกณฑ์ให้ปฏิบัติตามหรือไม่</u></p> <p>(2) <u>ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตกำหนดให้หน้าที่และอำนาจในการพิจารณาอนุญาตเป็นของคณะกรรมการ สมควรแก้ไขให้เป็นที่และอำนาจของหน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือไม่</u></p> <p>(3) <u>ในกรณีที่การอนุญาตเรื่องใดมีกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตที่เกี่ยวข้องจำนวนมากกว่าหนึ่งฉบับ สามารถกำหนดให้หน้าที่และอำนาจในการพิจารณาอนุญาตของผู้อนุญาตตามกฎหมายอื่น ๆ เป็นหน้าที่และอำนาจของผู้อนุญาตตามกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่งได้หรือไม่</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
		<p><u>คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการหรือคณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาจะเสนอให้ผู้อนุญาตแก้ไขประเด็นตามวรรคหนึ่งก่อนครบรอบระยะเวลาห้าปีก็ได้และผู้อนุญาตดำเนินการให้เป็นไปตามข้อเสนอนั้น</u></p> <p><u>ในกรณีที่มีข้อร้องเรียนจากประชาชนหรือภาคเอกชนเกี่ยวกับกระบวนการหรือขั้นตอนการอนุญาตที่ไม่จำเป็นไปยังสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการพิจารณาว่าสมควรเสนอให้ผู้อนุญาตแก้ไขในประเด็นใดตามวรรคหนึ่งหรือไม่ โดยให้รับฟังความเห็นของหน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาตด้วยและให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเสนอข้อร้องเรียนพร้อมความเห็นต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เพื่อพิจารณาดำเนินการตามวรรคสองต่อไป</u></p> <p>(มาตรา 7 วรรคสี่และวรรคห้า ยกไปเปรียบเทียบกับ มาตรา 26 ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ))</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 7 ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาต ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไข (ถ้ามี) ในการยื่นคำขอ ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตจะต้องยื่นมาพร้อมกับคำขอ และจะกำหนดให้ยื่นคำขอผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์แทนการมายื่นคำขอด้วยตนเองก็ได้</p>	<p>มาตรา 14 ในกรณีที่บทบัญญัติของกฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาต <u>และการอนุญาตนั้นไม่จำเป็นต้องออกกฎใด ๆ ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กฎหมายนั้นมีผลใช้บังคับ</u></p> <p><u>ในกรณีที่บทบัญญัติของกฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาตและการอนุญาตนั้นต้องมีการออกกฎ ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กฎหมายนั้นมีผลใช้บังคับ</u></p> <p><u>คู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรานี้อย่างน้อยต้องประกอบด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ ค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการ ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต รายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตจะต้องยื่นมาพร้อมกับคำขอ <u>แนวทางการใช้ดุลพินิจ</u> โดยต้องกำหนดให้สามารถยื่นคำขอและเอกสารด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ ในการนี้ สำนักงาน ก.พ.ร. จะพิจารณากำหนดให้มีรายละเอียดเพิ่มเติมก็ได้</u></p>	<p>มาตรา 8 ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาต ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไข (ถ้ามี) ในการยื่นคำขอ ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตจะต้องยื่นมาพร้อมกับคำขอ และจะกำหนดให้ยื่นคำขอโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์แทนการมายื่นคำขอด้วยตนเองก็ได้</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>คู่มือสำหรับประชาชนตามวรรคหนึ่งให้ปิดประกาศไว้ ณ สถานที่ที่กำหนดให้ยื่นคำขอ และเผยแพร่ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และเมื่อประชาชนประสงค์จะได้สำเนาคู่มือดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดสำเนาให้โดยจะคิดค่าใช้จ่ายตามควรแก่กรณีก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นให้ระบุค่าใช้จ่ายดังกล่าวไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนด้วย</p>	<p>หมวด 6 บทเปิดเตล็ด</p> <hr/> <p>มาตรา 32 เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงคู่มือสำหรับประชาชนตาม<u>มาตรา 14 รวมทั้งหลักเกณฑ์และแนวทางตามมาตรา 23 ได้โดยสะดวก ให้ผู้อนุญาตและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่เผยแพร่คู่มือ หลักเกณฑ์ และแนวทางดังกล่าวผ่านระบบสารสนเทศของหน่วยงาน และปิดประกาศไว้ ณ สถานที่ที่กำหนดให้ยื่นคำขอ รวมทั้งเผยแพร่ผ่านช่องทางที่สำนักงาน ก.พ.ร. ประกาศกำหนด</u></p>	<p>คู่มือสำหรับประชาชนตามวรรคหนึ่งให้เผยแพร่ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และปิดประกาศไว้ ณ สถานที่ที่กำหนดให้ยื่นคำขอโดยพลัน ในกรณีที่ประชาชนประสงค์จะได้สำเนาคู่มือดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดสำเนาให้โดยจะคิดค่าใช้จ่ายตามควรแก่กรณีก็ได้ และให้ระบุค่าใช้จ่ายดังกล่าวไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนด้วย</p> <p>ในกรณีที่ผู้อนุญาตเป็นผู้ปฏิบัติงานในส่วนภูมิภาคหรือส่วนท้องถิ่น ให้หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบกฎหมายว่าด้วยการนั้นในส่วนกลางเป็นผู้จัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามวรรคหนึ่งเป็นคู่มือกลางฉบับเดียว คู่มือสำหรับประชาชนดังกล่าวให้ปิดประกาศและเผยแพร่ ณ สถานที่ทำการและทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานของรัฐดังกล่าวและของผู้อนุญาตในส่วนภูมิภาคหรือส่วนท้องถิ่นทุกราย</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ตรวจสอบขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตที่กำหนดตามวรรคหนึ่งว่าเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าขั้นตอนและระยะเวลาดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ให้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและสั่งการให้ผู้อนุญาตดำเนินการแก้ไขให้เหมาะสมโดยเร็ว</p>	<p>ให้สำนักงาน ก.พ.ร. มีหน้าที่ตรวจสอบคู่มือสำหรับประชาชนว่าสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าเรื่องใดเป็นภาระเกินสมควรหรือปรากฏข้อเท็จจริงว่าหน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตไม่อาจปฏิบัติตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนได้ ให้สำนักงาน ก.พ.ร. แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุงคู่มือสำหรับประชาชน หรือปฏิบัติให้ถูกต้องตรงตามที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน ทั้งนี้ ภายในระยะเวลาที่กำหนด ในกรณีที่หน่วยงานดังกล่าวดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้รายงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการต่อไป</p>	<p>ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการในการตรวจสอบขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตที่กำหนดตามวรรคหนึ่งว่าเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าขั้นตอนและระยะเวลาดังกล่าวก่อภาระแก่ประชาชนหรือล่าช้าเกินสมควรให้เสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและสั่งการให้ผู้อนุญาตดำเนินการแก้ไขให้เหมาะสมโดยเร็ว</p> <p>ในการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตไว้ภายในสิบห้าวันหรือตามที่มีกฎหมายกำหนดแล้วแต่ระยะเวลาใดจะน้อยกว่า เว้นแต่การพิจารณาอนุญาตใดที่ไม่สามารถดำเนินการตามกำหนดระยะเวลาภายในสิบห้าวันได้ ให้หน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาตเสนอรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาออกกฎกระทรวงกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตนั้น</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ให้ส่วนราชการจัดให้มีศูนย์บริการร่วมเพื่อรับคำขอและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการอนุญาตต่าง ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตไว้ ณ ที่เดียวกันตามแนวทางที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด</p>	<p>มาตรา 13 เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีศูนย์บริการร่วมเพื่อให้บริการแบบคำขอ รับคำขอ และชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการขออนุญาต การอนุญาต และบริการต่าง ๆ ตามกฎหมายไว้ ณ ที่เดียวกันตามแนวทางที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด</p> <p><u>การให้บริการของศูนย์บริการร่วมตามวรรคหนึ่ง จะให้บริการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศก็ได้</u></p> <p>หมวด 1 บททั่วไป</p> <hr/> <p>มาตรา 8 <u>หน่วยงานของรัฐพึงพัฒนาระบบการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการประชาชน ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีโดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพกาล โดยหน่วยงานของรัฐ ผู้อนุญาต และเจ้าหน้าที่</u></p>	

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p><u>ของรัฐพึงตระหนักว่าประชาชนเป็นประธานแห่งสิทธิที่จะได้รับบริการจากรัฐตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การพิจารณาอนุญาตและการให้บริการประชาชน รวมทั้งงานอย่างอื่นที่เกี่ยวข้อง เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด เพื่อความผาสุกของประชาชนโดยรวม รวมตลอดทั้งพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีศักยภาพ ความซื่อสัตย์สุจริต และทัศนคติในการเป็นผู้ให้บริการประชาชนให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว ไม่สร้างภาระและขั้นตอนที่ไม่จำเป็น และไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม</u></p> <p>มาตรา 9 <u>ในกรณีที่มีการอนุญาต การให้บริการ หรือภารกิจใดมีความเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงานของรัฐหรือเป็นภารกิจที่ใกล้เคียงหรือต่อเนื่องกัน ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องนั้นกำหนดแนวทางการบริหารและปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดการปฏิบัติภารกิจแบบบูรณาการร่วมกัน โดยมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐและความผาสุกของประชาชน</u></p>	

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p><u>ในกรณีที่เกิดปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งจากหน่วยงานของรัฐหรือระเบียบข้อบังคับที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐ ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยต้องร่วมกันดำเนินการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคนั้น</u></p> <p><u>ในกรณีที่จะต้องมีการดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ.ร. ที่จะจัดให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องหารือร่วมกัน ในกรณีที่ไม่สามารถบูรณาการหรือร่วมกันแก้ไขปัญหาอุปสรรคได้ ให้สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาวินิจฉัย และเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติเป็นประการใดแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้นและรายงานผลการดำเนินการต่อคณะรัฐมนตรีทราบโดยเร็ว</u></p> <p><u>มาตรา 10 ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐได้รับการติดต่อสอบถาม ข้อเสนอแนะ หรือแสดงความคิดเห็นเป็นหนังสือจากประชาชน หรือจากหน่วยงานของรัฐด้วยกัน เกี่ยวกับงานบริการหรือการอนุญาตที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของ</u></p>	

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p><u>หน่วยงานของรัฐนั้น ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐนั้น ที่จะต้องตอบคำถาม ให้ข้อมูล หรือแจ้งผลการดำเนินการ ให้บุคคลดังกล่าวทราบภายในสิบห้าวัน</u></p> <p>มาตรา 11 <u>ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ต้องมีการ ออกกฎเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือ รายละเอียดอื่นใดในการขอรับอนุญาตหรือขอรับบริการ หน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่ออกกฎดังกล่าว ต้องคำนึงถึง ความสะดวกและรวดเร็วที่ประชาชนจะได้รับเป็นสำคัญ และสร้างภาระแก่ประชาชนน้อยที่สุด</u></p> <p><u>กฎหมายวรรคหนึ่ง ต้องไม่กำหนดให้ประชาชนแสดง หรือส่งมอบเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารใดที่หน่วยงาน ของรัฐนั้นเป็นผู้ออก หรือมีเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสาร นั้นอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐนั้นอยู่แล้ว</u></p> <p><u>ความในวรรคสองไม่ใช้บังคับแก่กรณีจำเป็นอันมีอาจ หลีกเลี้ยงได้ ที่จะต้องให้ประชาชนนำเอกสารต้นฉบับหรือ สำเนาเอกสารมาแสดงหรือส่งมอบในการยื่นคำขอตาม กฎหมาย ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</u></p>	

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 8 ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการรับคำขอจะต้องตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วน หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือยังขาดเอกสารหรือหลักฐานใดให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที ถ้าเป็นกรณีที่สามารถแก้ไขหรือ</p>	<p><u>ในกรณีที่กำหนดให้ต้องส่งมอบเอกสารมากกว่าหนึ่งชุด หากผู้ยื่นได้ส่งมอบเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารให้หนึ่งชุดแล้ว ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่จะต้องเป็นผู้จัดทำสำเนาให้ครบถ้วนตามจำนวนที่ตนต้องการ</u></p> <p><u>เมื่อมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายรวมทั้งกฎหมายตามกฎหมายใด ให้หน่วยงานของรัฐแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายหรือกฎในความรับผิดชอบของตนทุกฉบับ ให้เป็นไปตามหลักการในมาตรานี้ด้วย</u></p> <p style="text-align: center;">หมวด 2 การยื่นคำขออนุญาตและการอนุญาต</p> <hr style="width: 10%; margin: auto;"/> <p>มาตรา 15 <u>เมื่อมีการยื่นคำขอและเอกสารหรือหลักฐานประกอบการพิจารณาเป็นเอกสาร ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 14 เมื่อตรวจสอบแล้วเห็นว่าถูกต้อง</u></p>	<p>มาตรา 10 <u>ในกรณีการยื่นคำขอและเอกสารประกอบการพิจารณาเป็นเอกสาร ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการรับคำขอจะต้องตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับ</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>เพิ่มเติมได้ในขณะนั้น ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วน ถ้าเป็นกรณีที่ไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้นให้บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วย และให้พนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้น</p>	<p><u>ครบถ้วน ให้บันทึกความถูกต้องครบถ้วนนั้นไว้ท้ายคำขอ</u> <u>พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที</u> แต่หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือยังขาดเอกสารหรือหลักฐานใดให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที ถ้าเป็นกรณีที่สามารถแก้ไขหรือเพิ่มเติมได้ในขณะนั้น ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วน ถ้าเป็นกรณีที่ <u>ไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้น</u> ให้บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วย และให้เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้น</p>	<p><u>ประชาชนตามมาตรา 8</u> หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือยังขาดเอกสารหรือหลักฐานใดให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที ถ้าเป็นกรณีที่สามารถแก้ไขหรือเพิ่มเติมได้ในขณะนั้น ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วน ถ้าเป็นกรณีที่ไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้นให้บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วย และให้พนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้น</p> <p><u>ให้รัฐมนตรีออกกฎกระทรวงกำหนดให้คำขอใดที่ไม่อาจดำเนินการได้ตามวรรคหนึ่ง</u> เนื่องจากมีเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่สามารถใช้เวลาในการตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอเกินระยะเวลาตามวรรคหนึ่งได้ ทั้งนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ใช้เวลาในการตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่น</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มอบสำเนาบันทึกตามวรรคหนึ่งให้ผู้ยื่นคำขอไว้เป็นหลักฐาน</p> <p>ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้จัดทำคำขอถูกต้องและแนบเอกสารหรือหลักฐานครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 7 แล้ว หรือได้แก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมครบถ้วนตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่แนะนำหรือตามที่ปรากฏในบันทึกตามวรรคหนึ่งแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะเรียกเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมอื่นได้อีกไม่ได้ และจะปฏิเสธการพิจารณาคำขอนั้นโดยอาศัยเหตุแห่งความไม่สมบูรณ์ของคำขอหรือความไม่ครบถ้วนของเอกสารหรือหลักฐานไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่ความไม่สมบูรณ์หรือความไม่ครบถ้วนนั้นเกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือทุจริตของพนักงานเจ้าหน้าที่ และเป็นผลให้ไม่อาจอนุญาตได้ ในกรณีนี้ให้ผู้อนุญาตสั่งการตามที่เห็นสมควร และให้ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยไม่ชักช้า</p>	<p>ให้เจ้าหน้าที่มอบสำเนาบันทึกตามวรรคหนึ่งให้ผู้ยื่นคำขอไว้เป็นหลักฐานโดยทันที</p> <p>ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้จัดทำคำขอถูกต้องและแนบเอกสารหรือหลักฐานครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 14 แล้ว หรือได้แก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมครบถ้วนตามที่เจ้าหน้าที่แนะนำหรือตามที่ปรากฏในบันทึกตามวรรคหนึ่งแล้ว เจ้าหน้าที่จะเรียกเอกสารหรือหลักฐานอื่นใดเพิ่มเติมอีกไม่ได้ และจะปฏิเสธการพิจารณาคำขอนั้นโดยอาศัยเหตุแห่งความไม่สมบูรณ์ของคำขอหรือความไม่ครบถ้วนของเอกสารหรือหลักฐานไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่ความไม่สมบูรณ์หรือความไม่ครบถ้วนนั้นเกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือทุจริตของเจ้าหน้าที่ และเป็นผลให้ไม่อาจอนุญาตได้ ในกรณีนี้ให้ผู้อนุญาตสั่งการตามที่เห็นสมควร และให้ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยไม่ชักช้า</p>	<p><u>พร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วนแล้วแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบผลการตรวจสอบภายในหนึ่งวันทำการนับแต่วันที่ผู้ยื่นคำขอได้ยื่นคำขอ</u></p> <p>ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มอบสำเนาบันทึกตามวรรคหนึ่งหรือออกใบรับคำขอตามวรรคสองให้ผู้ยื่นคำขอไว้เป็นหลักฐาน</p> <p>ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้จัดทำคำขอถูกต้องและแนบเอกสารหรือหลักฐานครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 8 แล้ว หรือได้แก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมครบถ้วนตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่แนะนำหรือตามที่ปรากฏในบันทึกตามวรรคหนึ่งแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะเรียกเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมอื่นได้อีกไม่ได้ และจะปฏิเสธการพิจารณาคำขอนั้นโดยอาศัยเหตุแห่งความไม่สมบูรณ์ของคำขอหรือความไม่ครบถ้วนของเอกสารหรือหลักฐานไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่ความไม่สมบูรณ์หรือความไม่ครบถ้วนนั้นเกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือทุจริตของพนักงานเจ้าหน้าที่ และเป็นผลให้ไม่อาจอนุญาตได้ ในกรณีนี้ให้ผู้อนุญาตสั่งการตามที่เห็นสมควร และให้ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยไม่ชักช้า</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 9 ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบหรือตามที่ปรากฏในบันทึกที่จัดทำตามมาตรา 8 วรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คืนคำขอให้แก่ผู้ยื่นคำขอพร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือถึงเหตุแห่งการคืนคำขอให้ทราบด้วย</p> <p>ผู้ยื่นคำขอจะอุทธรณ์คำสั่งคืนคำขอตามวรรคหนึ่ง ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองหรือจะยื่นคำขอใหม่ก็ได้ แต่ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ต้องยื่นคำขอใดภายในระยะเวลาที่กำหนดผู้ยื่นคำขอจะต้องยื่นคำขอนั้นใหม่ภายในระยะเวลาดังกล่าว</p>	<p>ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมตามที่เจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบหรือตามที่ปรากฏในบันทึกตาม<u>วรรคหนึ่ง</u> ให้เจ้าหน้าที่คืนคำขอให้แก่ผู้ยื่นคำขอพร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือถึงเหตุแห่งการคืนคำขอให้ทราบด้วย</p> <p>ผู้ยื่นคำขอจะอุทธรณ์คำสั่งคืนคำขอตาม<u>วรรคสี่</u> ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง หรือจะยื่นคำขอใหม่ก็ได้ แต่ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ต้องยื่นคำขอใดภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้ยื่นคำขอจะต้องยื่นคำขอนั้นใหม่ภายในระยะเวลาดังกล่าว</p> <p>มาตรา 16 <u>เมื่อมีการยื่นคำขอและส่งเอกสารหรือหลักฐานประกอบการพิจารณาด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 14 ให้แล้วเสร็จภายในวันทำการถัดไป เมื่อตรวจสอบแล้วเห็นว่า</u></p>	<p>ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบหรือตามที่ปรากฏในบันทึกตาม<u>วรรคหนึ่ง</u> ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คืนคำขอให้แก่ผู้ยื่นคำขอ พร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือถึงเหตุแห่งการคืนคำขอให้ทราบด้วย</p> <p>ผู้ยื่นคำขอจะอุทธรณ์คำสั่งคืนคำขอตาม<u>วรรคห้า</u> ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองหรือจะยื่นคำขอใหม่ก็ได้ แต่ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ต้องยื่นคำขอใดภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้ยื่นคำขอจะต้องยื่นคำขอนั้นใหม่ภายในระยะเวลาดังกล่าว</p> <p>มาตรา 11 <u>ในกรณีการยื่นคำขอและเอกสารประกอบการพิจารณาโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาตในการตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่น พร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 8 หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือยังขาดเอกสาร</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p>ถูกต้องครบถ้วน ให้บันทึกความถูกต้องครบถ้วนนั้นไว้ท้ายคำขอ พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที แต่หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือยังขาดเอกสารหรือหลักฐานใด ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันทีที่ตรวจสอบแล้วเสร็จ โดยให้บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วย และให้เจ้าหน้าที่ลงนามไว้ในบันทึกนั้น และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ</p> <p><u>การยื่นคำขอและเอกสารหรือหลักฐานประกอบการพิจารณาด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่าผู้อนุญาตได้รับตามวันและเวลาตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์</u></p> <p>ให้นำความในมาตรา 15 วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับแก่กรณีการยื่นคำขอและเอกสารหรือหลักฐานประกอบการพิจารณาโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย โดยอนุโลม ทั้งนี้ การแจ้ง การเรียกเอกสารหรือหลักฐาน และการคืนคำขอในกรณีดังกล่าว ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์</p>	<p>หรือหลักฐานใดให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในวันทำการถัดไป โดยให้บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วย และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ลงนามไว้ในบันทึกนั้น</p> <p>ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งบันทึกตามวรรคหนึ่ง โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้ผู้ยื่นคำขอไว้เป็นหลักฐาน</p> <p>ให้นำความในมาตรา 10 วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหก มาใช้บังคับแก่กรณีการยื่นคำขอและเอกสารประกอบการพิจารณาโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ การแจ้งการเรียกเอกสารหรือหลักฐาน และการคืนคำขอในกรณีดังกล่าวให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p><u>มาตรา 17 การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตใดที่ไม่อาจดำเนินการตามมาตรา 15 หรือมาตรา 16 ได้ เนื่องจากมีเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก หรือด้วยเหตุจำเป็นอื่นใด จะออกเป็นกฎกระทรวง กำหนดให้การอนุญาตนั้นไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา 15 หรือมาตรา 16 ก็ได้ แต่กฎกระทรวงดังกล่าวต้องระบุระยะเวลาในการดำเนินการให้ชัดเจนด้วย</u></p> <p><u>มาตรา 33 ในกรณีที่ผู้ใดมีความจำเป็นเร่งด่วน ประสงค์จะได้รับอนุญาตหรือบริการในระยะเวลารวดเร็วเป็นพิเศษกว่าระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน จะยื่นคำขอเพื่อขอรับการอนุญาตหรือบริการเป็นพิเศษดังกล่าว โดยยินยอมเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นตามที่ผู้อนุญาตกำหนดก็ได้</u></p> <p><u>การจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ในกฎกระทรวงดังกล่าวให้ระบุค่าใช้จ่ายที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องชำระเพิ่มขึ้นด้วย</u></p>	<p><u>มาตรา 12 ผู้อนุญาตอาจจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนสำหรับประชาชนที่มีความจำเป็น หรือต้องการได้รับอนุญาตหรือบริการอย่างรวดเร็วเป็นพิเศษได้ ช่องทางพิเศษดังกล่าวจะกำหนดขึ้นสำหรับกรณีที่ผู้ยื่นคำขอชำระค่าธรรมเนียมพิเศษหรือค่าบริการพิเศษตามที่ผู้อนุญาตกำหนดหรือกรณียกระดับการบริการตามเงื่อนไขที่ผู้อนุญาตกำหนด โดยไม่มีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษหรือค่าบริการพิเศษก็ได้</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p><u>การจัดให้มีช่องทางพิเศษตามวรรคสอง ต้องไม่มีผลกระทบต่อการให้บริการประชาชนตามปกติที่ปรากฏอยู่ในคู่มือสำหรับประชาชนอยู่แล้ว</u></p> <p><u>ค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่งให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะอนุญาตให้หน่วยงานของรัฐหักเป็นรายจ่ายสำหรับพัฒนาการให้บริการแก่ประชาชนไม่เกินร้อยละห้าสิบก็ได้</u></p> <p><u>ความในวรรคสี่ไม่ใช้บังคับแก่รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐอื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้รายได้ของหน่วยงานตกเป็นของหน่วยงานนั้น</u></p>	<p><u>ค่าธรรมเนียมพิเศษหรือค่าบริการพิเศษตามวรรคหนึ่งให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินแต่หน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาต โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังอาจหักเป็นรายจ่าย</u></p> <p><u>ในกรณีที่จัดให้มีช่องทางพิเศษตามวรรคหนึ่งผู้อนุญาตต้องระบุหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข (ถ้ามี) ในการยื่นคำขอ ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตที่รวดเร็วกว่ากรณีปกติ รวมทั้งค่าธรรมเนียมพิเศษหรือค่าบริการพิเศษไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 8 ด้วย ทั้งนี้ หากผู้อนุญาตดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้คืนค่าธรรมเนียมพิเศษหรือค่าบริการพิเศษแก่ผู้ยื่นคำขอแล้วแต่กรณี และให้นำความในมาตรา 14 มาใช้บังคับโดยอนุโลม</u></p> <p><u>มาตรา 13 ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้ยื่นคำขอ และเอกสารหรือหลักฐานถูกต้องครบถ้วนแล้ว ต่อมามีความจำเป็นต้องให้ข้อมูลหรือคำชี้แจงเพิ่มเติมประกอบเอกสารหรือหลักฐานที่ได้ยื่นไว้แล้ว ผู้ยื่นคำขออาจส่งข้อมูลหรือคำชี้แจงดังกล่าวแก่ผู้อนุญาตได้หากยังไม่เกินระยะเวลาตามที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 8</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 10 ผู้อนุญาตต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 7 และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พิจารณาแล้วเสร็จ</p> <p>เมื่อครบกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 7 แล้ว หากผู้อนุญาตยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวันจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ พร้อมทั้งส่งสำเนาการแจ้งดังกล่าวให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทราบทุกครั้ง</p>	<p>มาตรา 18 ผู้อนุญาตต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตาม <u>มาตรา 14</u> และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พิจารณาแล้วเสร็จ</p> <p>เมื่อครบกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 14 แล้ว หากผู้อนุญาตยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกสิบห้าวันจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ พร้อมทั้งส่งสำเนาการแจ้งดังกล่าวให้สำนักงาน ก.พ.ร. ทราบทุกครั้ง <u>เพื่อรวบรวมเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ</u> ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่ผู้อนุญาตพิจารณาไม่แล้วเสร็จตาม <u>กำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 14</u> เนื่องจากเหตุสุดวิสัย ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุสุดวิสัยดังกล่าวเพียงหนึ่งครั้ง ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ครบ</p>	<p><u>ข้อมูลหรือคำชี้แจงตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึงข้อมูลทางวิชาการหรือรายงานผลการวิจัยหรือทดสอบเกี่ยวกับการขออนุญาตหรือเอกสารอื่นใดในทำนองเดียวกันด้วย</u></p> <p>มาตรา 14 ผู้อนุญาตต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 8 และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พิจารณาแล้วเสร็จ</p> <p>เมื่อครบกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 8 แล้ว ในกรณีที่กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตไว้อย่างชัดเจน แต่ไม่แจ้งผลการพิจารณาตามระยะเวลาในคู่มือที่จัดทำขึ้น ให้ถือว่าอนุญาตตั้งแต่วันที่ถัดจากวันที่ครบกำหนดระยะเวลาในการพิจารณา เว้นแต่เป็นคำขอที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ในกรณีที่ผู้อนุญาตไม่จัดทำคู่มือสำหรับประชาชน หรือจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนแล้ว แต่ไม่ได้กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตไว้อย่างชัดเจน ให้ถือว่าอนุญาตเมื่อพ้นกำหนดสิบห้าวันนับถัดจากวันที่ผู้ขออนุญาตยื่นคำขอ</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>ในกรณีที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเห็นว่าความล่าช้า นั้นเกินสมควรแก่เหตุหรือเกิดจากการขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของผู้อนุญาต ให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพร้อมทั้งเสนอแนะให้มีการพัฒนาหรือปรับปรุงหน่วยงานหรือระบบการปฏิบัติราชการของหน่วยงานนั้น</p> <p>ในกรณีไม่แจ้งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้ถือว่าผู้อนุญาตกระทำการหรือละเว้นกระทำการเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น เว้นแต่จะเป็นเพราะมีเหตุสุดวิสัย</p> <p>มาตรา 11 ในกรณีที่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับใดออกใช้บังคับและมีผลให้ต้องเปลี่ยนแปลง</p>	<p><u>กำหนดเวลาตามที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตาม มาตรา 14</u></p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเห็นว่าความล่าช้าตามวรรคสองนั้นเกินสมควรแก่เหตุหรือมีความจำเป็นต้องปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐผู้อนุญาต ให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพร้อมทั้งเสนอแนะให้มีการพัฒนาหรือปรับปรุงหน่วยงานของรัฐหรือระบบการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐนั้น</p> <p><u>การแจ้งตามมาตรานี้จะดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้</u> ในกรณีไม่แจ้งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองหรือแจ้งเกินระยะเวลาที่กำหนดอันเป็นการล่าช้าเกินสมควร ให้ถือว่าผู้อนุญาตกระทำการหรือละเว้นกระทำการเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น เว้นแต่จะเป็นเพราะมีเหตุสุดวิสัย</p> <p>มาตรา 12 ในกรณีที่มีกฎหมายหรือกฎใดออกใช้บังคับและมีผลให้ต้องเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข</p>	<p>ในกรณีที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเห็นว่าความล่าช้าตามวรรคสองนั้น เกินสมควรแก่เหตุหรือเกิดจากการขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาต ให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพร้อมทั้งเสนอแนะให้มีการพัฒนาหรือปรับปรุงหน่วยงานของรัฐ หรือระบบการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐนั้น</p> <p><u>การแจ้งตามมาตรานี้จะดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้</u> ในกรณีไม่แจ้งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองหรือแจ้งเกินระยะเวลาที่กำหนดอันเป็นการล่าช้าเกินสมควร ให้ถือว่าผู้อนุญาตกระทำการหรือละเว้นกระทำการเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น เว้นแต่จะเป็นเพราะมีเหตุสุดวิสัย</p> <p>มาตรา 15 ในกรณีที่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับใดออกใช้บังคับและมีผลให้ต้องเปลี่ยนแปลง</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือรายละเอียดอื่นใดที่ปรากฏในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 7 การเปลี่ยนแปลง เช่นว่านั้น มิให้ใช้บังคับกับการยื่นคำขอที่ได้ยื่นไว้แล้ว โดยชอบก่อนวันที่กฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับดังกล่าวมีผลใช้บังคับ เว้นแต่กฎหมายนั้นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น แต่สำหรับในกรณีกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับนั้น จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นได้ก็แต่เฉพาะในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ยื่นคำขอ</p>	<p>หรือรายละเอียดอื่นใดที่ปรากฏในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 14 การเปลี่ยนแปลงเช่นว่านั้นมิให้ใช้บังคับแก่การยื่นคำขอที่ได้ยื่นไว้แล้วโดยชอบก่อนวันที่กฎหมายหรือกฎดังกล่าวมีผลใช้บังคับ เว้นแต่กฎหมายนั้นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น แต่สำหรับในกรณีกฎจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นได้ก็แต่เฉพาะในกรณีที่การเปลี่ยนแปลงนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ยื่นคำขอ</p> <p><u>ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงในสาระสำคัญ อันส่งผลให้การดำเนินการบางกรณีต้องมีการขออนุญาตตามกฎหมายดังกล่าวเพิ่มเติม ห้ามมิให้บังคับใช้กฎหมายดังกล่าวในทางที่เป็นผลร้ายหรือก่อภาระแก่ประชาชนจนกว่าจะมีการแก้ไขคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 14 ให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายนั้นและเผยแพร่ตามมาตรา 32 แล้ว ทั้งนี้ เว้นแต่กฎหมายดังกล่าวจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นโดยชัดแจ้ง</u></p>	<p>หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือรายละเอียดอื่นใดที่ปรากฏในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 8 การเปลี่ยนแปลง เช่นว่านั้นมิให้ใช้บังคับกับการยื่นคำขอที่ได้ยื่นไว้แล้ว โดยชอบก่อนวันที่กฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับดังกล่าวมีผลใช้บังคับ เว้นแต่กฎหมายนั้นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น แต่สำหรับในกรณีกฎระเบียบหรือข้อบังคับนั้นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นได้ก็แต่เฉพาะในกรณีที่การเปลี่ยนแปลงนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ยื่นคำขอ</p> <p><u>ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงในสาระสำคัญอันส่งผลให้การดำเนินการบางกรณีต้องมีการขออนุญาตตามกฎหมายดังกล่าวเพิ่มเติม ห้ามมิให้บังคับใช้กฎหมายดังกล่าวในทางที่เป็นผลร้ายหรือก่อภาระแก่ผู้ประกอบการ จนกว่าจะมีการแก้ไขคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 8 ให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายนั้นและเผยแพร่ตามมาตรา 8 วรรคสองและวรรคสามด้วย</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p style="text-align: center;">หมวด 3 การให้บริการ</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p><u>มาตรา 25</u> ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้หน่วยงานของรัฐใดมีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณา รับรอง เห็นชอบ ให้ความเห็น จ่ายเงิน ให้ได้รับสวัสดิการ รวมทั้งการดำเนินการหรือการให้บริการอื่นใดแก่ประชาชน ให้นำความในมาตรา 14 มาตรา 15 มาตรา 16 มาตรา 17 มาตรา 18 และมาตรา 24 มาใช้บังคับแก่การพิจารณา รับรอง เห็นชอบ ให้ความเห็น จ่ายเงิน ให้ได้รับสวัสดิการ รวมทั้งการดำเนินการหรือการให้บริการของหน่วยงานของรัฐนั้นด้วยโดยอนุโลม โดยในกรณีที่บทบัญญัติมาตราดังกล่าวกำหนดให้เป็นหน้าที่หรืออำนาจของผู้อนุญาต ให้ถือว่าเป็นหน้าที่หรืออำนาจของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐนั้นมอบหมาย ในการพิจารณา รับรอง เห็นชอบ ให้ความเห็น จ่ายเงิน ให้ได้รับสวัสดิการ และการดำเนินการหรือให้บริการอื่นใดดังกล่าว</p>	<p><u>มาตรา 16</u> ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้หน่วยงานของรัฐใดมีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาหรือให้บริการอย่างหนึ่งอย่างใดแก่ประชาชน ให้นำความในมาตรา 8 มาตรา 9 มาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 13 มาตรา 14 และมาตรา 15 มาใช้บังคับแก่การพิจารณาหรือการให้บริการของหน่วยงานของรัฐนั้นด้วยโดยอนุโลม โดยในกรณีที่บทบัญญัติมาตราดังกล่าวกำหนดให้เป็นหน้าที่หรืออำนาจของผู้อนุญาต ให้ถือว่าเป็นหน้าที่หรืออำนาจของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายในการพิจารณาหรือให้บริการดังกล่าว</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 12 ในกรณีที่กฎหมายกำหนดอายุใบอนุญาตไว้ และกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับใบอนุญาตนั้นมี ลักษณะเป็นกิจการหรือการดำเนินการที่เห็นได้ว่าผู้ได้รับ ใบอนุญาตจะประกอบกิจการหรือดำเนินการนั้นต่อเนื่องกัน คณะรัฐมนตรีจะ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระ ค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตตามที่กำหนดไว้ใน กฎหมายนั้น ๆ แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้ และเมื่อหน่วยงานซึ่งมีอำนาจออกใบอนุญาตได้รับ ค่าธรรมเนียมดังกล่าวแล้ว ให้ออกหลักฐานการต่ออายุ</p>	<p>มาตรา 34 <u>เพื่อประโยชน์ในการให้บริการ ประชาชน หน่วยงานของรัฐอาจจัดให้แบบคำขอ ใบอนุญาต หลักฐานการต่ออายุใบอนุญาต หรือใบแทนใบอนุญาตเป็น ภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่น หรือมีภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่น กำกับด้วย ตามที่เห็นสมควรก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ การกรอก ข้อความในเอกสารดังกล่าวจะกระทำเป็นภาษาอังกฤษหรือ ภาษาอื่นดังกล่าวก็ได้ และมีให้นำมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาใช้บังคับ</u></p> <p>มาตรา 19 ในกรณีที่กฎหมายกำหนดอายุใบอนุญาตไว้ และกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับใบอนุญาตนั้นมีลักษณะ เป็นกิจการหรือการดำเนินการที่เห็นได้ว่าผู้รับอนุญาตจะ ประกอบกิจการหรือดำเนินการนั้นต่อเนื่องกัน ผู้รับอนุญาต จะต่ออายุใบอนุญาตโดยการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุ ใบอนุญาตภายในระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น ๆ แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้ และเมื่อหน่วยงาน ของรัฐซึ่งมีอำนาจออกใบอนุญาตได้รับค่าธรรมเนียม ดังกล่าวแล้ว ให้ออกหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตให้แก่</p>	<p>มาตรา 17 <u>ผู้อนุญาตต้องจัดให้มีแบบฟอร์มคำขอ ใบอนุญาต หลักฐานการต่ออายุใบอนุญาต และใบแทน ใบอนุญาตเป็นภาษาอังกฤษให้แก่ผู้ยื่นคำขอหรือผู้รับ ใบอนุญาตแล้วแต่กรณีตามที่ผู้ยื่นคำขอหรือผู้รับใบอนุญาต ร้องขอ</u></p> <p><u>การขอเอกสารตามวรรคหนึ่งเป็นภาษาอังกฤษไม่ตัด สิทธิของผู้ยื่นคำขอหรือผู้รับใบอนุญาตในการได้รับเอกสาร ดังกล่าวเป็นภาษาไทย</u></p> <p>มาตรา 18 ในกรณีที่กฎหมายกำหนดอายุใบอนุญาตไว้ ผู้รับใบอนุญาตจะต่ออายุใบอนุญาต โดยการชำระ ค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตตามที่กำหนดไว้ใน กฎหมายนั้น ๆ แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้ และเมื่อหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจออกใบอนุญาตได้รับ ค่าธรรมเนียมดังกล่าวแล้ว ให้ออกหลักฐานการต่ออายุ ใบอนุญาตให้แก่ผู้รับใบอนุญาตโดยเร็ว โดยให้ถือว่าผู้รับ ใบอนุญาตได้รับการต่ออายุใบอนุญาตตามกฎหมายนั้น ๆ แล้ว</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>ใบอนุญาตให้แก่ผู้รับใบอนุญาตโดยเร็ว และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้รับการต่ออายุใบอนุญาตตามกฎหมายนั้น ๆ แล้ว</p> <p>การกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ที่ผู้รับใบอนุญาตอาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้</p>	<p>ผู้รับอนุญาตโดยเร็ว โดยให้ถือว่าผู้รับอนุญาตได้รับการต่ออายุใบอนุญาตตามกฎหมายนั้น ๆ แล้วตั้งแต่วันที่ <u>ใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุลง ทั้งนี้ โดยหน่วยงานของรัฐผู้</u> <u>อนุญาตยังคงมีหน้าที่ที่จะต้องตรวจสอบการประกอบ</u> <u>กิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับชำระค่าธรรมเนียมการต่อ</u> <u>อายุใบอนุญาตดังกล่าว</u></p> <p>การชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม <u>หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</u></p> <p><u>กิจการหรือการดำเนินการใดมีความเสี่ยงสูงที่จะ</u> <u>ก่อให้เกิดสาธารณภัยหรือก่ออันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน</u> <u>ของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง หรือมีเหตุผล</u> <u>ความจำเป็นพิเศษอื่นที่ไม่สมควรดำเนินการตามวรรคหนึ่ง</u> <u>จะออกกฎกระทรวงกำหนดกิจการหรือการดำเนินการนั้น</u> <u>ให้ไม่อยู่ภายใต้บังคับวรรคหนึ่งก็ได้ กฎกระทรวงดังกล่าวให้</u></p>	<p>การชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม <u>หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</u></p> <p>การชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งและกฎกระทรวงตามวรรคสองไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายและกฎที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการหรือการดำเนินการนั้น โดยผู้รับใบอนุญาตจะเลือกใช้วิธีการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p>ระบุชื่อพระราชบัญญัติและชื่อใบอนุญาตที่ไม่อาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ และให้ระบุระยะเวลาในการพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตไว้ให้ชัดเจนด้วย</p> <p>กิจการหรือการดำเนินการตามกฎหมายใดมีการกำหนดอายุใบอนุญาตไว้แต่ไม่มีการกำหนดให้ผู้รับอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต เมื่อผู้รับอนุญาตยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้สามารถดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตต่อไปได้จนกว่าผู้อนุญาตจะมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต และให้ถือว่าหลักฐานการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตไปพลางก่อน</p> <p>ก่อนที่จะมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคสี่ ผู้อนุญาตต้องตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนินการก่อน หากพบข้อบกพร่อง ให้แจ้งผู้รับอนุญาตดำเนินการแก้ไขภายในระยะเวลาที่เหมาะสม ถ้าผู้รับอนุญาตไม่แก้ไขภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ผู้อนุญาตจึงจะมีอำนาจออกคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ทั้งนี้ ในการออกคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้อนุญาตต้องระบุเหตุผลประกอบคำสั่งดังกล่าวด้วย</p>	<p>รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะออกกฎกระทรวงกำหนดให้ใบอนุญาตในกรณีดังต่อไปนี้ ไม่อาจชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งก็ได้ กฎกระทรวงดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ที่ประชาชนไม่อาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้</p> <p>(1) กรณีที่การประกอบกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับใบอนุญาตนั้นไม่มีลักษณะที่เห็นได้ชัดว่าผู้รับใบอนุญาตจะประกอบกิจการหรือดำเนินการนั้นต่อเนื่องกัน หรือ</p> <p>(2) กรณีที่การประกอบกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับใบอนุญาตนั้นมีความเสี่ยงสูงที่จะก่อให้เกิดสาธารณภัยหรือก่ออันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>ก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคสอง ให้คณะรัฐมนตรี ส่งร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้สภาผู้แทนราษฎรและ วุฒิสภาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดเวลา ดังกล่าวแล้วหากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภามิได้มีมติ ทักท้วง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราพระราชกฤษฎีกา ดังกล่าวต่อไป</p> <p>ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบ ราชการที่จะหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการออก ใบอนุญาต เพื่อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในการดำเนินการ ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง</p>	<p><u>มิให้ใช้บังคับมาตรานี้แก่กิจการหรือการดำเนินการใดที่ ต้องขออนุญาตเป็นรายครั้ง</u></p> <p>มาตรา 22 ก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตาม<u>มาตรา 20</u> หรือ<u>มาตรา 21</u> ให้คณะรัฐมนตรีส่งร่างพระราชกฤษฎีกา ดังกล่าวให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาพิจารณาเป็นเวลา ไม่น้อยกว่าสามสิบวัน <u>แต่ไม่เกินหกสิบวัน</u> เมื่อพ้น กำหนดเวลาดังกล่าวแล้วหากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา มิได้มีมติทักท้วง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตรา พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป</p> <p>ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน <u>ก.พ.ร.</u> ที่จะหารือกับ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาต เพื่อ <u>เสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการพิจารณาให้ความ เห็นชอบ ก่อนเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการ ดำเนินการตามมาตรา 20 หรือมาตรา 21</u> ต่อไป</p>	<p>มาตรา 23 ก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตาม<u>มาตรา 19</u> <u>มาตรา 21</u> หรือ<u>มาตรา 22</u> ให้คณะรัฐมนตรีส่งร่าง พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน<u>แต่ไม่เกินหกสิบวัน</u> เมื่อพ้น กำหนดเวลาดังกล่าวแล้วหากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา มิได้มีมติทักท้วง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตรา พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป</p> <p>ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบ ราชการที่จะหารือกับหน่วยงาน<u>ของรัฐ</u>ที่เกี่ยวข้องกับการ ออกใบอนุญาต เพื่อ<u>เสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบ ราชการพิจารณาให้ความเห็นชอบ ก่อนเสนอแนะต่อ คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา 19 มาตรา 23 หรือมาตรา 22</u> ต่อไป</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 13 ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะต้องกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนินกิจการของผู้ได้รับอนุญาตให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตกำหนดและให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้อนุญาตที่จะต้องตรวจสอบตามหลักเกณฑ์และแนวทางดังกล่าว</p> <p>เมื่อมีผู้ได้รับความเดือดร้อนรำคาญ หรือเสียหายจากการประกอบกิจการหรือการดำเนินกิจการของผู้ได้รับอนุญาต ไม่ว่าจะความจะปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เองหรือมีผู้ร้องเรียน ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะดำเนินการตรวจสอบและสั่งการตามอำนาจหน้าที่โดยเร็ว</p>	<p>มาตรา 23 ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะต้องกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนินการของผู้รับอนุญาตให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตกำหนด และให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้อนุญาตที่จะต้องตรวจสอบตามหลักเกณฑ์และแนวทางดังกล่าว</p> <p>เมื่อมีผู้ได้รับความเดือดร้อนรำคาญ หรือเสียหายจากการประกอบกิจการหรือการดำเนินการของผู้รับอนุญาต ไม่ว่าจะความจะปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เองหรือมีผู้ร้องเรียน ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะดำเนินการตรวจสอบและสั่งการตามหน้าที่และอำนาจโดยเร็ว</p> <p><u>หลักเกณฑ์และแนวทางตามวรรคหนึ่ง ให้เผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป</u></p>	<p>มาตรา 25 ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะต้องกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนินกิจการของผู้รับใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตกำหนด และให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้อนุญาตที่จะต้องตรวจสอบตามหลักเกณฑ์และแนวทางดังกล่าว</p> <p>เมื่อมีผู้ได้รับความเดือดร้อนรำคาญหรือเสียหายจากการประกอบกิจการหรือการดำเนินกิจการของผู้ได้รับอนุญาต ไม่ว่าจะความจะปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เองหรือมีผู้ร้องเรียน ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะดำเนินการตรวจสอบและสั่งการตามหน้าที่และอำนาจโดยเร็ว</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 14 ในกรณีจำเป็นและสมควรเพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ให้คณะรัฐมนตรีมีมติจัดตั้งศูนย์รับคำขออนุญาต เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตขึ้น</p> <p>ให้ศูนย์รับคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่งมีฐานะเป็นส่วนราชการตามมาตรา 18 วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 โดยอยู่ในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี และจะให้มีสาขาของศูนย์ประจำกระทรวงหรือประจำจังหวัดด้วยก็ได้</p> <p>การจัดตั้งศูนย์รับคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่งให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้กำหนดรายชื่อกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตที่จะให้อยู่ภายใต้การดำเนินการของศูนย์รับคำขออนุญาต</p>	<p>หมวด 5 ศูนย์รับคำขอกกลาง</p> <hr/> <p>มาตรา 28 เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ให้คณะรัฐมนตรี<u>ตามข้อเสนอแนะของสำนักงาน ก.พ.ร. จัดให้มีศูนย์รับคำขอกกลางขึ้นในหน่วยงานของรัฐตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอต่าง ๆ ตามกฎหมาย ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีจะมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการศูนย์ดังกล่าวก็ได้</u></p> <p><u>การมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการศูนย์รับคำขอกกลางตามวรรคหนึ่ง จะกระทำได้ต่อเมื่อมีหลักประกันเพียงพอที่จะคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและความลับทางการค้าที่มีประสิทธิภาพ</u></p>	<p>มาตรา 27 เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ให้หน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาตจัดให้มี<u>ศูนย์บริการร่วมเพื่อรับคำขอและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการอนุญาตต่าง ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตไว้ ณ ที่เดียวกันตามแนวทางที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด</u></p> <p><u>เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในศูนย์บริการร่วมอาจพิจารณาอนุญาตตามคำขอของประชาชนที่ยื่นต่อศูนย์บริการร่วมได้ในเรื่องที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยคำแนะนำของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>ในการดำเนินการเกี่ยวกับการรับคำขอ จะกำหนดในพระราชกฤษฎีกาให้ผู้ยื่นคำขอ ยื่นคำขอผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก็ได้</p> <p>มาตรา 15 เมื่อมีการจัดตั้งศูนย์รับคำขออนุญาตตามมาตรา 14 แล้ว ให้ดำเนินการและมีผล ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตหรือกฎที่ออกตามกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้ต้องยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมใด ณ สถานที่ใด ถ้าได้มีการยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือ</p>	<p>มาตรา 29 เมื่อมีศูนย์รับคำขอกกลางตามมาตรา 28 แล้ว</p> <p>(1) ในกรณีที่กฎหมายหรือกฎที่ออกตามกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้ต้องยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใด ณ สถานที่ใด ถ้าได้มีการยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือ</p>	<p>มาตรา 28 เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ จัดให้มีศูนย์รับคำขอกกลางขึ้น ซึ่งดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจะมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการศูนย์ดังกล่าวโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเป็นผู้กำกับดูแลก็ได้</p> <p>เมื่อมีศูนย์รับคำขอกกลางตามวรรคหนึ่งแล้วให้ดำเนินการ และมีผลดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตหรือกฎที่ออกตามกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้ต้องยื่นคำขอหรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมใด ณ สถานที่ใด ถ้าได้มีการยื่นคำขอหรือส่งเอกสาร หรือหลักฐาน หรือ</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>ค่าธรรมเนียม ณ ศูนย์รับคำขออนุญาตแล้ว ให้ถือว่าได้มีการยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียม โดยชอบตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตนั้นแล้ว</p> <p>(2) บรรดาเงินค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดที่ศูนย์รับคำขออนุญาตได้รับไว้ตาม (1) ให้ศูนย์รับคำขออนุญาตนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินในนามของหน่วยงานของผู้อนุญาต หรือส่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี และแจ้งให้หน่วยงานของผู้อนุญาตทราบ</p> <p>(3) ในกรณีที่หน่วยงานของผู้อนุญาตมีสิทธิหักค่าใช้จ่ายจากเงินที่จะต้องนำส่งคลัง ให้ศูนย์รับคำขออนุญาตหักเงินดังกล่าวแทนและส่งมอบเงินที่หักไว้คืนให้แก่หน่วยงานของผู้อนุญาต โดยให้ศูนย์รับคำขออนุญาตมีสิทธิหักค่าใช้จ่ายของศูนย์รับคำขออนุญาตตามอัตราที่จะได้ตกลงกับหน่วยงานของผู้อนุญาต</p> <p>(4) ระยะเวลาตามมาตรา 10 ให้นับแต่วันที่ศูนย์รับคำขออนุญาตส่งเรื่องให้ผู้อนุญาตโดยศูนย์รับคำขออนุญาตจะต้องส่งเรื่องให้ผู้อนุญาตไม่ช้ากว่าสามวันทำการและให้นำมาตรา 10 วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>ค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดไปยังศูนย์รับคำขอกกลางแล้ว ให้ถือว่าได้มีการยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดโดยชอบตามกฎหมายนั้นแล้ว</p> <p>(2) บรรดาเงินค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดที่ศูนย์รับคำขอกกลางได้รับไว้ตาม (1) ให้ศูนย์รับคำขอกกลางนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินในนามของหน่วยงานของ <u>รัฐที่รับผิดชอบ</u> หรือส่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี และแจ้งให้หน่วยงานของ <u>รัฐที่รับผิดชอบ</u> ทราบ</p> <p>(3) ในกรณีที่หน่วยงานของ <u>รัฐที่รับผิดชอบ</u> มีสิทธิหักค่าใช้จ่ายจากเงินที่จะต้องนำส่งคลัง ให้ศูนย์รับคำขอกกลางหักเงินดังกล่าวแทนและส่งมอบเงินที่หักไว้คืนให้แก่หน่วยงานของ <u>รัฐที่รับผิดชอบ</u> โดยให้ศูนย์รับคำขอกกลางมีสิทธิหักค่าใช้จ่ายของศูนย์รับคำขอกกลางตามอัตราที่จะได้ตกลงกับหน่วยงานของ <u>รัฐที่รับผิดชอบ</u></p> <p>(4) ระยะเวลาตามมาตรา 18 ให้นับแต่วันที่ศูนย์รับคำขอกกลางส่งเรื่องให้หน่วยงานของ <u>รัฐที่รับผิดชอบ</u> โดยศูนย์รับคำขอกกลางจะต้องส่งเรื่องให้หน่วยงานของ <u>รัฐดังกล่าว</u> ไม่ช้ากว่า <u>หนึ่งวัน</u> ทำการ และให้นำมาตรา 18 วรรคสี่ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p>	<p>ค่าธรรมเนียมทางอิเล็กทรอนิกส์ไปยังศูนย์รับคำขอกกลางแล้ว ให้ถือว่าได้มีการยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมโดยชอบตามกฎหมายนั้นแล้ว</p> <p>(2) บรรดาเงินค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดที่ศูนย์รับคำขอกกลางได้รับไว้ตาม (1) ให้ศูนย์รับคำขอกกลางนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินในนามของหน่วยงานของ <u>รัฐ</u> ของผู้อนุญาต หรือส่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี และแจ้งให้หน่วยงานของ <u>รัฐ</u> ของผู้อนุญาตทราบ</p> <p>(3) ในกรณีที่หน่วยงานของ <u>รัฐ</u> ของผู้อนุญาตมีสิทธิหักค่าใช้จ่ายจากเงินที่จะต้องนำส่งคลัง ให้ศูนย์รับคำขอกกลางหักเงินดังกล่าวแทนและส่งมอบเงินที่หักไว้คืนให้แก่หน่วยงานของ <u>รัฐ</u> ของผู้อนุญาต โดยให้ศูนย์รับคำขอกกลางมีสิทธิหักค่าใช้จ่ายของศูนย์รับคำขอกกลางตามอัตราที่จะได้ตกลงกับหน่วยงานของ <u>รัฐ</u> ของผู้อนุญาต</p> <p>(4) ระยะเวลาตามมาตรา 14 ให้นับแต่วันที่ศูนย์รับคำขอกกลางส่งเรื่องให้ผู้อนุญาต โดยศูนย์รับคำขอกกลางจะต้องส่งเรื่องให้ผู้อนุญาตไม่ช้ากว่า <u>หนึ่งวัน</u> ทำการ และให้นำมาตรา 14 วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>(5) ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะต้องส่งคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 7 ที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบันให้ศูนย์รับคำขออนุญาตตามจำนวนที่จำเป็น และดำเนินการให้มีการฝึกอบรมหรือชี้แจงแก่เจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขออนุญาต เพื่อให้เกิดความชำนาญในการปฏิบัติหน้าที่ด้วย</p> <p>(6) ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขออนุญาตที่จะต้องดำเนินการตามมาตรา 8 และต้องรับผิดชอบในฐานะเช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 8</p>	<p>(5) ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบที่จะต้องส่งคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 14 ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบันให้ศูนย์รับคำขอกกลาง และดำเนินการให้มีการฝึกอบรมหรือชี้แจงแก่เจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขอกกลาง เพื่อให้เกิดความชำนาญในการปฏิบัติหน้าที่ด้วย</p> <p>(6) ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขอกกลางที่จะต้องดำเนินการตามมาตรา 16 และต้องรับผิดชอบในฐานะเช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 16</p> <p><u>ให้ศูนย์รับคำขอกกลางจัดให้มีแบบคำขอกกลางที่สามารถใช้ในการยื่นคำขอผ่านศูนย์รับคำขอกกลางได้ในหลายประเภทกิจการและต่อหลายหน่วยงานของรัฐ โดยหากการอนุญาตหรือบริการใดจำเป็นต้องพิจารณาข้อมูลนอกเหนือจากข้อมูลที่ยื่นคำขอให้ไว้ในแบบคำขอกกลาง ให้จัดทำเป็นแบบคำขอผนวกเฉพาะสำหรับการอนุญาตหรือบริการนั้น</u></p>	<p>(5) ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะต้องส่งคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 8 ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบันให้ศูนย์รับคำขอกกลาง และดำเนินการให้มีการฝึกอบรมหรือชี้แจงแก่เจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขอกกลาง เพื่อให้เกิดความชำนาญในการปฏิบัติหน้าที่ด้วย</p> <p>(6) ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขอกกลางที่จะต้องดำเนินการตามมาตรา 10 และต้องรับผิดชอบในฐานะเช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 10</p> <p><u>ภายใต้บังคับมาตรา 19 ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจัดให้มีแบบคำขอกกลางที่สามารถใช้ในการยื่นคำขอผ่านศูนย์รับคำขอกกลางได้ในหลายประเภทกิจการและต่อหลายหน่วยงานของรัฐ โดยหากการอนุญาตใดจำเป็นต้องพิจารณาข้อมูลนอกเหนือจากข้อมูลที่ยื่นคำขอให้ไว้ในแบบคำขอกกลาง ให้จัดทำเป็นแบบคำขอผนวกเฉพาะสำหรับการอนุญาตนั้น</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 16 ให้ศูนย์รับคำขออนุญาตมีหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) รับคำขอและค่าธรรมเนียม รวมตลอดทั้งคำอุทธรณ์ ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต</p> <p>(2) ให้ข้อมูล ชี้แจง และแนะนำผู้ยื่นคำขอหรือประชาชน ให้ทราบถึงหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขออนุญาต รวมตลอดทั้งความจำเป็นในการยื่นคำขออื่นใดที่จำเป็นต้องดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตทั้งปวง ในการประกอบกิจการหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด</p>	<p><u>ให้ถือว่าแบบคำขอกกลางและแบบคำขอผนวกตาม</u> <u>วรรคสองเป็นแบบคำขอตามที่กฎหมายว่าด้วยการนั้น</u> <u>กำหนด</u></p> <p><u>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะอนุญาตให้ศูนย์</u> <u>รับคำขอกกลางหักเงินค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดตาม (2)</u> <u>เป็นรายจ่ายสำหรับพัฒนาการให้บริการของศูนย์รับคำขอกกลาง</u> <u>ไม่เกินร้อยละห้าสิบก็ได้</u></p> <p>มาตรา 30 ให้ศูนย์รับคำขอกกลางมีหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) รับคำขอและค่าธรรมเนียม<u>หรือเงินอื่นใด</u> รวม ตลอดทั้งคำอุทธรณ์ ตามกฎหมายว่าด้วยการ<u>นั้น</u></p> <p>(2) ให้ข้อมูล ชี้แจง และแนะนำผู้ยื่นคำขอหรือ ประชาชนให้ทราบถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการ ขออนุญาต <u>ขอรับเงิน ขอรับสวัสดิการ หรือขอรับบริการ</u> รวมตลอดทั้งความจำเป็นในการยื่นคำขออื่นใดที่จำเป็นต้อง ดำเนินการตามกฎหมาย ในการประกอบกิจการ หรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด</p>	<p>มาตรา 29 ให้ศูนย์รับคำขอกกลางรองรับการดำเนินการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) รับคำขอและค่าธรรมเนียม รวมตลอดทั้งคำอุทธรณ์ ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต</p> <p>(2) ให้ข้อมูล ชี้แจง และแนะนำผู้ยื่นคำขอหรือประชาชน ให้ทราบถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต รวมตลอดทั้งความจำเป็นในการยื่นคำขออื่นใดที่จำเป็นต้อง ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตทั้งปวงในการ ประกอบกิจการหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>(3) ส่งคำขอ หรือคำอุทธรณ์ ที่ได้รับจากผู้ยื่นคำขอหรือผู้ยื่นคำอุทธรณ์พร้อมทั้งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และคอยติดตามเร่งรัดหน่วยงานดังกล่าวเพื่อดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ และคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 7 หรือตามกฎหมายที่ให้สิทธิในการอุทธรณ์</p>	<p>(3) ส่งคำขอ หรือคำอุทธรณ์ ที่ได้รับจากผู้ยื่นคำขอหรือผู้ยื่นคำอุทธรณ์พร้อมทั้งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และคอยติดตามเร่งรัดหน่วยงานของรัฐดังกล่าวเพื่อดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ และคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 14 หรือตามกฎหมายที่ให้สิทธิในการอุทธรณ์</p> <p><u>เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามมาตรานี้ ให้เจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขอกกลางมีฐานะเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต</u></p> <p><u>มาตรา 31 ให้สำนักงาน ก.พ.ร. มีหน้าที่และอำนาจในการกำกับดูแล ประสาน และขับเคลื่อนให้หน่วยงานของรัฐ พัฒนาการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์อย่างเต็มรูปแบบตลอดทั้งกระบวนการ และให้มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย</u></p>	<p>(3) ส่งคำขอหรือคำอุทธรณ์ที่ได้รับจากผู้ยื่นคำขอหรือผู้ยื่นคำอุทธรณ์พร้อมทั้งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และคอยติดตามเร่งรัดหน่วยงานดังกล่าวเพื่อดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ และคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 8 หรือตามกฎหมายที่ให้สิทธิในการอุทธรณ์</p> <p><u>มาตรา 30 ในการดำเนินงานของศูนย์รับคำขอกกลาง ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการมีหน้าที่และอำนาจในการกำกับดูแล ประสาน และขับเคลื่อนให้หน่วยงานของรัฐ พัฒนาการให้บริการ ประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ อย่างเต็มรูปแบบตลอดทั้งกระบวนการ และให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ด้วย</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>(4) ในกรณีที่เห็นว่าหลักเกณฑ์หรือวิธีการในการยื่นคำขอ มีรายละเอียดหรือกำหนดให้ต้องส่งเอกสารที่ไม่จำเป็นหรือเป็นภาระเกินสมควรแก่ประชาชน ให้เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น</p> <p>(5) รวบรวมปัญหาและอุปสรรคจากการอนุญาตและการดำเนินการของศูนย์รับคำขออนุญาต เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเพื่อรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป</p> <p>(6) เสนอแนะในการพัฒนาหรือปรับปรุงกระบวนการขั้นตอน ระยะเวลา เกี่ยวกับการอนุญาตต่าง ๆ รวมถึงข้อเสนอในการออกกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือกำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการอนุญาตเพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกมากขึ้น</p>	<p>(2) ในกรณีที่เห็นว่าหลักเกณฑ์หรือวิธีการในการยื่นคำขอ มีรายละเอียดหรือกำหนดให้ต้องส่งเอกสารที่ไม่จำเป็นหรือไม่เอื้อต่อการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ หรือเป็นภาระเกินสมควรแก่ประชาชน ให้เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อสั่งการให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น</p> <p>(1) รวบรวมปัญหาและอุปสรรคจากการอนุญาตและการดำเนินการของศูนย์รับคำขอกกลาง เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการและรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป</p> <p>(3) เสนอแนะในการพัฒนาหรือปรับปรุงกระบวนการขั้นตอน ระยะเวลา เกี่ยวกับการอนุญาต การจ่ายเงิน การให้ได้รับสวัสดิการ หรือการให้บริการต่าง ๆ รวมถึงข้อเสนอในการออกกฎหมาย กฎ หรือกำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการอนุญาต การจ่ายเงิน การให้ได้รับสวัสดิการ หรือการให้บริการเพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกมากขึ้น</p>	<p>(2) ในกรณีที่เห็นว่าหลักเกณฑ์หรือวิธีการในการยื่นคำขอมิมีรายละเอียดหรือกำหนดให้ต้องส่งเอกสารที่ไม่จำเป็นหรือไม่เอื้อต่อการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ หรือเป็นภาระเกินสมควรแก่ประชาชน ให้เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อสั่งการให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น</p> <p>(1) รวบรวมปัญหาและอุปสรรคจากการอนุญาตและการดำเนินการของศูนย์รับคำขอกกลางเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการและรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป</p> <p>(3) เสนอแนะในการพัฒนาหรือปรับปรุงกระบวนการขั้นตอน ระยะเวลา เกี่ยวกับการอนุญาตต่าง ๆ รวมถึงข้อเสนอในการออกกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือกำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการอนุญาตเพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกมากขึ้น</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p>มาตรา 20 ในกรณีที่มีการประกอบกิจการหรือการดำเนินการของประชาชนในกิจการใดจำเป็นต้องได้รับการอนุญาตจากผู้อนุญาตหลายรายหรือหลายกระบวนการ จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีใบอนุญาตหลักและใบอนุญาตรองของกิจการนั้นก็ได้ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตหลักของกิจการใดให้ถือว่าผู้นั้นได้รับใบอนุญาตรองของกิจการนั้นตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตนั้นด้วยแล้ว โดยไม่ต้องยื่นคำขออนุญาตใหม่อีก และให้ระบุนการได้รับอนุญาตสำหรับใบอนุญาตรองให้ชัดเจนไว้ในใบอนุญาตหลักดังกล่าวด้วย</p> <p>ในพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง ให้ระบุให้ชัดเจนถึงกิจการที่เป็นใบอนุญาตหลักและกิจการที่ถือว่าได้รับใบอนุญาตรอง รวมตลอดทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาตสำหรับใบอนุญาตหลัก และการมีส่วนร่วมในการพิจารณาของผู้อนุญาตตามใบอนุญาตรอง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียม และการนำส่งค่าธรรมเนียม</p> <p>เมื่อมีการตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าหน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตและกระทรวงเจ้าสังกัดของ</p>	<p>มาตรา 19 การประกอบกิจการหรือดำเนินการเรื่องใดที่ประชาชนจำเป็นต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตมากกว่าหนึ่งราย คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ประชาชนที่ได้รับใบอนุญาตที่เป็นใบอนุญาตหลักของเรื่องนั้นถือว่าได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตที่เกี่ยวข้องครบถ้วนแล้วก็ได้ และให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมของใบอนุญาตที่เหลือทั้งหมดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาตหลัก หากไม่ชำระหรือชำระไม่ครบถ้วนให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตหลักไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตอื่นนับแต่วันถัดจากวันที่ครบกำหนดสามสิบวัน และให้ยื่นคำขอตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตอื่นที่เกี่ยวข้องตามเดิมต่อไป ในกรณีเช่นว่านั้น ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบด้วยว่าการประกอบกิจการที่ขออนุญาตภายหลังครบกำหนดสามสิบวันดังกล่าวเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตที่ผู้ยื่นคำขอไม่ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามกฎหมายนั้นหรือชำระไม่ครบถ้วน การกำหนดเรื่องที่ได้รับใบอนุญาตหลักถือว่าได้รับใบอนุญาตครบถ้วนแล้วตามวรรคหนึ่ง รวมตลอดทั้งการ</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p>หน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการในกิจการที่ต้องมีใบอนุญาตรองด้วย</p> <p>ในมาตรานี้ “ใบอนุญาตหลัก” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการหรือให้ดำเนินการในกิจการที่โดยทั่วไปแล้วจะมีการประกอบกิจการหรือดำเนินการที่เป็นใบอนุญาตรองด้วย และ “ใบอนุญาตรอง” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการหรือให้ดำเนินการที่โดยทั่วไปแล้วเป็นส่วนหนึ่งของการประกอบกิจการหรือการดำเนินการที่เป็นใบอนุญาตหลัก</p> <p>มาตรา 21 ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตใด กำหนดอายุใบอนุญาตไว้สั้นกว่าห้าปี จะตราพระราชกฤษฎีกาขยายอายุใบอนุญาตสำหรับกฎหมายนั้นเป็นไม่น้อยกว่าห้าปีก็ได้</p> <p>การตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งให้กระทำได้ เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นว่าอายุใบอนุญาตที่กำหนดในกฎหมายนั้น ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป หรือเป็นภาระแก่ประชาชนเกินสมควร ในพระราชกฤษฎีกา</p>	<p>กำหนดใบอนุญาตที่ให้ถือเป็นใบอนุญาตหลักของแต่ละเรื่อง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาตที่เป็นใบอนุญาตหลักและใบอนุญาตรองของแต่ละเรื่องไว้ด้วย</p> <p>มาตรา 22 ในกรณีที่กฎหมายกำหนดอายุใบอนุญาตไว้ และคณะรัฐมนตรีเห็นว่าอายุใบอนุญาตที่กำหนดในกฎหมายนั้นไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป หรือใบอนุญาตใดไม่มีความจำเป็นต้องมีอายุใบอนุญาตอีกต่อไป คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ใบอนุญาตนั้นมีอายุไม่น้อยกว่าห้าปี หรือไม่มีอายุใบอนุญาตเลยก็ได้แล้วแต่กรณี</p> <p>การกำหนดให้ใบอนุญาตใดไม่มีอายุใบอนุญาตหรือมีอายุใบอนุญาตไม่น้อยกว่าห้าปีให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p><u>ดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติและชื่อใบอนุญาตอายุใบอนุญาตที่ขยายแล้วซึ่งต้องไม่น้อยกว่าห้าปีและค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระไว้ด้วย</u></p> <p>มาตรา 24 <u>ในกรณีที่ใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย หากจำเป็น ต้องมีการแจ้งความเพื่อเป็นหลักฐานในการขอออกใบแทนใบอนุญาต ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตนั้น โดยไม่ต้องแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจอีก</u></p> <p><u>ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่กรณีที่ใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตซึ่งออกให้หรืออยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ด้วย</u></p> <p><u>ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ.ร. ที่จะติดตามผลการปฏิบัติตามมาตรานี้ และรายงานคณะรัฐมนตรีในกรณีที่มีหน่วยงานของรัฐไม่ปฏิบัติตามมาตรานี้</u></p>	<p><u>ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว รวมตลอดทั้งอายุใบอนุญาตที่กำหนดขึ้นใหม่ไว้ด้วย</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
		<p><u>มาตรา 20 เพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการขออนุญาต</u> <u>คำขอเพื่อประกอบกิจการหรือ ดำเนินการเรื่องใดที่</u> <u>กฎหมายกำหนดให้บุคคลต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต</u> <u>มากกว่าหนึ่งราย ให้ผู้อนุญาตตามกฎหมายนั้นมียอำนาจใน</u> <u>การพิจารณาคำขออนุญาตแทนกันได้ด้วย</u></p> <p><u>คำขอใดที่ผู้มีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายเป็นของ</u> <u>คณะกรรมการ ให้หน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ</u> <u>ที่รับผิดชอบควบคุมดูแลการประกอบกิจการหรือดำเนินการ</u> <u>นั้นมีอำนาจในการพิจารณาคำขอแทนคณะกรรมการได้ด้วย</u></p> <p><u>รายการคำขอและหลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาตแทน</u> <u>กันได้ตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามกฎกระทรวง</u> <u>ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</u></p> <p><u>มาตรา 21 ในกรณีที่การประกอบกิจการที่ต้องขอ</u> <u>อนุญาตใดไม่มีความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและ</u> <u>ทรัพย์สินของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง</u> <u>คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ประชาชนอาจทดลองประกอบ</u> <u>กิจการนั้นเป็นการชั่วคราวก่อนได้รับใบอนุญาตก็ได้ โดยให้</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
		<p><u>แจ้งต่อผู้อนุญาตก่อนเริ่มประกอบกิจการเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และหากประชาชนที่ประกอบกิจการชั่วคราวนั้นประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอต่อผู้อนุญาตภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่เริ่มประกอบกิจการชั่วคราว</u></p> <p><u>การกำหนดให้การประกอบกิจการใดสามารถทดลองประกอบกิจการเป็นการชั่วคราวตามวรรคหนึ่งได้ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ประชาชนอาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้</u></p> <p><u>มาตรา 24 ภายใต้บังคับมาตรา 18 ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตขอต่ออายุใบอนุญาต โดยไม่ต้องชำระค่าธรรมเนียมแต่ต้องมีการตรวจสอบ เมื่อผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้ถือว่าเป็นผู้รับใบอนุญาตต่อไปจนกว่าผู้อนุญาตจะมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตซึ่งต้องกระทำภายหลังการตรวจสอบและให้ถือว่าหลักฐานการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตไปพลางก่อน</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
		<p><u>มาตรา 26 ในกรณีที่ใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตชำรุดในสาระสำคัญ สูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้อนุญาตออกใบแทนได้โดยผู้รับอนุญาตไม่ต้องยื่นหลักฐานที่แสดงการแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจ</u></p> <p><u>มาตรา 31 ในวาระเริ่มแรกให้ผู้อนุญาตดำเนินการพิจารณากฎหมายที่ให้อำนาจในการอนุญาตในความรับผิดชอบว่าสมควรปรับปรุงกฎหมายนั้น เพื่อยกเลิกการอนุญาต หรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนการอนุญาต หรือปรับลดจากการกำหนดให้ขอรับใบอนุญาตเป็นจดทะเบียนขึ้นทะเบียน จัดแจ้ง หรือกำหนดเกณฑ์ให้ปฏิบัติตามหรือไม่ เพราะเหตุใด และมีหนังสือแจ้งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการพร้อมด้วยเหตุผลภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</u></p> <p><u>ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการรวบรวมผลการพิจารณาของผู้อนุญาตตามวรรคหนึ่งเสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการพิจารณาภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p style="text-align: center;">หมวด 4</p> <p style="text-align: center;">การทบทวนและปรับปรุงการอนุญาตและการให้บริการ</p> <hr style="width: 10%; margin: auto;"/> <p style="text-align: center;">มาตรา 26 เมื่อมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการประเมินในประเด็นดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p style="text-align: center;">(1) ความเหมาะสมและความคุ้มค่าของการใช้ระบบอนุญาต เมื่อพิจารณาถึงภาระหน้าที่ที่ประชาชนต้องปฏิบัติกับประโยชน์ที่สังคมพึงได้รับจากการใช้ระบบอนุญาต พร้อมทั้งระบุอุปสรรคหรือความเสี่ยงหากเปลี่ยนจากระบบการขออนุญาตเป็นการจดทะเบียนหรือการจดทะเบียน</p> <p style="text-align: center;">(2) ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตกำหนดให้คณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจอนุญาต ให้ประเมินผลดีและ</p>	<p><u>ในกรณีที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการพิจารณาแล้วไม่เห็นด้วยกับผลการพิจารณาของผู้อนุญาตกรณีใด ให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาพร้อมด้วยเหตุผลต่อไป</u></p> <p style="text-align: center;">มาตรา 7 วรรคสี่ ถ้าผู้อนุญาตพิจารณาในประเด็นตามวรรคหนึ่ง พร้อมกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ให้ผู้อนุญาตแสดงผลของผลการพิจารณาดังกล่าวไว้อย่างชัดเจนในรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายนั้นด้วย</p> <p style="text-align: center;">มาตรา 7 วรรคห้า คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการหรือคณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาจะมีข้อเสนอแนะให้หน่วยงานของ</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p>ผลเสียของการที่ยังคงระบบคณะกรรมการและการให้คณะกรรมการมีอำนาจอนุญาตไว้</p> <p><u>การประเมินผลสัมฤทธิ์ในประเด็นตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานของรัฐที่ประเมินผลสัมฤทธิ์ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด และให้แจ้งผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ไว้ในระบบกลาง ในการนี้ คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจะกำหนดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์โดยผู้ประเมินอิสระก็ได้</u></p> <p><u>ไม่ว่าจะมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามวรรคหนึ่งหรือไม่ คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจะแจ้งหน่วยงานของรัฐพิจารณาประเมินผลสัมฤทธิ์ในประเด็นตามวรรคหนึ่งเป็นการเฉพาะ ในเวลาที่เห็นสมควรก็ได้ ทั้งนี้ ให้หน่วยงานของรัฐนั้นรายงานข้อเสนอแนะและผลการพิจารณาในประเด็นดังกล่าวพร้อมเหตุผลต่อคณะรัฐมนตรีผ่านคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ แล้วแต่กรณี ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง เพื่อพิจารณามีมติต่อไป</u></p>	<p><u>รัฐที่จัดทำรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายพิจารณาทบทวนกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐนั้นในประเด็นใดหรือทุกประเด็นตามวรรคหนึ่งก็ได้ และให้หน่วยงานของรัฐนั้นรายงานผลการพิจารณาทบทวนประเด็นดังกล่าวพร้อมเหตุผลต่อคณะรัฐมนตรีภายในเก้าสิบวันเพื่อพิจารณาต่อไป</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p><u>มาตรา 27</u> เมื่อมีเหตุจำเป็นอันสมควรที่จะต้องปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตหรือให้บริการตามที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชน เพื่อให้การให้บริการประชาชนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ให้ผู้อนุญาตหรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐดำเนินการแก้ไขคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 14 โดยพลัน โดยต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องและประชาชน และให้นำสถิติการแจ้งเหตุแห่งความล่าช้าตามมาตรา 18 มาประกอบการพิจารณาด้วย</p> <p><u>การรับฟังความคิดเห็นตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยให้ดำเนินการผ่านระบบกลางเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์ และจะใช้วิธีการอื่นเพิ่มเติมด้วยก็ได้</u></p>	<p><u>มาตรา 9</u> ให้ผู้อนุญาตตรวจสอบ ทบทวน และปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตตามที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชนเป็นประจำอย่างน้อยทุกสองปี เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ พัฒนาการทางเทคโนโลยี และความเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ โดยต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องและประชาชน และให้นำสถิติการแจ้งเหตุแห่งความล่าช้าตามมาตรา 14 มาประกอบการพิจารณาด้วย</p> <p><u>การรับฟังความคิดเห็นตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยให้ดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาตเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์ และจะใช้วิธีการอื่นด้วยก็ได้ เช่น การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็น การสัมภาษณ์หรือการเชิญผู้รับใบอนุญาตให้เข้าร่วมชี้แจงหรือแสดงความคิดเห็น การสำรวจความคิดเห็น และวิธีการอื่นใดที่หน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาตเห็นว่าเหมาะสม</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p style="text-align: center;">บทเฉพาะกาล</p> <hr style="width: 10%; margin: auto;"/> <p>มาตรา 35 <u>เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว</u> <u>บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใด</u> <u>อ้างถึงบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก</u> <u>ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ให้ถือว่า</u> <u>บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีนั้น อ้างถึง</u> <u>บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ในบทมาตราที่มีนัยเดียวกัน</u></p> <p>มาตรา 36 <u>คู่มือสำหรับประชาชนที่จัดทำขึ้นตาม</u> <u>พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณา</u> <u>อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ให้ใช้บังคับได้ต่อไป</u> <u>จนกว่าจะมีคู่มือสำหรับประชาชนตามพระราชบัญญัตินี้ใน</u> <u>เรื่องเดียวกัน</u></p>	<p>มาตรา 32 <u>คู่มือสำหรับประชาชนที่จัดทำขึ้นตาม</u> <u>พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณา</u> <u>อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ให้ใช้บังคับได้ต่อไป</u> <u>จนกว่าจะมีคู่มือสำหรับประชาชน ตามพระราชบัญญัตินี้ใน</u> <u>เรื่องเดียวกัน</u></p> <p><u>ในวาระเริ่มแรกให้ผู้อนุญาตตรวจสอบทบทวน และ</u> <u>ปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอนและระยะเวลาในการ</u> <u>พิจารณาอนุญาตที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชนตาม</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 17 ให้ผู้อนุญาตจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 7 ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>ให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจตามมาตรา 25 จัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 14 ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา 37 ให้พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. 2564 เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ยังคงมีผลใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่ากฎกระทรวงตามมาตรา 19 วรรคสองจะใช้บังคับ</p>	<p>พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 และจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนฉบับใหม่ ตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้นำความในมาตรา 9 มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายในการพิจารณาหรือให้บริการแก่ประชาชนจัดทำแบบฟอร์มคำขอใบอนุญาต หลักฐานการต่ออายุใบอนุญาต และใบแทนใบอนุญาต เป็นภาษาอังกฤษตามมาตรา 17 ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา 33 ให้พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. 2564 ใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่ากฎกระทรวงตามมาตรา 18 จะใช้บังคับ</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 18 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี</p>	<p>มาตรา 38 ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐได้มีการจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนอยู่แล้วในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้สามารถดำเนินการดังกล่าวได้ต่อไปจนกว่ากฎกระทรวงตามมาตรา 33 วรรคสองจะใช้บังคับ และเมื่อกฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับแล้ว ให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงและภายในระยะเวลาที่กฎกระทรวงกำหนด</p> <p>มาตรา 7 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ <u>และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</u> กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายกรัฐมนตรี</p>	<p>มาตรา 34 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ <u>และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</u> กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายกรัฐมนตรี</p>

ข้อ ๑๑๙ ในกรณีที่มีความจำเป็นเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ
เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติใดในวาระที่หนึ่งแล้ว
ประธานวุฒิสภาอาจพิจารณามอบหมายให้คณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา
คณะใดคณะหนึ่งที่เกี่ยวข้อง หรือวุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้น
คณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน แล้วแต่กรณี
เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นเฉพาะกรณีไปก็ได้
และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว
ให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน
ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิก
ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อไป

ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒